

AUTHOR _____

NO. 1887

TITLE _____

RR _____

IMPRINT _____

CALL NO. HALB. 744, JTS 85

DATE MICROFILMED _____

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

FILMED FOR THE JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY OF AMERICA

XEROX University Microfilms, Inc.

No 016

Micro-filmed
by N.Y.P.L.
July 1942

19

Halberstam 444

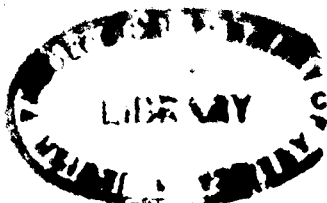
830

26^b

see J. Tishby, *...* 1945 p. 154

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

26^b

למה נקרא רוח הקודש
... ומה נקרא רוח הקודש ...

למה נקרא רוח הקודש
 ק"ק באותיותיה מלשון לך נקיים שאל נפיש שדי מלגים נה
 תשלם בלשון אל הקרי בלשון אלף בלשון ז' חייא אול
 נבי מריהון דמתנ לללך וטתקו אולב' ז' שמשון בן יוחאי וחלף פיעד
 דהוק פסוק צביתא תרי ז' חייא וכו' כזאתא בפרשת ואלה שמות את
 לותיה אלדו לך והו דתעמ על הקורא ק"ק באותיותיה מלשון לך נקיים פתח
 ז' שמשון ואל על סוף האלמורית הראשונה דברי ז' איעור וכו' ע' חמור
 יועב שניה בלגים כועקים וכו' ..
האנא
 נבדאו בעולם רוח פנה צפון רוח פנה דרום רוח
 רוח פנה מערב ואלך ארבע רוחות נבא ארבע מלאכים נלמטן עשהון
 נלמטן ובללך מנכח שקוא מצד המזרח והרחמים הוא יתעשה על רוח
 מורחב ע' ח' קיום וע' הללה הוא מלונה ע' רוח לערצות שהוא פוע
 כ' מצד המזרח ועליו ע' ח' חסד א' כל קיום וכו' יומם יצוק י"ז חסדו ז'
 כל א' לנה צבילא שהוא נא מלך הדין הוא מלונה ע' רוח צפונה ע'
 ח' הללה ושרי מרות יש בעולם והם נקראים שור וחמור דכתי' וישלח יעקב
 ילמכס לבנו וע' ע' לבן צרת ומלך קולך דאול עקב לשון ע' לבן צרת
 אלף על העולם כל היו יודעים שאין בעולם מלך לבן של מ' שהיה עשה
 יעה היה הורג אות ברוח שפרט ע' פ' חמור מרות שהיה ללוחם מקובל נהם דכתיב
 ויהי שור וחמור צאן ועבד ושפתה וכל הלוחין שבעולם מכחם הם צאים ומלך הדין
 הוא מלונה ע' ה' חסד ומלך החמור בללך א' חסדו של הק"ק מנהיג את העולם
 צום אין השור יכול לקטר צום ומטב שמרת הדין שולטת בללך י' השור לחמור
 לקטר ונא הוא נועב צרך משתרה ראשונה החמורים שומעים את קולן ויועבים
 ע' הם ובאורה שעה שומעים כל החמורים את קולן ובא' פ' ע' או המלך ועל
 א' המדות ב' קטב מרידי וצרכים מדרי באופ' יהקך מקטב שור צהריס'
 משתרה שניה בלגים קעקיים כשהק"ק צא את האדם נה' ל' ש' מלמכס אחז של
 רחמים ואחד של צדק שאל' ע' מלמכס יצוק לך ועל ללה ולילה ש' מלמכס א' ע'
 עולם הנשמה לפני ה' והיא שואצת חס' לעף ואולרת לבש ק"ק רבין של עולם
 העף שהנשמה ק' כ' וק' ד' וא' שיהי קלה שבין אדם לאשה מלמכס ל' לחס'
 לחס' מיתתו ש' ומלמכס לאדם מה שיחו והמלמכס המעשים הנשמה מעלדין ש'
 ואדם ע' נאם י"ז וא' ע' ונא האדם נפאר מן העולם המלמכס מעשים הנשמה
 ע' מלמכס של מאות שנה ש' סין רבות מן הארץ ע' הקיע מלמכס של מאות שנה
 והם עולם לשתי מרום ואות א' יש זכות לשמה היא תעלה וקודם שיעלם הם מלמכס
 אותה סוקוס שיש ש' ל' אלף רצבות ע' רבות מהם שרות ומהם ע' לקחת וטב'

CT 71307 751A ms A²⁴² 1237 7/1, 104

1-44, 63-66 photostated for Dr. ...

לשלם קדימהם אחד בכל צד השואה ועקרים אחד והכל מתוך וכל התאחד בנורש שקר
 וכל השמות התאחדין בו וזהו שכתב שמואל י"ג אהנו י"ג אחד כי שלשה שמות לא אחד
 הם וזה הוא אחד זה אהיה שלם אם נאם התאחד בו והשם הלימוד היותר אחד האחדות
 קרי שלשה שמות התאחדים בו ואיש אלה אחד ולפי שלא נהג התקום להודיע האחדות קודם
 לכל צד ע"י התעלע יצר הרע מתן העולם ויבא השם ויראה כמו השואה בכל צד לא שיהיה
 מתקן שם זה שלא בא הכתוב אלא כדי לתור שהיה מקורו של שם שיש לו מקור וזהו שכתב
 ה"ג י"ג צד ב"בן אם אין עת ויבא שאלה ילחם עם ישראל ואין השם שלם ואין הקמח שלם
 עד שיקום השלם ולפי היות צדיון להקריב קדושות ולהזכיר שם הלימוד האסקופת השם
 ולפנים וכוונת העלות השלם ישראל והחידים שבהם דעה לצד ולקדש ולעמוד שם שמים נסת
 וצדו כאלו ענה סתם הקדש ביהיהם ולפי שנתחננו ואין שום מן שיוודע להחלל בשם
 התפלל ואין יעקב ונשיכו לבוב אל תקום שם י"ג צדוהו דר ציון יתקיים תקרא שכתוב
 למפר לציון שם י"ג ויהלתי בירושלם שהקדש מודיע להם שמו ומתפללים ונענים כדכתיב
 לכן ידע עמי שמי לפי שיתחד השם הנהג לפני שמו יחוד שלם כדכתיב והיה י"ג לתקן על
 על הארץ ביום הקדוש יהיה השם אחד שהשם הואו להתיחד אל י"ג ושמו אחד שהשם הוא
 אחרונה תקראת אל הואו ואז יהיה הואו אצל והוא העליונה ויהיה שמו אחד והכל
 צד כדכתיב ויבנה י"ג צדוהו שמואל והוא הקדוש נקדש בצדקה והיו כל האותיות שם הלימוד
 זו אצל זו וזהו שם שלם ולאות הואו נקרא אחד לפי שאות אחד מהשם עשה צדא על השם
 ולפי שמתן הולדת הואו האחרונה שם כפני שמה והואו שם כפני שמו אין ראוי לו שיהיה
 השם ושמו אחד שם היה אומר כן היינו סתרים למע הסתנו סוף אלא ואז כלב שהיה נקרי
 נקראת שם עשו שקרא אומר השם אחד בא למח הואו אצל י"ג הוא ונשקזכר ושלם אחד
 סא למח הואו אחרונה אצל הואו שהוא נקרא אחד וזהו שם שלם שמו יתחלל שמו וכפאו
 שיקום השלם ומכל כוונתו ויהי עתה והתקדשת ויודעה יד השם וכתב וכל
 עבד י"ג ואוכל צד יחדו וכו'

פירוש קדושה

כתיב ונתקדשתו בתוך צד
 וכתב אה"י צדוהו אה"י תקדשו וכתב י"ג צדוהו שמואל והוא הקדוש נקדש בצדקה וכתב
 וקדשו אה"י וכתב והקדשו אה"י קדוש יעקב ואה"י י"ג ישראל ישראן כל זה סא למח
 אחדות אחד שהוא עיקר ומקום לכל האותיות ההיות כלן שהוא אחד בכל צד והכל מתוך והכל
 נכלל בתורת שמו והוא הנקרא תהות אה"י שהשם הלימוד כלל בו והוא שיהיה על צד נחלתו
 כן סופו ומתחיל כלל השם ועל השם קדוהו השם היותר נבדל ולפי ואז חספ
 שם שהוא כולל שלם מתאן שלם מתאן ושם הלימוד הנכלל בו התחיל מאות י"ג ואצל אה"י
 הוא שהוא אות יא שונה סתוהו וכל אות מאות שיש בתורת שמה כן כלן והכל התיחד צדוהו אחד
 ולפי שהשם הלימוד מתקדש התחיל לדון מאות שלם ואשונה סתוהו וקדוהו להתקדש מן

והדמיון לשם וכו' שמו
 צדוהו שמואל הוא וכל ה
 והוא שם תמצית עם הש
 כתיב שמואל י"ג אהנו י"ג
 שם והשם שלם

ועי' החמה שהיא באונה דס' ספירות וזו חזו חזק על אחד . והולת שהיא לולת
 גדולה וזו למצות והוא של עשר הספירות נחמות בלתי אחד על . ונפסוק בשמות
 הנזכרים בן עשר . לפי צריך מאחדותם גדולה גדולה וזו חזו חזק בלתי יהיה
 ראשון בלתי ונחמה ונשנה . ונחמה לזו שזכור . ונחמה ונחמה . ונחמה ונחמה
 הגלגלי יהיה שזכור צד קדור . ונחמה אחד אחד וזכור בלתי עליו וזכור
 צדית ספירות טעם אשה ונחמה שזכור בלתי זהה הספירה האחרונה ויארך זה
 וזכור של אן העשר ספירות קן לן אחד . וסוף נעץ צדקתן וזכור כלל ינעס
 של צדק שאלו השם ונחמה העשה הם . והוא על יפן . והוא של נחמה מזה
 הלבבות נפסוק בעלה מיוחדת לה רק באות לולת טעם שזכור בלתי חזו חזק ואחרים
 צדק של כול הלבבות לעולם ועד . כל חלק נבדל ללבבות שם זהה הלבבות שנים . וחל
 זל שומעל נבדל ונחמה לזה . לנחמה שהרימה סקי קדור זהה לזה שזכור הקדור
 האחר של זה לא האחר של זה עש' הרימה עש'יה והוא זה בלתי . והזכור
 זו שאלו ייחוד לזכור לזכור קדור הרימה אונה והוא על . וזו היחוד והוא על
 הגלות והזכור אולם ונחמה זאת צדק לעולם כלל לעולם ונחמה . והוא מזה
 של עולם מיוחדת נחמה הרימה ונחמה גדולה אולם האחר ולא הרימה
 בייחוד אחר . של עש' האחר של זה . חפץ זהה הרימה הזכור של זה
 האחרונה . על כן האחר על עש'יה חפץ כלל זהה זה צדק של נבדל מלבבות לעולם
 ועד . שיאמר בעש'יה . ודקדקו בזה על שאלו נפסוק הזה לזו ולא האחר אהיה של
 אן לזכ' לא היה נחמה כ' אס' מזה אחר . לכן אן לזכור אן הזכור ואלו הרימה
 ולכן קדור לזכור כ' עשה עש'יה קדור והרימה ולא האחר זה כ' זהה עש'יה מזה
 צדק לזכור אלא כ' להספירות ולשמות קדור ואחרים חפץ ואן לעש'יה של הרימה
 לא שיהיה עלל מזה לזכור והשמות המונים להרימה לזכור כ' היחוד מזה לזכור וכ' י
 לחפץ של עש'יה לא קדור לזכור עש'יה ה' ספירות הראשונות . זהו ייחוד מזה
 לחפץ . אן לחפץ לחפץ כך הוא קדורו . שזכור . לזכור אחרונה של זה . שזכור
 חזקתו . יהיה לזכור לחפץ נחמה והרימה . יהיה אחד כולל הכל ומזה לחפץ . והוא
 האחרונה יארך זה . ויארך צדק של נבדל מלבבות לעולם ועד .

האס

אדע הואל וחפץ להכנס ולזכור חזקתו דע קדור והוא לזכור קדורא ית'
 אום ע' און וזכור ואל לחפץ בנצרים אחרים כ' זהו העקר והיסוד להיחפץ
קור . לזכור וצדקתו להודיע . קור גדול ומפלא . דע שאלו כ' קדור אחר קורא
 של ואין עש'יה שזכור . אינו שאלו ולא לבנה ואינו כוכב ואינו השם ואינו מ'
 חלק ולא שרף ואינו אור אבל הוא של . ואינו מושג אלא בשם ואין המלצים והדור'
 ואין המלצך קדור שאלו עש'יה שאלו חפץ אלא שאלו עש'יה חפץ חפץ חפץ

אש אל יסודים הקדושים ולא אש ולא מים חיים . וארבעה חלקים האלה הם קיימים באויר .
 ודע כי טעם רוחו הקדוש . וצבא מטערו . וענה הבין עיקר הדברים . איך עבד כל זה
 צדוהו הקדוש בצד אמת . ערכות זכור . תען חכון . מטערו רוח אמת כל אל שון
 טדי עת וצדו כל הקודם זנה . ודע כי האצלקת רוח הקדוש עבראו ל יערוי ויעלה ומעק
 מלגל הצל ולמעק . אהאון דע צול דרך המש . תען אחד טבע ונפ לא יכבו מילוי
 כי הוא תקור מים חיים . ומילוי נפטים על העש . ומילוי תען תקלחין וירדיו צאתה
 אחד . ומן האמה מרפשעין וירדיו המים על פני כל הארץ . אם תפסר האמה
 מיל . פסקו המים אם יהיה המקור מהתען תצחק יחד צולן תמעי האמה ועל הקרוי
 אותיון המים האלה יצמין מתען כל ואין האמה תען . כי הנה הוא של וקול
 ורוח ודע כי רוח שאינה מלפסק לעולם . כי הוא חיון ולתינה טענתו . וצדא מעק
 מטערו . ונצל רוחו הקדוש על מטערו . ונצדא כל הנשמות וכל צבא השמים ורוח
 הקדוש התעלה טעל על כלם . ולכן הם קיימים לעולם . הרי כי כלם קיימים צדוהו
 הקדוש . ומטערו של עבר המשל . והפלקופים קוראים אותם של הפעל . וכל
 המלאכים של יצדו המשל . נלג העשון של . וכן עסקן האותיות והספירות וצדם
 מתקבל מטערו וטעל כל המשל הקדוהו ית . של זה נצדוהו המשל שאין לו קץ וקבל
 וקבלת . וכל שאינו עק אינו יכול לשלק בו ען . והאויר הנפיש והמטעווע נצדו
 האויר שאין טעם . וקיום הנפש השלתינו בעולה תחוצרת לעון אעפ כי הנפש
 משלתה תעלה יתר מהאויר הנפיש . ואין זה תחוצרת לתכונתו לצדן ולצדן . והאויר
 לקוקר ואין האויר אחד . אויר תזרח ומערב תחפס . אצל טא כל כך אלה
 מוצפן העשיר . ואינה כל כך . ולכן אה אויר סדק ישראל תחפס . ואין לקארוך
 ער . ויאלר לים ית אויר . ומטערו אהיה היא תחוצרת המשל . וצדוהו ה
 האויר . ודע לים אל המשל ויאלר אלנו אפי . כי תשים כועק שאנשית
 את לים . והמלאכים אין להם אומרו ואין צדוהו . אלה הם של והשופים צדוהו יצדם
 והתעל קול ורוח ודע . ואוה צדוהו כבוד יא מתקומו . הנה קקק . בצדוהו תפס
 שיה של ולכן אה צדוהו . אצל האדם יש ליה שקוא אויר ותדע כלב ונצדו
 תלשן וצדוהו המשל ועשש רצם . והרי לך כי הנה צמחים וצדוהו כיון שנגדו מרוחו
 הקדוש . והוא מלא כל העולם והוא על העולם . ואינו צדוהו העולם אלא מקום הצדו
 אצל . ומטערו כסאו של עליהם והרוחות עמדו ודחת כסאו והוא תלק של כל .
 מתחת ידיו צדוהו . יסודים נפם וצדוהו ודקים . לראית השן ערכות . מים חיים .
 זכור השן חכון אש לוח אור הצול מטערו . אור הצול על כל צבא השמים .
 המלאכים יסודים לא עצים ולא דקים לפי שאין השנים כל כך . אצל הכ
 זכים וצדוהו ודקים מראות השן . ולעלם ופי . וצמחה לעלם אש אצל
 אשר שולמת עלו השן . וצדקים אשר שולמת עלו השן . וצדוהו הרעמי .
 אצל צמחה העלם אור הצול ואש הצול אשר השן אינה שולמת .

יסודים

דווליס לבוא ית אינן יחלקן להשע אחרת למה זה הוא קצה . אבל הם משנים מעלתו ואינם
מבינים אחרת כי הוא שכל ולבך אינו יודע שמה שהיא חוץ ממנו כי כל החמה והכנה
והשלל הכל יסב . והוא שכל החמה והשלל אינם משנים מעלתו ואינם יודעים מה הוא
כי הוא האשון כל החמה והוא אחרון כל השלל . ואין לו איכות לבן לא יוכל להבחין מה הוא א
אבל יודעים כי הוא שכל . ולא ישום חמה והכונה ודעה שיהיה חוץ ממנו שהוא השכל
והחמה והדעה וההכונה . ואין לו שכל שהוא השכל . ואין לו שכל שהוא השכל ואינם יודעים
שהוא שכל ואין לו להשכל הדבר האדם שרונה להשכל הדבר שהחכם אלא עבה שהוא
הדבר שאינו יודע מהקדם מפני שהאדם אינו השכל אלא בשכל שנקטן על השכל ית וחס
האחר שהבורא הוא השכל הלא אחר מזה צדיעות בדבר מפני שהוא השכל והוא השכל
והוא המושל . ועבה שיש לבך לדבר . דעה קצה אינו עוף עוף ואינו לא עוף ולפי
אינו מתבוננע לבין ולבין ואינו יודע ואינו יודע ואינו יודע ואינו יודע בעלש .
אלא כל העולם כי הוא שכל העולם מלבד המעשה והמעשה והמעשה . ואינו נקרא שכל מפני שהוא
צדק בשנים אלא שהוא חס ומחיל על כל העצמות . וצדקו מעלתו נקרא צדק שכל
והוא ש יודע הולך וצדקו שכל המעשה יסדק . צדקו חלל צדקו . ודעים צדקו ואינו נ
נקרא צדק אלא על חלל . והקצה הוא צדק בצבורה שצדקותו אינו חוץ ממנו שהכל לדון
צדק בצדק שהוא עוף חלל היסודות שבו שיתבדלו בו . והוא צדקו צדקו שכלו עוף נ
צדקו אחר צדקו צדקו ולא כל אלא מלבד השכל שבו . ולפי המלא חלל יתהלל
הצדק בצדקותו . ויש צדקה מתחלת לשם עשנים צדקה המתבדלת לחמה היסודות
וצדקה המתבדלת לחמה השכל להבחין היוצר ונצרון המעשה ולבך נקרא קצה צדק
אשר הוא שכל . אבל אלו חזק ושון אינו אלא צדק עפני כלו חזקו יאחז לצדק
על שהכל מפורד ועלם . ואין לצדקות קצוות האלו צדקו ית . והבורא אש חסד
הוא ולא שמשע ואין לשון צדק יוכל אלא על קצוה קצוה . ולפי אחר הצדק הצדק
והבורא . כלת הצדק קודם היצירה . הצדק בצדקה . והבורא לאחר היצירה . כי
קצה קצה . יא איש מלחמה קצוה הצדק . צדק ואיש ואב ארון אים שדי הוא אים .
איש עלה לבד לחצוה יהיה אים שם האותיות והמלה השם כי כל אותיות קצוה
ל ית ויה קצה . קצה הוא אחד והוא שכל . ועלה במשנתו המהורה לבין
את העולם כדי להראות לצדקו עולם המשלל . ועבה הקצוה כי הוא שכל והוא עולם
מלבד . והוא קול וקול ודבר . כלת מלוח הקדש . וצדקו קול והצדק כלל כתיבת
שפתים וכלל אצד לשון ולא נשילת אדם . ועבה אודיעך סוד צדק . ועלה
על מכונן ואל תשוב צדק אחר כי טוב לך העות מהחיים ולא תתקו מעולם . זה
דיעות הבורא יוצרנו עה . ועלה במשנתו המהורה שכל רוחו הקדוש ויצא
קצוה האחרת שאינו עתה וצדקו עכבות . מלוח יצאו מים . אלא החיים והלוח
על חיים . צדקו . מים חיים . עולם חיים . מן החיים יצא האש . מען אש . מלבן

היה

אחד

יואל לעולם ונמצא שבא דין . ולמה שהוא החסך השלם בע"ש עשה ירבעם שט
 על זרה . וע"ה חסך היא שאל ויהי בחסך הששיהם וחזר על כל ישראל ולא קבל
 קיחמו אל שבו דין שאל ויושע המלך וישמעעל זרה . וישל שבו אשר שאל
 חזיר על החסך שאל אשר חזיר ברוך ירבעם אשר . כונן שלום בתבונה .
 נס שצדק הצדק ל רוחות כן היו ישראל ארבע דלים וכן צדק ארבע מלצרים .
 שם . מילוא . צדק . אריות . רפאל . וסבבן אל נסאו . מילוא מיליון ל
 פני האובן . ולמה נקרא שמו מילוא שבעה שבעו ישראל בים כתיב משה
 ואח צדקה מי פתונה צלעם יא . וכסיוס חר התורה את אין כאל . שרון .
 מי פתונה ואין כל הרי מילוא . אוליג משמאלן פני דן שהוא צפון . ולמה נקרא
 שמו אוליגל צביל תורה נפאים ונפאים . שהצדק מנשי עליו שמו שאל קומי אורי
 פני אורכך . ודור אמר יא ויאמר לו . הרי אוריא . היינו דעתו כי אש צדק
 יא אורי לי . נציל . מלפנים נגד יהודה ומשה ואהרון מלכות יהודה . ולמה
 נקרא שמו נציל . כי יהודה פני פ יהודה נצו באחיו . ונתי ויקרא אל משה . ונתי
 ויקרא שמו פלא ועץ א צדור . הרי נציל . רפאל נגד אפרים . ולמה נקרא שמו
 רפאל . כדי לנסות שברו של ירבעם שאל מאפרים שהוא נעשב והיינו דעת
 רפאל יא וארפא . הרי רפאל . נענת הקומות נבקש . כל אישיות
 ועצבים שצדק הקצ סותים מני תהום . יש אלן שיורדין שרשיו שלשים א'
 אמה . ויש אלן שיורדין שרשיו שלשה מפרים . אם מפר יורד שלשה
 מפרים ולא יורד היו מותם של שלשים נשל תמימים . ואם יורד לשק
 של חמשים אמה מוכף של שלשה מפרים . פני הם עששים הקבוס העלין
 קורא למחטן ואומר לו עלה ואני יורד . והקבוס הרמטן קורא לעלון ו'
 ואומרי לו רד ואני עלה סנ הקבוס אל הקבוס קורא לקול צלוקיך . זה
 עולה וזה יורד עד שמחטן עולה ומשקה של חמשים אמה והעלון יורד
 ומשקה של שלשה מפרים . בא ואהל עמה יש צין אלו ואלו והם מדבבם
 זה ש זה ויודעים מה הם אומרים וצנ העולם צמזע ואיש יודעים
 כלום שאל ידעש ל צקול נפלאות עשה נפלאות ולא נדע " צדוק "

נדולה

אמר ל חלואי ראש המדברים .

על ענין פטיות
 רב חלואי הגדול שפרשם עיקר כל מעלות הנבדוק הנפרד מן השן אשר
 אין כל צדיק יכול לעמוד על עקר המצוות ומקורו על הדרך האמיתית
 נלות שהיא באחדות השוא שבה עלמותי מותאחדים עלוטים ופתותים ומתאמן
 ונאים כל צוות העבאיים צדק אמתיות כרים מרים וכני מעב שזה מתאצ

החלואי הנריה

כו. ושם הדברים של מהם תורה. ודקושת שאין העין שולחת בהם. וכבר אין אדם
 שרא לא יכל לעמוד שאין לך העק לעמוד לבנות בני העול הזה. והתגלה
 שדריקע שעשין כך תמצא בהם שלמה בעשן העלה. ונמצא עבודתו אין
 ביונה ליאות. ונעט טענה שיפאר הצדיק מן העולם הוא כואה אור עליו הגל
 והלך תצא דולה שדורא אורי הנה והפרסם אורי לעין. ומענה דאך אור
 חכון זכור וליד נפאר. וכל העשן הזה למה צמצם שאין כח בעק למכול זה
 עיקר כל אלה הדברים.

הצות קן המרצה

מאי טעמא אפרו
 חכמים ז"ל קן
 שמתנו למצדקה. ט הנה תופר מצדקה. יצחק ויעקב על מקום שהוא מוצר
 שבו שכן את קנה על המקום אשר מוצר אה גמל. איש השני האבות שז ואה
 אל מצדקה אל יצחק ואל יעקב כל שזו. שזו מצדקה יצחק ויעקב מקור נס
 באותיות אית כס. כס ש המשלי היא צו יעקב. ל המשלי ה תצחק. י
 משלי ה מיעקב מצדקה. ומכש זה מוצרין שזו ברפול. שזו ממונה.
 שזו מצדקה עולם. כ שס שזו היה שם אפי כל הנשמות. וכל העולם נצח
 כס שזו והכל מצדקה האבות עה. ועל זה נאמר האבות קן המרצה.

חרוש אחר

יא צחלה יסר ארץ כונן שלום צרבוה. צרא הנה ל רוחו
 העולם. תורה. לערב. צפון. דיוס. תורה משם האור
 יוצא. מערב אוצרות שלב ואוצרות צד וקור וחום. וצאים לעולם. דיוס
 מלל ציבה וצמי ציבה יוצאים לעולם. צפון תמצך יוצא לעולם. וצס מצדקה
 הנה רוחו ל. כך סיפג לבאן ל חיות ולמשלה נצח הכבוד. כך המדר הזה
 עשה משק רצון עה. אל ל הנה משק מורה אמלכו יוצא אור לעולם. יה שס
 שצו לוי שהוא אור שטל והחונט לפי המשכן הישנה. ועליו שצו קודה שס
 בעלי מלצה. ועליו שצו יציר שס בעלי תורה. דעה ומכש יציר יודע
 צנה לעולם. ועליו שצו זכרון שס בעש שער. דיוס אמלל ציבה וצמי
 ציבה יוצאן לעולם. יהי כצדן שצו ראובן שהוא בעל השובה והר שובה
 מדה מוצה ורמל. הנה צאן על הצדיות בעשה שעשין השובה. ועליו שצו צ
 שהוא בעל צדו שטל צ צדו צדון. צ צהובה צ צבורה. ואלען באמצע
 לצד עליו שנה חופק עלו כל היום. מערב אוצרות שלב וצדו וקור וחום
 וצדו אפרים ומנשה. שנה לפי אפרים ומנשה עררה אר צורה קן. ושפנה
 לעולם במערב צבורה שנה יוד יא. שכן לצדו עליו. צפון משם תמצך יוצא

תחלה והוא אחרון מבני אחריותה ויהיה יתברך וית' ויהיה לעולם ועד ולפני
 נחום .. קרי לך פירוש ושקד של יוד' של ל' אופות והקסם והיא הקל
 חלק . ועוד מעט אחר צדפתה היו' לשב' חלקים המצאם שרשים בענין
 הפל . ולמעשים עתה . יוד' שלמה שקס שרשים . והפירוש הוא מאתי
 שמונ' שיש עשר ספרות למעלה כך יש עשר ספרות למטה . וזהו שאמרו
 על העולם כלן חלקי צדונו של ד'ה' נחיתו בצדונו . והספרות הן איספקליאות
 האירות . ולמה נקראו ספרות כל האפיר גורתם . שקס נמו הספרים המצוה
 לפתחור . והנה המאחד ערך הספרות נלקב אש האפיר בעליו . והמעל
 והקרוס והקס ער שאין סוף צדומויות וישב צדור שאינו נקבש ואינו נוקה מצד
 רבו ועליו . לשים צד וזו היא העלה הראשונה שאין סבה קודמת לה . קרי לך פשו
 היו' . והם יקב' בערך יק' שאמרו שיש עשר ספרות למעלה . כך יש ע'
 עשר ספרות למטה . אל קדמה שק' אמרו חלום זל . עלנורה דרקיעא כך
 ילבוטא לדעם . כלן על כל דעמא שקיא למעלה כך היא למטה בענין השיתה
 החקירה . כמו שהכופים נראין . אע"פ שק' בעלל השלבי דומין שהן פשוטין
 בעלל הדאטן ואינו כ' אם למאית העין וכל זה הוא חכמת זכות שלם . או כל
 בדעתה לוח חכמות שאלהם אות זריחת השמש פשוט וחזון אע"פ שהשמש
 אינו יושן והצדקה אלא חצי החזון . הנה נבאר כי יוד' של חרבע אופות ה' שור' ע'
 שאו יוד' עיקר האירות נאשר נמש' לה בע"ה נקום הראו להזכר ששאלה
 וכה .. קרי פירוש היא שיעור כל האורות המתחזרים באלו ששה ימים
 שקב שיש . וענף ופני . קדוש הוא על השכל הקדמון . הוא שאינו יושב
 על . ונחלק לחמישים חלקים הנקראים שרשים . פשוט אמרו חמישים שרשים . פשוט
 נחלק למאה חסר אחת . והוא השם הודוע לעל' המאמר . וכל אלו השרשים
 עתה ימים השערים הטר' . כי השבון ע"ה הוא על האות ועשרים . פשוט אילנות
 ועשרים שערי אור שקס סודים לאור שאינו נקבש הוא אור החיים . שאין העל
 שום דבר בעולם . והוא העליל הטל צד חיות . אבל האור הנקבש . ש' ל' חסדים
 כי יוכלו צד אדם לתפשו בעה שנים . פשוט נפיתת הנאדות שאין אדם יכול לעמס
 אלא מאור השמש מכוון דבר אל כן האדם ומכאן . כלל לעמס . אולם זכורת
 שאיש נעשים אלא בפיתת האור וכלן הם אור ורוח ושנים חזרים רבים שטרפס'
 האור בהם . ועל כן כולל לומר שהוא צד הטל . ושקד האור שאינו נקבש הוא ש'
 שקב' המאחד בו ית' וית' שקוא סברה . אם כן אינו חלום . כי היו' והיא קס
 חלפת האורות . כמו שאמרו חמישים זל חס' השם על השם . כי השבון יוד' לא כו'
 והשם כלן כו' . קרי . האחרונה היא העלה שאיש נקבש . והיא חכמות ששק'
 אם כן יעל לך חכמן הד' אופות לב' . והסיון . כל קרוב אלה . כי של בראשית ל'

מזה וזה חזק וכן הוציא בלעזל ואין התאצל חקר לעם .. זקו לחכמו מצרית אש
רב חלתי ..

קוד יוא לראיו וציונה לקודיעש

מין שהוא יוא
אלם מצדקם חטנו ענה יודיעש .. ואם לאו יסירו לצי רצי צדול טלוזה מלפנינו
הוא רצי צדול וקדוש .. אמרו בעל התהלה אשצבון סוף לא הוא שבעים ודעה
למט ט שבעים שמונה יש לו להקצה צדוש והואר שלא ספירו אין חקר ואין לה
מקפי .. ופ צריך לו להקצה לקראו צמס אושם יש לו על הצדקים האנושים
בעשם והנוצרים שהקצרים מתוך שרם נראים כל אחד ואחד לחברו צדוק שם
צמח שיתחברו זה לזה או יבא כל אחד לחברו כשיקראנו .. אבל כורא עלם ית
לה צריך לקרוא לו שם אלא אדון הצדוק אדון כל תולדות לום כל הארץ יקרא .. כמו
שאלו אדון האדום ית וית ודיו צוק .. אבל מתוך חקירתו נאמר ששאלתו ידעו
ט כל שאלתו האנושם לו הם מודים על אלהותו ומודיעים עקר חפצותו חזק לו
משם אחד שהוא הלען וקרא שם העשם חמש שקרא שרש לכל שאלתו ונקרא שם
של ארבע אותיות .. יול ה"א ואו ה"א .. מלה ושער וולתבועה העם .. ה
הלה היא יול .. צוק העשם תלוא .. טצו אם יחמר שהקצה הוא אחד כשאר
החידים הנקראים אחד לא יבין כ האחד הוא קודם קל והוא תלמי החשבון
אצל אינו חשבון כ אחד ולהחשבון יש לו ט אם נצורת האות שששין חלבו .. כע
זו היא צורתה .. תלוא כה .. ארך ורוחב ושמוק .. פ כשקצם נקודה אחת אינו
חשבון ואם יקצם נקודה אחת עמה נלו כן אינה חשבון אלא שהאמר כל אחת
לחברתה אם תלק ואתה תלק .. כלום אם אחד ואתה אחד .. אבל מפרשין הקל
שהיא אורך ורוחב ועלמך לאלהה חלקים שכן עלן נקודות וקם .. יאש ואח
ואחלצע וסוף .. אם כן יתכן שאין החשבון פחור מעשה ופון מעשה הוא ה
החשבון האחד אינו ער ואינו נחשב ואינו מושג אלא יועמיד החשבון ומתחיל
ועתה ומתעלה ומתדומם חקל והוא אדון קל .. פצי כשחמיר שלשה
הם השעה נמו שאמרנו .. ט כל נקודה יש לה שלשה פנים אורך ורוחב ושמה
שקם יאש ואחלצע וסוף .. אם כן השעה הם השעה .. והשעה הם התעלה
החשבון .. הרי לך שהעצירי יהיה קלש ליש .. שהוא אחד הוא רצי צפני שמו
ואינו נחשב עם החשבון ועל זה נאמר העצירי יהיה קלש ליש .. על כן האחד
הוא אחד ויחיד וליחיד צפני שמו ואין עמה לך .. פצי השעה שכלם
נאצלים ליחידותו והוא אינו צולה לאחד אלא יחיד וליחיד צפני שמו שהוא
סבתם .. ואין לו סבה ולא קדמלה כמו שאמר החכמי מקודם קודם הצדק שרת
היא היא ולאחר אחר החריית יאמר סלה .. כלום שהוא ראשון אצדיתן לראשית

בוא שלם אבל לא לעשות אצל אלה למד להסין ולהורות. את לו סירא אדוני דע
וקבן עשייתו מצרים קטלנים כי קדם ית' הוא יחודי בעשי אורס הירועה הווא מ
חפי האדם והתפטרות והרעיה ב' ית' תלורה בענין התקון כמו שאמרנו בספר
העין החמה. כצד הוא התקון להוציא צד באמר ומאחר בצד עג להשיג
כל הדברים מענין השלכות והזלזולת באחרי מענין אין חקר ואין חספ לאורה
התשלחה בעצמית התקון בכל ארבעים ושנים אורות. אדם מן ז'
של באצית ער' עג וצדו. ויש צדדים שנין צדול והייחוד בארבעים בארבעותיה
וצדקודם. כמו שאמרנו ז' שם מן ארבעים ושנים אורות קדוש ומקודש ואין מוסרין אור'
אלא לתי אהרן עומד בצד ית' וצדו ואינו כועס ואינו מאשר ואי' ומעצרו על מקומו
על הודעו ומשחרו ומזקיר בו ומשפוט בו בקדושה וצדקה הוא אהוב לעולם ומחוי
למענה ותלמודו התקום צדו ואיתתו חוקלת של קביות ונחל' שט עלמיוס העולם
הזה והעולם הזה. ואח' החכם את אומר שאן האורות אדם מצ' אינם תורה
אית צדכ עשה ולא שם אחר צדע עשאו אלא אורות מקובלות ומורות על אהרן
של ה' שהוא אחר. והוא תולת ידיעתם. באצית. הצד' הוא ענין צד' ויש וא'
יש אדם. מ' הם ארבע מאות ועשר. ול שטאו צד' התורה של באצית בענין
צד' באצון. סלה הוא שני להיות ולעמוד בצדיון. ותציון שטאו ת' שנה. ועל
זה שאמר צד' באצית. באצית. בא אהרן אל הקדש שעלה ת'. ועוד כי תמצא בצדוק
באצית צדעה פירות משלבת התורה. וצדוק התורה בצדוק ולכל היר' החזקה
וק'. צ' תורות הדין ית' כצד ית' צד' כל החזק. ועל זה אמרו כי חמות הכופ'
היא עיקרית בעש התורה ועללה באותה החמות. ויודע אדם מלמע תקופות
ומחלות ועל מאריאות. ויש מצד אדם אמתים צדו החמה ער' שודעים
העבודות מלמע. ומדון תמצא סמו איתרין ת' של באצית ער' של עקו. מצ'
אותיות. הסיון אפורה לא ואראה את הארץ הקבל הזה צד' חסר ומצא חסרין
מצ'. ועתה יש לנו לדעת למה נחלקו אלו המצ' אורות ל' תפדת מופט צ' בעש
קיומם ומעמיתים ז' דיקעים. וז' ארצות. וואו מהיכל מורם קבל' שהוא שם צ' ית'
אותיות. וצדק השט' שטור תמצא מרות קבועות ש' שאין הפה יכולה לרע בעש תלמי
ולא האזון יכולה לשמוע עש' תולתם בצדוק של באצית צד' אית' את' השמים ואית'
הארץ. והארץ קיימה ופ' תהו וז'. והש' תצדק ידועת מלפס. ועש' תינעם
בפירוש מבואר כן. השם קראצון. הוא צ' באצית. שיש כושט אורות. השם
השט' צד' אה. השם השלש. ית' תה' השם הרצע מות ואית'. השם האמיש
האר' צדוק. השם השט' ארץ הית'. השם השצע הית' וז'. צ' צד' ואחר
כן תצד' והצד' צד' ארץ צדיות כל שם צד' אית' האורות וזו שצד' -
ותחילת מצ' צ' ואחר כך האות' השט' קל. וזהו תולת הצדוק. השט' -

הבאצין באצית צד' וזו

אל ישראל . וכן כולל כל קטורה ומחלה ועי סוף . וזוהו קרא פיתק שנוע העש השם כי .
לימדו . מדק ושער והקנה קטף . יל שהוא סבתה וכו' . ומצבון ואן שנים
שאר . כפי שנים ששי ככל אלפון ועל זה אמרו חכמים זל קבל קלון כדלע שר
הנה . קמיע כדלע שר על צדו . ולתוך שקראו היא לתחלתה כדלע שר השם . אח
כי השם הוא ל אהובת מכל העקר אינו אלא שלם . ה' . כי שנתה קל העש שש
כפי עשרה וזהו שאל השם חלש כחלש תקום סלים מכל כחשכון קלרובע סגנות
האודי תלפז שר קהין . שאין אדם יכול לקבל . הוא בלא א וזהו נשימת האמר וקנה
עלן כרך . לב . כעש שלשים ושתים שבעות פלאות החסלה אלו קל אהובת שנים
יה' . וענה אבאר ק כ זה השם אינו ידוע ואוצר פ אס כחשבה . ואינו חושב
פ אס כחשבה דברים . שם . תיקון וצדוק והאלה והכלל והצבון .
התיקון . שדע השם והחלש ועי קום כמו שהוא פת . ה' צדוק הוא שצדוק אהוב
בעשים ושנים אלפ סבת . אל ספר יצירה ויזע לעשות חלש צדוק וכל קל הוא
ואחר כך לבקל הם יחד שהוא החלל . ואחר כך לרע חשכון כי שלא תאמר
כחבור האהבות וצדוקים . וזהו פרוש התחלה שאינו צריכים לעשות . לרע כי
הדברים קלל נללים כספר יצירה ועל זה עשו חכמים זל החלש . לב והוא שקרית
צבנת כש שאמרנו כ מצאצית ל משרא . ועל זה אמרה קורה לא ידע אנוש
ערכה היה כורא ישלחת רע הנה . ומצונו כספר הקצוות ששק ל יהודה . שיתקו
ע' היה מתעסק כספר יצירה לבנו . יצאה כפקול ואחריו קנה לך חצר . הלך אל
סוחר ציו . ונתעסקו כספר יצירה שלש שנים לקים מה שנתו . אז נצדו ידו ל אס
אל יעקו ע' . למוק שלש שנים כצדו לצדק האלב סבת כצדוק הכלל והחלש
נצדו להם אדם אחד והיה כען כחשון נל אים אהר . והיה כען כד אהובת אדם
הנצדו והיה לוהק א כחשון שאר חת . קדע . דמיקו כציו . אלו לן יפלוקו
למה אהר לוהק א כחשון . אלו לן אלו לך הלש למה קדע רומה לבנו אחד
אקו כונה סלה כנים כנה מעשות כלה תליונות ולא היה אדם הרעש באומו
כל ולא היה יודע דעתו ולא תלפזע ע שפתוהו שט כען אדם ולמדם סוד אומותו
ע שידע הכל על כרך האהר . וכצדו האומות ילש סודו וקדושתו קדושתו ל
לקדע כצדו ע ש צדו כחשון אהובתו ונעשו כחשון כחשון מה שהיה עשה כען
היו עשים הם כען כציו וכצדו כען אדם הנחו כדו של החולק והיו כחשון אלוהם
ואצבון אהרם והתעסקים עליהם כעטן קפטן אהר צריכים . כך הנה כצדו אהרם
כעטן יחלו וצורה . וענה כצדו כחשון אדם כחשון . יאמרין אין אהר כעטן
אלא אל . ואלו יחלו אים כן ואי תקנה אהר להם כצדו האלב סבת לחפדע
כאותו העמי הנריה כדו כעטן ואל דהרדו סוס כל צדו והתיקון פ אס כרך
הכל לחפדע ונעשו הם כן ונעשו אהר אדם לעקם עבר ואמר . אז חלר יחלו
ע' כחשון אין אהר לן אדם ללמוד אלו הדברים אלו לרע כחו וצדושתו של כורא

שכח ואלו
באין חתים
יובא .

יך

בנה קהותם . יא לא יקו . יא אחד . והשומר האחדות הזה . יו אורות פני שבע מו
 מאין ו קל היה האחד . והל עמוד באחד . והל מרקים באחד . והל שבאל מקום
 אחד . אשר ימי שכוונתו באחד השל שהוא ארון כל האחים . צפולק . יא יק
 תשוב והקטוב זה השם עתה שהוא של יו אורות היוצא מארבע אופקות הנזכרין אשיות
 אורם שם אחד מקופו למלך . הייה . יאנו הויה איה . ואחר כך תשוב וישל
 מאנו האמת והקדש . ונא קיה . הייה איה . ובה נעלם שם בן ארבע א
 אורות ייענו ותקירתי על מה שקרא . **אך אדך יתא** . ל אחד לאש אחד
 יא ייחודו תאורתי אחד כלו לא תכל . למצוא אם תרצה
 להשיגו צום עשן אל אחד שהוא נעל אל שם סוף לב סוף . וכשעמוד
 להחיל והשלים כל צרה וצרה הויה צדוק כל שם של צרה וצרה כיוון דעתך
 ותכור שם אחד האל הו חוקמות רמזים שם חוקמות אמת . ותענה חן השל
 ולא תשוב תמלק ריקם ו אם נתן לבך על מה שהקינו חמיוס ול תלא צבל צרה
 וצרה הוא שם יהוה . וצרתשוב יו צדוק פועלים פני שם יהוה . עלה צדך
 עב עלן אמרת עלם חקר יצו . והם פני יו צדוק . ויה צלע . יו צדוק
 יו צדוק . הייך ארבע יוחת לארבע אורות נחלים לעב שהוא פני שם של
 ארבע אורות האלון וצאן עב למצו . ועל כן נאמר לא יתעב איה לפעם
 כח צד והוא צד . יתן יא לקום על פני כל הארץ אשר תלדו צה באש צד
 לעב . תלא צה חפוק עב אורות לא פחות ולא יתן נאמר וואו כל
 עליו הארץ ו שם יהוה נקרא עלך ויהו מתן . ולכן נקרא מקום צדוה
 נעלם כל מקום . והי סיון קש . ו צרתשוב שם יהוה . הי . פועלים
 וק הי פועלים . ו צרתשוב . הי פועלים . עלה צדך קש . ולי צה צדו
 של הקצק בעושה . צדך יא לעולם אמת ואמת .

ושל שאר הקדש ומצוין יקשך

קבלה יהיה
 שכל תמלק תאמר וארה תמלק כל שם ושם . ותענה חן השלים . ויו היא
 הקבלה הנונה והעצומה והנעלמה . שבע קולנו אב קרחת חסם עליו והכל
 צדוה . וצדון איה צדוה וצדוה . שבע שומע כל תמלק וצדוה וצדוה והל
 תלצו חקם אל תציצו ו איה שומע תמלק . יא יא קלוק ונא קיה .
 שש . יהוה ו איה צדוה תמלק . וצדוה צדוה לא אמשע שש . יו שהתעב
 להא ושש הא שקמוסא לון ושש . ויו קו יהו קו יהו ויה קיה קיה שש חן
 השלים צדוה וצדוה כל השש שם שאל מתך וכן ו צדוה קדוה
 וצדוה וכן צה ו סיוע צדוה כל השש שם שאל מתך קדוק ושלם כלשן

השם שם אלה אקצנדז . השם השלש יתא קנה עלב שרת . השם הרבע הית
ואת ליתל רע . השם החמישי . האר צוק לזק פול . השם השישי ארץ הית סוף
שש . השם השבע הית ווז צרוש באב צ' ושו הית . צירוק שם פול מלכות לון .
ואחר כך הצרפס אונותו אל פול ש לז קן ון חע מס ין פ . שהיא האלפא
צירא קראצונג מן צ' אלפא פחות היתל פסל יצירה . השם האצון צירא צרוש
הילל עב . השם השני פול אה . צירופ הילל לזק . השם השלישי . יתא הית .
צירופ ויל צוק . השם הרבע . הית ואת . צרוש פול עלב . השם החמישי . האר
צוק . צירופ קל וצק . השם הששי ארץ הית צרוש . לזו קע . השם השבע
הית הוז צרוש קב קע צ' צ' צ' . ואחריון הצרף אורש צ' ארץ אלפא פחות
לפולת קצ' פלושם פחות למטה שם אונותהם פסל יצירה . ולאחר שהצרף א
האונות אלפא פחות הלו פלש העקוד אורש בעקוד הפסוקים . ואחר כך הצרפס האונות
המבנים ארבלם האקיימים אורש והמעמידין אורש ואלו הם . יהוה אדני יישי
אהיה . וערה הערבב אונותיהם האצונות מן ה' אלות והאלא מלה פול יוד
אלשם בן אונותהם שהוא יהוה . א' אל אלת . יוד מן יתא . א' מן אהיה . ונשים
אונות פול יעלה פול שם יתא . זה חזותם האנשיה הצעה אלפא פחות האצונות
ופסוקים לך ספלה פולן בצלות אצירת אלפא פחות פעה האצון שם זה השם
השני שהוא חזותם . האעמידים והאקיימים . אחר כך פולן והצ' חזותם
השני מן האונות אל צ' אלות הקדושים הנזכרים מן האונות האצונות והו . ה' מן
יהוה . ה' מן אלת . יוד מן יתא . ה' מן אהיה . יעלה פולן ה' . וזה החזות
השני האעמיד הצעה אלפא פחות האצונות . ויהיה כוונת פולן הצעה וצעה אצורת
פולן הצעה צ' מן עלונים ותחומים . ואלהן העלה ופעה ופנים ואחורי . ויתן ז' ו
והאלא מעולם העליון ומעולם התחתון . והאלא שם יז' פולן אלפא פחות שם פול
העולם השמאל האצונות . אחר כך הצ' ונעלם חזותם מן האונות האצונות
ועלה פולן השם קדוש . ונא . האעמיד החמשה אלפא פחות האצונות . אחר
כך פולן והעלם חזותם הרבע . מן האונות האצונות אל אונות האצונות הקדושים
שם . ה' מן יהוה . וז' . מן אלת . יוד . מן יתא . ה' מן אהיה . ויעלה פולן יהוה
זה הוא חזותם הרבע האעמיד האלפא פחות האצונות שנים עלים צ' אלפא
פחות אשר צרפת והבון לך בצמות אל אל החמשה הפעות האצונות שם זה
השם הרבע שהוא חזותם הרבע . **ולע** פ' אלן השירה אלפא פחות
אחזונות האצונות פולן וועל אלות
פולן האלעם הקדושים . והפייט היה חסדי שבתין פולן שאל וחמש בחמש ה
מקוסמים . מלכות מלכות עלעמים . ואחר כך פולן והחז' והעלל האצונות
אונות . אחר פולן אחר וזהו . יתא . הדיה . ונא . יהוה . ויהיה כוונת

השם השלש יתא קנה עלב שרת . השם הרבע הית
ואת ליתל רע . השם החמישי . האר צוק לזק פול . השם השישי ארץ הית סוף
שש . השם השבע הית ווז צרוש באב צ' ושו הית . צירוק שם פול מלכות לון .

שם	יהוה נקודי וסיומיו	לילה שאלו יקח אב צד
שם	יהוה נקודי וסיומיו	יהוה הנקודי הגדול וידוע אב צד
שם	יהוה נקודי וסיומיו	ידוע ובלעג המשכן השם אב צד
שם	יהוה נקודי וסיומיו	אדמה ושלטנהו זריה איה אב צד
שם	יהוה נקודי וסיומיו	המטה והשעשע נשאל היום אב צד
שם	יהוה נקודי וסיומיו	עירק ולשוריקה צפ איהו אב צד
שם	יהוה נקודי וסיומיו	ויכא איהו שרי פרעה אב צד
שם	יהוה נקודי וסיומיו	ודצ היום הזה יהו אב צד
שם	יהוה נקודי וסיומיו	וירא ושב הארץ הנשע אב צד
שם	יהוה נקודי וסיומיו	לילה איהו ועי ומהלך שאלו אב צד
שם	יהוה נקודי וסיומיו	הארץ יתירין והיה האב אב צד
שם	יהוה נקודי וסיומיו	וצדקה וצדקו אב צד

הנה לך שם שמות נקודים ושם נקודים וסמנים הנקודות לילה לילה וקנין
 לילה ולצנין וקודם הנקודים לפי קודם וצירופם לבין ולחמים והעולם
 לפי טקודם וצירופם לבין שמיים ולקצלים איהו השם הששטס עת אחר עב
 תליל והאות השם שגל שם ושם מורה על הששטן הנזכר והלאן תצין
 פ א א היצ שמוה נקודים צמס אהז וקודו הוא שמוה האחד לבדו קטור
 שם התיאור כנול אחד שם צמס כונו וזהו ענינם וצורים הראוי להם
 להצין אותם יהוה יהוה קויה קויה יהוה יהוה

והיה והיה יהוה יהוה יהוה יהוה והיה יהוה
 האלף השמות הנקודים לעולם ולנקודים עם לשמות לצדם צילום
 וצ נקודים והם צלב שם אחד הריש שמוהם אחד והותם אחד שם הם
 נקודי עם יצלה נקודי עם יצלה
 יצלה ונקודי וליוחד וליוחד לשמות יש בשמה אחד
 נקודי עם יצלה נקודי עם יצלה
 ונקודי ונקודי
 ליוחד ליוחד

וזה טעם הוא שמו יהוה אחד שם אחדים לחוצים ואחד צלב לחוצר
 והצין זה ותרעהו ועתה אבאר לך הששטן כג שרבינה העיב

הקדמה
 יעצמות פלגורף הקבלה הלויס צד צדדים והם
 חצוין האותיות והאלות וצורת האותיות וסוד עקוד
 האותיות

ימים בן הדין קודם אלך השנים כי שקוד קוד חצ השם שהוא אחד. ומה שאת"ו
 בשנים האשונים שצרכו זה לוי הוא קוד ידועת כל השם. יהוה. כי הוא בחשבו
 וצד זכרתי למעשה קוד השם איך נחלק. ושד אצאר בן ואומר כי חצ השם
 עגל הוא חצ השם אחד ואחר אחד ואין שני אחרים אלך שנים
 אלא אחד. כל אחד יתוחד כמו שצד ארבע למעשה. וכן שד חצ אחד
 חצ השם עגל והוא שחצ השם הוא יי. ושם יי הוא שחצ בן וקוד השם השם.
 ואשד צדדי ואומר כי הענינים הנערים צדיעה השם בוללם שני הענינים העולם
 היה והעולם הרא. ואחש קוד שני הענינים הוא קוד יהוה וקוד הוהן הקדוה
 אחד היו קודם יהוה אחד. והנשאר שקוד יהוה הדין כלם ה פנימים אחד שקודם
 ארבע והוא חצ בן האם. וש צדדין קלה נס בן כי הוא בחשבון הארבע הוא יי
 וחצ קוד בן פעל שקוד השם שלם מיוחד. וחצ אחד הוא קוד הכוונה שחצ ה אהם
 שהם סה. וכן קוד האים הוא יהוה ארבע. וכן קוד בן פ. שקודם יהוה ארבע.
 קוד בן ו. וקוד בן ו. קוד בן ו. והוא שם המיוחד לצדו. ושד השתדל
 אהה האים המיוחד צדדי אים איים איך הוא אהה שלשה המורה נב אחד
 ושד מעלות. ביון ודין ורחמים. והוא אמרם אל הוא שד והוא דיין והוא שד
 דיין. ואחש דע שהכל רלו צדיעה אהה שם מיוחד שם הצדדין הדין והוא
 להם עליון החריד ארום וישמע ונרע השולמות לנש שלהם וצדיק קבלה עמע
 הצדדין. ודע שזה שאלה לך שני הוא חן הענינים הנסתרים בהלכות הקדש
 חס ושקט אלך. ידעוהו אהה ארום היתה ס סעה נולה. ולפיכך אמר אהה יהו
 צד צדדין כלי לצאת חן הקפנה הוא. דע. והוא בוס השני ש
 שקודו יי כמו שחצ צדדי על פן יי. וזו יי שקוד קוד יוד לא ואו לא שקוד
 השם שלם. וקודו לם נס יי קוד אחרים והוא כאלך אהה השם שלם על חצ
 השם שקוד וו לא וקודו וכל השנים. והשם יצאר לך כל הקוד. דע צדדין
 הצדדין צדדי אהה.
 שקוד קוד חצ השם יי הוא קוד חלק החשים אינא צדדיה צדדין שלם שלם שלם
 על זה ונב יי שקוד קוד יום הצדדי ייה השם סליו שלם והשם כל המלכה של יוד
 סליו וכל השנים ומעלתו הליה אס כעל זה יי אס שמוע השמוע והיא. וזק
 כל הוא קוד הצדדי וכן צדדי צדדי כסוד יום הו הוא אלך דלית בן יוד. וזה כל
 הוא שדדי חפן שקוד יי לן את העיון נהיה נב צדדי אשר צדדיה
 ומתוך כך סאה נס זה למעשה עשה האים והסת אהה לא עבדה את יי לחך
 ועבדה את אהה. השם צדדין יפרוק על הענין השליון ויפרקו וצדדין ונש
 שליו של חרתי אהה. ושד אשד אהה לך סצור יוד יחז והה שדדי
 עלו למעשה בששן יי ואלך ואודיעך שאלך השם אהה חס שני ענינים נחשבים

ש
ס

הלכות קדין כחמרו . ביום עשות . יא אים ארץ נשלים . ועצמיה סתו נרא לזים את
השמים ואת הארץ . ובעט המלכות הם ארבעה לפי ז' אותיות השם והם
מדת הקדון על מלשה הקצה . והלכות קדין על מלשה הרפה . והלכות רחמים על
מלשה החמשה . והלכות רחמים על מלשה שהיא הקבירה . ועל צדדים אחד לקר
אלו הארבעה סודות עמוקות צריכים להיות דברים ואין לנו פתח לדבר
מקו . אבל בונתנו צדק היתה לבאר שהמלות אין בהם מוקדם ולאחר
עצמיהם לדבר אחד לאינו נפרד ואיך יהיה בהם מוקדם ולאחר ואם קאנו
אלא לפי פעולתם וכן שמים וארץ אעפיהם נבאן לאחד נאמר עליהם ארץ ו
שמים ולאחר עליהם שמים וארץ ולא קדם זה לזה וכן הוא משה ואהרן הוא
אהרן ומשה . אעפיהם שנים באעפיה . והלכות האלה עלם הם ששנים ואלים
ודברינו בהם הם מעשים מאד כמו שכתבנו בהם מעשים ודי למצפיהם
בעטן מעשן כשהוא רחוק בעל כל גדול מועיל למה שועלת עמו והיא י
ידיעת חלום בסוד ידיעת השם ית . ואעפיה שידעת שהעשן הזה שנת
עברו לבצר בו בעת אעפיהן עלה היה מאו של איכה בספר על מע שאמר
השם ית דברים שאלוהים לק על פה א . אלה סודי יצאי לבצר על ספר יא
ל מה מועיל הקדמות אצל כל הקודם עלם נאמר עמו על מה שאמר בוכ
מלכו ואעפיה עלם אומר הקדמות . ואולם בעבור אלה יהיה טמא שאמר
מה מכואר לבב אכתוב לה אכתוב מלכו שמים קרובים אל הכבוד והוקם
לדיעת הקדמון . שלא עשו במלות צדק המוכר עתה בעל כל הורה מה
היא . ואמר כי נח ענה הורה אלה לאוכלי המן והם צונו מוקות המן
ומי שאמר מהו ולא ידע מחוקתו לא ידע כלום מלכו . ומי שאמר מלכו והיום
נאמר עמנו צפון מלכו שאלו מלכו אכורנו . ידע מהותו הוא צם הוא מכל
אוכלי המן ועל כן אמר הורה בחשבתו להעשים טעם חדש מלכו לאוכלו והוא
אכל הורה מלשה פסוקים ולבנארים שאינם צריכים פירוש אצל הערבו
את השם ית אינה צם אים צדיעת שמו וזה דבר המורסם בערה עשאי
צדיק להבא עליו יאיה והנה מלכו זה מלכו סוד ארבעה מלות שהם
העשיות הטעמים צדי עשר צום קרובע וקם החמשי וקם האששי וקם
העשירי . שם ילש זה לו צמחן החמישים בהם ידעת שם בן ארבע אותיות
וק בולנס שהם נקרא נמה יחלט לבד חרצ מורה הסוד . כי הצום הראשון
הוא צו ברחמון והשם נדה מאד קרייך הסוד צדע המלות מורה צם בן
מה שחורים הארבעה בעטן חצבון החמישים זה לו לפי צדופם שהוא
שקר ידועת השם . כל סוד צדופן האותיות על פי הקבלה . ועוד צום
השש שהוא צום נלמד קצבוע והרבע שהיא כחלש העשירי בעשרה

תורה קדושה כבוד לב וכן התקום הוא התחיל סוד היכוס וסוד יעקב וסודיו ול
ספר איוב . אות ראשונה לאותיות השם . דעת אה שיתחלה יראת יי' מנחן ה
חשבת במה שיתבא לים . והוא סוד השם דעת יי' דקרבן אסאין . מנחן ה
התחלת הער והל על צד תורה

קספירה השלישית . צנה

היא סוד הווצל הצדול וספירותיה
חמשים . היא הנקראת יחובות
הנהר . וערי יוצא מעין . ועל ווצל שלם שרשו . היא אות שנה לאותיות השם

קספירה הרביעית . חסד

הנקראת חסד שלם . אצל צמחיה
הראשונה וחסד . מאתק לא ימוש .
חסדים טובים . מנחן השמחה הנחל והנהו לשבעה נחלים . ואצריהם הזקן הוליד את
אצריהם הקטנתן הנקראת איש חסד וסמליו תים רבים לא יוכל לעבור ארצה חיה וזו
היא הנקראת רמף דעת ט' יש לגמף מוצא . וסמליו ומוצא תים אשר לא ימצאו מוחיו .
וחסד יי' לעולם ועד שלם על יראיו וכן התקום הזה סוד תצורת שנה

קספירה החמישית . נבירה

מנחן השמחה הנחל . וזו
אז ממים . והתורה נלמה
השבת קטורת הלל . עשה ולא תעשה . וסמליו תימנין אש דתלמו . והסוד נקרא צמחיה
יצירה . אהאש יוצא מן הים . תימנין חסד . ומשמאל אש דת נלמה בין שניהם .
וזהו סוד יצחק העליון דעתו המצל ופחד עמו . מנחן התחלת הפחד הצדול המושל
בלילה . וצדק עקירה מן ארצו שלם . וכן התקום הזה השך עשו בן יצחק סוד
האזענים והלחם והבן . ומסך הנהגה הקדמונה ואת חשבו מלקח לא תעשה

קספירה הששית . תפארת

היא סוד אות שלשית לאותיות
השם דעת ויעקב איש תם
והוא קו האמצעי . לבו למעלה ועשו למטה והוא חריע בין אצריהם וצחק . וסמל
כחות יצחק פאר . והוא סוד אפיו שצמחים . וצורת חקוקה בצבע וחמלו אלה
והוא הנקרא שלם . וכן התקום הזה הוא התרבות של שבעים אותיות סוד
וסמליו כל הנפש לצד עקב הנאה מצרימה שבעים

קספירה השביעית . טה

היא סוד כול ימין ומעין יעקב
הנביאים . וסמליו יצחק הוא
אחד מן הדברים הנקראים למורי יי' . וכן התקום הזה לקחו העמים משאב
לצדאיהם

קספירה השמינית . קוד

סוד כול שמאל . ומנחן שנה ה
הרבים האלף תקום יעקב הנביא

והוא התקום הזה השך נחש
וסייעתו כבוד ולבן את צד

אבות ועם כל של קדם המזרח הם צב . ענין של אדם לעשר סגור המקור והתעצב
 תהם . וחפץ מה נקראו אבותיו . וחפץ מה נקראו אל האבות מקובלת שמו
 והוא לבן שם . ואחר שיתק דעתו על ידיעה הנבונה בכל זה נחיל לעשר
 תקורת עב שמו . ואחריותם פ שמו . ואחריותם חמישים שרי צנה . ואחר
 מצ שמו צנה נבא העולם . ואחריותם לב שמו צנה נבא העולם . ואחר
 ואחריותם לב שמו . ואחריותם לב שמו . ואחריותם לב שמו . ואחריותם לב שמו .
 כיצד אמר . ואחריותם יא שמו . ואחריותם יא שמו . ואחריותם יא שמו .
 ואחריותם ענין עשר שמו צנה נבא העולם . ואחריותם ענין עשר שמו צנה נבא העולם .
 שמו צנה נבא העולם . ואחריותם שמו צנה נבא העולם . ואחריותם שמו צנה נבא העולם .
 כד . שיתק על ידיעה כל על אדבעים אבות של קדם הנבון והקדוש המיוחד
 שמתו הכל והוא הכל והכל בו . יראו קדם עלמות מתירתי .

שם של ארבע אמות סוד חשבון העלה לעב כן הוא פ קל

יול יא וו יא . שנה חשבון עלו שנתנו עתה מל . נבא אבות נבא אבות
 שמו . והשם כלל שהוא יהוה עולה כל הריק ע . נשע אבות של קדם
 היעל השם אהיה לאחד שהם אה . הריק ע . ואם התחלקים לכל שם שבע
 והוא יוצאים והתחשבים לכל התקנים והכל חזר ויוצא והתחשב
 מהשם הנבון המיוחד הארבע אמות עם סדרו ומצבו ונקודו וצירוף האות
 אשר יתו שיחם בזה וידע שמו של קב ית כן כזה השם אהיו לעשר את
 שמו דנה לכן ידע ענין שמו יא

סוד יא לדאון וצרייתו להודיע סוד

החמנה הנלה חן קל שנקראב נספך שאל ולפיכ היו יב ולו נקודה אמר
 חל לז רוחות העשמה בלבסן החמה שמשם נמשכות שאר הקרות בין קרות
 חלרות בין קרות ולפני יושב עולם כל יסודות ולכל יסוד יסוד כל
 חלקים וזהו ארבע הקופות פני ל יסודות ולכל הקופה ל חמישים ולפי שכל
 הנשלות של נבועו ט נבא אשר נבא בשם המלך ונחם במצבת המלך אין
 להציב . ולכל נשלות יאוי סוד מנבא השם מן האמר . ואי מן האמר שית
 ואין שם להקיותו . ולפי היותו לעל הנשמות חזר בסוד יב נבא אלסון החמה
 העלונה וסוד צרה הנלה חן קל ולפיכ כזה היתה לעשרת מסד בעשן יקם
 האחר שמו הקרוב הורש נלה הוא יאוי לנפ וקורב לצר זה באו יוהי מלצר

ושעקם תקראים למורייא ושם הרעל הגמאל כוונתו . וסומטך יפן וכוונתו ..
הספירה התשיעית יסוד . והוא הקרא צייתא בגלגל

והוא התלשם בין המאורות
ונקמת שכל . והקשר עיונות עליו נתיב ספירה הקשר אשר יהיה ששן . והסוד
את קשרה טרה בששן והיתה לאות צדיית . אות הידועה הקרא צדיית . והשפה
עדות עליו נאמן . וסוד צדיית מלה עלה הטל יעלה לו והמקום סודותו מלחמתו
והוא הקרא צדיק נתיב וצדיק יסוד עולם . ועל שמו נקראו כל הצדיקים . ועל
אות צדיית מלה נאמר ועמך כלם צדיקים . כלם צדיקים בתפירה הקראת צדיק
והספירה הזאת שש עשר לכוונה ועלה ענין אשה ימלו צדא שית . והיא יסוד
עולם . והיא הקראת כל נבאן סוד הקבעה ..

הספירה העשירית תלבנות . היא הקראת עשר

האמורה בציר הצורים . והיא סוד תורה שבעל פה . וסוד נתיבים . וזו היא
הקראת נצח וזו היא תעשה ולא תתורגם ונקראת אלה . והיא הקראת
נ . והיא תלבנות סוד דוד . והיא הקראת ארון הצדיק ושם הלחות
שרון כן . וסומטך הנה ארון הצדיק ארון כל הארץ .. ענף סוד היסוד האמת
השם בעשר ספירות עשר ולא תשע . שש ולא אחת עשרה . וכל הלוחות
עשר ספירות הללו או השם יתוית נקרא בקדושתו . וכל המפריד אחת מלק ל
לבו עליו נאמר ועמך מפריד אלק . וכל המקצץ בעשיות הוא המפריד בין
הספירות הללו והוא משמית ומלחיב העולם . והספירה הזאת הקראת
תלבנות הוא סוד הפירוד לארבע מחייה השטנה . והסוד ונהר יוצא מעין
להשקות את הארץ . ומשם ואילך יפיר והיה לארבעה חגים .. המקום
יזכרו לעמוד בסודותו ויאיר עשנו בתורתו ויהי לבנו אהבתו ויראתו
נתיב סוד יא לראיו ובריתו להודיעם
ברוך יא לעולם אמין ואמין ..

שתי

הרצה להתחש בשודות השם השוקד ..

צריך לכוונת ולהחש החלה על שם ושם מהשמות הקדושים המפורשים בדי שמי
יוונה על ולא הם בארבע אותיות של השם הנבול השוקד . וזו היא הידיעה
הנכונה שיתחיל קודם בעשרים ושנים אותיות ויחנם בהם וצדיקים . פצצו יא
מארבע אותיות על ידי צירוף . ופצצו יא יתנו נבאן אלפא בתורתו ויעלן לפי אותיות

ואולם כי הנונה אשר תבנה זל תקנו ק"ג הוא כמוד צדוק השלה לענין סוד יתרון האדם
 על ענין אמרו ודלותו פליה האדם הלשעלה . ואם האמר יתה שאמריו הקדמונים
 ודקדקו ודקדקו העשן הזה ואמריו והאמרים וארבעים וארבע קנו ואמריו שלם אלה
 תת אמרו שאין חוזר שלמה תבנה להגלים על כל הצבור והם י"א לוי"ב אמרת .
 נני להשלים לפור הליען שהוא רחוק ושלם סוד אדם הרוכב על הנפא ואמריו כל
 זה שאינו קורא ק"ג עם הצבור ואינו שומע מפי החון שלם תבנה הלל עליו ואמר
 השורה לא יוכל להקון ואמריו לא יוכל להגלות . נשאר א"י צדוקי א"ל אמרים .
 ודקדקו אובוון צדוקי אשר וון שיס צדוקי יצב וו אמר וו . העשן הזה חוזר בק"ג
 צדוקי אמר נסתר ישב למולאי דעת . כי אם אמנם אודם הקדמונים ק"ג צדוקי לבני
 בעשנים האלה . ואמנם שאינם יודעים העשן ודגלים לחזור דברים הרבה שאינם
 צדוקי ואמרים להיורגים לאלהים . אינם יודעים מה הם אמרים ועל מה הם
 חוזרים כל כך ואפי' לפי הדברים אינו תקון הדברים אבל העשן שאמריו
 צדוקי העשן החון לחזור שלם תבנה אלה י"א לוי"ב אמרת . ודי צדוק
 שהוא משלים סוד האמרים צוף אדם ואינו חפסוק כלום . וראותי בעשן
 זה נסתריו הרורה הדברי רבנות זל שנשא ונענו לזה ותקינו סוד סתרי
 הדבנות כל תבנה ותבנה איזקו האמר המזל תבנה תבנה כי כל תבנה אמר
 ואמר בועל תבנה החוויה לן על עשן ידוע וזעם גדול להצות מהם העוף .
 והוא סוד חנה גדולה ונפלה ועלמה ועי אמן חרר . והשם ית יאמר ונפלה
 מתעריתי ולא נכשל סוד חרורו לענין צדוקי . אמרת .

סוד שלם הקן

כתי שלם השלה אר
 אמרו זל צדוקי איהאם זה צדוקי דעת כי אם לבנה הקרא ולשון זה שלם
 שלם הלשון השלה קצריה . כלל כללן התפאורה איתפאע אדם בה צדוקי
 עי אין חרר . ואר הדנים תקח לך אל שש אצלה והם זכור ימי החן כלל
 כל אצעים אמורים על חנוש השלם יקח אדם בשאל ווענין פקם .

סוד הקשת

כתי אר קשתו נתיב בעשן
 קשתו אר קשיו נתיב בעשן כלות כי לשון הקשר זה הוא לשון קוש"ש קו"א מ
 מידת הדין של שדומה לקו"א וכן אמר ואשפיה עי שקו"א מותשך וילחוש
 צדוקי החומר שהוא דוולג לענין ולשמה . ומה אמרנו כל התקשרת צדוקי
 אינו חס על צדוקי קובו . ומה שקרא הקשר אור צדוקי מורה שם חוזר

קרובים ולפי היות אלו קטנות מתעלמן בצדק וסיוע קטנות סגור וחיוב
 החסות בצד חזק ומעט צפון ודרום ולפי אחר מלוא יסוד מדרגת צדק
 והחזק המלאש לא עלה דיה יעקב. בצד אחרת מדרגת צדק צדקה
 דדמית. וה צדקה אחרת צדקה מדרגת צדקה מעצמה. וקל
 ל. חיות. ולפי עלול נאמר חזק צדק ל מערכת צדק יב שקן נ נ
 הוסך לוח צדקה פוקד עין אצור על צדק בצדק על שלום שחס צדק
 ארבעים. צדקה שמה זה. אם תפוקן קוד יבוס הצדק קוד וצדק
 שהיא קוד חסד שהוא מקום שמש נאמרת הנאמר וזהו קוד וצדק חיות
 רשעים קטרים וצדק. וזהו קוד צדקה נאמרת חסד. ואם הצדק
 זה הצדק קוד וידע חוסן כי לא ל יהיה חזק. כי ידוע צדקה היא
 ל צדקה

סוד קט על דרך השתת

ידוע הוא ורימו קוד עין היחוד שהוא צפוק האשן שהוא קיום האמונה
 וצד ידעתי הוא עין ועקר צדק ויהי שהכל תלוי בו. ואחש כי
 עקר סודות קט שהקנו חמלים בצדק העשן הזה צפוק האשן יש שם קוד שם
 קטור הלשן הקטור שיש צפוק שמה שאל יי אהינו לא אחד. הדי השמה
 היצור שהוא קוד שם קטור למעלה ושם קטור למטה צדק השטן שהוא
 צדק שם בצד מלכות לעולם ועד. ועל זה קטור הוא חזק יהיה
 יא אחד ושמו אחד. כל יבוי יי אחד צדק העשן שהוא שמה שאל
 ושמו אחד צדק צדק שם. שם קטור למעלה ושם קטור למטה.
 ארבע פרשיות הם צדק קט. פרשה ראשונה הוא סוד היחוד והוא
 אשר אמרנו והוא קוד פרשה היחוד ממש עלונה ורמה צדוקה.
 פרשה שנה הקנו אותה על עין קוד השם המפורש שהוא עלול על סוד
 השמות הוא שם המפורש של ארבעים ושנים אותיות שהוא על כל חמשים
 והוא צדק גדול שבו נצא שמים וארץ. וצדקה הזאת שהיא ואהבת יש
 שם ארבעים ושנים היצור צדק זה ע הוא קוד הימין ועל ק תקנו פרשה
 זו צדק זה. פרשה שלשה והיא חס שמוע שהיא חס שאל
 לילה צדקן היא פרשה אחרת ע ושמה. הוא בעשן קוד שם המפורש
 של ארבעים ושנים היצור צדק המרעה העלונה. פרשה
 רביעית שהיא חס ושמה ע על ארץ. הוא קוד כלל כפי חמשים
 שעבי צדקה שם כלל הכל כלל מעלה ומטה לפי יש צדקה הזאת חמשים
 היצור שם קיום הכל. ע קוד המעלה העלונה.
פרשת צדק העללה מאלו הפרשיות ונהגונו זה צדוקה

וזהו סוד קט
 חס ויבוי - קט

בערכות . והקוד המופלא בעת צמחיהו פלגו וטלו נחל
 וכן . היעשושן יח כנז חי העלמתי . והנעווער שאלו לוד עה . שיש
 לתה תעשן יח . ומלמד ומצוי ותעשה ומלוד שיש לתה שנתה צחי יח
 אספנו מלוד עפיה קארן . עי כאן סוד קלל עיו והנעוועין .
ע יחש אשר הוא חילם יהיה לאלה . לתה עיו יח יח
 שלא הותרה לאדם האשון . מפע שנעל על יח ושחיותן צעל
 נהקום עס אורם ערבה בעבור זה קטן קטן נעור . וקטן חוקר לן לחון
 העף והדם שהוא הנפש לקדצן לפריה חמא הנפש . אבל אכיל אונל הדם
 שאין נפש אונל נפש ושלא יתערב נפש הנמה עש נפש האדם שאם יתערב
 ושוב להיות מומכע במכע נפש הנמה אכל הנצר נך הוא צמר האדם
 נש צמר הנמה שהוא סון מלעה נכחנן ע נפש כל צמר נשם היא ואינו
 ראוי להתערב נפש הנמה עש נפש קיימת .

למה נתקן המוצ והמטיב על היין יותר משאר מינין מפע שהמוצ וה
 והמטיב נתקן על הרוח ערב . המוצ שלא תפריחו והמטיב
 שנתנו לקבורה . ומפע שאין שמהה אלא ציין וצמיו יין יותר שמהה
 נפולה והנח אומר עברו את יח צמל פראה ועל צרעה . ואמר יח צ
 צמקום עלה עס תהא רעה בעבור זה נשהוא עמר צמליתו נמשהה
 היין וישנה משתו להפיל שמהה לכו תקנו לצרך המוצ והמטיב צי שיתכל
 הרוח ערב ויזעוע ושוב אל יח .

למה לא תקנו צרעה טקש לצרך אשר קדשין צמכותו וכנכו לקרא קש
 נש צמאר מלכות עשה של תורה . המעש מלע שקה שמה
 הוא מלכות ותקנו אותה צמליות צמא השנה ותקן על צרעה שאין זה מלכות
 אינה צרעה הנה עיקר הצרעה הוא המלכות לפי היא עמיה צרעה ובעק
 זה אינו צריך לצרך צרעה אחרת .

ומה שאמרנו לעשן שערי יוס הצפורים ולקח את נשם השערים והעל
 אותם לפני יח . יורה על מלה שאמרנו רבותה על שעיר זה עשו
 הנה עשן אחי איש שעיר . אהכל עבותם עבות תפ אמרו שחל קו יח
 כותשן למעל צי שלא ילמד קמינר על יסכל . והיה אומר סמל לשם
 יח צלך שכל דומשן למלאת השרת מה מלאת השרת יחפין אף יסכל
 יחפין צום הצפורים . מה מלאת השרת אין בהם לא אכלה ולא שחיה
 כך יסכל אין פטהם אכלה ושחיה צום הצפורים וכן . מיל על כל עש הקקרה
 יעש . הנה מורה שמהל הוא התקמרה והיו שוחקין אותה ממה השער . ואם
 יחמיר היאך תקריצן קרבן למעל והנה זוכה לאלים יחרם עלת ליה לצרו א

אדם צדקו ויבן שמו כקצת שקוא נפוך שמתקן עליו סלדת לחמים
שקוא אותה צדקת והבן שיש הייה הקדמה הקשר המעשה שיצא
הקל צדקו להקדמה בן ולבדק עליו אלה על צדקת הוא טאו שמתקן ..

סוד ההקמה

ידיחו טעם ויבן
וקדמה אומר טובה יא חכמת אלפי ישראל ואינו אולרים הושיעה נא ועל
כן יבן לבנות צדקת להיות עמוקה וסוד קצת נקבה השוכב צדי ומע
שקוא מבין סוד נקבה בשוכב צדי הוא ילמד עקר צדק והערבה שצדק
דכה רמז למלא ואינו אולרים להקדמה יאה לעלות צדק הורידהו מעדולת
וקושיעו ילדו ועל כן אינו רומקים אותו צדק וחובבים אותו על עי קדק
וקדמה אומר צדקת ורמקנה ..

סוד שמע הזאות צום

הנפורים

אחת למעלה ואחת
וקעלונה שבה נעלקת החמה והבנה ושבע למעלה נכד המעלות הדבוק
נעלש העלונות ועל כן היה זוכר אחת עם כלן נעל אחת שתיים ועוד
אחת ושבע לפי שהמעלה היא העלונה מכלן וכל המעלות
מבאחדות גה נעלה צדקת וצדקת היום המעלה נאצלת אצלוק שפע
למי עינות ישראל ומע שהיה מעלה נאמצע הפרדה לא למעלה ולא ל
למעלה לפי שהכונה הייה נכד הרחמים והזאה צום ולא בדרכי אחר
הוא מעם דם צדקת ..

סוד ללב ואהרון

הללב נכד צדקת
כן ישקב ורמז לתי יונחו ועל כן נאמר ללב כלת שקוא מהאחד מעלת
הנקרא לב השמים והאחרון נכד חלדתי מים אמת קדמת ומתקן עינין
לא תכאוק אשה רעך לא תרנו והיא מהאחדה מעלה שערית האלק מוכת
עליה ועל מ יס הוא אלק וקהדס נכד מילאל והערבה נכד סמאל
עומדים בגין וזה שאת הייה אשמעה מה ידבר וכן ועל כן אינו מלונ
מכענעין בא נא יס ובהודו והלבן יבן והלב מילמן והאחרון משמש
כך שיה המעלות האלק מסודיות ועבד נחל נכד סולן סלדוב בערכות

השבעה צבד יצדו באקלים ולא צבאר חדשים או צבצעה ימים ולא יותר .
אלא שקר הדבר צמו שקצבן על דרך האמת לאשר פרשן . והמון העם
לא הצדק וקצתו שאלו צבכות הושבעת ארבע . שאל רוצה לומר צבכות עשש
צבד . אלא שקצרו שהם סכות עשפי אילנות מאשר אבו עששים לרמו . וג'
ושבעה ימים שאבו יושבים זה ולא יותר וכחש השבע ולא צבד אחר הוא
כנגד שבעה עשש הנקראים סנה הלוקיפים כח האמונה . ושבעה עשש לו
הם נפתחים והתפלה והתשובה נצמית ומלעת ש כסא הצבד . ושה
אביאך ראיה מפרוק שהעשש נקראים סולה ונעשים כסולה מזה ומזה ואם
עכות ישראל נעשים אין העשש האלו מהצדק עשש והתפלה אינה נצמית שאלו
סכות נענן לך מעבור תפלה . והתנו הזה הוא ראיה נעורה למה שבעה צבדן
והמצא ש אלן העשש מקיפים צבורת הנסא וצורת הצדק והעוה והסמך ונצחו
ואחר העשש מקיף החשאלל כצאר הנסא וכן צבמוע הארון הנסא . ועל כן
אמר הנסא חשבת מים עשש שחקים . ובהקיף הנסא יתעלה החשאלל והשאלל
והשאלל ועל כן תמצא חשבת מים עשש שחקים . צמוק התבואה תמים . וזהו
התקף לפעוקיה תמים . ותמים וחשבת מים מורה מלדת החסד . והמצא ש הנסא
צבון על שבעה נהרות כבד שבעה עשש כבד . שאל נבון נסאך מלח ואחר כך נסאן
נהרות י . ועל כן נאמר וצדקת על שש מים מהורים ומהררם . ועל כן צבד מקום
ששבעה שם מים שם . שאל ומלען מצית י . וג' וצד אחר אומר מקוה ישראל
י . וג' ואחר כך נסא כבד ועל כן צבון יבנות שאל לנכך כצ צדד המקצל מולא
אלא צבד שאלכו מקצל מולאק ועל כן מק הארץ . זכר לחשבת מים ולשבעה
נהרות המקיפים . הנה אתה למד ש ישיבת הסונה היא עשמה כנגד מה שאמרין
ואתה מנה ל שבעות שהם שבעה ספרות זו רואה כנגד המלך וז עשש כבד המקיף
את הנסא וז נהרות . והם סיוחן צו ועל זה נאמר צו מעשיו הצד לעמו . ועל
צד ועשה יצל נא צו י . ועל זה הסוד נעמדו צמקוק מצרא שיתו הנבות והם
צו אורות . ללמד ש צו אורות נחלק לז . ואשכנך ל שבעות כנגד ז .
חצלה . והצוה . ול פחותו כנגד זה וכנגד ל צדדים שהם סכות . זהר ספיר
ויקום וצדקת . למדות הנסא זהר ספיר וצדקת . וז עשש המקיפים נקראים
סכות . ול צבנות כנגד למחות שהם כח האמונה . ומה שאמרין חננים כ
הלכות אשיל מוצר המקצל מולאק יעשו אותם . הוא סוד השונן אתם צדק
מולאותם . ש יתקיים הנתן וצדקת על שש מים מהורים ומהררם . ואכדע
היסודות שבהם מהב מולאק ומהרה הם מארבע מלכות שבעה . והאומר
שתי צבנות שלמות ושלשית אשיל מפת . שתי צבנות השלמות שהם כנגד
לז וכן . והשלשית אשיל מפת כנגד ושכ ורפאל . אצל השלמות והשיב לצד אחר

1050

כי הלא שר הקדוש הוא פנינו כסוד רוח להמשך רוח צדק . ועל כן הוא התועלת צדקו
 הוא יתצרך אב הרחוק ומה יתקבל במדת חסד וצדק צדי לעשות חסד עם היות
 הנאסף ואין איש מאסף אותו קצתה . והצדק . ובא אחיו ואשתו ועושים עמו חסד
 ואוספים אותו ולא ישוב בחוץ . והנה הסוד צדקו ולא יצדק שם היות מעש אחיו לא
 היה העשן להולד בן ולקראו בשם היות כי אם היה בן מוטב לקרובו של מות או אהוב
 להתמצר עש אשתו או עש אחרת עביה ולהולד בן ולקראו בשם היות . אבל העשן
 אינו על זה והוא ית' לא צדק על העשן הזה . אבל הסוד הוא צדקו הוא ית' בחסד
 עם החיים ומשכיל וחסדות לאלהי יצא למנו נח וצדק לעשות חסד עם היתרם צדקה
 פנים והחסד הצדק הוא עלו שצדק לא תהיה אשת היות החוץ לאיש זר יצאה יצא
 עשה . קצן זה הפסוק כי זהו החסד הצדק שעשה אחיו של מות ואשתו שקטח והסוד
 צדקו של אהרן . אהרן הרבונן בעשן פנים שצדק להקים שם היות וצדקו עש
 אשתו של מותו והולד בן ולא קראו בשמו של מותו כי אין העשן על זה אבל קראו
 על שם הסוד עשן ולא מותו . וזהו העשן הרבונן כסוד אהרן ותקח עמי ארץ
 הילב ותשיתו בחיקה ואהרן השכנות יולד בן לעמי ולא נאמר יולד בן לעמי ולקח
 קנה הסוד בעשן עמי ותקח עמי ארץ הילב ותשיתו בחיקה עלי שמואל את האברה
 אשר אצד וזהו סוד והיה לך למשיב רשע ועי . ועל כן ותקראנה שמו עשן . וכן בעשן
 אדם שקרא לבנו שם תחת הילב והרבונו מה שאת שלמה עה וצדק ואיתו רשעים קברים
 וצדקו . ועל כל פנים כי הוא ית' צדק צדי לעשות חסד והחסד הוא צדי שלא יספק
 מן החיים ומן היתרם . אמנם צדק ידעתי על מה שאמרו בעשן אונן שאת רוח
 יהודה בא אל אשת אחיק ויצא אותה כי המצדק הזה היה נקטל לאבות הקדושים
 וזהו וידע אונן כי לא ית' יהיה הזרע על . ידעה צדקה ידע בעשן זה והוא סוד לאלה
 לצדקו נתן זרע לאחיו צדי שיצגה הצדק הסתום והחולה ועל כן תגל לעשרת הוא
 ית' כי צדקו וכל עשנו צדקה ואין להדקדק אחר מדותיו ועש בעשן

עט

מה הוא סוד צדק ודעתי רשע ומנוכל כי מהו צדק יתעלה תחסד עשה חסד חסד
 עם חיים ועם היתרם . ולפי זאת הנה ית' שאין רון שחבא הנפש בזה העולם
 בעוף ולא השאר שם אלא זמן מועט ואם לא תשנה שיתקבל עולם הזה ושלא
 תשנה אל המקום האוי ידוע בעבוד הזמן המועט ההוא . ולפיכך צדקו הנפש
 בעוף והנה בזה העולם זמן מועט שנות האדם ולא תשנה טעמיה צדי לעשות חסד
 שלא תקבל עשה שם מיד אלא הנה לחזירה מעש צדקה אל המקום האוי עם
 כן אם לא תשנה מעש הצדקה לחזירה מעש שלפיה . וזהו מה שהצדק איהו כן
 צדקו הכוזי לא יוב וקבל המעשה הזו המקובלת מיד הקדמונים ולא השיב לצד ועל
 לו כי עשן צדק ודעתי ועשן רשע ומנוכל הילב בעוף ומשפט מלפני השם וזהו
 שאת איהו הן כל אלה יפעל א פעמים שלש עש צדי . וצדק ית' וצדקו זל סוד זה

על צדק ונתי. והרצונו אור. וכלות אינו אלא לעשר. שנת קומץ אורי. כי צד אור ונתי.
 קרי אלה למד כי השם מתנהגם בלתי. והשלישי. יהוה מעט מעט מפי שיהיה
 צדק הרצונו. והרצונו אינו יודע כלל. וכונן שלם כל צדק ורצונו אפילו מפי
 לדעתו השלישי מתנהג. והרצונו קצת צדק הרצונו. וזהו כי כונן באומרים סנה
 נידת שאני בענין. וכונן סנה נידת קבע בענין. ושעור צדקה על עשרים אלה
 והוא סוד צדק עליו אור עשרה שנה היוד. ושעור הרצונו על שצדק לכל החיות
 כפי מה שאמרו וכו'. אבל אם יראה ירחי צדק מאלו. ואין לה שיעור צדק
 כי אם כצדק כלום אם יראה לה רחיצה לא נראה שיעור על אי זה מקום ירחיצה
 ולא יותר מעט שיעור צדקה על עשרים ולא יותר. וזהו צדק ליום הספר
 צדק ונתי. ואתה בעלך. ועל זה אמר החכם משום כלל שלמה צדק עשה. וזו
 יהודה שקיה חכמי. היה מתבונן למונה דיה קבע כי אפילו בזמן הזה עשה
 חסדו עמנו. ומה שאמרת על עשרים הוא הדין על למעשה לעשרים וצדק
 והקדק צדק לאחר שיהיה צדק אין צדק משום מה למעשה ומה למעשה
 ומה לעשה ומה לחזור. ענין סוד קסנה.

סוד ענין צדיק ורעלן השני ומובן

סודו ענין בסוד ענין. היכוס וצדק אמרנו כי סוד היכוס
 הוא צדק האדם לבית עולמו ואין לו זרע להזכר שמו. הצדק הרב והנפש ה
 הנפש קהיא וצדק מצאנו כי נראה מעל יא וצדק הרצונו לא יעמוד וצדק
 חסדו שגמו יצא ואין לו חלק במעלות וצדק הוא הקלות ניש צדק וצדק
 לאין תבוכות מהתמלכות הכוללות על התמלכות. על כן ענין הסוד המיוחד על כן
 הנכון הזה צדקו עמוד לבית עולמו ואחיו חיו ונשאר צדק לקיים שמו וילך אל הגלי
 אשר העם בסוד המעשה כי הוא סוד הנפלא לבוח בן שגמו הרשע אשר עברתו ו
 ולקיימו אל מעשהו למען לא תבית צדק עולמות כל הימים ולא יאבד כל מעשהו
 וקנה כי צדקו צדקו אחריו קדומו והשמים על אחיו וכל מעשהו היא חיה היא
 והשם צדקו אחר צדקו כל עשה. והוא שם הוא צדקו עולה יזכור לאחיו
 וידא עשו ויבין רוחו אלו ושעורם צדקו אלו יתחדו והאצדק אשר נאצדק
 המצא כי כוננו. והסוד פשען סוד אמרו אם יפיים אלו לבו רוחו ונשמתו אלו
 אסוף. וסוף הסוד אמרו אלה פרא למוד מן צדק נשמה שאפה רוח.
 והכל הוא צדק ידוע צדקו עש טחום ששם כי היא התעלה וצדקו למען אה צדק
 אשר נאצדק. ואחש. ילך לעשר צדק העשנים נמשכים לעולם מין נמינו והרצונו

באחרים צדיק ובעל צדיק כן רשע . יושע ומוכר יושע כן צדיק . ואין להאריך יותר
בזה שהכל מצואר למצב רשע ולמשפט עש . והשם הנזכר יראנו נפלאות
מתורתו אמן ..

אחר אנוס כי חזקוק הפיח הוא היה בנו של קשועות שחיה אלשע ולמה
נקרא חזקוק על שם הפסוק שאמ' הנה את חזקת בן . ויש למשנה
שהיה לו לקרוא חזק והוא חזקוק אלא על פיין חזקין אחד להפסוק וחזקוק יאמ
שחזקו אלשע שחזיקו אותו ..

בעשהת אס נחקות לא אתר נשיידין לאוריהא תליין פיה והיא
תורה שבעל פה . ואת המשפט לא היא א

אתר אחרא עלאה לאיקרי תורה עול שבער . ואלא חז' ואלא היא עלאה יושמא ק'
קדישא כגון חזק ומשפט שלייה דקונש צדיק הוא דענ' ושאריו דכ' י' לעשות צדקה
ומשפט אחאי לעשות צדקה ומשפט אלא מאן דנעיר אורחוי לאוריה' עב וכול
הוא עשה משפט וצדקה ומשפט לא קנה ..

תא חזי למספנא אהדי
ציה צדיא וכל המשפט צדיא הוא צדק לא יתקד . צדק טלוא תמלה לענ' כי עשוק
לא תמלה של יד ומאן דיהיב ליה למספנא עבד לעלא שאלא קדישא שלם שיאות
כגון צדקה לא אילנא דחיי . וצדקה יהיב לצדק עבין אהמדי לא לנא ועל לא כתי'
אשרי שומרי משפט עשה צדקה בעל עת .

תא חזי למספנא ליה ליה
מדידה נלם אלא ליה צדק וסיקרא ליה ליה מדידה נהוריה אלא מאי דיהיב ליה
שמשא תהי' חזי אחאי עב חסוב נלות כגון דהוא אתר צדיס ליה והא עברי טלוא
הוא שפח והוא לחייס שלי' יהיב ליה צדקה אילנא דחיי . נגא וצדקה תמל השות
וענא דעברי צ' נש לתרא עבד לעלא המש' והנ מול צדקה לשמה וצדק לא
אשתלם אלא צדקה דענ' בצדקה תענ' ולגשה שר' איהמלי ובענ' כן ועשית

ה' ח' א' נ'

אוקס כתיב ..
בקרר וילך

אתון משוך ים כזן מתבועא למלנא ומלנא למתועא
לא כשתי שר' . תאלף לתסתלם לגון אילף עתיקא
כפריא וכל כפזן מתמן בעען . תלם נקרא דכנר ועמק ואיקרי אס . יון כ
פשוטא כלא דרין כגן מבושא דהוא נחלא דכנר אילן אוקרי דענ' ואהיה
אצלן אילן אל תיקרי אילן אלא אמן ..

כתיב

ויצרא לים כל אתר כפנא לים אוקרי . והוא אתר דנפק מינה
הנ קרי ליה רב' ואענ' דוחלי השנה עקודינה ופיה תלין ..
לא י' דנ' ויקרא ארץ . לא נהירו לחמיה לאוקרי חפר . לים כ'
נבירה . י' לא שלמן ככלא רוח' ועל לא עב ויקרא ארץ ..

כתיב

במפר קוזר פה יהיה זרע . פה פסא ששואה היא ואתקרי צדק

ה' ח' א' נ'

שד כחש הווקר כשר ויקחול תדושה על ששן אלהו קא לנא אשכחא נאשרי
 לאדם רוחא יתקו וינתון מן שמיא וצופא לוישא איהלגש ואלהו שמיא
 ואחרו שעל כן לא איהו הפא אלהו כן פלטן אלא אלהו תישע חישענ עלעו ולא פו
 לן שם אב והגל לרימון הסוד המע " **שד**
 שד שם ויצאך בששן לא ישקב צנחו לא יצחק הצול לא אצרהם וקארץ אזכור
 אצרהא . תנח הארץ תהו והארץ לאטלא עמהון דוד מלכא לא יהו רעקא ז
 קאצרהא ..

ז
קאצרהא

מן העלם ועד העלם

ועולם דתלמי

שגם דלעולא

הל מן העשר אפלא ללל חמה מן עשרא יהוהא דשרי תחות קורסא יקרא העשרא
 דצות מקדשא קדישא והאי עשר מעשרא עלאה ללא ועשרותיה ז " **שד**
 שד שם חמה אב צנה אם צינת פאם לצנה תקיא . ומה היא צנה אלא
 צי יתצרו לא לא יקו צהא . איהעבדות ואפיקום ואולדו ובען ק
 צנה כן ייה ומהו תצונה אלא תצונה אהקרי " **שד** לרין לען קוצת לאוקרו ו
 ה והיא שערבא אוקרי תצונה "

מגדוא

היזק

שד שם קול יי על המש . אמר יוסי לא אצרהם . קול יי צנח לא יצחק
 קול יי צהרי לא ישקב . קול יי שער ארום לא צנה . קול יי חוצב
 לקבות אש . לא הוד . קול יי יחיל מרצ לא צנה . קול יי יחולל אילת לא
 צנה . וקלהו מלגל על מניא וארשקין צמיא קה ל . ונהי יוצא מעין להק
 את הק וקלהו דת מתערי . כדכאן בעלמא מלה הוא שקין לאיחשקין סלהו " **שד**
 צנה אם ציאה צוא יי אמרו חנאים זל אם ציאה משה
 ימי ציאה מומצ ואם לאו יצוא ערה . הנה הול ללמוד שען ציאה יי
 יי מלאין כדצנה ציאה צוא אים את רב . ולמה הינה צייה ציאה ואת פעלים
 הרי שהרצה פעלים הארץ נפתחת . אלא זה היה החדוש שרפתה פה והבלע
 ותקרום אותה מיד נאדם הקלע וסותר פו מיד ועל זה אמר לען ציאה ש
 החדוש הזה שנתנו בעשן "

קרב

אשר שגה ישקב את צרהם . והרצ תמקעל איך וצנה פיה ישקב
 את צרהם . אלא כשהשכחו את צרהם לעצן האש היה מרוד
 סתאל ואח לפי הקצה למה את זה שנתד לעצא מלכו שמעל שקוא רשע .
 שנה צייל וגם שנתד לעצא מלכו יצחק שהוא יהיה צדיק . שנה סתאל ורב
 זה שנתד לעצא מלכו ששן הרשע . אלא ל צייל פה הוא שנתד שנתא מלכו .
 ישקב שיהיה אים רש יושב אוקצם ויהיה שקול כנע עלם מיד כעל קנה לא צרהם
 מעצן האש צעל שמעוהו של ישקב לבן נאמר ישקב פנה את צרהם ..

היזק

אח ל יצחק ונתן ונתן נערים שריקים קיינו ונתן ונתן אע"פ כרובים . נתן יושב
הכרובים ונתן ונתן של כרוב וישק . יושב הכרובים כרובים ליהושפט ונתן
נתן יושב הכרובים קרי . אח ל יוסף . ויילשלם נחד כרוב מלך רדאפי מלכותה
זה נתן ופעם איש אל אחיו כרובי שלמה כרובי .
עו"ש יוסף כרוב שלם למה לשבע עם אשת אדונו זנה נחיו וזנה בלתי . זכה
נחיו וירב אוחי של מלכות המלכה אשר לו ונתן ונתן אוחי של כל ארץ מצרים .
זכה בלתי . לך עברו ישראל ית ימלא אדונו יוסף עתה כרובי עתה לנתן הים
יאה ויכוס . מלא ויכוס . אלא יאה הקוא לנתן לך ויכוס ויאה החוזה .

עוד אס . כרוב ללכהיו . לא נולה . הער המים משל . לא נולה . כרוב
כרוב המשפח לא תפזרות . אל אלוה . לא נלה . ואין עול . לא קוד . צדיק
לא יסוד . וישר . לא נלה . הא ללה שלם קרובא שלם לך לך ובלתי
כרוב יא קרא . הוא בלתי הוא הוא בלה הוא אחר בלא פירודא לא יתחיל כל
הכרובים אינו חזר ואת הוא כולה הוא בלהו סלקין ומתקדשין ומתחילין
בחר וכלא הוא והוא הנה והוא יהא והוא חר כרוב שלם לשלם ולשלם
שלמין . ולמה אין אומרים קרוב בלא יוס ולא עומר כרוב אחריו
חמון או רחום או מהור או אחרותן כרובים ולמה כרוב זה הנהגה מלאכה
ואנשים . ש כנה סוד נול שבו ימלא כל ההולאה כרוב ק כרוב הלשון ל כרוב
הלשון ש כרוב הלשון ובין השנים . ואם תראה כרובים ולא תמצאהו כל קרוב
ואין ל כרובים אין מן קרוב אל סבלה . אלא זה שמי לשלם . והוא שמת
קרוב פו קרוב כרוב כל כרוב לעלוותם ולתחיתם כרובים רוח מלכותו ולם
מלכותו ואל מלכים ודרך ארץ והקוב מים על קרובי מלך להיות חזקים ללכת
ספיקות ומשאות כל כרוב מלא ושא חק ושפע ימים להלך ולהפך ורוח
וכרובות הים להנחותם למחוז חפם . זהו קרוב הראשון . קרוב יא כרוב
זהו להקדיש שמו . כשן המכול כרובם טללים ונקדישת הים כרוב כרוב
כרוב מושאל ועריא כשן האש . וכרוב כרוב אריות . ונתן ונתן כרוב
כרוב ישראל . ונתן והתבלתי והתקדשתי ונתן כרובי עם לעולם כרוב
מן הרשעים וכעשותי נח ונח לעליותם כשן זהו מהקדש זהו קרוב -
לא קרוב קרוב יא עבדות לעולם הנה שרבו שרבו לעליותם עשה מלאכה
כאמורה כחלתי עליהם כאשר יחמול איש ארבו השב אוחי . שמת ושר
וראיתם לה כן עבדך לרשע כן שרבו לים אשר לא שרבו וק . ומשלים לא שר
שלש וק . והוא שרבו אשרי נשתי הכולה קרוב כרובי מלכות ארץ כרוב
שכנה . קרוב על ארשא שרוב כרובי קרוב לעולם ולעלמי עלמיא יא עבדך
מלא כל ארשא שרוב כרובי

ועל השאלה מסתמך לא זנה יוסף להקצי שמתן בארץ זולת עמיתו השען הזה הוא
 סוד ונכון הוא לכל משנה לדעת אותה . כי עלך פשורה שמתה הן שאין נחלקן
 ונתן אותן עשרה שמתה שם הצליק יסוד עולם הוא קדם הנקרא צבאות . והשם
 זה כי צבאות המרוכב מתקום זה יוצאים כי הנוד אינו פוסק לעולם ולתבוא
 פורחות הנשמות וצבאות עליונים ועל ידי דומת האדם בהיותו עור וצמר
 ועצמות ועדין . והסוד הפנימי כי העור הוא דומת מתחיות הנח הריקיע החוסך
 מבחוץ בדומת העור החוסך על האדם והצמר הוא דומת סוד שמו . ק"ן כל
 צמר אותה המדרגה השולמת על הצמר ועצמות הם שאר צבאות העולם
 לחיות עליונים ונולדים הם התקווה והשם המדרגות אשר מהם יוצא לעולם שפע
 ולקחיהם ותקבלים ולתעלה ומשפיעים להחיותם ועל הדרך הזה תוכל לדעת
 כי סוד העצמות צבאות ומחכות ואין הם שגשגו לארץ נאדון העצמות הוא הולך
 בארון חיי העולמים הכל על דרך הפנימי כפי הראוי .
 יעקב הוא סוד העץ ולפיכך הנשגו עמו לארץ עפי העשן הראוי לו . משם
 לא זנה לא זה ולא זה חיינו זנה להשתמש בעשרת צב מה שלא זנה במורה
 אדם אחר כיון שעצמה השפעה ארץ דברה בעשה הראשון יעקב אישית
 ומשה נשאר צומח לארץ והיא חזרה לבעשה הראשון . ולכאן למדין כי הארץ
 שנשאת לשם בעולם ולמה היא עלי חוזרת באותו העולם הוי אומר לראשון
 ופיתוך אלנה ואשובה אל אישיו הראשון . ולא לא היה אדם בעולם שיעמוד
 במדרגת יעקב ומשה ועל כן משה לא נקב בארץ כי יעקב הבעל ראשון היה
 קבור שם . והעמית אינה לאויה להדבק שם בשם חכמים וחזרה לשמן בעל
 הראשון כפי הראוי לשמן ולחזור לראשון אשר זנה בו השלח וחל ענן סתם וידוע
 למשטלים יודע חן ומצב מדע . וכן לא זנה משה להשם לארץ כלל ואעפ"י
 שנים הקצת הכל היא מנה גלות הכבוד כי לחזור על הדברים שתקום צב הראוי
 וזו כנה לכל המשנה ומצב מדע צב מתוך צב .

שאלה

מפש מה אהב יצחק את עשו והוא היה יודע מה החפלה שיעקב היה
 אישרים יושב אוקלים משתמש צבנת מדרשור והיה צדיק צמוד יוש יודע
 דבר יצחק עשו היה ילד צמוד ואעפ"י שאמר רב ויאהב יצחק את עשו כי ער צבנו איהם
 אדם לו צבנו ושואלו אם מעשיך התם ואמתחלה עש כל זה על כל משם לפי העשן
 שקבלו כי יצחק אצבנו לא היה מעשה הרשע על מלכו בן יצחק הנראה בן חס
 העולם אב למה היה אהב אותה יותר מעקב כי צבאו לאהוב את הצדיק ולשגח
 על זה ודאי זאת השאלה מוצה ונחה
 הדברים מדע ונפש ארמים .

תשובה

את הדשע
 מאד ומתקום

לכך

והוא

שאלה

הפנ מלך יוסף בחוזה לארץ ולא זנה למות בארץ ו טון שהיה צדיק נטור למיכך הזס טארון הפנ צדקתו ושעל שס זה נרעה הארון מציות נרע ארון הצדיות וכון שכן איך לא יזנה למות בארץ .. זאת ועוד אחרת משה רבנו שהיה מנחה הנביאים גם ונאדרנה נזלה יותר חלכו נטור כן איך לא זנה למות בארץ ונפעי בחוזה לארץ .. ועוד שאלה אחרת ישקב היה מנחה האבות ולא זנה נטור כן למות בארץ ומה בחוזה לארץ .. ועוד כי ידוע הוא כי ישקב ומשה במדרגה אחרת היו ויוסף היה במדרגה קרובה להם מציות הקדש היה וכל אלה שופטים היו במדרגותם וקרוב ויוסף אצלם הטוב מלהם על כל פנים המה הוא כל זה הענין . ועוד כי יוסף לא זנה אפילו להקדש בארץ זולתי העשותו מצד נתי את עצמותיו ויוסף אשר העלם למצרים קצרו צאם והוא צדק והעליתם את עצמותי מזה אהבם . וישקב זנה להקדש כל עצמו בארץ הנזס והעצמות . ומשה איש האלים לא זנה לא בזה ולא בזה . צל אמן העשנ

תשובה

על כל העשנם האל על כל אחרת ואחר גאר נשאלה . והש מאיכך על כל דבר ודבר . ושאלה הראשונה שיוסף לא זנה למות בארץ ונראה נשמתו צדקות אחר והוא אלו והיה צדיק לא היה אלו שצדקות כל כך . יתעלק כי על כל פנים יש לו אמת על דרך האמת ויוסף לא היה צדיק אלא צדקותו בחוזה לארץ ונשתעבד צעצוע אחר ולא היה צדקותו ושעבדו רבן ונרדל מזה נפשו כדי שלא ישמור צדיותו על כל פנים זנה להקדש צדיק מה שלא ינפה כן צדיותו בארץ כי צדיותו בארץ ונשכשם אצו ועם קרובו וכל המלכותו אין הצנח שלו נלום כי טעל צדקותו שלא כנודצו ישמור עצמו מכל רע ולא דבר צדו מאותה מן החרם . אבל צדיותו בחוזה לארץ עם אשר אמרנו שנה להיות צדיק ואחנפם צדיותו צדקות אחר צדקותו אשר זנה להיות צדיק שס זנה להקדש צדקותו וזהו השנח אעמ שיצאה נשמתו בחוזה לארץ לא יכול להיות אחר למנה חליו ויזכה למקומה הראוין . והטור חורה נטור שאמרנו נרע נשס בארון ואין הצנח של כל כך אמן ימנה בארץ ויזנה למקום הזה אשר אמרנו . וטעל כן משה וזהו השנח שמה בחוזה לארץ נפא שחמה לחמה נטור שאמרנו כל פנ משה נפא חמה נפא והאור ללבעה כי השמש נפא חמה הלבעה מאורה חליו וזהו סוד ישקב ומשה ויוסף צדיות להם שנה נזול ולפי הדרך הפעמי אלו יהיו אנשים קלמן בארץ שהם במדרגה עליונה על הלבעה אין ראוי מכל וכל שימותו אלא ל להיות חיים וקיימים לעולמים אבל צדיותם צדקותו הצדען נאמר אל עמם וטעל כי מדרגה משה וישקב ויוסף עליון על מדרגה הלבעה ומדרגותם האמת והחיים והזלם ומה נעלהם הקדוה ולפיכך נאמר אל עמם " ודי בזה " ועל

ל על שנתו וטעל

שוראי יצחק אבינו היה יודע כי עשו היה רשע וכל העולם ביעושו שבעולם
 וערום כל יעה ועשאו יש לך לדעת כי הנחש היה ערום ורשע וכל צד רע
 ויצחק אשר הוא סוד דולתה הפחד אשר עשו ולתעלה והוא סוד מלכות
 הדין הקשה ואינו יכול להיות קשה וזאת מצאת למנו צדקו כדיו צדקו ה
 חמאת נשאו הוא הקשה וארום כחברתו ומשפטם הדין ונשפטו הוא הקשה
 ונשמתו זה עש זה נעשה דין הקשה . ועוד כי אין זה דין תקושו של
 זולתו בזה ועל אשר אמרנו כי צד נשאו על כל פעם דבר קטום ומקובל
 בין החכמים כי אין הדין נעשה זולתו באותו הצד שהוא צד המלוד לבקש על
 עליו על צדדים נסתת חמאתם אשר הם חמאתים והוא מודה את נשפט להמיתם
 כי סבתו סבתו הרע והקשה נשמות האנשים החמאתים הילא אמינם אלו וה
 והוא המלך אלה הדין שאם לא יהיה נשפטו אין דין זה מצדו והמלך אינה מלך
 ועל כל פעם ראוי להיות אהבה גדולה מזה . והיין שוקק על שמריו אנו
 שהשמרים חונם כלם אין היין יין מנחם זולתו כדרך השמרים אנו שזה
 נמאסים ועל כל זה הוא סבת אהבת יצחק לעשו יין נמארו ועל כל היין נמא
 שוקק וכונן הוא היין המוכ והיין חלים אינו נשוי הראוי לו . ולפיכך לא
 היתה סבת אהבתו כן ביעקב נמא בעשו . ועם כל זה אנו שיעקב היה צדיק
 נמור לא היה מתנשב אהבת יצחק בו נמא בעשו נשוי הענין אשר אמרנו . ולי
 בזה לכל משפט אשר נחה עליו רוח השם .

שאלה

על יעקב שהיה צדיק נמור כל מעשיו היו אך כל עשנו בנפילה
 אצל אחיו כי נמרומה . שמשלם לא הלך עשו עם יעקב במרמה
 ופון שכן למה הלך יעקב עמו במרמה ונחמית . ואם האמר לבי שלא היה
 יכול ללכת במרמה עם כל זה אינו שואל איך הלך עמו במרמה זו כונן שהיה
 צדיק נמור . ועוד אם הוא נמא שאמלות כי עשו הוא סוד נחש עקלתון ג'
 שהוא ערום לטו הדין היה לו לעשו להתנהגעו במרמה ולא יעקב עמו כי
 נחמלה לקח את צדוהו במעש ערבים שנתן לו נראה אורו נחש ואין זה
 דרך אחים שלא לפרנס זה את זה אלא נשפט גדול . ויש לנו למוד שהיה
 העש את בני ישראל נשפט ונתנו לשרא תלים שהיהם צמאים כלל המשא
 נשפט בער וכו' . עקב אהבת צמא התומלם . ופון שכן יעקב הצדיק איך
 לא חמל על אחיו לנתן לו לאכל נשמות נראה אותו לעב וצמא .
 זאת ועוד אחרת קשה מקלם נראה שהיה צדון אנו יצחק לדרך אה
 עשו נשוי סבתו שאמרת שהיה לו לאהוב אותו בהכרח . מלוד עש כל
 אסו ונערת . וגם מאחיו צדוהו וכל טובו איך עשה על לב צדיק נמור יעקב

מלך

הוא

יין

רע

הוחתה האל ספוטטיוס רמוזים נפסוק וימעו יום ליום . שיתל קנה למה יהיו אולכר
 בערן כל מעשה נראית שאל יהי אור ויהי אור מיד . או שאמר נעמח יום ליום מן
 בערן או כעו שאל תשאל הארץ משא ששכ וכאן את לשון נשיעה אלא מנאן אחרו
 ית' ז' קצ' נשיעות . ותהיין היו אותן האילנות אשר ששע כמ ערן נפסוק זה נחמ
 ושם שם האדם אשר יצר ואחר כך את נעמח יום ליום מן האדמה כל עש נחמ
 לתראה ומוצ למאל ושע החיים נחק קמ ושע הדעב מוכ ורע . ולא הזכיר בו
 ערן ולא שום נשיעה בעולם . ואחש זהו מן ערן שלמה כמו שאל מן האדמה .
 וזה העש שלמה עליו אדם שלא למל ולעו לפי שהאילן הוא שואב כח מן הנשיעה
 שנמע בערן וינע זה המש . ונשיעותיהם לא הזכיר לא אילן ולא פרי . ואילן
 האילנות שהזכיר לזן השקאה משען וזהו מה שאל ועדי יצא מערן להשקה אב
 קמ . והזכיר הנדרות מוצאם ותהיש . ואחר כך הוא אונת ויקח יום ליום אר
 האדם וינההו כמ ערן לעבדה ולמורה וזהו מן ערן שרר בו אדם שאין מקרא יוצא
 מידו פשוטו . והנשיעה הנכרת בבר נקראת שם על שם הנשיעה . אכל קמ
 שרר בו אדם שם נצמנה על אותו אילן שלא יאכל ממנו כפי שלא ישלמ בו יצר
 הרע . וזהו קמ שרר בו אדם שנקרא מן ערן לפי פשוטו מפני שהקאה וקיוע
 מערן הן בדרך ההשקה המש הן בדרך ישא . על כן נקרא ערן והוא אילת
 נמנה צדיקים נעולם ומפויים ליתום שיזכר לזה שאותו קמ שאילת בו נעמח יום ליום
 מן בערן שנקרא מן על שם הנשיעות כלב שלא הזכיר שם לא ערן ולא אילן ולא פרי
 ולא צמח הוא הנקרא צדור החיים שיזכו בו הצדיקים הנמורים לפי הדלקות ש
 שיהיו דקים בלהי ישראל ההולעם בדרסו באמת ותעלים כען האבות ומשק לאהרן
 ודוד ענה וכיוצא בהם אותם דף לזה קמ . ועל כן נאמר לדוד והיתה נפש אדני
 צדוריה בצדור החיים אתי יום לקיך . את מורה שאין הנאצל נפרד מן המאצל
 היוען אותו הן והוא צדור החיים והוא הנקרא עלו כן מן על שם הנשיעה והם הם
 המדות והם הם הנשיעות והוא צדור החיים כמו שפירשת . ועל ושמך הם רחוקים
 העש האלה זה מורה נמנה נמנה מעלת זה מורה ושן כמ שרר בו אדם יש מן מעלת
 נמנות וזו מן וזו מן הצדור השפנה יש שם על אחד אחד נכנה מחפצו של חצרו
 אכל בערן מו שזנה לעמית שם אין בו כל זה כהע צדור ושכן תחת כסא הצדור
 ומדות הקדושות שנקראות נשיעות לפי הדלקות ששכחו בהם על כן נאמר אתי יום ליום
 ואין פירוט שם לבן קוש . ומה דרשות יש בעשם אלק וי כה למשכיל לפי ה
 שררי תורה נמשלם לרפוחי זהב במשנות כסף פשוטו של מקרא נמשל כסף שהוא
 קל להבין ותלמן כסף והוא אמת אכל אם תעמיק מצרי תורה להטן צפונה וספיה
 או תמלא ערים יקרים עמוקים מאד ופעלים הם נמזים באות אמת ופעלים
 כעבה אמת ופעלים נפסוק שלם ופעלים נפסוק שלם ופעלים נפסוק שלם ופעלים

ישב עמך הילנה תחת דודאי בכך טהרה לבי הנראה מפשט הפסוקים נאי
נבול ען מצד לכה ען מצד כחל עש שאין צדני לטוב צדני

תשובה

על כל זה מה נחמד ומה נעים סוד השאלה הזאת ט ט
באותה גל דרכי ההנהגה מתקיים מדע ונבנה צופים
ודרכי יועץ ול עטבותה פלס . שהדברים הנראים להמון העם זהם
נאי ילמנו שאינם יודעים ומדענים הדברים שהם נסתרים ובעולם
וגלויים הם לפני מי שאמר והיה העולם ולפי הם צמוד שמו . וענה שמוע
וחפ . הדעך עפני אשר התעוררת בתולה שאלתך בהיות האמהות
דומת לאל מעלה עמי מעלה האבות להיותם דומת עליונות וכן היו באמת
צמוד מעלה עמי אשר אמרנו . אמנם כי סוד עשן זה סוד נסתר מאוד ומפלא
צמוד מקורי עתה עשיריאל סוד השפנה . והשפנה מדת הערב ראובן מדת
דרום ועל כן הדגל שלם צדום שאל דגל מתנה ראובן הילנה ילמנו שהיה האשן
ומדת דרום האשן . ולפי סוד עולם הנסתר עמי אשר הוא היותה גל אחת
ואחת שהן סוד שני עולמות עולם נסתר ועולם הנגלה ולפי דרך זה נסתרה
לכה במסתרים צדק מעשרת המעלה . ודגל צדקת דרכים צדק להיות
זה יגלה וזה נסתר . והנה בהיות רחל סוד עולם הנגלה והיא המתלהל על
לכל צנה ובמותה שהיא הנקראת השדה אשר צדון יא . צדון רחל על
מקח השדה על אותן האכלוסין יש תמיד למדת דרום לנהלה ולקבל תינוח לבן
רצה מה דעת וילך ראובן צדק קצר חזום . ראובן הנלך לבקש תינוח שהוא
מדת דרום אומרת צדק קצר חזום צדק לבסוף קצרו קצרה ואכל את
לחמיה ולקחו חמנה של . ויחצא דודאים מבקש חמנה ההתעוררות לעל
למעלה ויחצא דודאים הם שני דברים אשר מהם לא שפע לעולם . צדק
הוא השדה אשר צדון יא . וצדק אולם אל לכה אמו מפאן אותה התעוררות
לאור עולם העשן ע לעולם אין שפע יורד ממנו זולתו בהתעוררות שנה
סוד וכו' ונקבה וצדק התעוררות אולם שני הדברים לכה אמו . ופיון שאלת
דרום מפאן אולם אל לכה אמו תנ טאל נלול לפרנס ולכלכל כל עמא של מ
מאותה התעוררות שהעשן לך מאותם הדודאים מדת דרום . והחמרה
הלעז קחתי את אישיו אמרו כי צדק היא אמרה לרחל צדק אהבה ותש
ותענו וחדוה צדקת האם עם צנה . ומה אמרה הלעז קחתי את אישיו
צדק זה אינו צדק יעקב אלא על סוד העקבה העשונה הנסתרה הוא ואחר
לעולם אין חנה יתרה טמו האם אל צנה שהיא צדקת יתרה עם שנה צעם
זכרים . ועל ששן להם אכהם משנה לבד אחד ואחר אחת להם חלקים
נבולם ומה נחמד ומה אין לה פלס ולכן ישלן לעשן צדק מרוב הצדקת המעלה

לכ

171

נקרא אור כהיר מחוסף על הכל . ועוד נתיי הוא עבד פאר רשות לכל הקפירות
 פאר שקרא נחוקנה על הנה . רשות שממנו יונקים כל הכחות היחשבים ונרשות
 השפנה נקשר הכל על בעל השפנה . והנה נש ומוסף קדושה על קדושה וחל
 במזל . הקפירה הששה נקראת חטאה בעבור כי היא מקפית ומקפיתת
 באמצעות הנתיי למעשה והיא מתחלקת לצורות גדולות זו מזון ועקבות
 בזו והם האותיות הפורחות באמצעות האויר הנקרא טעם ועצמותו כלב זו
 עי שיעשות עץ אחד ולפי שהם מתחלקות כל אחת לצורה משתנה מחציתה
 נקראות חפצים וזהו פירושם . אישלה שלשה פורים ראש ואיננו וסוף . וזו
 וראש מורה על המעשה החטאה וסוף מורה על מדע המלצה מן השט
 וכשה הכל לצי אחד ושמותיה חטאה הנבלים נאלם השלשה לצדדים שהם
 חטאה שלל והרע . הם . לזון . באולמז . לזון . לפי שהם שפע ומלק בין
 חפצות וכן מלבנות והם חוזק האותיות שיונקים נח כלם מצד השואתם וזו
 ובצורותם ונקצם בזיוס פשה פת קבול לבא הנצל והנפרד מהם הנקרא
 פנה והיא בממשותיה משחלקת לשני צדדין . וצד מצד האחד אל הצד השני
 מאחריה ומלפניה היא פתוחה נתי לקבל העצם טובה ומשים לה תקופה
 רוח הקדש נמו קרב שמשים לצדדים נמה התלמיד . הרי חמשה צדדים צן
 א וכן הנה צדדין מזה ושם ומזה אחוז באמצעות רונמא של זוקר
 קבה . אין זכרונות מהאחוז פה לא מלפנה ולא מאחריה אלא מצד עצמה
 ממש ויש אומרים כזו היא פנה לפי שהיא צורת שלל נקבה מזוועה הנעם
 כל הצדדים ולהוציא משטח ממש שיש בה ציתקנות הנקבה ויש לה צד שלל מעלה
 מתחלת בחטאה ומתלבשת למעשה ובחטאה מתלבשת מן הנתיי ומעשה הנתיי
 צד אחד והאור הכהיר הוא חלק מחוסף על הכל על כן נקרא שם צעק
 תשובה בעבור שהיא פתוחה לקבל כל הצדדים ולהמשיכם צדדות שלטמה
 מלפנה . וזהו שאלת קנה ארון הצדיות אדן כל הארץ והכן זה מלמד וזהל
 עשן אחד והם לצדדים נפרדים מלפנה ונקראת היא בהם והם בה והם מוצים
 לפתחיהם למע שזוכר אותם במצא שנה על בוס של הצלה . קנה
 כך העם מכונא על אלן הקפירות ונקרא הכל לתי ועלת העלאת וזהו
 נמדושל מלק . וחטאה במזל . שכל אבאר כך אם ישארו מזה החשק
 שבעה תכנות והם שבעה קפירות שהם למעשה מכונות על הקדר שאמר
 ויג השבעה מהעמולום חוז ומקל תיז מלכות והם שבעה נחות היוצים
 האשונה נמלכות העלונה ואמנם הם . אור פנל תגל פלמיש א
 אפיתון בנש . ולפי מורים על זוקר הנתיי . והכן זה מלמד . והקפירה
 היעשית היא נקראת חסד ומתחלקת לשבעים ושנים צדדים והם לצדדי

ומה

ב

נקרי ולא כתיב הנחמדים מזהב ומטב . ואלו הדברים נקראים תפוחי זהב וכלם נכונים
 לשון ושירים למוצאי ישר ועליהם נחמ צל נכון תפוח חמלה ועל ענינם אל אמ
 שלהם בחינתן אם תבקשנה נבמך ונמחממם תפאנה אז תבין יבתי . וק
 והנשיעות האלה הנקראות גם נקראו ציור החיים והצדיקים הנמורים נבמך תפוח
 פשיצק של מעלה נבמך צדורה גם לפי שצדקו נמרותו הם שנים לתקופ שנתצבו
 משם וזהו מה שנ לבד והיתה נפש אדם צדורה ציור החיים אתי . אהיק . והנן הפני
 הנקרא גם . פי הנשיעות שהם אדוקים נשען ואותו המען המעקה את אדוק נקרא
 ואחר המעקה המש יפיר והיה לארבעה נאשם . הם ארבע מחנות השנה והם
 עבדות לפי צד לארבע רוחות ויקראו עליהם הנשרדים ואותם המלאכים אשר נמחיות
 הם משתלחים למען ענינם ואין אחד מהם עשה שתי שלחיות יחד מה שאין נק
 צליות הפנימיות שלם פועלת באחת מצד והפכו על פי משך קצת הנמשך נהם
 ונשקיה רוח למעלה במדה אחת מן המדות נבמך כל אחת ואחת מן השלש נקרא אבות
 נעשות ראש למדה והמשפיע נח למדות הנפרדות לעשות שלחיות לאותה מדה ולא
 נמולה .

קור

יא לראין נביתו להודיע . זה ספר יחוד ואינו לכל החמנים לחוק
 ולא מלכו ולשר עבדות האמת ולעניני המדע הוא מפעל מעלה הנשיות
 וצריך לבקו ולבשו נל ענינו ונמחיות המדע והקדמות ונעשית הדבור והו
 עיקרו .
 נקול מים יבם
נתיב
 והנה נבד יא א : ישרא נא מדרך הקלים וקולו
 והארץ האירה מנבולו נה הפסוק נמלא ה
 השל בתולקאו ונעממו והמדע נמלא המפעלות העליונות שהם שלשים ושתים
 עבדות שלחיות חמלה . וזהו ציורם עשר ספרות ועשרים ושנים עם אבות
 וכל נקראין אמן ארמות חיים . והספירה היא שונה מעשר ספרות נקראת
 נתיב עליון לפי שטר חזקה האמת והמדות וענן נתיב ועלם ושנה נביתו עליה
 ונעלמים יקרים ונבדים והם שש מאות ועשרים עמודי אור נממן נתיב ועלם
 מקראים נביות אמת ואין האמיתות חסרה כלום והם ימוד ימודו של הנה
 מל של אחד מאחד מהם נצמנו ולא נבדים זה אמתה ולא נבדים זה אמתה באמת קונה
 השל ועל זה קראו בעל ידיעה האמת לאותה הספירה אומר הקדמון שאינו
 נבמך והם קראו מדוע היושר בעבור שהווא נביתו נתיב מונח על הראש והיה
 אור בהיר מחוסר אינשה בו נמן צדק משתנה מענן לענן עש ענבוק וצו הנביתו
 נעשה בו כל הספרות צהמשך הנמשך ממנה ונה עשרי הרשועה נעשה היחוד
 שלם ולא זה נקרא של קבוע ומפני שהא רוחניות אדרת המעלה נשרחשת
 דגל מעלה שקרו נקרא נתיב מונח והוא שרש הקדמה והיל קקדש זהו סוד
 נול לעשר ולהכיר כל הדברים הנפרדים והמלאכים והמפעלות ועל זה נקרא

מצאנו למנוי דרך פתק כולל שנים כדרך יסוד ויש לה פנים כלפי מעלה
 ופנים צדק פנים מצד עמיה ואין לה ערוף כלל ויש לה פנים כלפי תפארת
 ויש לה פנים כלפי העולם והוא שאלו שבעה ידועה אחת הקצ שנוהגו משת
 לפרס הכלי מצחוק לעשור דין צל פמליה על מעלה ושל מעלה של מעלה
 שנה ואהבה מה והוא מצאנו ערני וומניא וק ואמרו ש הפחד הוא
 העולם הוא לפי שורר צדק האור הצדיק על האם נשמתם של צדיקים ויהיו
 שמים צדק החקר כמו אדם שהוא ערני על פני האים ומתעצבן בעל
 מ השמות שהוא ענין החסד ותפארת היא הספידה השייך והוא
 כה הנין זע ארון קודש פועל מפעלה צדק השפנה המזומנה לפעול
 במשיב השפע המצא לתפארת והוא כמו חרץ והשפנה כמו של יושם
 צדק חופה מקפידות העשיונות והתפארת מעלה כלפי חסד והשפנה
 כלפי הנצורה ועל מצד ימין והוא זכור המהצא ממדת חסד לה
 להשפיע שפע צדקה על ישראל בעולם הזה קוד הוא מדת השפיע
 עי מצד הנצורה מקטל כח מצד הנצורה כמו כן קצולה מהתחזות צדקה
 שהיא ממדת חסד וזהו שאנו אומרים להקצבה שמוך מצד דין ואב
 צדק דמיון ש קטל מצד ומיוחד ואין לקצב בהם כלל יסוד הוא
 במצד מצד הצדקה שנה וצדק יסוד עולם כמו מלך בצדק
 ושפנה מקוד ומיסוד הוא הצדקה המקבל משפע המרצף בלתי חזון

עצאת קרוב

למנוי למנוי ייחודי נשמתו השמחה לה קרוב ל
 צדק וצדק לקרוב לה נשמת אלה קרוב שמונה
 שמונה של הנה להיות אחד כלפי ויהי צדק הקוד יהי יא אחד ושמוך אחד
 ואיך יי שן קרוב שמתקרב צדק העשיונים סחור שלם שן הקצון ולקבל תחלה
 כח לעלות מעליו לעליו עד המעלה העשונה ואחר כך ולקבלים כח הית
 התפארת והוא והפ ובעתהם מהוונשם שמונה של הנה ומתאחדים יחד
 יחוד שלם והיינו א יסוד של אינו צדק הוא והיינו לאתקרי קרוב ושן
 קרוב לעלות בצדק הצדק כח לקרוב וליתרון בצדק העשיונים שהם שמונה
 ולקרוב שן כן בצדק העשיון וצדק השכל וצדק אחד לפיכך השכל צריך לקרוב
 יצאנו שהוא שפך עקרוב השכל וכן העשן מהמלה לקח הצדקה ומשלימה
 לארץ בחזקה ולומה לעשן צדק משלך עצמו והיינו וידוי שמונה
 שחוב שקולת שר שחזק את הצדקה הדומה לעשן צדק שחזק עצמו
 מורה שהוא חייב קרב וחתק שן בעת שחזק את הצדקה הוא תוקף ידוע
 לשחיתת חונקה מעשן בעת יפית השחיתת כח שלם ישקא הנה בשחיתת
 קרב וחתק אחד כן שופה ולומה בעשן צדק שוקף עצמו ומתעדי

נחירוח לפי שאמר ופיה השמש . ופי הפסוק כתיב ומוצא נה סימן ה האחרונה חן השם
 יחיל החזקה על למעלה בלחשך מעלי לעלי . עלה שעלה רצון הרצון שהיא כח
 הרצו עם הרצון שהוא המוצא . אזה שמעתי עם אש אולה אש המתעצבת שמו לי
 לעלה גם כן למעלה . רוח אחרי הוצאת האש ונצטו חוזר להיות רוח ולתחיל הרוח
 רוח על המוצא . עיחום שמתחיל רוח מעלה עם רוח עיחום לי . שיוור יי ליש לחי
 ולתחיל עם התחומים רוחמים והיו למי שצרא העולם עמו שאתרו חתמים מאה שאין
 העולם מתקיים בלין ושתעמו במדות רחמים על כן אמרו יו שצרא העולם שעל ידי החתמים
 מתקיים העולם . אם רצון עשן ענה ודע המלאך אז העשן קרוב . ומו
 שאמר אם תעצרת לא תחיל בלחשך לא אם לי עני העלה עולה ולחשך עמוחאם אזה
 ואיש ראוי לקבל תוספת רוח הקדש מעצמו על כן אמר אם תעצרת לא אונל בלחשך
 בלחשך איש ראוי לקבל קרבן מעצמו בעת זוכה לשם יחרם לתת ליש לצדו לשם כל אורות
 מצד שהוא שם התוורד ואם תעלה עולה לשם תעלה אם זה עמו אם מוצא אבנים
 תעשה לי שהוא מוצא שהעל למ המלאך שאם ידע להכיר למ ולעבוד בו הוא ולהוקף
 רוח הקדש ולתוורד כן יעלה עולה ליש . ואז יעז למ בעבורו כי תעלה המלאך באור
 העשן ויתעצ עמו ויתעבה שח צחו על כן עשה מנוח מצותו והיו עתה ויקח מנוח בדי
 השיב ואת המנוח ויעל על הצור ליש ונתן חיה בעלת הלב העל המוצא השמיתו ויעל
 מלאך יי בלחשך המוצא בלחשך העלה לעלות ולהתחיל באור העשן פלג צב הקשורה בצלח
 וצב ידעת לי הוא המוצא כ שאין לא מצינו מנוח עשה עליו מוצא יק הקודש
 כאשר ימות אל השמיתו ים ויח פ תחיל המוצא ואחריו על הכנף על למעלה למעלה
 ותוורד ואשתו רואים אשנים רצונם לצדן העשן והיו תוספת רוח הקדש בהם ויראו
 את צבד השם ועצו ועל צבדו ואח מנוח אל אשתו מות עמות פ לים ראו כעשן
 כן זולת הצפ ונעצ ונחמו אשתו ותחיל למ למ חפץ השם להחיתו לא לקח מיתו של
 ותחיל בלחשך לא צבדו להקריב עולה וחמה עמו שאתרם ואם תעשה עולה שהוא מוצא
 המלאך אליו לעשות עולה ולא הראו אהבה אלה בלחשך לא היה מוריד צבדו לקרעו למ
 אשר חפץ לחיותו ובעל לא השפיענו באת אם יחיתו איך אחיה בלחשך המוצא עשן
 על כן אמרו חתים מנוח עם הארץ היה ועל אשתו ואל חילות שנים בעתה צדק שהשפיע
 להם . והמענה אינם רואים זולת קול . המונה על כנף אדם המונה תחילה
 קול העל של השוע ישראל זולת העשרה .
ענין שלח
 תשלח את האם ואת העם הקהל . אמרו צפני הנחיר שלח
 את האם נתן אורה שנקראת אם נתן פ אם לבנה תקרא פי אמל שלח תשלח אותה
 שלח תקחנה אותה במחשבה שהיא אחת למן השלח העשונם הפעמים קרוחיים
 ואינה יצרה על כן נתן ולרבושנו אין לחסר ויש אין שם היום עתש צה . וארהבם
 תקח לק אמרו צפ הנה אונק עשן שזלה ומלי כהו אל ק . ז ימים החזו מלי השקל

חכמה

ומורה שקוא חייב שריפה וכואב על שיותו ומורה ועוזב חמדתו וק"ו
 מקבלו בלשונה כדעתו בנה ורח אהר לייח השחוח ויאמר יי אל לבו ולי
 נבר ידעת מה הוא לב . ואח תחלה את לבו כי הוא מקבל היה ראשון ונר
 ננה כי כן ויין מוצא לוי . נתן כח למורה תעלה . ואמר כך לשם בן
 אורות על הדגן ולמעלה למעלה ויהיה המצב אחד באורות שלמה בעשר ספירות
 ופסוק יצא יתק צינעיה יעל על לבו תוצחו ופית תפארת אכזר . ואם תפסוק
 על צדן הקר יקבלו כי אולי נביות ישראל נמוכן כולם יעצובו להם לבן כי
 שימשך נח הראשון נחונתה עליונים זהם שמונת להיות עץ אחד יתשובו אור של
 הקחתנים יוסוף עליהם רוח הקדש ויהיה השענה שרונה בעל עינים ושורה צדקתנים
 ועבה מפרש אף יעל לבו זהו מוצאו ופית תפארת אכזר ועל נמו עב נדע
 על תודע שקוא נמוע ואח ינצחו תחלה אם אהה מן המעשים הנעמה מוצא
 ואח יעל עי לבו העולה למעלה השלונה שהוא אדני האדנים ומלך המלכים ואדן
 כל המעשים ואחר כך אח נצח תפארת אכזר נחוק יבין פאר . והא והפ אחר
 שהגלה תענה פלה . והלש אסתח מלכות שמוסף רוח הקדש אחרי כן נחוק יבין
 פאר . וכן ומתהללים לשם תפארת לבן הלוא ומלמדים אותם נח ופ . ואחריה
 הגא עולה לבא קונה . והיין לצד הצאס המלך הדיון ינעלה ונשתחא כי תפארת
 רוח הקדש כדברים נחוד קל בעלת העלת צדוק הוא . וצדקן נח עב ויבן מוצא לוי
 ונח ויעל מוצא עולות מוצא עשר כח והמשלה יבן . נמוע כל העלה הנח שקוא
 מעלי לעלי למעלה למעלה מעלה השלונה ועל עתה נח על לבו קל שקוא
 אחד . הקיבו תחלה להרחיב נח הדיון שהוא המוצא אחרי שקוא לוי על צד האדם
 ויהי נח הדיון שקם הרבים ונח הקיום כי כן עס שאר הצטן נח ויבן מוצא לבן הדיון
 ונח הקיום שהם קח והא לשם לבן היחוד לשם כל הצטן למעלה העלונה
 ונחלת כוננו כדעתו וירח אהר לייח השחוח . וקרא עליה דייח נחוח וקרא שחוח
 נקרא עולה מעלה ומקריב לבן נחמתו שהוא מנח הדיון עס העלון כי יפחד עניו הו
 הדיון עס נח הקיום נח היחוד כי העלן עולה עס הדיון הוא המוצא והדיון עולה מעלה
 לעלי עי המושבה הקדושה ואחרי הפסק העשן חוזרת להיורגש ומתעברת נח
 חוזרת נח ומתחדד עמו ועלה עמו למעלה וקראום אשה והיין כל לאשים ואחר
 הרבעל באש נצטנו חוזרת ונעשר רוח ואותו הרוח ולתפארת צדוק ובריי והיין לצד
 וירח נח שבה עבה נח על לבו . התחטן עס לבן העלון למעלה עי המושבה הקדושה
 ואיין המעלה למעלה צדוק שיהקרב ויתחיל המושבה צדוק העלון עס לבן התחטן והיין
 הנחוח שפחות כוחו צדוק להחיד צדוקם צדוק התחטן ולהחיד קל יחוד של
 בעשר ספירות .. **צדוק** והקטור הנה אהרבל המוצא אשה רוח נחוח לוי
 אמרו חתמים עולה לשם עולה אשה לשם איזים . כח לשם רוח נחוח

כל דוחור שהם נעז ארבע מחות ולתלמן ומה ומעלה וצריך לזקק לאוצור שלא יוסף
 ולא יעז שען ק"ה מא נותם שהמלך שלם לעצמו והם מפרים פרען חותמו ושמה
 על תלמה ופרען אר ראשוקם וקוראין אופה פאמה צרת וצבע . אצל הד"ר
 לא המריחו לקדושה לא עומדים על רשקהם ולא פרען אר ראשוקם אלא קוראין
 במדין דקדור חופות שלא יוסף ולא יעזעז ומתזין ז של תזנרו נלי שיזכור
 חמשה חמשי תורה הוחלקים לשבע חלקים נעשן אבערתי צא שית .

אשר

קדש יולד חצן חק נשאר שם וצאצאיו חתם פאות צרית קדש . צדק
 אלה לדעת מלה הוא אור צרית קדש קורא אור הצורה הקודמת שני אפים שני
 אשר המיר יונתא . וצפאוי אמרו סוד יא ליאיון זו צרית מלה . ונהגה
 צא הק"ה עשר אצבעות יום למעלה ועשר אצבעות הימים למטה וצא האצבעות
 ונשה לן עשרה להיות מולך עליהם .

מלרשן

הי תחולא סוד יא ליאיון . אי זקו סודו של הק"ה זה
 שלא נלה הד"ה מסתרין שלה אלא לצדקהם שאל סודם ליאיון . אמלך דיולענד
 שזה לקונו וצריתו להוטעם משל למלך שהיה לן אהב והיה ע"ה יותר מלוא אמ
 לן המלך מה אהן לאהב נסח ונהג יאלן אלא הינו חורב זית . קרא לן הד"ר
 לא צדקהם ואח לן מה אהן לן נסח ונהג נבי ישלך הד"ה לייך שהיה אהה פאוס
 שאל ואהה צרית תשאר .

צפרק

השותפין אמל לשמעון ס לקוש הוא שטן הוא יצו היעשהווא מלך
 המות . הוא שטן דכתי ונשא . הוא יצו היע דכתי רק אלו אל
 תשלח ידך ונתן רק דעל היום . הוא מלך המות דכתי רק אר ששן אמור
 נצי הודיענו מאחלה הדור כי הם שלשה ענפים טאים מנה אחד נשהוא מלך
 את האדם נקרא יצו הרע ונשהוא מלך עליו אופה למעלה נקרא שטן . ונשהוא
 הודב חותי נקרא מלך המות . ועל זה אמרו חכמים תאנא וורד ותתעב עליה
 ומשעין יומל רשות ויומל נשמה ולכל איש ישלך יצו הרע וצד המוב ולכל אחד ואחד
 נה תמונה עליו למעלה . ונקראו נצברי חכמים זל מלמדים . אמרו שני מלמדים
 מלמדים ללמד . ואהבת אהיה לקיך אמרו נצני צריך נצנים מומעם ולפי
 נען הקצרים הדברים לא יתכן להיות מלמדי זה . ונצי ידעת כי המצריע הוא ה
 התקל מזה ומה וכל שלם קען צמוד האב . ושלך לבעת כי טמו שהוא עלול
 נעשה הדברים נמוכן האדם ולכן נולדו נשמות לפי כוונתו ניעשה להמשך ול
 ולהאצל הדבר מאפיסת מאשצת . ונלמד נשמות . וכל נצח השמים עתה
 עליו משעין ומשחאלן לל מלמדים שאלמדים נבות . אמל משחאלים שאלמדים
 חובה . ונפרק ל שיעור מלמדין חיים ומשחאלן מות ואח חתם לב חכם
 פאיונו ולב נפיל לשחאלן והוא אמר כי ההנהגה הזונה והיצי המוב וההמונה המוב

מי הם שבע פירות החיות הנקראות בשם יצירה שבע קצוות ואל תקח לך כי
החלצה והתפזרות בהם ופס גס הוא נתפש בהם למה כי שאת יתום עשה יי אה
הזלים ואת הארץ וטוס השפע ועי. והנה תלצית ^{התעב} במאה יומות לענן גדול ולסוד
שגב ויעלם ועלן שניה גדול דעתה נה לשון יי עב לך והארצה יתום ..

כתוב

אל תפחדו ואל תדחו ועי. היש אזה מלעני יי ואין צור כל ידעת
במעם ואם לא סדעה ובעם ומדעך צאם שהוא המלחמה והדבוק
באו וודע אדם את חוק אשתו שכל הדבקות וכל לשון ידיעה אצל הבורא כען זה
הוא ההלצה והדבקות שהוא משפיע אובו ומסדן עליו ..

ענין

ויסתר משה פשו כי ירא מלפני אל האים. נגד פני אליו הנבואה
על שנעש בהקצרה קצבו שהעץ בצענה נתייא בזה שאורע לקבל
ועצרה ידעת מה שאמרו אל על ויתעצרי יי פ למענם. ויתעצרה זה ובהצל
כתנ ויהי הכל ידוע צאן. ובעשה כתי ומשה היה ידוע את צאן ועי. ולען ..

שמה

עשרה מדות שלש מאות האמהותם היא שונם. קצם הוא שון הוא
התשובה. קצם ^{התעב} יי שלשי שהוא ל הוא העמדה. דאוס ומט
אך אפים לתשובה. ודב חסד ואלה יוצר חסד לאפים לרפ. יושא עין ופצע
וחלצה ונקי לעמך שהוא מדות הדין רפה ..

השופר

הכל רחם לתפארת. התרועה רחם לענן שהיא מדות הדין ולפי
לא נחרי שופר במקום נפי צאש השנה לפי שהוא יום הדין. ועשין
פשוטה לפניה ופשוטה לאחריה שהוא רחם לתפארת שגם. ולתשובה מדות רחמים
כי שתהא נלקה מדות הדין במדות רחמים. וצום התעוררם של יוצר נחש שופר
ונחרי פשוטה דעתו והעברית שופר פשוטה לפי שגם רחם למדות רחמים והזכר
תרועה לפי שאי אפשר לעולם בלא ט. ומצין נפש חצרות בהתולד הנשיאים
וכהק היל את הקהל טוקשן ולא מרישן לפי שתקישן רחם למדות רחמים וצוטע
המחנות מוצרי תרועה שקיא רחם למדות הדין שפנה ההולכה עמהם. וזכו שנאמי
קומה יי ועי. והיו מרישן כהי שתעלה לתעלה ורועל במדות רחמים ..

ענין

קש כן הוא לחד קבל וצריך אהה לעשרה הייחוד נצאדם מוצר
שמות ועשם יצם צריך ליחד קבל ענין סוף להודיע כי הוא כות
הכל והכל מלכו כהי שלא יראה מהוה יצם שום פירוד וקיצין בעלם כמו שעשפ פ
האילן מרוצם ולם יוצאים מן הקנה האמצעי כאשר התבונן בעשין זה מזה וזה
מזה כן עשין הייחוד וכל מלה אצל עשין ולכן צריך אדם לעין כל תבנה ותבנה לפי עני
ולא יולגל הכל במלת אחד שקיא היא יומות למת שאין המלחמה יכולה להתפשט
בה. והיא יומות לה שפירות לחמקה ולשבע צעם צלה והז שקיא צולה יומות
לשפירה עשירות. ולהמליכו כל יומות כפי ארבע יומות ולהמליכו מזה ומעלה

מחפץ

ויערוב חשב אלה קרא לה נח לא זו מחצבה עד שקרא לה אחות לא זו עוד
 שקרא לה אם שם אמה לא זו מחצבה עד שקרא לה אם בשמה מיעש חמה
 שמה ויהי חמה מאין תמצא . ועון שמה נאה אלה בדרך הענוה אלה
 אומרת המעש החתך את אישי . קהל הוא זה לך לקרא בשם בעלי ולקח
 אותו ואהבתו ונתי יותב אותו עשן התעוררות הדולאים לקבל שפע בשם
 ותאמר רחל לכן ישוב עמך הללה וכבמלא העשונם מלכא ואור זה ר
 הקהיר . יש נח אמרו פסוד עשם נסתר בסוד יש נח בעשן הזר נקבה
 שחצויר בו באותיות שהם נח היוצאות מן החמה העליונה להנחיל יש לזה
 וזהו יש נח מאי כתוב ויבא יעקב מן הגדה בערב נצאן הוא סוד נסתר .
 ויש לך לדעת כי סוד הגדה מקבל על המלדת דרום ונתחבר עמו בסודו תפארת
 ישראל . יעקב איש יוסף בן שלח הערב והתעורר מלדת בורה סוד יצחק וסוד
 עת המלש בשדה כאמרו ויצא יצחק לשוח בשדה למנות ערב . יעקב משה ל
 הגדה ועלה לקח תעבונם באלו . מיד ותצא לזה לקראתו וקאמר אלו
 קצא ולי האסוף תחת נפשי . ולך אתה על התעבונם ועל אוריס גדלים בעבר
 באות התעוררות הדולאים ונתחבר לך . מיד מלך נח בן שפא יעקב ל
 לחסות תחת נפשי ושכב עמה בלילה הוא סוד הדברי הנעלם והנסתר ויש
 עמה יעקב לא נתי אלא הוא סוד הנסתר והנעלם והעל לפי התעוררות
 קעלה מלחמה .

שאלה

לח קצרה יעקב במערת המעלה
 קמה מיתנה של לזה למותנה של רחל ולפי נקבה שם אינון פ על נח
 פויס ויתנה של רחל קמה למיתנה של לזה והיה לן לקצרה במערה . ואם
 תאמר כי לזה היתה עקר קרי כתוב ורחל עקרה רחל היתה עקרה הצר
 מפני מלך קצר לרחל במערת המעלה אחרי כן ולא קצרה שם רחל . ואם
 תאמר כי שלח ינעם שנת אחיות צאריך ינח לזה ולא ינעמו שם מפני א
 אהבת רחל . ועוד על לזה היה אלא בערת ארץ לנא אפחתה למה לא קצרה
 בעיר וקצרה אותה ערשת צרעם שחפ אס היה לן לאלכ אורח אחד נכרי ויחור
 לן בדרך יעריח לקשמו לעיר על שכן לרחל אשת אשר אהבה אהשגשו למך
 לא קצרה בעיר אפרתה ובאמרת כל אלו העשן יש לדעת מהם האמת והמקדו
 העשן ושלא ישאר בלב אדם קושיא למי שונע להשיב בסודות הרוח ובמקרה .

התשובה

השאלה הזאת נחלקה לשני עננים . האחת מפני מה לא
 קצרה במערת המעלה . והשנית מפני מה לא הניחה
 לעיר אפרתה לקצרה שם . והענין שיש לך אחרים נכונם לזה . ער

כבר הקדמנו בתורה וכל אל האלהות שם נמשך לעולם . בעשן שלמעלה . והמש
חכמה לאה להקדש מעשרת החמשה חמש . ישרה שמה פנים וצד אחר והוא סוד דומה
העולם האמיתי שם קדוה והנה היחידה בעולם להבנה על אחד ואחד די ספקה . והוא
סוד העולם והנתיב זו דומה לו לפי סוד העשן ולכן הייתה הדומה לאה להסידר ספקה
מעשה לפנים מן מעשה גדולה יותר עלמתיים כפי אשר אמרנו . וכלל היא סוד
העלה בעולם אחרתהו ועל כן נקראה צדקה דרבים פירו . ונקראה שם גדולה יותר
מצד קבורה גדולה לכל אשר אמרנו בתורה ולאחר שתדע זה למקל נקראה
במעשה ועוד למקל נקראה צדקה דרבים ולא הנקמה לעד אפרה . אמנם לפי הפשט
הכלל למקל שאין דרך צדק לאשה להולכה בדרך מאחר שמהה אלה לקברה מיד במקום אשר
תמות אלא שעיני הקושיא במקומה עומדת סוף שלא היה עי אפרה אלא דרך מעשה . למק
לא הנקמה לעד ויש בה סוד אחר יושב והוא כפי שלא יהיו לעקב שתי אחיות בארץ .
ע לוי הארץ אחר זה ולכן קצ אורה מיד שמהה שהטר מיה ימא הדבר וכי למשניל בלה
שכרנו דרך האמת . שד אשיב מלם בעשן הצורה שאלת בתלה איך רמק
יעקב לעשו בזה ע הקצית לשאול . אמנם יש לך לעשת שלא היה העשן שיעקב לא
חמל על אחיו לתת לו האכל ומשתה שאפי על כל בני עולם היה נחמל כל עכן על אחיו
אמנם צד אמרנו לך בתלה ע על חות יעקב אמנו בסוד החפלה היוראה וכל הדברים היה
יודע בסוד החפלה ופי הוא יתענה העולם הזה לפי חסדו בעשן דעתה העולם שלמעלה
כדי להגיד העולמות צדוה כפי הראוי לכל אחד ואחד עולם של מעלה צד רוחני ועולם
של מזה צד עפני . והוא ידע בסוד ע עשן בעולם הזה היא דומה הנחש המשמין קע
העומד להרע המיד וידע וראק ע העולה סוד לבית . ולפנה חמאת רובץ . ומפני ע
שם הוא השפע היורד נומל חלקו לקבנה למעלה להשחית רצם צד . סוף שאה יעקב
כך אם את אונל לחיות למה בלאכל ומשתה כפי הראוי לתת לו ידע את ע יתמו חמא
למעלה וימשכו אחר אכלה אחרת וישווב דפע בדון ואיש און מחשבותיו ועל קדש לא
יעד ואלה המקדש לאובא . מיד נודל יעקב מיד כדי להמשך קדשע אחר אכלה האויה
ל סוף שאה הרשע האכלה ההוא מיד היה תאב ומשך אחריו כפי אשר אמרנו בסוד
הלעיטנו נא כפי אשר קדשנו בתורה ולפני עשן קטיות הצורה איהיה לעשן מוצר
ואין צד צורה שמה מדרך חמה גדולה על דרך הנתיב האמת ועם מה שאמרנו לך
בזה בתלה אין צריך להאריך בו יותר . ואם צאול האמר עם כל מה שכתבת לך ו
ואחרת אין הדבר יושא שלא יראה ותאור בעשן אשיב לך שחם ושלים שעל דרך הפשט
צד אמרה תורה עם חסיד יתחמד ועם שקש תתפל . ולכן כיון שידע יעקב מלכותו
ההגה עמו צדוה מדה צד מדה לאשר משיבים מעלה . עלכן והלך סמותו דרך
אמנם . וכל מה שעשה יעקב לא עשה אלא לצדו בוראו ית ולעבדו עבדו וכל מה
מקדשו כפי הראוי . והקדש והקדושתו תתפשט על העולמות וקיום עבודת האלוה

די אט

והטן המשל הזה תמוץ אין נפל בדבריו מה שכתבת השנה לך . עשן נאשריאל
 בעלות ואין הנפא שלם אינו תחפלים שותקם ויתעלה הנפא לקבל ממשל צבא תרועה
 ואומרים יתגלה וכן הוא אומר יא לן עלתה מאד . יעל נא נח יי . זמן הוא אומ
 וימתן ויעל שוקר עד עשם כל מה זל . עתת הקרה ויתקדש לקבל מתקום הקדוש ש
 שמו העל ונתשוכח אין בו ירודה נאם עליו . בעלת נצרא נרעיתה נ הי
 הרצון שקוא בעל וצל בו ואין יערה יוערת מוולת רתונו נרעיתה והוא אמרו
 מלך נצרודם אינו בונה מדעתו נאם מדעת האומן . ויתלך מלקוהיה . צדק
 איהו לדעתם ארבע מעלה הם המלך והמלכה והמלכה והמלכה . וזה
 למטה מזה לך אומר . מלך יפעל . נאינו וכוונתו וכוונתו לכל צד נשרש נ
 לא יוכל לעולם להיות הנפא שלם אלה נתייה המהם ועל הדברים עומדים
 נצח לצאת נאשר היה צביאת עולם . אמן יהא עליה רצא תכרך צריך
 לחבר אליה רצא למכרך נמכרך הוא לשון צדיקה ויפקח ולפי שקדם לעשאו
 הוא מתכרך אין להפיה פינו וסן ברטו . למעלה מכל צדוהו אינו תלויים
 נצאן למה שאין אינו יסאום לגרע מתוכו ואומן קבל אפי ממה שקוא האשל
 מאעלות הצדנות והנחמור על שם הלוה . וכל זה מוכנה .

ועתה אשר טקרה עשן מעשה צא שנת . נאצית צא הוא עומד רוס .
 נאצית היא הקרה הקודמת לעולם שנ אלמש שנה ועל זה ילנו חמלים ואמרו
 נאצית נמי מילמד הוא הנה לן ספרה . ואמקלם תכנס תקדמין רמז לב נענ
 וציואל רכס נחמטא . אים הוא הקשוע שקחמה לל . אה השמש ואת הארץ
 עמק אוב וועמק יע עם הדבר המיוחד הנחל לשם עשן על הכל וחזר ופני .
 הנו עמק הקשועה הקרא קו ירוק ומקוף את הכל . נהו נחות שיהם צדק זה
 הנקראים נצרי חמלים אצנם שמהם מים יוצאים . וענ אצנם שחקו מים .

אשר קרו וילגו אפלה היא התחלת הצדיקה ומשם יוצא האש היסודי וקורא אוב
 חזק . ורוח אים מרחפת על פני המים . רוח חמלה וצנה הוא הנקרא ל
 נצרי חמלים הנח הולעויר הצורה וידוע הוא נ צמח ל יסודות והיסוד האש
 הוא קרוח והוא המצויר ואמרו זל אומן הצד לשמה לל והתעמט צמח
 פלמטה ועל זה אמרו חמלים לא דין לשעים זכו . אלא שמתדיון אורחי
 לעור צורת המזדיון האון ואמרו אפנה למעלה מאשי . ועל זה אמר אהו
 נן ויאמר אים וזהו שאמר רוח אל עשרת ושמרת שדי תחיות . והכא יהי חמלים
 יחזקאל . והרוח יעמ נצתנש נצמח ענש באותיותו נלפי דקות הרוח דקות
 החיות . ומלמור רוח צדק רוח עש אין סוף והרוח נקרא נצרי העילקסופ
 צורה נ העוף מורג נקרא נלש והרוח המעמיד העלם נקרא צורה וזה רצון המורה
 על מורצוה . ורוח אים רוחו של המשוח הוא רוח חמלה וצנה . אלו והארץ לפי

א"ל

רצא לא להא אונש אהן יהא עלי
 הגרך צריך אהה לערפ קדש
 וקום שצריז אפרש לך ואחיל תענה לו קדם השופה ולתתה זכונע עולם המקבלים
 משם וזהו חרונעיהו כפולט על אהלו וזה היה פירוש ספון של כהן שהוא לעמיתו החרבך
 והתקבל ממשל ומצרך . וכן זכור דונתה לשעלה תורה על תקום שרמלא חשן ותענה
 הכן זה . ושאר הדברים צדק ומשפט . הכל עקרא נפא לך ובהיות ישיג פלגת אין
 הנפא של פ הדברים מתמשנים בעולם ואין סה סקות רוח הקדש ממשל לפי שהוא מ
 משתלק ועולה למכוס מרומים ובהיות ישרא על אהתם הדברים רמון כן על מכוונתם והנפא
 שלם מרעלים למעלה לקבל מן הדברים וכן השופה והכל מתעלה כצדקות עד הדרה השלי
 הנקרא קונש וזהו פוס קהא יהיה יט אהר וזמו אחד כלן שלא יהיה גם פירוד פ אסתור
 והנפא שלם וכלל יקבלן וכי תורה וזה תורה על לשעלה וזהו אל הנפא למען שיקר אל תעלה
 נפא כצדך וכ . לוא פ אס ילבו ישראל כעלה תהרס קבנן והנפא ואחיל יקצע והנהל
 את שליח מן הארץ ותהי תענה לשמך קבול וכל תקום שרמלא למען שיקר הכן זה
 ובמדרש תלמי אמר לוי נפא וזהו כללן שזרועו של עמלק קיים אין קדם שלם ואין
 הנפא שלם שלא פ ידעל נפא יה והיה צריך לטת נפא יט וכשיצא צדקו של עמלק מן
 יהיה קדם שלם והנפא שלם שלא האונש תמו חרבות ללא מה דתפ נפריה ויט לשעלה
 ישכ כונן למשפט נפאן .

אחת מארץ ישראל והשקך אהת ארצה פ הוא מתעלה שך אין סוף ויש בו חש וסוף
 ואחלע ונתיחן קבלת אין גם עלי פ אס יהיה פו סלק רוח הקדש ולכך נסתן
 ויתקדש ויתעלה וזהו שלא פול הנפולה הזכור פ נעב אסון הוא הנקרא שלם . הדבר
 כל הקהנה וזהו פ אין קדש צדק אמרו נענה זה הקדש . צדור הנפא לקח פדו
 כל עלי הדברים שלא היתה להם ירידה לום הנפא יצא צדק . וזהו אסל ואתה
 נפשו פולי הנפול . ובמדרש סיט רבא אספה פ שבעים אוש . זהו שאין קטל
 הכונה בשמים העשוחים . ואעדות על ארץ יסדה למת הדבר דומה לפלגין פ
 שהיתה פויה על צד קספיות וחונצרות פלגין שעל צדק עומדות כך הכונה
 בשמים העשוחים העלוקים לז העלוקה קה . והכל אהת ואחר שהזכיר
 העלוקה את הקורא למי קום שהם נשמים הנפאס מנה העלוקה וזהו שאלו
 צדענת כלאן אמלא הא דתשא מים העשוחים צמאורים תלמיים ופרותים
 הם נשמים שן משקה קדים העשוחים מפרי העשיך ישבע הארץ כלאן כר
 אלשור כב יבול נפא ומכונש למעלה כתיחן שישראל עשום אעדה אהת לבך נחיל
 הכונה בשמים העשוחים אהתה ואעדות על ארץ יסדה נכן הוא אונל ויהי צדק
 מלך כהרמף האשו עש יחד שצני ישרא . ואחיל מלך שלם על גנים לים יושב
 על נפא קבאן נחיצ עמים נאספו עפ לו אצריהם . יאה וקבן האשלה הזק

ובעצם שבעים שמוות לגמתי ישאל וכן הוא אומר במתוך שום בן תולתך. והדבר
 האחרון הוא הנקרא עסקת נשאל ומהם שבעים אומות ולכל אומה זיוו
 מחוננים עלו שאלו שר יון פז ועוד מלכות פרס ועל אומה ואומה עבדתי לשר עלי
 וזהו שאלו אין על אומה ואומה נוספת ש שרפול שיהי החלה שאלו. פקוד השם
 על עצם המרום שלרוב ואחר כך ועל מלכי הארמה במלכה. **על מלכות השם**
 ונסח השלום לו שם אומות העולם למעלה והמלאכים שלהם. וצפיקי ל' ע' עשר
 אלו הקצו לשבעים מלאכים המוצפים כפי הצדוד בואו ועל כל לשון וזהו
 השמורים המוצפים בעשר. וזהו סדר עם מועליהם. וזהו וכתבה את ארבע ואר
 חמה בצפירים השבועותם והארתיס רבויים הם ואם יצלה אכזאם צפצף
 הנה. ופאורש הלשם במרש ראשונה ל' ע' עשר המודיע אומה לעבדתי לש
 באים אומות העולם לקמדם את שדה לפני הקצו ואומה לפעו וכו' ואל
 ששם לו שופב דמים ואלו שופב דמים לו שפדי ע' ואלו שפדי ע' אל
 מלכי עריות ואלו מלכי עריות מלכי הלל יודעים לעקום והלל עולם. אמ
 להם אם כן יחד כל אומה ואומה ואהיו עשה שם כ' על הששים ילבו איש
 צום שלהיו. ל' נאובן צום ל' חטא אמר אלמלא מקרא כתי אי אפשר לאמרו
 שחלו כ' צום י' צפצף שופב אין כתי כתי אל נשפא והוא שרור אמר צום
 כ' אלך צפצף שמוות לא איהא יעצב איה עמלו שפך את האיסורים והשעשכ
 זו הדיקה היתה יתמוע יטל שמה יסורין תל אך יבול בעולם הנה תל אך יבול
 ירדפך. ולמה שפדי עריות י' עפצפן צפצף הפסוק. ולכן אמר שאל יהודה קש
 י' אשר אהב היא עסקת נשאל הוא תחלה אשת איה בשיערש אשרו וזהו כחור
 חלעה וזה לא אהד עשה ושאר רוח ל' ומה האחד מפקש מעל שום ונשחרתם ציותם
 את מוצמ י' ועל זה אמרו חתלים ז' על המעשים את אשת הראשונה מוצמ חלור
 עליו למעורר ובעל זה אשר קרא ששם הנעירות צות לעז ל' צות שאר הנשלים
 והמות הנשלים זה וזה וזה אחרי נש הארץ. י' צלל יחיו ואין ויתול נש.
 וזה שום לא ידעום הסירו את אהי הנש אשר ציועם. ולא חלק להם יודים את
 השפדו הארץ. וידועה ואי ש' צדדן ז' אקלמון על שאן הצטעה פני הצטעה
 הצטעה. וזהו על הקנינים ילבו איש צום אהיו ואתנו וכן. וזהו צפצף אומה היום
 תהיה עמלתי ל' שאלך לך עבול ל' אחרים. ואלו כן הנרות צויה לנושד הארץ
 וכן אמר להיפס. וצפצפות תנו רצון לעולם ידוד אדם בארץ ישל אפול בעיר
 שבה צום ואל ידוד צוזה לארץ ואפי בעיר שלב ישל. ישל שר צדדן ישל צוזה
 שני שיש ל' אנה וכל קוד צוזה לארץ כומה עלי שאון ל' אנה. שאל ל' להם את הארץ
 פשן להיות להם לאהים. וכן הוא אומר צדוד אם י' הסיוך צ' ירח חלמה ואם כתי
 האדם ארורים הם כ' צפצף והאחרתם במלתי י'. וכ' כול שפדי ע' היה אל אומה

שיר השירים

ל

זקא סוף קטל ואמר היתה ככל להקוות היו סעסע . ואלו עמו עמך התשובה .
 וכו' . מים . ומשך אש . הנה סדר פאן מים והרוח ואש ומים . ואמר אים יי
 אור . ויאמר הנה רצוני שיתפשט אור השכל אחר שנתעסק לזוהר החמלה
 והיו כל הקווים בלם פנים המצוין ציוח לא בצורה וזהו חמלה פועלים אור .
 נפש אור השכל והתפוצץ למלכו אור הדברים ופוב השן טאמר דהעני רפשי
 הרוח הקוא בצורה . יי אור . האור הנתיי הנוח לצדקים לום שכל
 צנה . ויקרא לום לאור הדיוע יום למשול פום ולמשך עני היא ללה למשול
 בלה . יי יקיע הדפשות הנשלות בצורה . ויהי מכלול . עורית מים
 וליוח ואש ומים . ויש לום את הדקיע אשר על ראשו החיות וצדקיו
 אל עשר אי זקו דקיע שצרא פום השם . ל' לישר אומר דקיע שעל האש
 החיות שאל ודמות על ראש החיות דקיע בעשן הקרח הווא . וקראם מלים
 לא טלו השמים הנצרים לשעה . יקוו מלים . זה היה פוב השעש . והיא
 היצאה הנראת צורת השן . וזה שאמרנו מן עשן צרא בעלשו וזהו שאל טאמר
 פ טוב עי הים השלשי . נעשה אדם שלש צדדים המלקטם המלאות ואשר
 יצא בהם כל צד למעשה . נעשה אדם וירדו צראו דיו פלאפן אומר פנים לום
 צרא אופו זכר ונקבה ומהם הבריאה ואלו וכל השמים והארץ נעשו כלם וזהו
 לכל העלם האות קץ . וזהו שז קצוות הקרא מלאכת מלים וארץ שנשתתה
 הקצה לצדאותי מכלל מלאכת אשר צרא לום לעשות הדברים המלקטם המלא
 וכל אלה העליות השמים והארץ עי קרא שם מלא וצראו העליות מלשע וממה .
 ולכל מקום שצמצא בה עשה סתם דעני הוא למעשה מן המעשה הזוויה .
 בהצדאם בה צראם וכן הוא אומר הפיו אל צדו חוצצתם ואל מקצת צדו
 נקדדס . ולכל וקוב שלך אצדקס . זה צדאת את עולמי ואני מוקיפה עי
 זמך וארה פרה ורבה . ואמרנו שר בהצדאם באצדקס . ההוא שז קצוות
 חסר . ואמרנו שר העולם הקבא נצרא פוד קרא עולם קבא כל הדברים ואמר
 פ הכל היה מלשם . והעולם הזה נצרא עני . עולם הזה קרא עולם שפר
 והעולם העליון לממה מו ספירות שהקוא עולם הנפרדים . פום עשות השם
 לום להיה שם מלא עי שצרא אדם כלם לום וקיה היותם שלם .

שון החסיד

נפק אל הנשכח . הנועל חמלה קטנים פועליו כו
 בעל רב פהנא לא פגע בו קטין מלכו . אנשיה רב לבגדי אקדויה לרב פהנא
 צמלמא בעה יהודה ותועבה עשה ציגלא . ופקל פחלל יהודה קדצהאם
 אשר אהב ובעל צדק עני . צדיק אהב לעבד מו קוא קדש השם אשר
 אהב . ומהו צדק עני . עני ידעת פ שבעים שאלות יש לו להקצה ובעדן

והיה קודם מודעה וכו' וכן לא היו אוחזים אותו כי אם עתה שם עבוד ולבנות עשו
לא נאמר הגם אלא כצדו לך ובלהעשה אותו כי הוא תפיש הדבר וזהו הן התעורר כי
אין הוא מן לחטת וכן הוא אמת ואהיה אצל אמתן ואין הוא חבור עשר פפירות
ויחוד קבל אפי' הולך יפקה התורה

צדק שלשה פרקים

לוי נזר העשרה בעל רחמי ולא אתה
ממלא את לבו רמז ושלש עשר
לחרום ואין אהיה משפח על כסף מלוג סלקת רוח הקדש הן האקבלים אמתן וזהו יי
צדקת שלח ורחו . את הדברים אשר שלח י צדקו . אשר לא נשא לשאו עשו עשו
כח . שבעים עשו . ועשה עשו . אחרו עשו . זה סלקת שבע . דבקות רוח הקדש
עשה י השלש הדעות נאה לפא ושורה רוח הקדש עליהם . ובהיות של שלש
תחלק רוח הקדש ועלה למעלה לחרוה וחרוהם החלה עש הדבר . וזהו להקיים ל
תעול סחוק . אלא דע למחוק . חרוה י נאה ל . וזהו אור צדקים יאה
כלת יקבל תוספת רוח הקדש שתפיל עליו . וזהו י צדק י העלם הנה לנה שיהיה
הפא של וחרוה ואחר כך ישרה עלו רוח ק הקדש . יאה י צדק י וצדק סוף
כאלעב יחיה . צדקו אחרו חסדם זל צדק הוא י העלום . כאלעב י צדק
לשון אמונה כלוג יעלה לחרוה וחרוהם . וסלקת רוח הקדש נאה ויחשב אל לבו
הק י יאה י צדק י

את ר' יוחנן

אצט לא יתיר את עבד יחנן חנניא ומפלו
נקצרו קצריא . את עבד יתירא אמ דרבי ואיה אל תירא עבדי יעקב ואל תחת ישרא
כי הש לושיעך גרמון ואר זיעק שפיל מקום הוא למשע הנה זרע צדקים אף הוא צדקים
את יעקב לא יתיר ולא את אצדקס וצדק חפנ שהוא האצדקס הוא כל . וכן הוא אומר
וצדקה תשלח תורה . ואות חפני פשן יעקב סלה

את ר' יצחק

הדעה להרחם ירום . שיהעשר יצפן . וסולמך שלחן כ
צפון חנניה צדום . ולא את . המלל צדום אלא ירום כל
כנון לבו למדת הדרום לאור הקרי . ועל זה הוא שלמים ופרה נחמין צדום . והדעה
שיהעשר יצפן . כוון לבו למדת הצפן כי השם העשר . ופפנ זה אחרו חפניא ישרא
אדם נעם אדם ידעם להחלל צם . כלת רחמי לאותו עשן כלל רבא החלש
זה יחמוד קבל

אין פותחין

העשרה תלבוה וכו' . ליוחנן בן טבא אומר כל הפותח לא יפחו
משבע ואם את שלש תלמדי ישר . וכן והשלשה והעשרה והשבע
אנשים ידוע העשרה כנגד הכל . השלשה כנגד הצדקים והאצדקס פועלרם כפי הו
האצדקס הוא התלך הוא שבע על פא והשבעה הוא הקדא סלקום אחר שבע תחילות
של אף . מאד יספ רבה עש שלח חנניא ישרא וכו' . בעלזרש הלם פוסת מן

לך לדרך חזונה לדרך נענעו ע"כ כל זה שאמרתי חתמים ומה שאמרתי למעלה הכל
ענין אחד כי היושב בארץ מקבל עליו עול מלכות שמים ויש עין האמת ויחזק כל
מזולתו ומה שפירו והיושב בחזונה לדרך נבון עשית אחרים ויחזק כל מזולתו לפי
החוקים אשר הוא שם וזהו ועצרת שם לים אחרים עין ואכן . וספקו אחר אולם עין
ואכן עין וזהו אשר עולם . וזהו ויקם יונה לדור תשמיש תלפניו כי ידעו האנשים
כי תלפניו הוא נורא וקנה זה מצואר שהיה לוה שאין הנבואה שורה אלא בדרך
שאל ועל כן היה בודק לחזנה לדרך .

עיקר המעשה

אמר אשר על המעשה אשרי ראשונה מוצא מוריד עליו
המעשה שגן וזאת שנית העשו כמות למען את המוצאים
עב ואנקה מאין עור פניו אל המעשה ולקחה לטן מירוש . עב ידענה מהו המצא ויחזק
ועל זה אמרו אוקירו נשיו כי היכי דיתעשרו יהודע עמך הדברים יען זה וכן הוא
אולי מצפון זהב יתה . כי משיא ההיא אהפא לקחך אנביה עשור נפסי וכן גדון ל
לקחה העשור יתן העשירות .

עיקר אל דברים

בזול העונה אמן יתה יתן המצדך אמלן לנהוראוי
השמים כי הוא מדע שהרי עליהוין מתעדין במלמה
ועבדים בארס . צריך אהר לזעור מהו עשן אמן עמאמר ועליו עב המאחרים אלה
ורחילת כל דבר אשכלך ואורך פרוש פי טענה לים על מה עתה כי ונעבד כפאוק
עב פעמים . קה הראשונה הם ה ספירות העליונות ואלה פתח למען הוחשך ל
אנש מתקשטות למענה כי פם למעלה ופנדים ה שחורה למעלה יתקד חיה רוח נשתי
נפש הולכות על סדר הספירות והנפש קמאל ברם . כי הדם הוא הנפש . והיא היא
המתאווה למטה ולמעלה ועלה את עשן צום נפשו את נפשותיהם והנפש
האולה ונערה טאח ופאז וישא אש מלפניו והאכל על המוצא את העולה ואת החלום
ובאיהו סע כן . ואחר אהר קיבץ לחתי לאשו . ואחר פעם שעה יתן למען זה
ספירות שהם מתפשטות למטה בחת הקלור ואח נאדרי ברק צריך אהר לעת מופע
מה את צאן נאדרי ולא אחר נאדרי כלן שאת נאדרי צבא יתהו סקל ידע ע כל
שהוא קדש הוא החמה והיו קדש ישראל לט ראשונה תבואתה . עתה צה והיו זכר קדש
לך לברן זה היזב ומתהו כלן זרע אמת ואח שאו ידעם קדש ועדכו אהיי . מה גם סאב
יש הפסוק איך הוא עמך ואיך חזר כפי מאן מתחיל אצלת ברב . וזהו החמה
החיה בעלה . אמור למעלה אחותי את כל להיטת החמה צמח פלא הין וקא יס
אחר . והגם רוחו לב ולתשך תשך החמה ולהאכל המשך הקוא הקרא המע למע
וזהו ומודע לבנה תקרא . נפ ויקרא ארץ . ואח נאדרי סקל ולא את נאדרי ולא הוצך
לחזרי ינז שהיא החמה שהרי פירש אותה חלה סקל ונאלח חזרי קדש את נאדרי .
צב הוצך לחזרי היוז וטאקד היו חזריים לפס מאסקופת הערה השם נערכו והיל

שלם לפי שמה שהיא פרעב כופר צלקות ואוכל לא ידעת אתים . ופי' לא ידעת כל ידעש
 שאין השעשע פ' אס על חק לא נלמ' אין ואפיקה שאין לו חקר . ולפי' את' משג' אס צריך
 לדע' חקות שלם כלי למעב' לפרעב ולשד' השוער כדורה לגל' שאחרתה' שאס לא ארע
 חקות שלם אין פ' כח להשיב . והשבו החקום צנז' כלן אהיה אשר אהיה ומל' שדל
 העקר אחר סיוח לצר' א' שהאלף אור' אחר צנועה יוצאה הלא והלא חלח' תנוע' יה
 חסאה יוד' והיוד' חקור' תנועה ואון' ומסוד' תנועה ואון' אותה' שהרי אונ' זה ומסוד'
 תנועה לא אלף . הרי שאלף אהיה' . והלך דצרו' לארבע חלקים . חלק הראשון'
 ויאמר' השג' . השג' פ' האר' . השלש' ויאמר' י' א' חסאה פ' האר' אל' פ' שאל' יוד' פ' ש
 לך ואפיקה' א' אר' קני' שדל' ואמר' חלקים . חלק הראשון' עלה' אר' קני' על' למטה
 לפי' שהיה' האו' יוד' חלש' ולפי'ן' עלה' לך שדל' חס' חלק' השג' צורה' השג' ל' אר' קני'
 שס' אחר' לצר' . חלק' השלש' עלה' לה' שס' חלפות' נפי' אע"פ' שאל' זה שתי' וזהו צרי'
 לא השג' וצרי' פ' אס' צל' שדל' ולפי'ן' חזר' ופי' לקני' חלק' רביע' פ' זר' אע"פ' שהשג'
 חזון' . ועתה' יש' לפרש' פ' זה דרך' הודיע' למטה' חקות' שלם' ולה' היה' יתר' משג'
 כד' יעב' יוד' חן' האחרים' ולה' חקות' . דע' שהחוקר' עקר' שזה' פ' אחרות' יעמוד'
 שאין' בו' ירון' לצר' על' צר' ואותו' עקר' יתקדמו' ומתעלה' חקור' חקור' חקור' ולפי'ן' עקור'
 יום' העלה' שאין' יומות' ועל' שהיא' לעלה' חתין' והרובה' קורא' כד' עליון' סיוח' חס'
 אור' אלף' סיוח' העלה' אותה' . וזהו' ספירה' אחר' . ספירה' שעתה' היה' כח' השג'
 שאין' כח' לעלה' להשג' יוד' יענה' ולפי'ן' נקרא' השג' שהיא' חסאה' השג' חקור' שהיא'
 כח' חסאה' וסיוח' השג' אור' יוד' וסיוח' חסאה' אותה' וזהו' ספירה' אחר' חרי' שהי'
 ספירות' על' חסאה' אחר' והוא' אהיה' . והוא' השג' הנקרא' חסאה' יצאו' אור' השג'
 הנקרא' פנה' שהיא' חספירה' השלש' שהיא' על' חסאה' אהיה' ומפ' שהפנה' אין' חסאה'
 אלא' חסאה' חספירות' הנקרא' חסאה' אחר' נקרא' חסאה' . הרי' שגלה' למטה' שלש' אונות'
 ראשונות' שהם' פטמות' חסאה' חסאה' חסאה' . השג' כח' חסאה' השלש' כח' חסאה'
 השג' השג' כח' חסאה' חסאה' חסאה' חסאה' חסאה' חסאה' חסאה' חסאה' חסאה' חסאה'
 עיקר' חסאה' חסאה' חסאה' חסאה' חסאה' חסאה' חסאה' חסאה' חסאה' חסאה' חסאה'
 שלש' חסאה' חסאה' חסאה' חסאה' חסאה' חסאה' חסאה' חסאה' חסאה' חסאה' חסאה'
 שמות' אלף' לא' חסאה' חסאה' חסאה' חסאה' חסאה' חסאה' חסאה' חסאה' חסאה' חסאה'
 וקרא' אהיה' . ועל' אונות' לצר' שגל' חסאה' חסאה' חסאה' חסאה' חסאה' חסאה' חסאה'
 כך' הודיע' לחסאה' חסאה' חסאה' חסאה' חסאה' חסאה' חסאה' חסאה' חסאה' חסאה'
 חסאה' חסאה' חסאה' חסאה' חסאה' חסאה' חסאה' חסאה' חסאה' חסאה' חסאה'
 שהיא' חסאה' חסאה' חסאה' חסאה' חסאה' חסאה' חסאה' חסאה' חסאה' חסאה'
 אהיה' חסאה' חסאה' חסאה' חסאה' חסאה' חסאה' חסאה' חסאה' חסאה' חסאה'
 חסאה' חסאה' חסאה' חסאה' חסאה' חסאה' חסאה' חסאה' חסאה' חסאה' חסאה'

יהודה נרסחין בשם ז' שבעין ס' לקח את פון שעלה לדין ויושב על המא פון שתקעין ב' כוזב היא עולה והופך תורת הדין לעצת רחמים ופשוטי עין עלה בדין ומשה שופר עולה בתקולה י' בקול שופר ברחמים שא י' י' א' רחום ורחון ארך אפים .. מעם שפ' יתום מופם של צלות היום האחרון בעבור נפשת ישראל שהיא בלוקת ומילין ל' לרצ' שחין עשין חזרת בארץ ישראל ..

שאו שערים

ראשיכם והנשאו פתחי עולם וע' שאו שערים ראשיכם ושאו פתחי עולם וע' גדאשנה אחת השניה צדקים כדבי ל' יוס' ..

ל' אומר ראשונה שהם גשמה שלש' צדיק אהר' לדעה ולשאל ולתקור ותלקה על חזרת בלה ומה מעש מי זה ואחר כך מי הוא זה ומה מעש לחזור שפ' פתחים שאו שערים קרא זכרונות עולם שערים ולשון שינוי .. ראשיכם תלם הם הטרדים שאו אותם למעלה

לקבל והנשאו אותם פתחי עולם קורא הטרדים פתחים שהם התחלה וכן הוא אומר עולם חסד יבנה ויבא מלך הצדור ישרה עליהם .. עב' ידעת פ' האור הראשון תקרא צאן מלך הצדור ואחר כך אח' שגרה המלך על הטרדים שאו שערים אחר שהם

שאו פתחי עולם מלך הצדור צאן הוא תורת הדין ואח' צאן מי הוא זה .. וצדור ידעת מה דעה למי הוא פ' י' צדקות ול' י' יוס' היו חולקים בעשן התלפזות אם טק אחר פשט הנה יהיו חלוקה .. או נלך אחר התשאלות פ' בצדוק הראשון שנהם

כבר אחר ובצדוק השני שלשה שפ' רדדים .. קבלת מפי חסד .. ט מעש קדימות שרבו האבות בעון ולא שר' יצחק אומר .. ובעון ולא שר' יוס' לבס רחמים מעש הוון יתן שהיו התלפזות והשפלות והתשינים למעלה למטה ובמעש זה אמרו ולא ולא לתן להשנה ולמעלה למטה ..

אח' ל' יוחנן קמח עשין של תחשבי קיפן שהיו אותרים טון שהעקן ולא נא אצב אינו פא אלת חלה ל' .. ושאלה תאל אי ותחפן והא אינו תחנה ל' לבן יחנה י' לחשש .. ופ' תחנה שאנו והוא תחנה מי

תענב תורת הדין מעשרת למה אנו תחפן ביון שגרת הדין מעשרת לקבל שר' שנה אשה ב' חוט ל' .. האה דר' רבות ז' אין הם נלויים למשפטם ואין ביארו צאן חסד והדין שאוהי ירום לרחמים ודי בזה .. ובאמרו תורת הדין מעשרת ל' תורת הדין שלמעלה

והוא האש הצולה שהיא תורה יצחק אפינו שנ' ופחד יצחק .. וצדקא ל' רבה והיתה הקשת וע' בן לום תורת הדין קשה וק' .. אח' רב כל הקטן למ ואין ק' הדור הלוי אלת בשונה וילעשים מופם .. ל' יהשוע אומר ליו לאתל שעמל צדקו .. וכן נא

אומר ויהי לבס שו ותפארתו ס' צ' .. מעש השופר .. תשורת סימן הקישע לרחמים שישך ויגשך רחמים עליו .. ג' שרדים נ' וקוד וצדוק שגם טלו חלקים .. תרועה לצדוק שגא תחת הדין מאת אומר תרועה צדק כחל יבנה ור' ותרועה מלך בו .. הקישע לשונה שנה נחם קבל ..

תהו שנה משה צאל ואמרו ל' מה שמו מה אומר אלקים .. טק' לדע תקותו של שם

שאו שערים

אל העליונות וכו' . פאית בקשריך . צריך אלה לעשר מהו הנה אנו שולח תלמי לבסוף
 ולהו עמי בקרבן . ולהו ויחזו את השמים ונשחזאו סלעשה העל והנה צוק השם וצלה
 נעשה ונשמת השם מה היה צוה יקושה שאלו את שר צבא יי ענה צאתי ולהו א
 חיסוקלתי קמאידה וצלה היו חלקים שאר עבדים חן השם איש עמי העלתי וידעתי
 עכל אלן הם שאלתי צדיבור לענה לכל השעל . עני דעתני יש צבור למעלה מצבור
 פאשר את שלמה ע צבוק העל צבוק שותרי וצבוקם עליהם . קרא העני הצבוקים קרוחניס
 שהם מהעלם למעלה צבוקים לבן את מלכות רחמים הנה אנו שולח תלמיך הוא מלך
 הדין שמתוצם רצון לבן את לא ישא לפשעם פ אין לשלח למחול ולתת פ אם לעשות
 שלמות הם פניס של זעם ותלת הדין לעלה האופים . פ שמי בקרבן אחרו חבלים סאל
 שגור צבה אל תמר בו אל תמירני בו ואל תעשה תמורתו ושאל תקלחו הואיל והוא
 השר שלמי אלן אנו עבדים והוא כושא את פשעם אינו כן פ לא ישא לפשעם אלא ש
 שארם צויתן לן שאנו שולמי את שמי לקרבן לבן את עאם שלוע השמע בקולו ועשית כל
 אשר מצבי אם שלוע השמע בקול השם תמורת ועל זה את ואל השם אחר מלך
 קרוחניס עלי אל יי הוא מלך הדין הוא הנה החירושה חן השם הוא תלמיך העל
 למעלה ועל זה נאמר ויראו את שמי . ישאל ואלו אחר כן ואלו יי אל השם עלי אל
 הדין שיעם הוא עני לבנים בלויים הקדוש ואין ספק פ נשחזאו שכל העל
 העל את ושלמות לבסוף תלמיך לא תלמיך שכתבתו ללבי עמינו ואהב אמרת
 ידעתיך צם . צרא שיתרבה וישך לני צול אתך ואשיתך אין פתי צון אלא ו
 ואוישך לני צול השאנו כנא אוקר ציה חלשה את פרה ורבה . וצאקה לאמר
 והדיות אתכם וצלה שמונת רבה ..

צריך העלתי

היו רצון שלמה שותפין שבו סארם הנה ואנו
 ואנו אנו מצריע לך שלמינו עמלות וצדין
 וצריעם ותוח מצאם ולמן שבעים . ואנו למרעב אדום שלמינו עני וצאק ושע
 שאור שבעין . והנה יותק בו רוח ושלמה וקלסתר פעם וראויה רענים ושליער
 האון וצבור שפרים והילך רעם ודעה וצנה והשל . צריך אהה לענה תפני תג
 סוקך את צבונת השמרה לאיש אמו ואפן תיראו . ועני ידעת מדרך הקבלה תפני
 תג אפן למרעב למן עמי עקד קולתי . על כן אלו צריס אב על צם . ואמו ה
 למרעב אדום עמי קבלה . והצון שהנשים צרעור צלבה אש לצרוק ולהשמיע
 קול . ותוח מצאם הוא תאפן רבה כל הירעדות שלמינו ע על כל פעם תוח חכן
 תלמיך תלמי אב . והתוח הוא תלמי יול ובו החלוק והפנה פ אם יבא בלוח שוס

באותה האה ושקבעת אותה או יתפס סתם דע שקרא נקרא אהיה . והוא פירושו שש מ
מדות שהם קדושה והצורה והתפארת והנצח והקדו ויסוד עולם ..

תנו רשבאי

שלשה ספרים נשתנים באש השנה אחד של צדיקים נמורים ואחד
ואחד של רשעים נמורים ואחד של בנינונים . צדיקים נמורים
עתיקים ונחמתיים לאתר לחיים וכו' . עריך אתה לעשר בשלשה ספרים אלה הם ספרות
שהם מדות וכל כן הילך פועל בשלשה וכו' ידעת מצות צדיקים ומצות רשעים
הקדו והפכו והצדיק בעתם סתם הנכונה . ועריך אתה לעשר פשט הקדוה הידוע
שהם תלמוד שמים וארץ הכל נקרא ספר פהם סתם האותיות והנצח והוא לאחזן שם
פלא שמו עליו עינו אל פה קרא עתה נצחו ושורה רוח הקדש עליו וצדוהם בנינונים נלמ
הכל קדו כל בעל חיים וכן ה' אלהים אשר בלצון עש האזוב אשר עירי פ המשם והמשמחם
והמשמחיהוהם ולכן את לחם לא תמפרך אשר טענת עליו לאו עשך ועל ספרך כלם
יעבדו . ילחמו למשפ חיים נלמו צדור קחיים . וכן כל השלש טענות נמש . כל זהו חיים
צאורי עש לית ..

משנ

שאולרין אבות שנ הבול לט בני לים . הנרבים קורא אולם . וצדקם האקר
ומשנ שאולרין צדוהם פ שתיים שנ הבול לט נקד ועש . נבול מורה רחוק של
מיה ומקבלת משנ היא מורה רחוק של משנ . ומשנ שאולרין קדוש השם שנה הבול לט
נבול שמו . וצדקם שמוה נבול נא חפ משנ הקדושה איוהה צדק נבול שמוה
הצדק את ישראל למלחמה שנ שופם עומדום למען למ . וכשנל לית אהם נצטם היוד
המלחמה אומרים נבול יוס קקק וישל אומרי לא אצדקם לא יצחק ולא יעקב עריך
אתה לדעור מה עשן זה אצל זה . ואמרנו עש משנ שקראו קדוה לעקב ל שנ ויצטם
מנצח ויקרא למ . פד למנצח קדוה יעקב לא אלא ויקרא למ לא ותי לא אה ישראל . וצדק
צדק . ויקרא למ לא . ישראל אומרי יעקב לקדוה אתה לאו בעלונם וכו' ..

האבות

הקדו המרובה שנ ויעל למעל לים . וכן הוא אומר הקדו אתה לעקב
ועל . והצדק דוד לכן אנו מלמדין דוד צדוק . וצדקם . וזהו אכן פנאס
הבונם היתה לראש פנה ט הוא הפנה הידועה . משם שלש קדוה ונצטם לא אצדקם
לא יצחק ולא יעקב . מלא כל הארץ כבודו . נצדק דעת מהו עשן כל פ הוא שלמות
הכל ויקום העולם יסודו . וכן הוא אומרי וצדק יסוד עולם . צדוק נבול יא המדות והן
הצדק והקדו ואחר כך למחרת זה בזה וזה בזה וזה בזה . וזהו סוף יא הילך ועל . נעשן אכ
לצדק ולדול ..

אתנה

הקדו וינחה לרב אידוה טה ואכל משנה את עלה אל יא עלה
אל מבעני עלה את למה זה המסודון שמהו נצטם רבן דעת פ ג
שמי צדקו חי הפ פלמו ליה אל תמר בו טה אל המלחמה בו אם כן לא ישאל משעם
הימיוהא צדק ראפ פנוקא לא קבלשה דעת ויאמר אלנו אם אין פשך הולגם אל

נתי שאין לו אוק ..
לשון ספר יצירה
 שבע קצוות
 כפלקת פלג נצח פני שבע
 מקום קצות מקום קדוש מונח על קומו . אחת שמים . קצות מעלה . שלש ק
 קצות תחת . ארבע קצות תלולות . חמש קצות יעריב . שש קצות צפון . שבע
 קצות דרום . שש קצות עש . עש . והיה הקדש באמצע והוא נושא ארבעה . פירו
 הזכיר תחלה שבע קצות מקום בעל . ואחר כך צפון . ואחר והפריש שש קצוות לצד
 אחד והוא שון ארבע קצות מקום קדוש הזכירו בסוף כלשון אחד . ואחר והיה הקדש
 מכוון באמצע . ולא הזכירו כלשון מקום אלה היה . יי . שאינו בשאר הקצוות של
 שש קצוות המפריש ולא מקום מצד עמלו כ אם מצד שהוא לעמילי המקומות המקיי
 צבולו וצמחיו לך נקרא תחלה כלשון מקום שהוא מקומו של עולם ואין העולם
 מקומו כמו שרשן רבות זל כדמור הנה מקום אית אצל צפון קראו היה שלש יע
 יעלה וול דעקך שהוא מקום שאינו אלא סוף . והיה שהזכיר מלשון ולא יוכל שים
 זמנו וכן בורות שפריס אשר לא יוכל המים כ שהכור נשבר לא יוכל למבול מותיו
 ולערכם צבולו ופנים והולבס להם לצד אחד . ועוד ראיה לצד זה שאינו מקום אלא
 היה שלש אהל והיה הקדש באמצע שאם אהל כן היה נחה שהוא מודד מועל ועי
 למקום . ולכן אהל מבען באמצע אל פני קו האמצע . והקו האמצעי הוא כ כח
 מן הפלג הפנימי ונקרא היה הקדש כמו שזכר הרמב"ם כח מן האצן האחר
 שמשמרו וחיכו יחסי המה אצל . כך עלה העולה סוף ולעמילי הקצוות
 כח למנון ולקייסם . והן אסיים פסקין זו והוא סוף ארבעה היה שלש קראו
 מקום תחלה אלא שהוא מקיים המקומות וראיה שאם הוא מקום אז צריך שיהיה
 כך פירש החכם ל אשר זל ..

אלהי הרוחות לכל נשר

הוא מקום עולמו ואין עולמו
 מקומו כדעת הנה מקום י
 לא יצולו מקומות ולא יאחזקו זמנו כדעת הן א שיהא ולא יע וכו' . וזהו כלל
 מהשבות אל . כ צבול אלעזר אל . והקדוש תורתו כ אלפים לצדיאית עולם כדעת
 הורה האמת יחם . וזהו שעשיתם יום יום . ונמצא בו עול מודו עם צד
 ודם שנה לכן לכן די מדיקון עם צדא לא איהיה והקדש א עולם העולם הוא
 דעתו והעולמות יוצא אור . והמצא עולם שכל א שוב הוא דעתו של מועל
 עשוקים . והמצא עולם הרוחות . הוא שנתו הוא יי תפסין . והמצא עולם
 הנאות היא שנתו והשבע צדא נחוד גפוך . והמצא עולם העפר הוא שנתו

הפסד תינו האדם מכולם צדעת וכו' עומדים צל כל תולדות האדם ומשם פירו וקם
 כן ענין השולות דקות שמשנה דקוה צעל כל פנים הרחוק באה גיליון הנפש ונשמה
 הזרי יונקת חושמה רזי . ונשמה הנקבה יונקת חושמה הנקבה . ולכן דקוה ינו שלם ע
 עשע אשה כ לפעמים יתחלפות הנשמות ולא עש זכ קול העקריות . ועל צד הנאי
 ודקוה הנפש צופה באה הזפה למען המוח דומות חלפות האש שהא האש לכך
 נקצ השורה זה לזה וזה לזה וילעצרת כלים היוצאת מעקצ הנמן שהא תמים
 וילעצרת ע הגויה שהיא תרוח . והוא מפאד נפוח וקשה והדוח ההוא קשה ודחור
 ישם האר ולתוך הקושי העול מן הדוח הדוע לתת דוחה הקיפה ודוחה אורה צנפ
 צוהקדחם ועל כן אמרו חכמים אל כל שצדד דע שאינו יורה כחץ אינו תודיע . ועל
 כן קורא הדוח תשכ ידוע לפי שהגיפה באה למקום הידעת . ולפי שהגיפה נמשכת
 מן המקום הקורא הזקירו רבו זל לקח אדם עצמו בשער השמש שאל עקרבך קדוש .
 ולפי שצמוח כל תולדות האדם אמרו שצדד דין וצד קול דמי אחיך צועקים אל מן
 האדמה דס אחיך אינו אומר אל דמי אחיך למו ולס זרעו ודמו . ולפי שצמוח היה
 החמה והפנה אמרו חכמי יותן כו דעה ופנה והשע ועדי ידעת כ השכל יתן לחמה
 עש הדצי תלייה כו . והרי זה מכוואר .

אמר יקושען עו

אסור לן לאדם להק צקומה זקופה שאל מלוא על
 הארץ צדדו . ו יהודה לא תאמץ ל אמור צקומה
 זקופה . רב הוטל צריה לרב יקושען לא תאמץ ל אמור צקומה . האש אמר שבע
 למעלה וצאשי . ולכן אינו יוקצן למרום סודר כ אם צעה הנשואין וזהו שאמר
 מא . מעת לא פריסת סודרא אמר לה דאצתי לא נאצי . רב יוסף כ הוא שאעקל
 ציעה לחוליה אמר איקום תקמניה צענה דארמי אמר איפסק ליה לצדיה צה
 רב יוסף כ אמר פריקו לה תרתי עשר שטן צע רב חלפיה לצדיה קשה פסק לה
 שיתשטן רבו חלפיה לצדיה קשה אמר להו אינטיב והרי איזול חזה אבנה
 דהוה חלפיק אמר לה צע דעה קונק יש כך למעוררא צע רב צדיהו ורמעתו ול
 ולבסוף צע וישול תקדש . וזה מכוואר למשפיל .

אמר רב עשן

כל הקבור צדדן שנתא נאט קבור תחת השמש צדיה הלא
 מוצח אדמה תעשה ל ופני הקם ופני אדמתו עמו . אמר
 רב עשן עתדין ישאל צדיקים שחצצצין ועולין מירושלם שז ויצטן מעורר נעשב
 הארץ . ואין עלד אל ירושלם שז העיר אשר צדדית צה . וזה שפ הלחמורים
 האלה צמליו כל הקבור צדדן ישאל נאט קבור תחת השמש כ ארץ ישראל
 היא קו החלצע מן הישוב והוא צע קו החלצע הקדו מוצח ומצצצין ועולם
 דוצה למר יירושלם של מעשה . ונשקם קבורים צדדן ישראל יש צמרה עליון
 צל שדי יתלמן וזהו למאר החפלים שאמרו כל הדד צדדן צדדן דומה למי צדדן

עיר

אנכי כל עשי המעשה יפלא כל עשי . ויקרא אחד שאין חוק מלבנו . ויקרא יחיד
שהוא יחיד בכל חלק . ויקרא תנוח שקוא מיוחד בכל המורה . ויקרא אומן שה
תמור רצ לתיורה ותמורה לרצ . ויקרא אמן שהוא מקיום השנה המנהג
ויקרא אמן שהוא חלק המנהג . ויקרא אומן שהוא מקיום המנהג . ויקרא
אמן שהוא אומן שש שר ואמן לרע . ויקרא אמן שהוא אחד המנהג והוא
כה לכל מצה . ומור המעשים כלם צמיח לעולם . והוא שמו ושם לכל שם
שמו מרם המלאו המלאים ועל כל יחד המלאים . כדעת אטיה הוא שמו וצד זה
לאחר כל אדם . וכל המלאים בשמו נקראו כדעת כל המלאים צמיח . ולפי שהם
מקרים במהותם כדעת היותם לא חלק חלקיהם ש התעורר האומן ללקח
שלמותם סוף היותם וכלומר לחלק חלקיהם לא יבשעיהם ההשלמה אשר הם
זוים בשתי העולמות . והשנה יבנו לצדן ולפניהם . וקודם השוארם אין שלמות
לצד אחרם למלאותו ושלמותו וקדמותו וקדמותו לקדמותו . ובהשוארם יבנו
לצדן המוכן באחד יקרא אחד יחיד וליוחד . יקרא אחד להודיע שאין חלקיהם
מפריש מהשלמות אין שלמותם כי אם המלאותו ולפי הנשתי יא כל המלאות
הנשמות נשאה . ואין לנו עסק במפרידות כי אם בשלמות בעשרה מאחרות הנשאה
לזיו האורות כי מקול המלה דקה כל הקול הנשאת שכלו בו קול יי בנה שהוא כח
לכל הקולות שאלמנו קול ורוח ודעי יש להם עשיה קולית בעשרה מאחרות
ובעשר דבריות . זה נראה יראה מן האור המתעלם שאלמנו אורו המלאכל ואור
האצלה ואור הנאצל ואור הרוח הנקרא יחידה . ואור הרוח הנקרא חיה . ואור
הרוח הנקרא רוח . ואור הרוח הנקרא נפש . ואור הרוח הנקרא נשמה . אור
העץ ואור המאצל ואור האצלה ואור הנאצל . וצדק השלמות והמלאות והמשך
אולם אל היתה תועם . והצבעה שהם צורך הנראה גרמיתועם הנראה להם
כצדם נראה אור שחר . אור צדק . אור נקוד . אור צדק אור צדק אור צדק
אור ערבים . אור השוך והאור המתעלם מתחת פהב אש המתרחמים
בעינים נשען שאל יספי אש שלמה . ושלמה האורים הנשעני כה השתכל
וכה השתכלות וכח שכל וקראים לקות הרצון והשבע יזכר הצפון הוא שנת
מה רצונך אשר צפנת לראוך ומן המעין הטובע מן הדוב הצפון המתעלם
היפך זה אל זה כדעת הוסף לבקד שלמות ויום שלמה החשך ונשקוא למורה
רצ לתיורה ותמורה לרצ נקרא קול צפון יי לה . איה אריותיך אורה
אלך כי עשית מלא עשות מרחוק אמונה אומן . כי אריותיך על כל המעשים
אורה אלך שם השולת הצדקה והחיים וצורך כל . כי עשית מלא כל מעשיך
דברי ותמורתו איבן אלא פלא כי הפלא סתם כל המעשים והדברים והחיים
המתעלם מקודם עליון היעלם כי מן העולם יתצא הנלן . ואין אחד מן העולם

איש נקם שנוי העבד של עולם כדעתו ויש שלם לאיש כפי מעלתו . וזהו ועד נשאר נחמן
 סוף ונחמן שנקרא נחמן לשם שני נקרא נחמן לפרע שני עני אנה יאצונו העם הזה
 ועד אנה לא יאחזינונו אנו צדד ואיטו חן האלוהים כדורה נחמן לפרע שנה
 קצו ועליו . וזהו אל העלם פ' אין יא צדד . וזהו ואלוים רעים ואלוים נאמנו
 בשלמותם . וזהו שנקרא נחמן לפרע נקרא אמן כשהוא תחלה הלכה אחר התורה
 על חפץ העושה על דרך הדמיונות כדעת אשר התעבירך יתבך על . אמן תהי' עני
 פ' תלמה הארץ דעה אהיה ואורם שדרש ללך ולהזיק לחסרון הדעה יתחלה
 מעתה שזה תקבל משלמות של זה ותתחיל ותתבך עם התורה עין . וזה זאב
 עם עני ועל עני עני יונק עם פתן שזה התבך עם זה כדוגש הנראה וצד התורה
 ולא אמונה שהוא כח לכלם ורצון וחפץ לכל חפץ האצא באדם כח נענה קראו להיה
 בקדושתו ולהתבך מעצמותו ולהתחיל כח יחודו ועל שיהיה עצמו שנה תלצה עשאו
 עלם אחר שנה על עניו אהיה אב או אם או תלצה או שלמה אנוס להיות מלך צד
 איש בודי שלא יהיה ירון זה על זה וזה להשוות רם ושפל באופן ונראה עין חן
 התחמנות ונראה חן העליונים אחרי שנלחו התקעו דורות שקראו בעצמם להצילו
 קודם שיעברו העולם ואחר שחמא אדם ועון על דרך התחמנות וצא נחש על חיה
 והיול כח זוקחא ואע"כ שפסקה זוקחא של ישראל . כשעמדו על הר סיני כשחמאו
 בעל חזרו לקלוקן הוא שנתן ופוס פקדי ופקדות עליהם חמאם ועי שיתביר
 ויהלכן אותו עין ונקם השם העולם אין השם שלם ואין הנפא שלם ואין עולם העמות
 האו לשוכ לכה שלמות שהיה אנו לעמוד ולהתקיים בו קודם שחמא אדם עני שיצא
 תשיח שהוא שלם כמעט כמורש כמורש ובועלם שיהיה בו כחל ואלא כוח וכח
 אנושי ונח צמחי ונח בקמי כח לא דעת ונח עליו רוח יי . כח מלאכות דעת וצד
 יוד נלוים כמלאך אשר לפניהם . כח אנוש דעת וצדו שפוט ילית רשע . כח צלחי
 ינה וצדו גורשיו יכרה . ונה צמח צדיק . כח בקמי דעת וכ זאב עם עני שאף
 קם לחסיפס דעת צדו וזה יהיה על דוד ודוד צמחי מלאו וסוף כל צדו ופחוס
 יעלה מעלן לעלן עין סוף השלמות . וכן כן אשרי המורה ויגע . וצדו הנש
 חן העולם הזה שהוא עולם העושה הנראה לעין הנשי . הנשמה הולכה אל צד שלמה
 הוא הנקרא שלם הנפשות שהוא דומה לעולם העושה ולכן הנפשות דודות והחצו
 ומספרות ומעדות צדוים שהם מצד העושה על זה אמרו חקום יש ששמו חצויות
 ולפי החצו שיה ולפי השדה נחל ודומה משמר למחות נפשות מצדו ואין קולן נשמע
 אכלות נשמות ואין קולן נשמע . ונה מור ירעם . ואה יענה לבו עי למשלמי יתנו
 ויש שם פירות נחמן פירות שלו וכן כמו שפ' ליהושע בן נוי כשעבד לכן עין ונח
 כן צדו ונח שהעולם הזה נקרא דוד כן עולם הנפשות נקרא דוד והעולם ידוע על
 תי שונם כסוד העבור . והעולם הנשמות הנשמה מתעלה לעולם הרוחות שהוא

הוא ונח ישיב נקם ומצא להם כלל הואיל והם לחסורי אלה סאיה אהרן תפשיק
להם והשיבו הידי והקצת מלחמת להם תחיתם קלא אפי מרוחק שקוא רוח אחר
אני כול לחלק לעשנים זקנים והיאך רוחי תקצת אפנה לי שבעים איה וברוח אלונתם
אכן להם צדי ולפי שלא האליכו ב צא תאמם והיה להם לרא . ואעפ שאי העשים
שנעשו עליהי השגה צדח אוחן שהוא תלוי הלהג כלהק תי הרה שהוא תקרא נס
כעתי וחס נקרו שהחיתק תי נער ויש העשים שנעשו על ידו צדח אלונה כאלחלת
עלה שכתו צה ויהי ידיו אלונה ויש העשים שנעשו על ידו צדח אוחן עין עשר
תורה שכתו בהם ויאמן העם שהיה צלעה של עולם בני לבוש עיר צריקת עליה
אעפד עיקר העשיון לקיים התורה שהיא אלונה בני שלא תמוש ולא תמוט תצול
חיתה ומעולם היה תשנה התנהג צדח העשה נדתי והטה צדור ופעמים צבור
שאין בו העשה עין ונדחתם אל הסלע ולפי שביה הסלע האו להוציא תיחיון צבור
צלז והנהו נעש ונשהנהו פעמים נעלעלו האלונה נדתי יען לא האתרים צ"ל
להקדשני ונאו שקרא אוחן נשקוא תשנה התנהג תקרא אוחן שהוא תחלק ל
ידך התנהג וכל העשים שהם צדך הנהג של עולם תדרך זק עין שחידת חלה
להוצע שי יוס קצי ושי יוס ארוך ונען השלבת אבנים נדתי בהם ויהי השלך אבנים
נדתי ולפי שלא היו שלל האתרים אפי צדח שהוא מדרך השנה נאמר בהם לא אה
אוחן צם ינה צדח וזה אינם האתרים . ותעת שנתו ישרל מדרך האלונה
וחאלו בעל התנהגם צדך התנהג והתלעלים צדח הפסוקות הדתורות משלם
לחלתה ואחיתה לאלה ולעשרלעו וואחן לעשור ותאשלה לעבדות ותחיים
למור . ואעפ שקצת התורה ונאו מסתקו של אדם וחוק ולא היה מלאך הלות
ואומה ולשון האוייה לשלם בהם צענהגלה כען העל אין לק כל דור ודור שאין בו
אוקי העל בני למדוד לכל אחר ואחר סלחתי עי שפע יוס הין הצול וכלה בהם .
ונאו שקרא נשקוא תחלק התנהג תקרא אוחן נשקוא תקים התנהג כען שעתו נאמר
ישא האוחן אהר הווע שהאוחן תקים אהר הווע וכל תי שאלים אהר התורה תקרא אוחן
ולא חסרי הנהג לנשל אלה להם שקוא תקרא אוחן ככה טיפלא תחך דר . ופי כ
יפלא כתרעמו אהר ירצו כלו כשירעלם תחך דר שאין אהר יודע לעבד אם הוא
מדרך אוחן או מדרך אוחן או מדרך אוחן . לא תסור מדרך האוחן שאין חולק
על חצרו תקרא אלונים כעתי שקחן אלוני ישל ואפי אם יאחלו לך ער
שאלה שקוא יתן ועל יתן שקוא שאל לא תסור מדרך הים . וכל ששגה תישל
די . הן ככתביו של תשב ונאו שקרא אוחן שקוא תקים התנהג תקרא אוחן נ
שקוא תשלים שר צדך התנהג ושלא צדך התנהג ונאו שאירע לחוס איה נש ו
ונאו שאירע לי חפניא כן כוסא שביה אוח תי שאחרי לשמן תחלק הוא יאמר
לואחן חלק והיו שו הורעם אהר הורעם ונדבה דברים סווא בה אפי צדדים

שיהיה להם עובדי צדק וכן היתה שבת בצדדים אינם מדעתם אלא מחמת הרעב
 וחזקה לא מלתקנה ונהנה וכן החמלים היתה צדקה בצדקה הדעות לחקור הדבר
 מהוצאו פעמים לא ימשך להם צדקה ונאותו הדרך אשר הם עליה עשה
 עליהם רוח דעת להודיעם מוצא צדיקים להעמידו על תוכן החקור ולא כל העתים
 וכל קשרם שוות הכל נפ זכות לב ולנהג האדם והצדקה שהוא מפר בעצמו אה
 אחרת הדבר הנוהג בהדור דעתו ואינו צריך לראיה אחרת ועל זה אמר וצדיק
 צדי אחר וזה שנתן פ יקום נקודת נפא ונתן חלק אור ונח החור אפי אומץ לך
 חלה צדיקו פזילע לא תצטעצטו פ תנשא יי אהיה פ שרר דבר אינו אומץ
 אלא פ תנשא כלן תנשא הוא הנשא ותנשא אהיה פ שיהיה לן להשיב לא אשקר באמונתך
 ולא אודיעם זה לשמה אמונתך אעפ שיג צדי להראות ולפתי וצדיקה לן להשיב ולא
 השיב נכח הוא היתה צדקה והתנשאים אחריו מתנשאים בנפיו וכלי שאינו יודע
 לכוון הדברים לא תהיה רוח אחר וכולן להעשותו מלו צדקה נכונה שנתן בו והיה י
 לרוח שקר נפ פלאיו ויאמר תפנה ופם תלמד ועשה כן צדקה מלתה צדקה משום
 שנה דברי שקרים לא יבון לנפ עש וזהו שנתן נפאך חזוןך הוא והכל ויש נפאך
 שהוא אמת אין הנפא מברי נה נפא שנתן ועוד נהפך ולא ידע אם לנורה אם
 לנעה ונחזרו נפא נהפך שהיא נהפך לנורה והחיל נפא נכחי הנפאך
 צדיק להתקדש עצמו באמונתו צדקה והמשפטים כל מוצ באמונתם יתקדשו קדש
 ולומר נפא נכחה ומקדו וקדשו ולקדוהו עצמן צדקה עקי נפא ולצדי תוכן וצדקה
 וצדקה וצדקה פ השם לך תהיה נקודת החשך ועל שהלכת בדרך לא מוצ
 ואינו חקור עצמו רוח מולאה תשעב צדקה מיהיה ואין אחד מלצדי צדקה
 חלואו ומלמעותו וצדקו מתעב צדקה עש הוא אינו שוב ולמנעה וצדק זה
 נקדשו ישל צדקה את התורה מן הקדש נקדוהו עלוה כל קדושת שהיה
 התקדש נקדושת עצמו ונקדושתו של לוי ונקדושתו של שרף וישל התקדש
 נקדושתו עצמו ונקדושתו של נפא ונקדושתו של חלק ויהי התקדש נקדושת
 עצמו ונקדושתו נון שהוא משכנו ונקדושתו של ישראל וכל התקדשים מן הקדש
 נמו שנתן ואנשי קדש הקיון פ נמו שהם מתקדשים נקדש לתעבם ולקור
 צדקה העליונה כן צדקה נכחה תהיה חלקה למצרים אשורה ועל תהיה
 ישראל שלשה למצרים ולאשור אשר צדקה יס צדקה לאחי צדקה עש למצרים
 פי צדקה עש שהם לתעבם מצדקתן של מצרים שמתנה אשור לתעבם נכחה
 ומצרים באשור ומעשיהם שהם לתעבם מצדקתן של אשור שמתנה למצרים לתעבם
 נכחה ובא אשור למצרים ונחלת ישראל שהם לתעבם מצדקתן ומלך לן
 מצדקתן למצרים ולאשור וקם צדקה בקרב הארץ מלו שהם לתעבם נקדש
 מתחילים נכחה ונחלת לב אחד וקד אחד ועל חלק אחד יהיה לב

צור . שקנשמות צור ורק שרות בן . כמו שפני ונפשו קשורה בנפשו . והוא הנקרא
אור שפניו בן וחיות צור וקצק לאור צור החיים . ונתן שמה ידו ויניע כח אל נפ
נשמות של צדיקים שהם פרחות באור ועל זה אמרו העולם הזה אין בו לא אכלה ולא
שניה . וישעל הדורות הנשמה לתעלה לעולם החיים שחמנו האור כנעני כעמך
תקור חיים באורך נראה ולי שאינו חיו להאריך ימים בעולם החיים וראוי לקבל מה
בעד מדה בעולם הנפטר חוזר להיות בתחילת המעשה שהיא מנחש העולם החיים לכן נחמ
ורבים משיב אמת עבר יקום ולא נחמ וכל . ולי שאינו להאריך ימים בעולם החיים
אין לו הפסק כמו שאנו כל מקום שנצח סלה ועד אין לו הפסק לעולם ולעולמי עולמים
ועולם החיים הוא הנקרא נצח . וישעל החיים הנשמה לתעלה לעולם הזה שהוא מקור
החיים שהוא נקרא סלה כנעני וידועים איוש הלה סלה . כי אין כח האינוש . נמשך
כי אם ער סלה . וישעל הזבל הנשמה לתעלה לעולם הרצון שכל ארוך שנהו כו ע
עולם ועד . ונחמ ארוך ימים אשכנעמו . וישעל שכל ארוך הנשמה לתעלה לעולם
הנעלם שכלו כן הארוך על עמי רוח . ומשם ולבן יתגב באמונה אמת . על אום
המים שהם מן השפע הנובע מן הדברים העלונים נקראים יתורה המצויה כמו שאנו
יתורה המצויה לשורא ספק אלפים שנה שנ ושנה נאול צאה . ומל אחד ואחד יתגב
נח האור המושל שהוא כח אלה ונח אור החצקות שהיא אור הנבואה ונח אור
הנצל שהוא הנשא ותענה הנבואה ימים . והאמה לתעלה למדה למדה נחמי ה
ורמיוע ואלה מדותיו נחלה הוא הנבואה וזולע הנשוא ונחמ הולך ועל ולתב ה
ממעמנו ועל הנבואה והנשוא מוסיק להרהר לענת מוצאם וכאשר השיג זה נפשו
היקרה מתחמלה לאור צור החיים לשאוב המעייני הזבל ליאור ולשואוב אשר לא
יאה ובהחזק יבון כנפשו והרהר נעשת על זה . ימנו חכמן טעו שאסרה לאור
עמנו ליאור הקט של אור הזמש שחנה עמנו כל ספק מן המוסיק להסתכל צור
הזבל התקף והחזק יותר מן הראוי לו כח לבוקר נשמתו . וזה סדר המיתר נפשו
ללבת בריך זה נחלה חושב לענת מעמי הנבואה ואחר כך התהל לאי לענת ולתב על
מעמנו על אשר יתחזק לענת אצל ויתערב צור נשמתו מתוך האור העלון המאיר
חשבה נמש המראה ענדות במראה המעלה האמה ועל הנבואה ותענה ואין צד
אחד מתנאים כי המוסיק להרהר נחם ונתן במחשבות נחם אף בענה שנה לבו
ער ובחליות נמש וחזקה הוא חלמות ומאורה נחמיות ושואוב קולת נחמיות
הניו במחמור הנמש ובחזקה שלל הולך להבדיר הוא הנקרא חלם והוא אחד
מששם נבואה . ועל סד הולך נחמיות הלב ונכבד הפה בהיסוף הדעות ושלא
על דרך הרעלות הרי זה נבואה קטנה . וסעו שאמרו השנים ועל פסוק ליתן פיו
הרי זו נבואה קטנה . ועל דרך זה נהיה נבואה לקטנם שאין בהם דעת ואין להניח
בלבם ונבדריהם אלא מאתית הנמש . ומן השמים ונאום השיעור והדעת נמש

ופי הקרתיות אל הקרתיות של חלק מלכ התלכם שיהיה חוסר חן חלק
 ומלכ דירת מקומו וצאתה אין מקום זולתו ועל מ אחרו כאל נשבע צמי חלק
 ונשוא נשבע וכודר כאל נשבע צמי חלק זהו התבטות רבון ונקח חן חלק
 שם אה בעל ספר יציה נפשו הנפד אחר רוח אים חיים וק ועל מ אחרו
 כאלו נשבע צמי חלק ונשבע העובר על שבועתו לית כו אשמו יבא ליה
 וחלק לחיו אל אשם פנקוס שהשחם החמאת ועל הקרצות נאח צמס אשם
 ריה עמוח ליה אשה לשום אשים ריה לשום רוח עמוח לשום נחר רוח
 ופרשו זל נחר רוח לפני שאחרת ונעשה רצון וצאתה האשם הנא על הש
 על השבועה לא נחלכו לא אשם ולא ריה עמוח נא עקב סוג כל הקרצות
 לשום אשה ויה עמוח הם הנאים ונס על כל חמאת ואשם אין צמס לא אשה
 ולא ריה עמוח אה שחר נחרם בעבור הקרבן ונחר רוח לפני נשחמא חסא
 קרבן ששעוק עליו אה היודר אם עבר על נדרו אינו חייב להבא קרבן לפי
 שאין שם לא אשה ולא ריה עמוח ולא נחר רוח מאחר שחלל צמי חלק
 ובריתו והמשפט יסן ואעפ שום חוליא נער שהנרי חל על נדרו חלק
 בצד הרשות בעשנים יצם מה שאין כן בשבועה אפוק שנים שוין צהית
 שהנר הנרי נהר השבועה בחיל חולחה או צלשג היומיות והרצונה
 לשנים מועלה צ היא קדמה לל

מאמר

פנולש ל נחמולח נפשה אלה תלדור אשם שבועת נשבע
 קצה לציון נשבע צהיתו של אציהם אצמו שז צ חיים
 זארה ונפשו נשבע נכ יכול נשבע לים נפשו ונשבת נשבע אה
 ופוס האשעי שבת ינפ וצתירה נשבע שז נשבע יא פחשין ולפי השג שות
 הנצרות צמן נראה שכן ארבע והוא אהו שלש אהו אה לפי הקבלה
 שהפסוק אהו נשבע לים נפשו ומה אהו וצצרת נשבע שיה שבועות לא
 אחת קן נפשו שהנער חלה וצבת ינפ שנים נאחרו צצנה ולא כדו צ
 נאקוס אחר ששן ישל הצובה שקרא לשפנה נפשו שז ויסירו אה לו הנער
 מאקדצם ותקצר נפשו בעמל ישל כאלה צ נפשו שהנער נאן היא הצפנה
 שכן חלשין צצרי רבות זל על הרוב כל שעה מה אומרת קלס נראש קלס פ
 מודוש ויהו אהו נאן ותקצר נפשו בעמל ישל לפי שהצפנה מלפיה
 צצרתם של ישראל שז צצרותם לו צי ומלך פנו הושיעם קרי הצפנה נקמ ת
 נפשו לכן נאמר ולא תעל נפשו ארש זו היא שפנה וזהו שתרש אעקלם חלה
 ויש צצנים יכול מירדצם וינדי יא אל תשג לחמר ומלש מותרא ליה פ
 כשהדבור ינפ מאספק לריא אחרת מאירה שהיא קיימות הדבור קהו ין
 ינפ מפי הצפנה להנעים הכל ולשך איהו צי שיוכל תשג לסבל ולקבל שכן

וכתוב אהפך אל עמים שפה צדקה לקרוא כלם נאם יי ולעבדו שנים אחד ופני
כוס הקור יקנה יא אחד ושמו אחד ..
זה שלח החפץ ל שדכא כי שלח זלל
נרדמי לבדוע ..

עסק האותות

אין י יוחג חפץ שקדוה מתפלל שנה ושחתיים
במה תעלה תעלה לא נאמר אלא תעלה תעלה
שקדוה מתפלל . ויא יתפלל אה מיר זודיא כי טובה יה . רבן חלבנ שינבשו יחתי אה
נעמי וכו . נאית הדפס . אה החפץ כי צדוק תעלה צדוק שומר וצדוקים עליהם . וז
וזהו וינח העשן את אהל מועד וצדוק יט וע . ולא יבול משק וע . תמלא צדוק שני
פעמים וצדוק יי וז פעמים שני כי פסוקים הם הן ספירות שקדוה משק רב עש
ולקום הירוקע . ועליהם נאמר וצדוק יי . ויא תמלא אה יעקב ואציה חתלה יאית
יא על אחד ואחד ייא ותה שלעלה מתנו ועל זה אהרו שקדוה מתפלל וזהו א נעמן
בסוד קדושים רבה והוא יורא על כל ספדו . וכן קורא אהרן ויהלל בערו תמיד .
ואות אים אה דמי לך ואל תחוש ואל תשקום א . ואל תתנו דותו לך . וצדוק רב
לפי יי שקדוה לני יאית נא ישרא סבא . וישא כי נחמך אה כל ספר היה אה שנה
ואתה קדוש יאציה לקדושה . שאל סבא וצדוקים הלם אם אהב שנקל מועד ואם
לאו אה קורא ואתה קדוש יאציה לקדושה . ואת ויאיתיה לאל סלע למה שחתי
וזהו יי רבן חלבנ ולא אה לבנ ואיתנה עם בני פלתי החלים . צדוקת רב
חתיים חלק יאציה על כפא דין שדוד ושכ על כפא החלים . וזהו כונן למשפט כפאו
כפא אים עולם ועש . יאציה לבפא . כפאך לצדוק ודוד . אים יאציה על כפא קדשו . י
לאחזו כפא . כפי ידעה מהו תורת הדין ואת החלים והל נקרא כפא לתשובה
זלתי הצדקים הנקראים תען תענה . וזהו תענה אה קום תתה צדוקים עולם .
ועל כן צדוק דן את העולם קורא אותי על כפא דין . וז תורת הדין . וצדוק תחום
ותמיד קורא אותי יאציה על כפא החלים וזהו ונחמד שלם החתך . וזהו ויעלו
חתיך על תדוק . וזהו כי תרוב על סוסך תרצותך יאציה . ואל רבות אין
קדוה מכלה לשום אלא הקום מכלה לרוב . קדוה על הקום הוא תעל עליו והוא
צדוקת לעשות כו חפצו והוא פועל כו ואין לשום פעלה זלתי קדוה עליו וצד
חלק כפי ועם אינו כונן תדעה עשנו אלא תדעה האותן ..

אחר רבותי

הנודר הרי הוא נאל נאציה חתיך והשכע נאציה
נאציה חתיך שמו . פי קדור נדרי חתך עשנו תדעה
אל שלם זהו עלר העלית שאין חלה סדוהת תזולתי שהוא תקוה של עולם ואין
העולם תקוה והוא חתך עשנו חלה חתך תקוהו ונאציה אים עבוד על ערו

על שלשה נמו שאלו שבע קצוות מקום ואין קצב יתר על שש ומפני שהוא תעלה
 הקצוות קראו קצב המקום ואינו אלא סוגל ועל סמך קראו בעל ספרי הוציא היכל
 הקדש לא קראו קצב ולא מקום וכאשר קראו צמחה קצב ומקום לא קראו עמון
 כי אם בעבור שהוא מקום הקצוות ולעמיד צמחו וצמחו והקצוות נקראו
 על צב שלשה . אל הנעלם עם המשך טעמה והחמלה והצמח הרי שלשה צב
 שהנעלם והמשך צב אחד כאשר פירשתי והזכיר האחד צב קצות מקום
 קדוש על דרך מה שפירשתי ובעבור שהאחד מהאחד צמח לבן אלו אחד על
 צב שלשה . וכן השלשה הנזכרים גם כן צב אחד אצל הם שם לעלם וקראם
 בעל ספרי יצירה שמו הנזכר עם הקו האמצעי המתאחד צמח צמח המשך הנעלם
 וכן הצמח והחמלה והמשך הנעלם מן הנעלם צמח וצמח האמצעי על כן הוא
 מונה אותם השלשה לצד מן האחד וצמחה שהוא כלל בשלשה . והקו האמצעי
 חוזר ומלגה עם הצמח . והמשפט יבין . ואלה השלשה על צב הצמח הם
 שבעה ספירות שלמות מן השלשה שהם שש צמח קצוות ועם הצמח שהיא
 צב הקו המקום הרי שבעה . ושלא שלמותה הנזכר הרי עשר ספירות והאחד
 על צמח המשך צמחה לפי שהכל צב אחד שאלו אלו היתמצעות האון
 צמחה וצמחם שבעה צמח וארון ופח שהיה מצד צב עש השלשה הצפון שש
 הצדדים . ועוד משכן וצמח עולמים . ופחו שאלו שלמה . העה השמים
 ושמי השמים לא יכלולך אף כי הציבת אשר צמח . ועבדו שלא עולם .
 והצדק שבעה צמחם . והשבעה הנזכר על צב ששם עשר הם יצ צמח .
 אלכסונים ועלה נאמר יצ צמח עולמים למשך צמח צמח וכלן אצותן זה
 צמח כי הכל מתקיים צמח הנעלם וצמח המתפשט מאלו לכל הצדדים
 הנזכרים על כן נאמר שלם כל הארץ צמח .

עשר קלוב העול

ה' שבעה אמות שלשה הדסים וארבע עשרה
 ולקב אחד וארבעה אחד . צריך אורה
 לדעת כי הם בין הכל שבעה ושלשה הדסים הירקרקות יגון להצובה . עם
 שש הצדדים הדומים ועל זה נאמר והוא שגור פן הדסים אשר צמחה
 ושרי ערבות קם למודי יי . ולקב אחד העולם הם זול למעלה מן זול
 מופנם מן והכל תלוי בצב אחד והוא שאלו אעלה צמח . ולא למש לקחו
 יבין נאמר צמח זול אלא שהוא המן לצבור למעלה מנבון וכן הוא אורה
 כיצתה מעל צבוק שומר . ועשרת החפס האות כי הקלב נמול פמשן הוא
 להוכיח כי אם הנעלם הם עפרהם הכל הוא מלצב אחד . ועדי ידעתי מה
 שאלו חמלים זול שאלו אילן שאלו מאלו אדם הראשון ארבעה היה הוא
 מקרא הדד וכן הוא אורה והעיר צמח ודומה לקב . וצב ידעתי מה

שאין ילד אשה יוכל למכור כח הקול הנזכר ולפני לפנים אורי הקול הוא שצנע
בו תורה ועליו יאמר ודבר איתך הדברים האלה לחומר לאמר על ידי השם נ
לשרא ילמה שאמרו אנכי ולא יהיה לך חפץ הנבונה שבעבוס . ואמרו בקול
ראשון יצנה נשמתם וקול שני חזקה . וכן וישמע איתך קול מדבר אלו ולא אית
מדבר . מפאן שהיה מדבר בנין לבן ויצאו ומשה היה שולח מלפני שני הנבונים
והמשפט יבין . ודרשו רבותי אל וישמע איתך קול לאמר שחית מלפני אלו וש
פם בלתי תורה היה כן . כי הדבור אי אפשר למעשה מפי השפת ולא כל הנביא
היו יכולים למעשה הדבור מפי השפת כי אם משה ועל כן אמרו ישאלו למשה
לדבר איתה עתה ונשמעה . אית כל כבור היוצא מפי השפת ואינו מלפני לפנים
הוא כלפני איתרה עמו ויאמר יי אל לאמר . ויהי דברי יי . וגם למשה בצוע שלח היה
להחזיר עמו הדבור הרי הדברים שאלו מילואי רמז שעל פיה שפנה היה הדבור
נשמע לו . ונאמר ויבט בקדשו עמו שז אית נשבעתי בקדשי . כפי אית דמשי
לפי שהשפנה לקבלתו והרי הדבור הפשוט על ידי השפיר וית הקדושות שלמעלה
המטה לכן אית בקדשי . וצחקוס אחר הוא קרא אורה לבו שז ויאמר יי אל לבו
לפי קבלתו מהנבונה החזקה וית במחמה שהט לב על ידי השפיר וית שלמעלה
המטה שאף היא מלישש ויתקבלתו הנזכר והזכיר על ידי כלן ולכן
נקראת לבו שך מלפני שהט לב . ועל יי כן קרא אחר ודבר אית . שז
בעדי החקוס לבן . וגם היא לפי קבלתו מן הנבונה אית בעל הקבלה שהיא נק
נקראת חמלה לבן אית בעל יצירה נעוץ סופו ברחמנו הרי הרי דבר אחר
ועוד אית אחר על לבו שלשה שלשה על לבו שלשה על לבו שלשה על לבו
ועל איתין זה בזה . השבונס עולה לבו והאחר מלפני לבו לבן הכל
אית שאין האחד נפרד מן האחר וקמחיה והמלצת מרצן בנבונות . וק
חשבונו האחר הוא המלצת הוא העולם וקרא אחר כפי עצמו . ונשמעה
השלשה יצנה אחר הרי ארבעה . וכשתמנה שבעה המטה השלשה שלפניהם
הרי עשרה ועם הארבעה שבעי היו סך הרי יי . ונשמעה הרי המטה
עמיהם הרי יי ויז ססך הרי יי ושלש מול מלחם האחר שהוא מ
מזוקק שזוקק והוא איתן לבן . הרי לבו נבונה שאקרי . וכל דהם האחר
המתפשט נבועו בעל המלצתם והמלצתם וזהו שאלו וכלן אדוקין זה בזה
כדי להתייחד המלצת עם המלצת של כן קראת השפנה נפשו וקדשו לבו . ש
שמע חכם ויוסף לקח . ויש כדבר הזה המל על לבו שלשה . האחר
המלצת אחר על עם השלשה כי המלצת הנמשך ממלצת אחר והמלצת הרי
לאן שטם ויין המלצת שבעה הרי שלשה . והאחר והנמשך הנמשך ממלצת
מלצת סוף אינם שני דברים אלא הם דבר אחד . ונשמעה אומר אית על

התלמידים היוצאים למדוד . ולהוציא מה שצריך להפירותים והמעשים אל קטע על צד צד
 שיתבאר . ולבדל שלא יחסור אדם המדות ולא יתיר האסור ויבוצא כזה אלא להוסיף אהבה
 ויראה לתקום היותו כח אדם וכוונתו למורה לעמו ישראל להטן ולהשגל באהבתו של
 הקדש ולהתחבר בהם עם היותו שנתעשה החנה בעניוהו כמותן הקלות כמו שאל ואצו ה
 חנה מנעו ופנה וכוונתו הקדש . ועל שאל דעל מאשר עבד צדקת משה את כל
 היעה היא הנה ענינו . ולא חלנו את פני יא לאינו לשבט העשנו ולהשגל באהבה .
 חנה מנה שחיותו להקדים . וענה אכתוב הל דרצום אשר חפצתי לצאר ותלי אשור
 לכתוב דברי אמת .

הדרך הראשון בעשן האלף בירא ופי החותות

על דרך הקדוה וששם : פירושים למד
 אלק בתי שאל דלת .
 בית קנעל ופחמו . ולמי שקורא כל פירושי השכל והעבודה . וענה אפיא חצרים
 לשמות האותיות שאל ילפיש אותם . אלק מנורה באלף אורחותיו . בית חמ
 שבע עשר . בעל מערות יעלע יי . דלת מנורה וישו לשכור הדלת . ולמי שקו
 דלת מנור אשרי משפיל אל כל . קיא וזן חית . פי הקדש יסד שלח היראה
 כלן החוק והתקשר על זין שלא תירא . וחצירה הא מנר האלף זרע . וזן מלשון ווי
 העולדים . זין מלשון על זין . חית מלשון חתה לום . מית יד קף קף . פירוש
 הנשיא או הקמאה וההולאה והעפיות והנחת . מית מנור נאה עלו חת חן עק צא
 מנא . שאת מנא . וש הוא הסך פנו אל הנ יתן ושאלך ועמו עש ועש . יור
 מנורת יודה מלשון יודו ליה חסדו . כף מנורת יא זוקף נשפים . כף מנורת חק
 נסתר יענה אף . או מלשון מופ מלך כף נחת כלן אם תרצה למדוד צדקת מנור ופחמו
 הנה לך ית קשר כל זין שלא תירא . או יאחר שהחלפתם יראת השם עלו שאל יאצית
 חנה יראת יא . והקמיה ול ל ל צדי העבאים והחמלים עלו שאל צדקה אלנו
 השמען . הע אצק ושאל עצי חמלים . וההולאה לשם ית בעפית קולת וצדקת
 למד מלם מלם כון . פירו למד תורה שצדק ותורה שבעל פה לבטל . למד מלשון
 ולתורהם . מלם מלשון מיתות כולם מיתות שם ומשאות ואין מלם אלא תורה שאל
 קוי על צדקת לבולמים . כון מנורת יון שמו ומלשון ולעט ולעצו יזה היה העל עשן
 ומנורת לבטל לבטל כן . יון סתק עין פה . פי לבטל כן תלמוד ופחמם בעשן
 ודבר . הון העלה עז פרשתה שהיא לבטל כן מלשון כן או מלשון הקדש שאל
 וילע לרוב וכדונ ילא ימען . סתק מנורת יסתק ימנה . אתי ליו עליו . עין מנ
 ואמיה עש עליו . פה מלשון מלם פה לרדם . פא צדי צדי קוף . פי צדק צדק
 עז וצדי שדעמו . ופא מנר שילא צדיהם . צדי מנורת על צד המנרה . על צד

עינין לב ולעב ציחין ואחרונ בשמש . ואם שנה לא יצא יי . אובתי . וכן הדין לפי צטן
 קדמיו . ונלה קדמתי שהיה פסול כי הענין שהוא צדקו הוא לאשר יהיה האופן צד
 שטן האופן . ואחריו אין לו שעשי לעשה יחז ולתכליתו אין להם קץ . וצויה קרא
 צדק פרי עין הדר זה קדמה . שז הוא והדר לפניו . צדקת המלכים זה הקדמה שז צדוק
 צדקת יפתי . וענין ענין ענין זה קדמה שז והוא ענין צדקת המלכים אשר צדוק
 וענין צדק זה הקדמה צדקת מולא לרוב צדוקת צדק שמו . . . והנה זה תבואר
 למשעל להודיע הקסוד והיחוד . . .
 והשם וראינו בלאותי מותרתו אמן . . .

קוד פירות האלמא צדקה

איש המצני

אע"פ שהתורה נדרשה בשבעים פנים כמו שאמרנו
 חמשים ז' . עני דרכו טלוח קבלה עקש קבלת המצני
 דברי חפץ ונתיב אשר דני . אמת . עקש קבלת לעמוד על אשר צדוק של תורה שהיא
 לחוסר יחשקה כי למטה נמארו חמשים שערי צדקה חזק מאחד שז ונחמדה והענין
 משום . וכן היה משה דורש התורה צדקת פנים . ואחריו כי השער לא נעמד למטה
 היא ספרי תחית התורה . ואחר ליתבטו של משה נעשם ליהושע אשר אחד ונשתיירו
 חזק שערים . ושלמה נתקשה על אותו שער להחזירו ולא היה יכול שז עקש קבלת למטה
 דברי חפץ . אמן לו הקדמה ונתיב יוצא דברי אמת . ועני הנתיביה על שם הישר וזו
 תורה . ולא קם ענין צדקה משה . אע"פ אין ראוי לנו להסתפק מקום צדוקת
 מארבעה פנים . והם דרך הדקדוק . ודרך הפשט ודרך הדעה ודרך הנתיב כמו שא
 שאמרנו ז' מאן דכתיב ויקראו בצדק צדוקת האלים תפוח . זה לקרא . תפוח זה
 תפוח . ושם של אמן הפסוקים . ויבט צדוקת זה פסוק מעשים . ואמריליה אמן
 התפוחית . אחרים ז' זה לקרא הוא דרך הדקדוק שאמריליה הקריאה צדוקת .
 ואחרים ז' זה תפוח הוא הפשט שלבאר ולתקצב ופושט הענינים . ואחרים אמן
 הפסוקים . הוא אדרש שדורש הסלוחים והתופקים . ואחרים זה פסוק מעשים
 ואמריליה אמן התפוחית הוא הנתיב לפי שהוא נלמדה צדוקת הענינים תפוחיתו
 תורה . ולענין תפוחים . ולפי שאין מוסרין סתרי תורה אלה לני שהיא חס
 ועון שהוא תפוח מענין צדוקת דברי חפץ ליתבטו לצדק האלמא צדקה צדוקת אמן
 רצון למטה פ' האותיות והאותיות שנקראו צדוקת קבלה דברים . ואע"פ שאמרנו יכול
 ז' צדוקת האלמא צדקה נמה מעשים באותיות לז עקיצה וזולתם יאשר צדוקת אמן
 צדוקת ולקחת מהכל שמה אחת הנה ענין שדוקת האלמא עליה הז דרכים לחק ולקבל

התלמידים היוצאים למדוד ולהוציא מה שבצד היה פירושים והמעשים אל הטעם על ידי
 שימצא ובלבד שלא יחסור אדם המדות ולא יתיר האסור ויפוצח כזה אלא לבוסוף חכם
 ויראה לתקום היותו נח אדם ונותן למורה לעמו ישראל להטן ולהטעם בהנהיגו של
 הקדש ולהתחבר בהם עם היות שנתלעמה החמלה בעבודתו כמין הקלף כמו שאלו יחזק
 חמלה חמלה ופנה נפשו תפורה ונמו שאלו דעל גמשי טעם ויורה גמשי ארץ
 היעה חמלה גמלה עליו ולא חמלה ארץ פניו לאינו לשאוב מיושנו ולהשפיל במחוק
 חמלה גמלה שחמלה להקדים ועבה חמלה קל דרובם אשר חמלה לבחר ימים אשר
 לבחור דברי אמת

הדרך הראשון בשען האלף ערבא ופי חזונית

על דרך הקדוה ושעם

אלף בית עתל דלת
 בית הנעל ופוחו ולמי שקורא לל פירושים השפלה והעבודה וענה אפיס חברים
 לשמות האותיות גמשי יפוש אורחם אלף תערת החלק אורחותיו בית השם
 שבת שפתיים ופול מעקרת יעלעל יל דלת הערת ויפשו לשורה הדלת ולמי שקורא
 דלת מלמד אשרי משפיל אל כל קדש וזן חת פי הקדש יפד שלם היורה
 כל החוק וההקשר על זין שלם תירא וחבריהם קח מנה האלף זיע וזן מלשון וי
 העמודים זין מלשון על זין חת מלשון חתה אים מת יוד קף פירוש
 הנטיה או הקמאה וההולאה והעפיות והנחת חת מנה נמה נמו חת מן וכן
 מנא שאת מנא וש הוא הפך פוע אל המ יתן ושאלו ונמו נש ונש יוד
 מנרת יורה מלשון יודו ליה חסלו קף הערת יל זוקף נפחים קף הערת חת
 נסתר יעבה אף או מלשון מופ מלל קף נמה כלל אם תרצה למדוד בידה נמו ופוחו
 הנה לך ית קשר כל זין שלם תירא או יאמר שהחלום יראת השם נמו שז יאצית
 חמלה יראת יל וההשייך ולל לבדי העפחים והחמלים נמו שלם טערה חלו
 השמשון המ אצק ושמוע דעי חמלים וההולאה לשם ית נעבי פה קולת ונפת
 למד מלם מלם כון פירו למד תורה שבערב ותורה שבעל פה לבש למד יל
 ולמורה מלם מלשון תיחוד פלם תיחודות שם משמות ואין מלם אלא תורה שם
 קוי לצמא לכולתים כון הערת יון שמו ומלשון ולפי ולעני יזה היה הנבל מעין
 ולמורה לבש ולעב נש יון סתק עין פה פי לבש נשק למורה והשמשון בשון
 ודבור היין הנבל עב פישתה שהיא לבש נשק מלשון כן או מלשון הקדום שאל
 וידע לרוב וכינע ילא ימען סתק הערת וסתק ינשא את יליו עליו שן מלם
 ואשמה עט עליו פה מלשון מלם פה לודם פה צדי צדי קוף פי נשק נבל
 עב וצדי שרעמוד ופה מלם שילם נפיהם צדי הערת על צדי המורה עליו

עינין לב וללב ציחין ואחרונם בשמש . ואם שנה לא יצא יד . חוצרת . וכן הליון לפי צטן
 קדמנים . ונראה קצתו שהוא פסול כי העץ שהוא צדונו הוא טאשר יהיה האופן עב
 בעץ האופן . ואחריו אין לו שיעור לעשה יומן ולתכליתן חזן להם קץ . ובניקרא
 רצה פרי עץ הדור זה קצה . שנה הוא והדר לפניו . נבית המלים זה הקצה שנה צדוק
 נטורי יפוח . ועקש עשה זה קצה שנה והוא עמדתן הקדמנים אשר בלגולה .
 ועביתל זה הקצה שנתן סוף לרוב בעבודת ק"ה שמו . . . והנה זה תבואר
 למשפט להודיע הסוד והיחוד . . .
 והשם יאמר על אותיות מותרות אלה . . .

קור פירות האלפא ביתא . .

אשר התחצר

אע"פ שהתורה נדרשה בצדדים שנים כמו שאמרנו
 חצונים ז"ל . ענין נכבד במדות קבלה עקש קבלת הלוקא
 דברי חפץ וכתב אשר דברי אמת . עקש קבלת לעמוד על שער צדוק של תורה שהיא
 לחוסר תלמוד כי למשה נמסרו חמשים שערי צדוק ואחר שנה ונתמסרה הלשון
 משום . וכן היה המנה דורש התורה צדוק פנים . ואמרנו כי השער לא נמסר למשה
 היא ספרי תחית המעשים . ואחר תחיתן של משה נעשה ליהושע אשר אחד ונשתדלו
 לחן שערים . ושלמה נתקשה על אותו שער להחזירו ולא היה יכול שנה עקש קבלת הלשון
 דברי חפץ . אולם הקצה וכתב ישרי דברי אמת . וענין הנבדלה על שם הישר ז"ל
 תורה . ולא קם ענין צדוק משה . אע"פ אין ראוי לנו להסתפק מהם צדוק
 מארבעה פנים . והם דרך הקדוה . ודרך הפשט ודרך הדש . ודרך הנפתח נאשא
 שאמרנו ז"ל לאו דעתו ויקראו נספרי צדוקת האים לפנים . זה לקרא . מפורש זה
 תרנים . ושום של אלה הפסוקים . ויבט צדוקת זה פסוק מעשים . ואמרנו לך אלה
 התסורות . אולם ז"ל זה לקרא הוא דרך הקדוה של אמת הקריאה צדוקת .
 ואולם ז"ל זה תרנים הוא הפשט שלבאר ולהתבט ופשט העשנים . ואולם אלה
 הפסוקים . הוא אדרש שדורש הסתומים והמפסקים . ואולם זה פסוק מעשים
 ואמרנו לך אלה התסורות הוא הנפתח לפי שהוא נמסרה נספרי העשנים למענותי הן
 תורה . ולעולם מפסקים . ולפי שאין מוסרין ספרי תורה אלה לוי שהיא חס
 ועבן שהוא הענין מצדו דברי מותרך דבר לפיכך ראית לבאר האלפא צדוק צדוקת אלה
 רצוננו למידי פי האותיות ושלמותן שנקראו צדוקי הקבלה דברים . ואע"פ שאמרנו יכולת
 ז"ל צדוק האלפא צדוק נמה מעשים באותיות דל עקיצה וזולתם למשר בא צדוקים ז"ל
 צדוקת ולקחת מהכל שמה אחת הנחה עמך שנת והשלמות עליה הן דרנים לחן ולקבל

כאלו הוא הפסק לפי שהוא אלף רב וחזרה על חטון אלף . ב צולה שני אלפים וכן עיי
 מ צולה מ אלפים : צולה עשרת אלפים ונקראים רצב כלן רב נא אורב בה חפני
 שהיא ספירה רבה יצונ לוח המספר שהוא השלם העשרת אלפים עצי רס ונשלם
 ומספיק בו שהוא חמטן הרב וזה ענה לחוצה חלנו כלן רב מהרוב שהרצבות חטון
 רבני גפול מרובב ומכופל ומחוצה מהאלפים ולפיכך אין להם שם מיוחד בלתי נגזר
 חלשון עשירות והלאות והאלפים . שהם שמות ראשונים בלתי נגזרים מהרצבון א
 אצל רצב עגרי חן רב עלור רבך כלן שמספיק לחיות בעשרת אלפים שיהיה אלף
 ונקרא בקלמן רחב חטון וקרי חמשה ועשרים אלף שהוא סוף פסוק . ואעפ שאלף ר
 תולת האותיות הוא אחד נא להודות על המספר העולל בשהיא אורב צולה אעפ שהיא
 צאשית המספר א אחד לאלף ב מהנקודה האשונה הנפשימ כל העולה ואלה
 התשובה בעתלה וזו לתייה צולה וזה אחד מן הסבות שנתקון סופרים לעשות אות
 ב של ילתי צאשית נא לים שהיא אורב ראשונה להחלטה התיורה ב צולה להודות
 שהתיורה נבאת ב אלפים שנה קודם שנברא האדם העולם . חטון שאחורו חמשים זל
 צפידוש יל קני מאשיות רובן קדם חמטון חלמ קודם שנברא העולם שנ נא היתה אצל
 חטון וזה . ששמונים יום יום ויל יום אלפים שנה ב יומן של הקצה אלף שנים
 שנה ב אלף שנים בעשירי טוס וע .
 ושן זה הפשי הוא חידוך ומרעל
 מיוער למעור המספר שהוא חמטן והחשבון עי לענת לחשוב כל חשבון האחדים
 והעשירות והלאות והאלפים הצלינים לראוי השם ית בחשבון התיורה שהיא שמונתו
 של הקצה חטון נא נצרו וראוי יל איש אל רעהו וע . והראיה על שפן הרצבות
 שהוא חטון חטון נפול שנ רב לים רבותם אלפי שנתן הודיענו שהרצבות אלפים
 ששם ואחורו זל אוצה יל רצבות אלפי ישראל חלני שאין הצענה שורה פשיאל
 נהן פשו פחותן חשני אלפים ושתי רצבות שהם עב אורחות באלפי צילא עדי
 האותיות הנפולות . ועוד אחורו זל מקרא סופרים ועימוד סופרים וקריין ולא
 נהבן ונעצן ולא קריין הלבה למשה חסינ חטון כן אורחות צולות ואורחות קמיות
 להודיע שאין פשינת ב של צאשית אורב צולה ואותו ע של שמוע ואותו של אחד ונשינא
 נהן מן האותיות הרצולות ואותיות קמיות וקרייתן בקלמן חמטן אלף לתיק ולבני לה
 ב אם לבונה ותעלה צולה ותעלה ולראון הסודות מסתי התיורה חטון שאחורו זל נ
 צפידוש ב לא רצו ריק הוא חמטן . כלן אין זה צפידוש רצו ריק נאם יראת לך שהוא ריק
 חמטן הוא שאינם חלפנים העשנים . וזהו עוד שאחורו זל צפידוש שמוע ב יעלים
 ארצו וע . כל רבון ורבון שאם חפ הקצה קושרין לן שני צפידוש ועל כן אמר דוד עדי
 מוצל התייה פיק ולא לפי זהב ונפף . ונא עוד חמטנים וחזב וחפות . ולא אמר מ
 חרצבות ולא חלואות להודיע שהאלפים הם סוף ויתעלה כל העלית החשבון והמפן יל
 והרצבות גפולת ומכופלת מהן חטון שאח עדי צאפנו חלפיות מירצבות בחוצותינו

רב כלל צמחיהם של אדם שני הרבה ויש מפרשים שקבוק כלל צמחיה אדם
 להיותם אחריהם וקוף טוב ואחרו חכמים עוד צמחיה קלל נה דבר
 באש נאם יא וצמחיה יפוצץ סלע מה פנים זה מוחלק לבנה נצמחיה אף כל דבור
 ודבור שצמחיה מוחלקה לצמחיה לשון והוא שצמחיה שצמחיה פנים יא לתורה
 ואחרו אל שר וצמחיה יפוצץ סלע מה פנים מוחלק לבנה נצמחיה אף לצמחיה תורה
 מוחלק לבנה עמלים ואחרו שר חכמים שצמחיה פנים והוא מהם נצמחיה
 לצמחיה צמחיה דבר וצמחיה יפוצץ סלע מה פנים מוחלק לבנה נצמחיה אף לצמחיה תורה
 ונצמחיה כן ודבור כן צמחיה שהיא נצמחיה תורה נצמחיה דבור מוחלק חכמים
 אהבון יין נצמחיה שצמחיה וכל אלה הם חכמים לעצמיה התורה והשלימה

הדרך הרצויה דרך השפה שנאלמא ניהא

ולהורות על כל כלל העליות המצאות שצמחיה השם ית מצמחיה ראשונה שני צמחיה
 אחרונה כלל פחות וכלל יותר שיש לך לעצמיה בלתי אלה ועצמיה יוד
 מורים ודומים האותיות על מצמחיה שר העליות של מלצמחיה הקראים צמחיה
 הפלאופים שצמחיה נצמחיה ודבור נצמחיה עפות ועיור והם הנצמחיה
 ומחויבים ונצמחיה צמחיה מוחל של קצת שהוא הצמחיה הוא שון המצמחיה כלל הנצמחיה
 שאין לו מוחל וצמחיה שז ואחריו הצמחיה ראשונה ונצמחיה ואלל הצמחיה א וזה
 מאות הערכות והוא הקראים עלם המלצמחיה ומצמחיה כן עי אחר צמחיה מורים
 ודומים האותיות על מצמחיה שר העליות שצמחיה מלצמחיה מלצמחיה וצמחיה
 ונצמחיה ונצמחיה צמחיה המלצמחיה מוחל של הצמחיה ית שהוא צמחיה שמים
 ונצמחיה והוא הקראים עלם המלצמחיה ומצמחיה צמחיה עי אחר צמחיה מורים ודומים
 האותיות על מצמחיה שר העליות צמחיה הארבעה יפוצץ וכל המוחל והם כן שם
 צמחיה חיים הנצמחיה מוחל של קצת שצמחיה הכל צמחיה וקע הארץ וצמחיה יותן
 שמה לעם עליה ועל ואלל הם צמחיה המלצמחיה והעללים והוא הקראים עלם
 היסודות והוא פירוש כל העליות של כל העללים הנצמחיה שצמחיה האל ית יוצר
 כל היצורים של העלמה ושל המה והאדם נקרא עלם קמן צמחיה וצמחיה

שמה לכל דבר שא צול וקמן והבן זה
 א' שהיא אות ראשונה תורה ודומות על מצמחיה העלמה של מלצמחיה
 הקראים חיות הקדש הנצמחיה צמחיה מוחל הא האחד המיוחד הארץ
 לכל הארץ הוא הא של העלמות צמחיה שהוא הצמחיה הארץ המוחל כל הנצמחיה
 וצמחיה צמחיה ונצמחיה הארץ הארץ הוא שמה שמה מוחל העללים
 נצמחיה מוחל ית ונצמחיה את המלצמחיה מוחל צמחיה ית ונצמחיה שמה
 צמחיה צמחיה ונצמחיה א' שהיא אות שנייה תורה על מצמחיה

הפועל הנשפע וממנו ית' ויהעלה להשפיע ולהוציאו ..
 על מצאות צדור ולעל הדוכים שהוא קולל האמנם כפי
 והוא שפ' כפי העלה שבו שפ' שש' מזלתי והוא שפועל ממנו ית' באמצעות
 השלל ה' השפיע מאותו המשפיע אתה על ..
 העלל שהוא למעלה שהוא האם לדוכ' לדת הידוע
 שפועל לתחתון ושפועל לעליון והוא נשפע ממנו קל ית' באמצעות השלל קל
 הנשפע ממנו להשפיע באשונם ..
 מצדוק הנקרא כוכב צדק והוא קלל
 לאותו של העלה והוא נשפע ממנו ית' באמצעות השלל קל הנשפע ממנו ית'
 ויתבדק .. מורה על מצאות קלל מאזים והוא קלל תחמישי לאותו
 תחתון וש' לבאמן כי השעה קללם הם והוא נשפע ממנו הכרא
 ית' באמצעות השלל ה' השפיע ממנו ית' ויהעלה ..
 מצאות קלל כי העלה שהוא השמש קללור הצדור הידוע הנקרא קלל
 חלק הנשפע ממנו קל ית' באמצעות השלל הששי והוא קלל רצעי אליו
 ושפי קללל העליון הנמצאים ממנו ית' ויהעלה ..
 קללל כנה והוא קללל ששפי לתחתון ושפועל לעליון
 וממנו ית' על ידי השלל השפיע ..
 הידוע הנקרא כוכב והוא שפ' לאחרון
 ונשפע ממנו ית' על ידי השלל השמיני ..
 חלכו לען והוא קללל התחתון והאחרון
 למראית עיניו והוא השוע' לשאמן העליון התקוף אתה על שאין בו לש' ה'
 חלק ולא מורה ולתכונת והוא כ' עליו המכונה ונקרא קללל הירח וקללל לבנה
 שתכונת עמדת המארת לעמוסוי כמן זהם ונכדום להתחדש פחותה ולבאר
 יוצרים על פלאי מעשיו צלה והוא הנקרא עמדה ..
 יפשיה נפש שהיא שלהב חרב פיוה ונחלקת
 ונשפיע מהשנים הנכדום הנשפיעים ממנו ית' על קלללים ועל הדוכים
 ועל כל בעלי נפש עלונים ותחתונים שבעולם קלללים ועולם היסודות ..
 מורה על מצאות פשוטה הצורה הנחלקת צ' כן לשתיים שלשה והלכות
 ומצאות ממנו ית' על ידי השלל והנשפוע' ושפועות מהן נבאו זלבלית
 כדוק הוא .. מורה על מצאות צדי החמר הנחלק לשנים חמורעם
 קלללים והחומר הראשון הנמצאים ממנו ית' על ידי השלל והקדור ..
 מורה על מצאות ל' יסודות זהם צדור כען הא' והכוח והמים והאח
 הנמצאים ממנו ית' על ידי השלל הנקראים ח' זים והשללם והחמר

מורה
מורה על מצאות

מורה על מצאות
לשתי והוא קלל

מורה על מצאות קלל
שפי לאותו של מטה ורביש

מורה על מצאות קלל
תחמישי לאותו

מורה על
הנקרא קלל

מורה על מצאות
וקוא נשפע וממנו ית'

מורה על מצאות קלל
מאזים והוא קלל

מורה על מצאות קלל
הירח וקלל לבנה

מורה על מצאות קלל
אפריות וקלל

מורה על מצאות קלל
חמורעם

מורה על מצאות קלל
הקדור

מורה על מצאות קלל
החמר

המעלה הששק של מלאכים הנקראים אורנים הנמצאים ונשפעים לנייה ומלחו
יתבא מעלה השל הראשון והם המשפיעים גם הם את המעלה מהם נצחו ית

ויתנו ואלו תנאים כ' של צדאיות רותות לחמה " **א** שקיא אור
של משיה
של משיה תורה על מצאות המעלה של מלאכים

הנקראים אורנים הנשפעים של משיה מלחו יתעלה באמצעות השכל
השט והם המשפיעים גם הם את המעלה מהם נצחו ית ויתנו " **ב** שקיא אור
חשופים
יבנית תורה על מצאות המעלה יבנית של מלאכים הנקראים

הנשפעים יבנית מלחו ית באמצעות השכל הז' ומשפיעים גם הם את המעלה
מהם נצחו ית וית " **ג** שקיא אור חשופים
מלאכים הנקראים שרפים הנשפעים
חלשית והם המעלה של

מלחו ית באמצעות השכל הז' ומשפיעים נצחו ית את של המעלה מהם נצחו
ית ויתנו " **ד** שקיא אור חשופים
הנקראים מלאכים ונשפעים מלחו ית באמצעות השכל
של מלאכים

הה' ומשפיעים את של המעלה מהם נצחו ית ויתנו " **ה** שקיא אור חשופים
הנקראים מלאכים
מורה על מציאות המעלה הששית של מלאכים

הנשפעים שבעות מלח האל ית באמצעות השכל הז' ומשפיעים גם הם
את של המעלה מהם נצחו ית ויתנו " **ו** שקיא אור חשופים
הנקראים שבעות מלח האל
מצאות המעלה הששית של מלאכים

ית באמצעות המעלה הששית ומשפיעים את של המעלה מהם מלחו ית
ויתנו " **ז** שקיא אור חשופים
הנקראים שבעות מלח האל
שקיא אור חשופים על מצאות המעלה הששית

של מלאכים הנקראים שרפים הנשפעים הששית מלח האל ית
באמצעות המעלה הששית ומשפיעים את של המעלה מהם נצחו ית ויתנו

ח שקיא אור חשופים
הנקראים אורנים
שקיא אור חשופים על מצאות המעלה הששית של מלאכים

הנקראים אורנים שהם למעלה מן המל' ונשפעים ששירית מלח האל ית
באמצעות המעלה הששית וגם הם המשפיעים את לעות נב האדם

הנקראים נב איש על שמו לפי שדעתיהם קרובות מהם והם הנראים
אלהם במראה הנבואה ונשפיעים צדקם מרוחם ומודם הנבוא והקדוש והנח

הנקרא השכל הפועל שהוא סוף עולם המלאכים " **ט** מורה על
על המלאכים
מצאות הנבואה הנבואה הוא הנבואה והוא הנבואה הששית

שבתוכו מופע שהוא למעלה מל' המלאכים והוא הנבואה הששית
מלחמה למעלה והוא הראשון באיחוד המעלה למעלה והוא הקודם ומקדם
את כל המלאכים מתורה למערכ פנים אחר נצחו של האל ית עולה
השקרת המלאכים והמשפיע ומקדם כל יד וכל מק באמצעות השכל הראשון

הראשון שקורא מקור היסודות יי ק' מורה על מצאות הקופה שהם
הילוצצים הנקראים קדומים ונקראים מקורים המורכבים ציא שוק
מארכבה היסודות צמחו ית' על ידי הולגלים והשלים הנקראים אישים
הצק המשפיעים מינוצם של עולם היסודות יי ר' מורה על מצאות
יא שית גל פרי האדמה וצמחה הנקרא הצמח הנמצא למצוא ית'
על ידי הולגלים והשלים הנקראים אישים והרצת היסודות צמחו ית' יי ע'
מורה על מצאות החי שאינו מרצב צמחה חיה ועוף ודגם והלג
וכל חי זהם נמצאים צמחו ית' צמחה הולגלים והשלים הנקראים אישים
והרצת היסודות יי ת' מורה על מצאות תורת האדם ותכניתו שהוא ית'
הנמצאות והם הצעל חיים המורכבים האנושים
מלשון ותכניתו על מצאות האנשים והשפיעם ונמצאים מלח הדוא ית'
וית' צמחה היסודות על ידי הולגלים והשלים הנקראים אישים שהיא סוף
והשלת השלשם והם קרוצם למעשה ונמו אמצעית המלחמה הנקראים
אישים היא סוף והולגית השלים בעולם המלחמה כן מעלה האדם היא
סוף ותכלית קצריאה בעולם היסודות והאדם מורצב משע העולמות גלון
שגל ויוצר ית' שגל את האדם עשר מן האדמה ויפח באפו נשמת חיים על
וזה שאמרונו על מעשה המצאות במילנים הוא בעשן והן שאמרו ותכלים זל
צמחל בנדים של אילת אהבים למה נמצאן דברי תורה לדר למדלך מהלך
זה על זמן שהתיכור ממשמש בן מוצא בן חלב אף דברי תורה על זמן שאדם
הוגה ועסק בהם מוצא בהם מעם שגל אילת אהבים ויעלה מן דויה ירווק
צבל עת צמחה תשנה תמיד ועוד אמרו דגל וחלב תהיה לשונך ועל
דרשן על מה שאמר דוד ענה על דברי תורה הנמלדים מאהב ומתקרב
ומתקיים מרצב ופרי צופים יש עבדך נהר בהם שאמל נהרת בהם
דלי שלל אשנים ושמותי להם סיומנם לעסם ולהרויחם נמו צמחו ותכלים
ואמרו אין הולרה נקשה אלא בסיומנה שנ שיתק צפיהם אל תקרי שיתק
אלא סיומנה לא סיומנה צפיהם ועוד אמרו זל על הסיומנה ודרשן על
הצב לך צונם שגל צונן לתרה מתי משמע דהאי ציון לשגל בסיומנה
הוא דגל וראה עלם אדם וצנה שלו צונן ועוד אמרו זל צמחו לחמלה
אחותי אתי ומודעל צנה תקרא שגל מולשן לתרה על כן תק שתי הסיות
שיתבה על מעשה צרא שית' על מעשה מרצבה דגל שלל לשגלם צמחה
הזקנה והשיבה טעמן האלפא צפיה קצובה ואצרך אהיה אצרי יעצ
וצריך אמר' הנחני למצא בה על מעלות המצאות להיות למר על פחות
ועל ירב נחנה לחיי עב נענה ונעמך יי אמן כן אמרו יא לים צמחה
להכארהו מיררת נפלאות יי

כי אם לשתת לא לללו ועתה איהאיש האלים הבונה בשן החולה ועל כל פשע
 תבשה אהצרך תגולה וארח חיים הודת ומה שצרת הפע בפרום חולה כוחע
 עשך קטורה תחת על אף אויב תלתי ירך מתורום תקחנ ואל באפך תופחנ ולא א
 אהיה צעטך עוקך וכל מלגל קודות פושע יעפוז צד אשר צלל לאזופס כי אלום
 ידע שלא עלתה על רוחו כי אם לשפך לבנך שתי וכן תאמר בלצנך וצמא שצנך כי
 שצית מקודוך וצתית צמנותיך לא מן הדבר פשע זה החוקת צה ולא ארפה ומשולם
 לא עלה השם למה לב צפונת אלהיך וספרית עליה ללתי במוט כל אשאר על שפת א
 אמידיתך תחת לשונך ומלוחה כי שנס עתה על שפת הנצבים הנלערת הקורות נעלע
 דם מצרבים למען לא יקרוב אישור להקריב ולהקטיר יפע ראש וצפה יפזיר ואם איש
 חפס יראה בעיניו ולצבו יפן יווסא הסלה מיתך הסוסן תצא שאלתי ואצע למקו כועת
 ואנא במסדך נפשי בעשך תיקר ורמון לך במסדך תיקר הראוי והנעטע והטפל והעיק
 וצמא מעל ההב שפדת והעצ הדגול הסר הדגול האפר מוצן ענב והתקך האצניל
 אול תל הושל ופסקה חלוםך ונאמן מחמתך להיות אלה אשר התערת לפני א
 לפי אהצרך חתמים עשך נמוסים באוצרותך ש יערה שליו רוח מתרום ויהיה
 העת עת דומם לקרב חוקים ולהצמיד עברהם ולהוציב צדקה יחידים אז תקום
 פרצה והריסותי הצנה אז אקרא ויאה הענה ושלמך ושלום אהבך תורהך על
צדור וידוע לכל איש משעל אשר נטק מ השם לב שומע ועינים לראות כי דוד
 המלך עה ושאר הילוצרים צדור הקדש נמרו כל שכן עבאי הצדק האתנבאי
 בעם אשר שלחם השם לחיה לפניהם להופתחם ולהדרינם צדק ישרה לא ישלם זה
 ולהודיעם העת דות ואשר תצאנה שרוב דציהם במשלם וחידות ויש להם פשע
 פנתיים כל חיותם לא יכרום ולא ישעחו כנס רק החידים אשר נעע אלום בלעם
 ואולם החיצון שנהם טוב ונפה ומתקן ומקובל להלמן ועל פוצא בזה אה שלמה עה
 הפוחי זהב במצאת נסך דבר דבור על אפסן ומקו מאד הפליא החפס השלם
 רפומשה זלל נפי קמיון הזה במלשיל החיצון נסך ציוק ומחוקק והפנתי לזהב
 סעיר שאלתו צולה משאר המתכות שיוע מוצניו במסדו העבר החיולד המפורס
 במורה אעפ שפניעות פסוק זה רותו לעשן עליון שבעליונים אמרו זלל האט כי
 צדור אלום הסרת דבר מלאי עבר צמא צדור יי שמינס נעשו ועבוד ולבס חקור
 דבר מלאי דבר נמלא דבר דבור על אפסן אל הקרי אפסן אלה אופסן וצדור זל
 חמשה עבוד אלום הסרת פצ עג שלא עבא העש ועבוד מלכס חקור דבר משערי
 העש וראה היאך חלקו שני דברים האחד להסתיר והשני לחקור הנה הראית
 לדעת שנתנו השות לבוש ולחקור על העשן שנעשו הפוחי זהב במצאת נסך דבר
 דבור על אפסן ומעש דבור נמו מוצני אלו אל הקרי אפסן אלה אופסן והיוע
 לאופט המרצה והא אונך ושאלע ומקח עשך וראה במלתי זה כי בו רביח רוח

לבג לבגם לשמור לזה על הימים נוס. ולתכלית מלכדים פן השמורים עלתה גשם
יא ודחקה ונגמה אחר הקוצים ולקחת בין השמורים שנים שלשה נצרים מטר י"ב
ומפוזרים אם תלען ואם הרבה אלתה מעם הדגש אשר בקצה המעקה אשר פדי מעלות
ואען ואומר לושבים לפני האור פ' אורו עיני. ואם התמלקתי מזה אחריו לאלה
את צריך ולהשיב מעשה על פסך לא צלע ולא צמד עשית זאת ב' העולו ועי
הנה צאה צדק החזקה ולא ארפה ואם שנית צאה צדק אמיתית לזה שגמלים
ונקה לא אנה אולם מיום הפרוי מעטך עברו על צמח הרפתקי לא יטלם קפץ
עברו למעלה מאש שמוחמפר והנע איש שר ושופא צבא אהצדק ענה צאת לעשר
הארה הנרילה שאינה תלויה צדק צמל ולא נסכה נעלה ולפי שלב ולכן יודעם חפץ
הישר והאורי הנבוע לעלית אל צדק המעמית החמה והתבונה ולבא יתן האור
החיצונה אל האור התכונה וצמח נפשי לזה הדעה העלונה ופי יחוס יעתי אור
פערתה פה למקום חמלק ויזלה למטר לקחך ועל אהרונך ואיה החלקת להראות
את צדקך ואת ידך החזקה אל לא יויהפ י' החסודי לצבות את החזקה להשיב
נפש שוקקה אולי שהצדק צ' פ' אפ' מאיש בער לא השקית מיום מבור לחם אשר
בשע ויאה פ' נמשכה התחלת אמרת איפ' עלב אול' נעלה קולת ואצא היום
לעלות את אונך ולצות דברי לבטח למען תדע פ' לא שגרת ולא שקמה ולא עת'
נתיאמה ולא עמעלות מלירוש ולתור אחרי החמה ומצדק אחרי יודעה אול'
אמלא פדקת לחוקה לעפ' לעד. ולקויז מאשפ' יודעית ויהי צמח צדק
פתיקה ושנית צדקיה והריאות יום תפתיקה נדיה נפתיקה ופתיקה מלא
השוחיים העליון טקמי פן העתרים אמל לא נעלם נפתיקה מלדעתם כי
אנמן השמורים ואם לא היאוף אל הילת הקדש פעמה פשט העש' ידו לבגם
ונתנו לו פרסה מלחם הפנים ואלה ויהי צדק צדק לחוקה ומל' חקום צדק
החכמות הוספת לקח וגיב השתללות שן לבב עקף אמנם צמחונ' צמח לעלות
אל האש הקלם ולבא אל העוה העשן היעלם על ידי אהצדק אהצדק עולם ואל
ישוב דן עולם. ודיק אך למשה הוא הצמחן השלם משום לא תכל להתעלם. אז
ילב צמח פסח והרון לשון אלם. ומרוב השקי לצד אלך פה אל פה אחרת עש
ענה ואראה פ' ארכולו הימים יתיקפודק לחורי קרע להרדיק מוחפ אורב
ורע וידעת עת חצרה מעשני נעלמה ואין אהבו יודע עתה תחת עלב לחמה
נבחה לקחת מן הבא לדי ינחה ללגת לבב לתור ל' תינוחה ומצאת מוחלור זה
נתנה שדה ומעל להצטע צמחן פשתי הסודות ובאת להמחין גמס אשם יקרור
למכר בו עבדות. לפי שאותה כוהרבה חלקת עולת ענתה מעלות ושבות על
מלאת עשנים נפלאים סודות ותל' תלים חלקות ומלחה למחור חן צעשך
אולי במחנה הזאת אקדמה פסך ואם לא עתשכו הפסוקים נראו לא הייתה הכונה

אומר מותר לרוד שהיא מותרת להמשך רוח הקדש אלו ונשקף אומר לגוד המון
 שני שרתה עליו שבעה ותנא ואילך מרבי צדוק הקדש ואע כעני לא זית
 להטן הקדש הזה שבעה מותר לרבי המפרשים והזרתו אולי ירעש נהם
 הטן מרעה זית מלע " **השמים** כהא הידיעה השמים קדושים
 ונחל למה שאתרו זל נחמא

ה הזאת רוחניות ובריאות רבה אמר ל' יהושע בן קריה נחמא נחמא נחמא נחמא
 אצקס נחמא הוא מה שאת רוד עליו שלם חסד יענה ונתן יי נחמא חסדך עתה
 קא מה שאין כן צל התקרא אלם לאלמנות בלמנות וטעמיה סוטיה נחמא
 אין נתן נחמא אלם נחמא מלמד שהיו צרות מעפעם ורחבות מעוזן נחמא
 מוטאים אורה לוחך ענ נחמא והוא טעם נחמא למה נחמא ומה
 שאת יע נחמא ומה אל החמשה העלונה וטעם השמים הכונה לשמים האש
 שם השמים העלונים וצוק מעל צדוק עומד באמרו השמים שמי השמים
 ועלוק נחמא העדות נחמא היום את השמים וארה ארץ ועלוק נחמא האזינו ה
 השמים וארצה עליהם אמר הנביא השמים נחמא עליהם נחמא וארה השמים ה
 השמים ושמעתם פלח ודי שליון שמיא והם נחמא צדוק והם המאירים לחרץ ולר
 עליה נחמא והוא האור הנכון והם אפקלריא המאירה משם היתה נחמא של
 משה נחמא ענ על כן נחמא עליו נחמא נחמא נחמא נחמא נחמא נחמא נחמא
 מותר אפקלריא שאינה מאירה שהיא הארץ הנאשונה זה הנמשלם לשמש ז
 נחמא זה וזולתו לפי שהשמש משפיע אורה על הירח ועל הכוכבים והם
 מאירים נחמא אורה פרה על מה שצדוק האשון ונחמא זל זקנס נחמא
 קדורו היו אומרים פנ משה נחמא ופנ יהושע נחמא נחמא והוא מוכח נחמא

מאד שהרי עקושע נחמא אמר שר צבא יי עתה צדוק והוא נחמא
 צדוק והם תורת יי תעלה היא תורה שצדוק והרבון נחמא תעלה נחמא
 יעקב אצקס ענ אש הם לפי שהיה יושב אוקלים ועסק בתורה ונתן תורה
 יי תעלה תורת אמת היתה נחמא והיא האמת המוחלטת שעליה נחמא
 נתן אמת לעקב ונתן אש צדוק אמת ונתן צדוק יי שמים נחמא היא כ
 תפארת נחמא ונתן תפארת עומד ארה ונחמא מן הימין שהיא קדור
 אעב שעקר הימין ושדשה הוא חסד ועל ענן זה נחמא וילוי עתה שמים
 ומה שאת מותר לעין משה זרוע תפארת היא המחרצת נחמא נחמא
 לצדי ענ זרוע יי הלא ארה היא המחרצת וזאת כ הזרוע מיוחדת לתפארת
 לא תפארת לזרוע ונתן לך יי הצולה והצורה והתפארת ונתן לך ז
 זרוע ענ צורה והימין לעלם צדוק המעלה מן השמאל שהימין האצל
 ומשפיע ומה שמאל יונקת ונקבלת כו וצורה מן הימין נחמא הלבנה

רוח הקדש חיים בנפשות והוא רבן מלאכה הנהג והנפק אם תבקשנה עמך
 והוא יופיע אור רב טוב אשר לצדקים ציון ואם חסון שוון ונסן על הדרך הזה
 רב דברי המלך דוד ענה במשך הלשון ובחול צלולורה הזק אשר אפלט שהוא השמים
 תספרים צבול ל עו . אשר שאתן בו יעלה בניהם למדשו על הדרך הפעולת היעלם
 כ האצון נלוי וידוע לבל צמחה מלחמה שבו ערבו לשמים המורכבים ולשמים המורכבים
 ונס רבו משה זל עב הטא איתך נמפרו המע המפוקים אלן שהוללים בעל נפש ו
 ודעה המפרים איתבואם והשתוקקים למנועם ונעושה הקיבוצה מה שאין צורך
 ענה לה ארוך בו והוא האלה אלעם נועהו בזה צנהה ולבונה עבדה שמים עב
 הארץ ואל יחסרנו שומע ויחשבנו נאפע ולצר ענה אין זה פ אם צמחונם צן
 אחרו צמח שטן הארץ ליקוע ען יקיע לשם עליונים ויש עורקים שן הירקיע
 לבא העבד ועל שיש נסא טענה הנסא ונבול לעולה מעבד והתשקלבה
 מקבל האלה לפי יוד ענהם ידעו ויאמרו ויאמרו כ דברי אלה נבואים למען
 וישירים למעשה דעה אעפ אמחנו מורה לרצול נקצת דברים ממה שנתנו
 באותו פיה בעשן הוללים והתחלטה ועפרק אחד במספרם ואין אנט עזר
 ומקיים שלול ענה נבון לבונה צלולורה הזה חללה ל אהנס נדי לקת אלך
 את לב צאת לשכ פסוקי הילומור על נתיבות דרע החכמה הנעשלה עב
 אשר קשיע ידעל הקצ ונשם הקבול אשר

למען

הוא תלשון עמ ישראל פ בשעה שהיה תשכח ותולד היה מעלה
 תחשבת למעלה מלה שנכל בחלקו נדי להחשיך הצרנה
 לחלקו ולחלטה סאמרו תשוק חסדך לודעך ואיה ידעה צ צבוב דרעו
 היה תלשון סל החסד סאמרו הושיע נחסדך לים ועי ופולא נהם דרע
 והטעם מעו עפי החסד סאמרו עעילות ציליך נעם ועלבן היה פיה צמח
 רוב דרעו למען ואם סאמר שהוא תלשון עמ יהיה לחלקי התיקף והעצרה
 והיא היא תלשון וו כמו וצמדות של ל סאמרו סוף השטנה הוי נס כן נעם ו
 והיינו לעמ נצחיים נעם חד נצחיים קדי תלעה וכו . הוא תלשון והוא סאמו
 סאמרו תהלה לרוב ארומותך אהי תולך ועי . עליה סאמר אכן תלשון היל
 היתה לראש פנה . ומליך ליה מאתים היתה זאת היא נעלאת בענינו
 וסוד צבול נעם צמח דרע זאת היתה ל צמחית אפי בועה . ונתו צמח
 צמחית יפא אהרן ועי . וזאת היתה וזאת היתה . וזאת אשר דרע
 להם אפיקם . והנציחים ונחונט נא בואת . ואענה איה זרע דוד למען
 זאת ורעם אחרים עמרה נעמאים ונעלעם סמורם נלוי למשעלם ..

עושר צדק

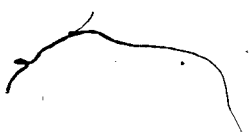
ראיה לקצת מפרשים כותבים תלך צבול כן תולדו
 לצדק נפן לצדק תולדו והעלה מלצדיקים פ צהוא

שהיא מקבלת אורה מן השמש והאורה בלילה בעת והמשלחה לא ביום כי היא
הוא אור הירח למשללת היום והוא אור הקטן למשללת בלילה ועל שנים נאמר
את שני האורות וההגדולים והוא מלכות היום ומלכת לילה שהזכירו ז"ל והוא סוד
מה שאמר ליהודה כי סתן ולמשך שהיה סדר השמש קודם לכן שלא על דעת
קדמות פאר זמנו עליו הוא עשן ישעיהו הירח : שלא להשמש צד אחד ועוד
אוסף להרחיב הכבוד שאלו ז"ל נאלה שעות רבה היה איוב עומד ומנוח
מי יתן ידעתי ואמלאהו רש האיקוץ . יאביד יום אולב כן קלל השלמן הלילה
הוא וכו' . ולי צדק למשפט " **מספרים** לא אהא מוצרים
ולא טעון אחר אלא טעון סיפור לדעת ולהודיע כי יתן ז'
למפירת השמש שהיא ספירת המצות והיא בתלת החמש השעלות גם כמותן ו

צדק והיא שנים ואלו צדק אלא קרו להן ספירות צדק השנים למספרים " .
מלכת צדק נאמרת על שנים שנים גם על דעת בעל הקבלה ואולם
ביחוד הוא א הצדק העליון הכולל . ההיות העליונות . עליו נאמר
היא נא אה צדק והוא מלך הצדק העליון שאל עליו וצדק יא ילל את
המשכן צדק צדק יא מלקוח " **ל** ולתהוה נאווה
לא יא יא ואולם אלה בתוספת יול הקשם הוא מות רחמים נאמר
א . א . למה שסעב זה א . ואנוהו ועל אצטר שם בן אצטר אזהור כי השם
הצדק הוא עשה צדקות לאין תקר ועל אזהור עדין למספר והוא סוד וארא אל
אצדקם אל יצחק ואל יעקב כל שדי ושמע יא לא יודעת להם שלא נהפך סמו
הנשים והשלאות אלן אלא על ידי הוצה עה אהיבה נבואתו מתוך חספלקה
האורה וצה ישן לען על אזהור ומפנים השנים המצעים נעשן אצדק
מלפני אה יעקב הקצב הצדק אצדק מים אצדק למעין מים " .

והשאה ידיו חפד הרקיע צאלו השאה הוא להיות האחריות הקד
עפנות אעב שם הם נא אונות רוחניות פאמורה והכל
אחר כי קצב אחר מלה אחת לבלעה ונקראות עפנות למשלחת בעפן וכו'
שזכר השאה אי אפשר לחסן אלא ליום אעב שהיה יותן לעשן אחר פאצד
פאצד בעה והוא א ונאמר השאה ידיו שהוא כופל על הצדדים הצדדים
אח חפל שקוא כבוד מורבג מתוך טעון וצפנים נאח ריקוע בסן אהוא
נראה בקרוב לצאתו יתר מן השמים אעב אהשמים וריקוע בעשן זה דע
אחר הוא ולעשן אחר הוא רוחא ואין זה הרקיע המבדיל בין השמים כי
כי אזהר ריקוע היא מפה אמצעות שהולכה נאמלה ועל כן היא מתפארת
כוד ועל זה אמרו ז"ל אין בין השמים לעולם התחתון אלא שלל נאמלה ו
ולפי שאל כן הוא נאמלה אצדקות אמרו עליו עדין כן הוא מנחם והוא השון

מאתיות והגזר חכם כפי שצדקו באשר נקדם יאן על הנדבם הדברים יתן קפאל השעל
 בעלשונם וברחמינום . והשבע סוד שבת ליל פ בו שבת חלל תלמדת הרי יתן השמי ואי
 ואילך לא נכפשו הנחות ולא הוסיף שען ולא עבר חרטה ואעפ כוס השבע ער ולא ש
 צלל . וכיום השבע שבת ויש השבע וזו היא עפי יתרה שאתרו בשבת לפי שהיא
 יסוד על השמות קיומן והמשפ ית השבע בעשן הזה אינו נסדר הידוע ולכן אמרו
 מזה שבע שבת לפי של אחד נקרא שבע לעשן וזהו סוד את שבתה השמורה שיה
 שבת אחד נקרא זכור ואחד כפי שמו שכן כתב איש אמת ואפוי יתרא ואה שבתה
 השמורה אתה לעומתה עשה קליל . אמרו שהרי והא שיהא הו אמר לה נאן
 היכל הקדש שהיא יוצא ארבל והוא נמשב לשנים והוא השבעי הא סוד לו פירשין וזהו
 מש השבעי שהיא זר לשבת דעה ושבתה הארץ שבת ליל שהיא סוד שיהא אלפין
 שכן הו עלה ואי חריב ומה שאתרו שהיה בונה שלמות ואחריו וקוא עשן נסדר
 בסדר המדרגה השלישי ענה נאי אחרי פירוש המסך השלישי והוא סוד נשעל
 השעל על צדיק ולא שופט עין איה ואין יודע ואין מוכן קסבה פ הוא מעל הדברים
 שאתרו בהם שחק כן עלה במשנה . אולם התקועים אשר לא ישר והם מזהה
 קלא סדר השמורה קראו בשמותם על אדמורש יתרה זל יצאו מתן לסוד סודי שמו
 ומורה שסוק אשר קראו עלה ער ער יודע שמוקם . סודם . והשע הזה יהיה
 סוד לא יפנה . ושם לעשן השבעי אמרו זל משפן אדם נמשפן שהיה באדם נאח
 וכוס השלישי יתול ועקלה נאח והיה שבעת ימים חמר אמת ועיום השמיעי וקלה
 יתה . שוואתרו זל על מש השמיה שאתן תלה לא שבת משל למך שהיה לה תחונה
 וכו . ועל כן סוף את השבת בשעה אכל שלא בשעה איה דומה אתה שבת שער נאח
 פי תערוך ואעפ קיובל אם כן הוא שבע שבתה שנים וזר לזול הנדבל שקוא ימות
 עלם שז עלן דבר זנה לארץ דור והדור השע וארכעם שנה וצטר החלישים שנה
 קרא דור לכל יושב . ונשבי לכו כוס הקוא יובל מלשון ועל יובל יתלה שרשין שבו
 ישובל איש ואל השפטי ואל נחלה אבותיו ישוב כלן שיתעל הנחות אל תקום אצלן
 שהוא כלל אים הצופה תלם תים ובאתרו יוס צא להודיעו כהקוויה מצות חיוס
 לום כלת תאמר לתאמר או תאמר לתה שאת תקבל מצד זה והשפעה מצד זה
 על השפך לה נמו שעתו מעב הצדק ושקן היתל וענף הדלת ולפרש השען איה .
וישאל
 כלשון תאמר ועם כן הספידות קראות אמרים כמו שאתרו
 זל תאי עשה מלכס ז קולת על מאתרים תאו אמרים
 דעה ויא האתירך היוס ומאי עהו ז אמר ליה האתיר עמה קנה חנה . ועי . ועל
 קכך קנה צנה . שלשי תאי הו אמר ליה כחא ההוא סבא לניוקא שופלא
 מתך אל תחקור בחכמה מתך אל תדעו צנה שגדשת התבונ ואין לך ששק
 בנתיבות . ופי יבע אומר אינו תורב כמו ועי שער למעלה וכלשון הזה אמר

דומה

מוריס אמרנו אכל אין התלמוד היה הללם כאשר טען רבך זל על צדדי ל' אשר ותי
יאה לן ותי ישמע אלון שהללם צדדין לחין אהרי אחרון זל יא' שמש אג ותיס
מלמד שכל קב"ה אג ותיס ומסתן באחד ועשה להם ראש לשון שנה יא' וכך אהר
ואס יא' למלמד הזה פנים פנילים נס החיצון אינו יא' ותי פשוטו ותי לתורה
פ אף כהענין צדדין צדדין הקולות ועם צדדין כל בעל עין לה הלא שהללם
אצלם נצחיים לאהבם אם כן למה היה על צדדי ל' אשר ונאמר לענינם ועליו אה
התלה למלך ערה אהוא של אהיה נסא הצדוד פ' נסא לבסא לאהרו נסא נכו
מרוס למלשון ועם לבסא הזה נסא אהר שהיה נסא לכל הכפאות והתכונת סמליו
הקריח היורא אהוא יורא על כל ספדיו ועל כן נקרא תפארתו יא' פ' שמו הקטנה
למשן הורא וזו היא תורה רחמים ומליו ית על צדדיו אהודיעם שיא שמו סלחה כלי
שלא יסיפו למלא ויאהרו כאשר אהדין ונהי של אהם האריך אפ' והצדדין
עבור על פצע ועל זה נאמר אם יהיו חמורים נשנים פצע יצפנו אהר ולעשה ידיו
שהי הידים היד העלונה והי החזקה וכל אשר נעשה הנה השמש מיוחס לכחמה
יה לא ידע כל אלה כי יד יא' עשה זאת ואהר גל אלה יד עשה ולפי אהי החזקה
נאשר מחקור היד העלונה כלל שהי הידים להודיע שמהם דבר אהר ומעשה
אהר להם לאהרו ולעשה ידיו ע' מעשה ידיו והם לעשר אהבעות הידים
אהא פער חמש ובאין נאמר וישא ידו אל השם וא' ויברכס ידו פ' ועבר
ידעת מעם נאיהות נשים ופ' יד יתן צדוק תיכ שמש ואהרו זל לתי נאמין פשיס
אה ליה לרוס אהים מלא לן דנה רוס ידיו נאמר והסוד נהא פתאפת ה' נאמר
דוד ע' ואהא כפי סל תכונתך אהר אהבה יא' לעשר הדברות אהם הלאות
התכונה נשע התמות אהא פער חמש ובמה נאמר ויקי ידו אהונה ולא נאמר
אהכות ליהר הידים להאריך אהטת עשר אהבעות אל האמונה ואה ועבר
יא' ואה רתום כן לעשרה ולללם אהער עשרה לאהרות אהם עבר העל
הרמות נסם של אהבע אהרות אה מלני הקיע אהם אהים הנארים החלה
אפער זרנו וצנינו ושאמנו ועשן מלני פ' נהא קודול וכדנה הנהא פת מלמו
היא היד החזקה מוסאף אהר קדמים לדי מעשה תוכנ' כן לאוכ כן למאב והוא
האמנע כן לעלה ותמה לעשן היד הנולה שראו על היס היתה נולה כחמר
להצל אהי שיהא ולהמכר אהר המצרים אהן נתן וכי יא' יא' אהים כיד חלק וכן
אה דוד ע' אהה ידן עיים הוראת אהמעם היד למותם והשמש ומעם והשמש
לשרא' שמו השלח קצריה עיים וכן אהר תבא עיים והמעם הוא היד המעשה
וקיח הסומע נסם הראינ אהר צדודו ואת גלען ועל כן נקראת היד הנולה אהיא
ספירה עשירית ול' נולה אהמלת אהר .. **ווס לעם** יבוע אהור
ידועה ספירות נקראים ימים ונקראות

בתקום אחר זכר רב טובך יבצע עליו נחל ונאה ונרא לים אתה יחד כטוב והוא
הזור הצדק במלכו לה רב טובך אשר צפנת ליריאיך ויש אמת על הטוב הצפון אשר
תרוח צפנת בסופיה דקרא וצדקתך ירפו והצדקה היא האמת והטוב ופי יתנו
תלשון תרועים אמרו שהם תרועים במצוי דומיה דייבש וכן הוא אמת יבצע את
דוקת כלות יודף לתרוק ויתכן שיהיה יבצע תלשון נחל יודף לקור חמלה והוא ה
הנכון לפי מילות הכונה **ולנה לנה** יחזה דעה אף לנה יסרוט
לנות תלל הספרות נחל
לנה תלל הדברים העצמים כיום האשון אמי אמר לה נחל היום זולת הנה
והיא החשך והיא האש הנדלה והוא שור יי והוא האש האולתה באש הקד והוא
סוד אש יי והעולה ללל לאישים ודע שהעלה קמא ליום שנ עלי ערב והיו צדק
שהרי החשך קדם לאור נחלו וחשך על פני היום ואחר כך ויהי אור וכן כתב
ישת חשך סתרו והמעט לפי שהתעלה שהיא אור נחלת ל לחין שהיא העיר
האור דעת והתעלה לחין תמצא ואין זה דרך אלה אלה להודיע תקום תולדה
וכן תל אמת ואי זה תקום צנה האלק שהיא האש הדברים והתעלה על האור
והיוד שהיא התעלה זה תקום צנה והיא יוד צנעם אל ל אוריות ושנה לה צנה
לה וצמדו של ל נחלי אה ל אלוואי לחי דעת יי איש תלחלה אה לנה
רב חלמי לא יבצע ל חלמי פשיח שבע ואנא אמלכך משל לתוך שהיו ל
דירות נאות וקרא שם לכל אחר ואחר וזו טובה וחו אה תקו ל צפני שמה
אלך נס זו טובה שמה שין ותק עשה אספס לב ונעה חקם צדק אה אהל
על מות אה סופם דעין אהל נצ אלק חש יוד שכל ג כולל כל העולם ולמה
שין יולל כל העולם מופי שנתו בו הטובה ער נחן לשון הודיע שבע חכם ויוסף
לקח **רחוק** דער לפי שגור עה לא קמפל באספקלריא מצד צדק
אלו זכה לכן והיתה רוח הקדש שוכה עליו חתך אספקלריא שמה
מצד צדק ומצד צדק תלכות הקדש תלכות תלכות והיא העיר שמה אה
היא צדק הצדק על כן שמה עה אפי יהיה שמה זה חול כיי נחן חמה
לשמה כל שכן שהיא קדש וענן אהו הוא טלו שמהו על צדק ישראל לחו לח
אחצה ער שהיא אהו וק לכן אה לנה לנה יחזה דעה נחן כל הנה תקב
תקבלה רוח דעה על ידי הצדקות תלכות האשונה נעם רוח הקדש שורה עליו ל
נחלו אף לתת יסרוט לנות יסוד יסרוט יי ואות ואמונת כלות ועל כן נעלה
תלכות צדק לנה שהיא לתעלה לנה שנ צדק יכון נעלה ואחר זל תל
לנה פעמים נחלת פרוצה ופעמים שמה כן תלכות צדק דוד וק ואה העש
עה ונקא אה יי אהיהם ואה צדק הלל ונה סוד תל אחרו קדוש חכם ל
צדק לנה סופו דוד תלך יחול יי וקום הוא וענן צדק על כן נעסון דעו וענן

שאלה ענה וישתכח אש דתלמו . וכן מה שאלה דוד ענה כי יתיק ויחושך ואור
 פתך כי רצתם אולי יראנו משם אפס קצרו היתה הוא מה שאלה הנשא ענה כי
 אני יי ששה כל אסד ומשפח וצדקה בארץ כי באלה חפצתי נאם יי . הרי עתה
 צדקה שכוו צדקאים ושלש צדקאים צדקאים ונתן ונתן עלינו רוח יי רוח חסד ה
 ונתן רוח עצה וצדקה רוח דעה ויחית יי . ובא צדקם נאלה לארץ מרחק
 איש עשית ופתרון הנתן רוח לים חים בצדקה צדק צדק לים השב אינוש וע
 דא אצדקם יצחק יעקב ודוד מלך ישראל וודע ענה כינו זאת ונפ הוא זה
 מעש תורים וצד יונה שאלרוזל צד צדקים פסול צד יונה צד צד יונה
 פסול צדקים ותלת הצדק צדק וצד פסול והמעש כי יונס צדקים להיות קצת
 כעשן שצד יונה לפי שישודם אש ודי צדקת מלכו והתורים צדקים להיות
 גדלים שישודם תום וצדקים לכל דבר זכר לדבר צד יונה נחמה צדק כלומר
 שהצדק הוא חובה של עמי היונה וקם הציורים העלונים שצדק מעל חמה ומע
 הנומים כמעט כוחו צדקים למעלה למקום אצלם ואצדקה צדקה חרוץ
 כל אעב שהצדק חופק עליה ומקיפה יונס צד יצדקה ואצדקה הכי חופק וצד
 פראו פלומשו של כי כחוצה זהו למה הוא חופק באותו עתו . אמרוזל למה נקרא
 שמו זהו לפי שכולל כל המצות מלכות זכר וקרא לין נשמה והוא היא והוא ע
 ועדיתא הנא פסא היא ה לזין דעת כי צדקה מעל צדקה שומר ונתן היא קיומן
 מלך באשית משל למלך שהיה לו צדק וצדקה ונחה ונעשה ושליתה השואה לבן
 מלך והלבושה ועמרה וקצמה ונחה לו צדקו כי איפשר למלך זה לעמוד
 חוץ מופת אמרת לא איפשר לו לצדק עמה על היום אמרת לא מה עשה עשה
 אם חלן כינו לצדק על זמן צדקה הנתן לאמה או האב לבית מיתחברין יחד דין
 החלן הקד כל צדקה צדקת פטמה ומשפחת הקד צדקה . ומה היא צדקה
 דעת צדקה דעת צדקה יונה צדקה לא נאלה אלא יונה וק . והתכונת צדקה
 צדקה חרוץ ולא אמר יהודק רוחו שבו עון הירוק עי צד יי וכן צדקה צדקה
 שקערויות ירקרקות או אדמלמות והירוק הוא סוד קבו שכן אמרוזל לאי הנו
 זד קן ירוק הוא קו חזק אשר הכונה שמים לשלמותו מיתקן כוהצדק ומקוף אותו כי
 צדקו עי שקוצא אותו לפי פועל ומה הוא צדק השירים צדקו יונס קלתי כלל
 יונה שהיא כללה התמלחות והיא כי היונה עקרה והתורים זכרים ולתפחה צדקו
 אל עינו צדקים על אפיקי תום רוח צדקה צדקה יוצאת על רוחה דומיא חונת
 קלתי ודומיא דמא ואלום תום ואלב יוצאן ועדי ידעת יול עי יי לקדום
 מה שארית : הצדק וע . ואור עין צדק נחה אהיה יי . ויש מפרשים שקד קחם
 וצד יונה להקץ ומצאים יחיה ממה שנתן שפי תחום או שצד יונה וכלה מלך
 אהי דראו ולבושה אתה גתכונן . ונעתי החם כי עשה זל מה צדקה באצון ועשן

דעה אחת פשוטה ודעה הולקוּתם אינם דומות וקיים שנים דברים ושלשה
לעשה מוד קין והכל ואלוהים ותלדותם לשלמותם לבית אבותם עקב היתה
רוח אחרית אותם כי ולפני חיים עלה שמים לחטן להם ולא נבר בשמים ונקיים
הישוב שאת כל זרע אמת אשר בו חטו בוחר על כן נחם כי שאת ל אים זרע
אחר אחריו הולדו. נחם לחבו עליו על שאת המת רעליו ואין יאנו להיות קסול
קבול הזה מבר כעשן שיהא ער רישותו. וש כעשן חנוך קללת סוד הוא ל
לחילן שורש ולבטן יסוד כי נסך נצרו ללפידו אש מאוריים ועלויים ועלית
לקסור קשרים צלקים צוקים ואיכינו עלקח אותם לים. ונשוב לעטענו ונא
אל תתלה אים הקדים הנה הנסך להב לאתרו ל הנסך ול הזהב צהור הזהב
נבר ומעולה חן הנסך כי הנסך יסודו ועינו מעם והנה באש ועבר אחריו
צמירש של י נחמתי על ונען זה תשלל לתוך שהיו ל שתי אצרות אחד של נסך יא
של זהב של נסך פליונו ושל זהב צמירש וק. הוא הנסך פליונו והזהב צמירש
ועל כן קדם היילון וכן טעם כי נעל החמלה של הנסך ולא את כלל הנסך הזהב
והצנהו ועוד נתי כי יש לנסך מוצא ומקום להב חוקו הקדים הנסך להב וי
ויחס מוצא לנסך טעמן תקנה השמים מוצאו ויחס מקום להב טעמן הנה
מקום אהי. וכה לא תעשון אתי ל: נסך ולא זהב ואתרו זל לא תעשון אור
והיא אורית מולא וסוד נעלם וכן נתי דוקה החיך תאמה ושאל על ל עקיבת אצ
צמירש תאזי דמש את לך ואהי תרצות קדש אורית היא ציבבה של. ואינא
ואתרי יי צמירש מלון אמותם צמירש אלהי זכן סוף דבר נלשמו עליו א
אות אחרית מלון הם צמירש ועבר יתכן צמירש ונשוב לעטענו ונחם כי על הזהב
הנעשו למלצה נעל ולמחנה קדש יחד להב החיך קדש ואותרי יתכן זהב
יאהב. ואתרו זל הוצא להעשיר יצפן וק. ועוד אתרו זל אוקירו נאיכוב

קופ דתתננהו וכו. והוא סוד נצב ועצמי כנה צדתיים היא תעשיר זו השב
שנא ויכרך לים והוא רומז לענן עמוק והעשן זה הוא מנעם נהנם ולויים שיה
זל נבר צמירש פסול צלויים נבר צלויים פסול צמירש נהנם צמות פסולים
צמירש צמירש ליים צמירש פסולין צמותין צמירש. והאעפ לפי שנהנם פועל
פעולתו האחד לעבר על הנעם ולשאת צמירש ינה והפנה ולכרך אין טעם
פוסלן אכל הלויים פועלם פועלית הצבורה ותעשה העל יופא ועל פיקס
יהיה על ריב ול כנע ושאר הדברים צמירש ובעבודת השם וסוצא בהם ולפי
פסולין צמירש. וישאל הם מיוחסים לתפארת צמירש כי תפארת שאלו אנה
ואתרו תפארת ישראל ואות ישראל אשר כן אהבתי ועל כן נמש תפארת
נהנם ואחריותם לויים ואחריותם ישראל שקוא הערוב פנצ סוד צמירש ואחז
זל נהנם לויים וישאלים העשן את הקדש והתשכל יתבונן במדרתה שאת

יולדתו וכן אמרו ז"ל שאפילו מזה עליון ואילו אודם וכן קדוה לבי קבלה מיוצרתה
 ובאחיז רמז לנולדו דעתו כי אפס אפס אפס וזה ואח צדקה יולד וזה אשר לא יל
 מאחריך הוא ודפס אחרים ועל כן נאמר קדוה לבי האיש מעליו הוא ויאה כי אשר
 פדים אינה זקוקה לנס על כן הכתוב אול אל אשר הקדים הן אש עש יצא ונת
 ונתן להם צדקה ופחולות יד ושם טוב מעט ומכונות שם עולם אהן לו אשר לה יצרת
 נלו ולא ימחה שמו בישראל ובאמרו מישראל כי עשן האחים ועשן בועו נס כן
 נאל ולא יצרת שם הילת יענש אחיו ותעבר מקומו וזה עשם סוד שנוי הטריות
 הפתופים בטררה וערתה הנפש היא מלפע מלקרב עמה מישראל ושר שנוי א
 אחר והארת את הנפש היא ונרתה הנפש היא מעלה ונתן ונתת פס צדק
 היא ולא וזה עליה סוד בלעם טפח ומעלה מפתים ויש הטוב יפרי בעשו

עזרתו נאמנה

היא תרתי יתעלה כי צדק הארון היה
 העדות היא תורה שנתנה שנתנה למשה נחמ
 ואל הארון תהן את העדות אשר אהן אלך ונקרא ארון לבי של הנחות שהם
 עשרות הדברות הנכתוב בשם הלאות חילש פני חילש צדקות בו ומנוחות בתיבו
 ומלשם לחות עני שמים וארץ ופני חתן וכל ופני שם שושבתן ופני שם עולמם
 והכל עשן אחר עשן מאד עמוד והרבות נפלאות שיהי עליו אהל יהושע ענה
 הנה ארון הדיית ארון כל הארץ עשר לפנים עליו נאמר לא ידע את משפט אהי הארץ
 ושלם כס את האריות מה שלא אירע להם כן צדוקים עשני עשן שלהם צדק מעור
 מערותיהם במוצא לארץ ויאה כי ארון הוא יורא מלשמה למעלה עליו שמו צדק
 וכורא על כל סמטון ומעש נאמנה כי היא היתה נאמנה אתו אלפים שנה קודם
 ציחת השלש שכן נתן ואהיה אצל ארון ואהיה שעשועים יום יום ויהיו של הקנה אלף
 שנים שכן כי אהן שנים בעשך פוס אהמול ויש אמרין כי ארון הוא עשמו יוכא
 והעזות בורה שבעל פה שהיא בקרבן והוא מקיף עליה ויהי מעש נאמנה לדעת
 זו מלשון ואמנתך בלמך והוא המעש עשמו שהיא אצל המון ועמים הדברים
 הוא שונים לבי מה שנתב ארון הדבר ארון כל הארץ נאמר חמקן ונתן העולמים
 על ארון כל הארץ ונתן ויקם עזות בעקב ותררה שם פשרא ומחות העזות יופ
 והמכתב מנתב לויס הוא חרות על הלמות ובארון נתן להעלות משם את ארון
 האלוי אשר נקרא שם נק' וצדני הילום עוד להעלות משם את ארון האלוי יא
 צבאות יושב הכרופים אשר נקרא שם והשם יושב הכרופים וכן נאמר כי שהוא
 דעת הילתבן זל לבי דניו צדקת ויקחול תימלה שוב מלאת נבוא רבה נס
 שבע נבשות תקח ויהן לשם עמו זה ארון הדבר דעת ויהי ארון יא צדקת
 שבעה חרשים והבארתו כי צד אל פני רבוע בלח ועשית פני הקדש לארון
 אחך לגוד ולתפארת עז ומגדל עש שם יא ובעד צד סוף רבה אלו עתן

ועל פי יי יסעו ויהי וברוח פיו בלצנאס אחרי אחרו בדיני יי אלוס בעשו האלף א
אולת וחרב יוקחלק נקם ברוח ופני יי בעשו ידע ועני יי אל צמקיס ודי צמקיס
אל פנה אהזרכו כלא יעין ולא יספרו מרוב אלות הארץ הלון והלקח קניוים
האל מושאלס מעשן איוו והשוקפין עם עשן אחר לידע ולקודיע עי קל אחר
ואין זע והכל מקולו והאחרו זל וול עפר ישאל אצבעשם אמות ישלע בעד
צבעים אלות של הקצף בעשן אצטו שחק לום כן תקלעך על קצו ארץ וישמן
המקובלים אדעתם בנפשה יזל וברושלם של מעלה אסמקלרל וכן כלפי זכר
בעל הקיא יקראו לברו איוס נפא יי וזריה עב אול לבן כה אחר יי אצתי לידע
צמקיס בתי יענה כה נאס יי בצאור וקו עמק על ירושלים קוק כתי לעשן נסתר
אסוד נעלם ותי החיט החטס ויבן אלה וצון וידעם יחפוך כן ויהפכו ואל אשר
יחפון יכוננו ט יחלא בעל אס וצבל מלה סתק נעב ודבר נפלא וסוד ירושלים אל
המה וירושלים אל מעלה והכונה באמרו בעל הארץ יחא קוס אל כה אמות הם
משפועים ברנה ומאצפס כח על הארץ הזאה ויהא כה האלוס זכרים משפועים
והארץ נקבה הקבלה ויהא יקרא אשה כה אלוס לקחה אחר וצדי יצק אחר
הונא על אלה איש עול עצרת זק אדם הראשון וול כתי אדם אסר לב זוחק
שק מצפון שנקראת חוה אדם שנ טרפארת אדם לשבת צית ענן והחזון מרון
זל וקבה בלאס ויקיא את האם אדם והסוד ט כל קושן נמראה אדם מלמעלה עליו
וקבה יסוד צדי והמשפלים יצין ולזה האון חננים זל באחרם משלרה שלשה
תיבוק יונק שדי אמו ואשה מקפדה עם בעלה יל צרכי הטיה לפי שהוא קרוב
לוס ובאשה חיל שארת בעלה טל יודע בשערים בעלה בשעת עם זקני ארץ
נמו בקרב לויס ישכונן ונתן והקם בעור ללה והטן מרף לצבתה וחוק לעבותה
ואמרו זל שצלשית ושבון מצד קנים עי קרני האלוס ובמה דרין פרה
כהן גדול יי אדם בערצ שבת נצח משל למלך בשר ודם שצנה פלמרון ושעל
והתקין סעודה ואחר כך זמן אורחיוס שנ חמורת נשים בענה טרה חצנה
עמוליה שבעה מכה מכה מקנה ייע אף עינה שלמה נעבותה תקיא
על לפי חרות קלית חמורת נשים בענה טרה אל מרותו של הקדש שצדי
כל העולם בחמורת חצנה עמוליה שבעה אל שבעה ימע בראשות מכה
מכה מקנה ייע אל יתום ונקרות וכל צדע העולם שלמה נעבותה
תקיא זק אדם וחוק על לפי ילדות קרת וצדי צדי חנה ימו כתי על לפי ונתן
על נפא אל א צמלה על לפי ולבסוף על נפא ענן ונתן והקם בעור ללה
והטן מרף לצבתה וחוק לעבותה אמרו זל שלשית ושב ומן מקרני האלוס
על צד קנים ונתן בערה צמיה לגב בערב בשר לאל ולחם צקני לשבוע
ויחם הצד לערב והלחם לבקד ולעשן נפלא והכונה דעת ודן אלוס טקלמו

ועשהה לחמורוהם כל עול ועלל ישלח לחמורו איך לא שקוא סוצב בו אלא
שקוא חסרבו וק' וזה היה צריך צאוד לחב למכר ענין העללים לעשהה לחמורו
כי הוא נחמז במצב הרבוע ואין לו ענין עשה להחיותה ולקא ריך בו לשון
שאין זו תקומו ולפי שיש קס נחלקו במדרס ובמספרים ועוד שלח קצלו בעשך
הסדר הזה עי קנה רב אע"פ שקצלו שחיותה שבי השבעה החמונים עליהם אמנם
אמנם לא קצלו סדור היתקן ולקובל רבני אודי שבעת היתום ואם על דרך
היקש ומצא אפסר להעמיד רבני על סכין אין לאוי לבתבו על הספר
ציון משום אל צנתק אל תשען וכלל פ' לרצו הכל עלה הוא האמצע
ועלל היה הוא החלק הקדוב לכו אשר גם משמרו פזרן וז' בזה ואולי לזונה
זו אמרו ז"ל שפ' עשה להמעינתו הוא ועל ואמר שאין משמידין אותה אלא ע"י
התקן אפי' לרצו האומר מלה מעלה והוא רבי שלא יתוודו שם פקוד ועל כן אמר
בג' הארץ יצא קום בלשון יחוד ..

בקה תציל עליהם

הקיסנה צמיחה קצרה ופ' היא קנה על הקויות עליו ואח' קץ שם למשך
ומלת רבג המונה לב' חומרה על מה שקצן הוהרה מועלה בארץ השו
הנראה שהיא חבל ויוצרה הכל נמשך מלמעלה והיא קנה הכל ומתחילתה
ומלהם שב' אל קצתים ..
השמים הללו נמשל לכהן
... צבאות הוא שמש צדקה ומרפא ולא עוד אלא שם אור המושג בחוכמה הוא אל
מבט אורה האור בקיר העשון הנה והמנוחה שעליו נאמר עשה אור בשמים
ונש' הרחוקו מלכו על ידי אמצעונים אם מעט ואם הרבה כי אי אפשר למר
שהמשג הארת שהוא עין חורש לחוש לעין נלווה לחוש המשוג צום שיהיה
לאורה מעשה והר' וצחה מעשה והרחבה שיהיה ממונה ושלא יקנה לב
החלה אורה רוחנית חזק ממונה ושהיה פועלת מעשה חלה חללה
אלא על כל פנים יש לה החלה אורה ממונה מקבלת שיהיה אף תיועשה
הצחיות הפך המבשרת ופ' כן קצב קצוץ הוא מקבלת מן השמים הנצבים
על ידי הצדור האמצעי הנאמר כי כל צמחים וצמחן ואמרו שם אהל צבוס
כל צבוס החלה כל אורה שלמה ואמרו ז"ל יוצרת אורה של מעלה ולע
החמה ואהל מלשון יהל אורו בהל רבו על יאשו ועולה מן אמר ובעל
הקבלה שם החלה מוען השפעות בקנה שעטם אע"פ שהיה השפעות ממו
שחמזנו למעלה והוא אמצעי צמורה שחמזנו . ועקיס שמה קנס ועל
מקשה אור ונקדה זאת נקראת ראש ועליה נאמר ראש דבר אמת וזהו פ'
סוד מה שאמרו ז"ל מנן שקצה משים תעשן ופ' . וצמחן שצבא ש' פישור

וזה החכמה היא החקירה כל ההווה והיה נצח עש שהחכמה אורח לדי טעם על ידי הרבונה ועל כן נקראת חופה וזהו ודוח ליום תכונתה על פני קולוס הוא כוח א' מרוח רוח חמה ופנה

שנים טבור לרוח אורח

שהוא יתקנה צמחה רחמים נחוש שחברו זל צול עשם של רשעים שמהפצן וכן ואז יא טבור יא על אונטו יתבצר וראה לאורה חזנית הקבלה כ צורה היתון וצור השמאל וכן אריה ציתן ארי השמאל והמפרס שוק זה לעמיתך וראה ל' לפי עשן רוב קלעפס ופשעם בדוחק צול שאין התקום קולנס והרריחם לכה מה שנתן פני אריה אלה היתון ופני שור מה שמאל כ צרי עלינו חסדו ואם קבלה היא נקבל ומהלכו נאן יאש לפי שהגבורה נקראת שמחה בקצת תקוות דנה עש נחמה צלקתו והוא תקוותו של עולם ואין עולמו תקומע ואחרו זל לא הפל לאורה ולא קבלה שמחה צדוקים לאורה וישרים לשמחה וכן אהל דוד עה אור זרוע לצדוק ולעמי שמחה ועין זרוע עקביות שלא נדעה החלוקים אותה בחיות כ מלכו זרוע השלם אלה כל זרוע אלה נהנו למוד נעלם וכן אשית הצואתה פני צוא אפי צדוק רשע מלכו פריך נמצא ונהי מלוצר שמש אפא זרעך ומלענב אקצק וצמחשו של ר' נחום מאי דנה ומלענב אקצק לאורה הנה שמה המיד למעב ולמה אוקריי מעב מפני ששם המענב על הזרע משל לבן מלך שהיה לו קבלה נאה וצמעה בחכמו והיה לקח מפת אצו עשיר ומלא לה המיד ומענב אהבל ולקחת אצו ומצבעת אורה המיד למוד צקש ל' לאור מה עשה ומה קצק והיינו דנה ומלענב אקצק ומאי עקו צ' ה' אצו דנה מתמרח אצא זרעך מלעל שמהלך מלצא וזרעך בעענב ואחר כך הוא מקצק מה שזרע עב .. ק' למען ויחש עור וראה פלה מעמית מנובור לצדוק על ישרי לב ואז השעל מה צן אורה לשמחה ונהי ליהודים היתה אורה ושמחה אה כ' יבוסה וע' וצמחה מעלה טח ליהודים היתה אורה ושמחה אה רביהודה אורה זו הורה וכן הוא אהל כ ע מצוה והורה אור ושמחה זו יום טוב וכן הוא אהל ואלות צחק וע' ועוד יתבאר סוד הח' צעה כ הוא יאש בשמחה וכו' אה הצעם שמחה הלוי' קוא אורה חיים והוא צוק יא ל' לעשות צדקה ומשפח ואומ' צארי צדקה אהלך ערך

לרוח אורח

עניבור עניבור משפח ואה שמחה עמית הפארת שינה בצוק צדקה המלא ופ' צמחוק זה נחמן נלה מעלות לתקום צמחה הבורה נפלאות אלו עליות הפארת שינה צדקה כ כל אדם שילך בצדק צדקה ויתנה צאורה הנה נכאוי יונה לעמית הפארת והשינה אהל לא להפארת ולשינה עמה עלה זכה לך אלה וכן על כל קצאים עה ורעם מפני שינה תקום תקום למצרי צמחיתא היא הורה שנתב ובהריו זל אחרו צמח רעה על יאמר נא יאמאל נושב המלות יאמאל סנה ומלכו

מקור המכתב
אמין זה

ואחריו שם וידר ישראל ליה וידר ישראל ליה וידר ישראל ליה וידר ישראל ליה
ול וקרא את שמו שמואל כ יתיה שאלתיהו שמואל שמואל מנעו ליה אלא חנה סגרה
קרי ליה שמואל והשניל יצן ונעדרה תלם כך את דוד ע"ה אם אתה שנה ילו
מנועב ואם לאו את קורא ואתה קדוש יושב תבלתי יושל והלצן פסוק אלפנו
יבין זה ולי שיתקע נחירות דניאל ויערה עליו רוח למירו " **תקנה**

השנים לתאן קנה השנים היא החופה הנעדרת שאלע
לצא החרת והוא הקנה הראשון הנלתי להק שהחשנה
שה יטלה להנע אלנו כ יתה שלעלה מן החמלה הם גלים שאין להם סוף ומחולס
על על צנה וקהל והוא יתה שנה נניב לא ידע עיץ וכל תלך בו עיץ את שיץ
ולא יעע אלא שום של ואין שום מחשבה וההודו תפשיץ בו על כן נחל כ לא
מחשבותה מחשבותים ולא דככ"ס דכ"כ " **והקומתו עז קותם**
דמך לתה שזריתו למעלה שהוא סודב והקוף

מראש ועד סוף מעשים נחשצ ראשון ופעמים שלשי ופעמים גשי ופעמים
אחשע קבלתי המקום ולפי השען היתרון ואחריו זל משל לתלך שהולך שבעה
עם ויש ללכת אחד מקומותו ואחל להם שבו זה על גבי זה אהל החרתן את
לא אשכ למעק ולא אהרזק לתך אהל להם קייב מקודב אהרם ודואה אהל
אהרם על קיוס והיינו מלח על הארץ נכדו ע"ה ומעט קצתים שיש קצורה
מקום קטע נמשך וצורה והוא השבעי המקוף ואין נפתח מחלתו זל שהוא
יועל על ההויור והוא נעל עלם והם בו לפי שלם באילן אחד ושני אחד לעלם
ומלעין אחד שוארם ואולם פעולת השמש נחית בעולם יורח משאר הפעולת
לפי שבא העולם מרקיים ואחריו זל ראה שאין העולם מרקיים שיקח מורה
יחלוט צחורה לין ואין לך פעולה בעולם שלא תמלא בה נחשם קמחלים אפילו
נדרוב צת לין ועוד שהל דמן לן מיתה יפק וכל שכן נחשם שלים "

תורת יוא המותה ענה אחל לבאר הימד על יתה שחלחנו וקראו
תורה ואין היתה הכונה אל השמש הלוכה
אזלנו מה מעט לתורה בלקום הזה ומה עשן זה למה ומדוע לא הזכיר הקעם
והירח הקבועים בעלגים בשמש כ"ס הם מקיפים הקפה יומית מקנה הארץ
עד קנה הארץ ויש להם פעולת צחיתותם נח העלונם ועדי זעיר צחית
לצדי עשן תורה שצדב ועשן תמימה שעלה קרא יעקב אהרם שם של
ל אודיות לפרס על העשן השן הפתיחה **משורת נמש** ענין
הנפשות ומדן נבול מילד תלד ועלוק עמוק
יחלחנו ונעיר תלכו מועט מקרבה למסוק זה כלבד ותלקו בה קנה אעני ה
הקנה תקצתם אחרו שימוד נמש מלחם ומלכונה מן הלים אשר נענה

נעצ ל חיותה ורצונה והפשוטה יודיע עינינו ודעותנו למעלה באש ועל כן הוצרך לשאול
 מאי פתח בדרשא והיתה הראשונה מי לעמך ישראל בני אהרן וכן כתב ישכאל אשר בן אהרן
 ואמר וזל פתחך חכום עלך אל תפלת אדם ואל תפלת יצן על זק נאול ראשונים סוף
 שהיא פני זקן מעק שילצא בו האשתיקים וזו לשון החמה ואמר וזל זקן זק שקנה חכמה
 והיא שאת קוצותיו תלבלס שאוריה נעורב לפי שמה שלושקה יתן הראש היא אש שאורה
 וכן את קוצות רסוסי ללה ולפי שלא נשא דמא אל העשית אשר שם השלום כל מורה
 הדין של מעלה את ושער ראשיה נעמד עקי ונעמא שמי טלמא מל ופלט דחטבה נתיב
 אחר אומר לבושיה טלמא חור ושער ראשיה נעמד עקי ונתיב קוצותיו תלבלס שאורה
 נעורב לא קשיא כן פשוטה כן פלמלה אין נחה פשיעה אלמא זקן ואין נחה פלמלה
 אלמא בחור עי כן והנה לא חמר דמאל אלמא דק ישעיה לראש נעדיהם שחין לך נחה
 פשיעה אלמא זקן ואין לך פלמלה אלמא בחור והיא שאמר וזל על היתה שהיתה שהיתה
 נערה אש שאורה על עי אש לבנה הוא יתן לאש של מטה אעפ שהיא אדולה לבנה היא לפי
 אש של מעלה לפי של מעלה קשה ושל מטה רפה וזו אש אולה והוא מורה את הקדש לחי
 לאושי רש אישי וצלה שמת רש והנה דמא אינו אולה חכמן אמרו אש של מעלה מעלה
 ללפן ושורפת ראיה אולה והיא שאורה ואש של מטה אינה מעלה ללפן ואולה ראיה
 שורפת והיא אדולה ואולה אש שאורה של עי אש לבנה היא החשך שלפני החמה
 העקרא אין שהיא השדר האור ואש לבנה החמה שהיא אש דת ונמסר עקלס ר' שחח
 צמס ז' שלושן מן לקוש הוא תורה עמך הקנה למטה אש לבנה חרותה באש שאורה היא
 ישאש חזובה מאש בולגת ונעשו פולמו של הקנה ענ מליכנו אש דת למן והלשעיל הפדוק
 בחמש אישות הללו על כן אמרו שנתנו כורה בחמש קולות יוש אוילרים בעשרה ויש אומא
 בקול אחר ענ קול צול ולח יסף והל אמתי נעדיהם פודעים חן **וקרא** בחן
 יוש לחפתו מלה הוא ידוע ומפורסמת שהיא שם ואמר אע"פ
 שמי אע"פ הוא ונחם סהם ולא עיר אלמא שמי אפסר להשיב לשאל מלי יי מלח יהיה פ
 לא ידעמה הוא והיא חלתי יערינו מן והיא חזובה לשואל אע"פ היא חזובה הנשאל
 של שאלו יי השנה לשאל איה חזובה הנשאל זה לעתה זה וכוונתו לחמד לחמלי ז'
 הקבלה נמלה אע"פ ואע"פ המיוחסים לשם יי דעת פלמלה ולא חמוקה היא ולפי הנראה
 מדצרו פ' אע"פ לעתים לחדת שמו"ר ואע"פ לעתים בחדת זכור ונעשה הדב ז' משה צ' שחח
 זל אינו כן אלמא שיהם לעולם למדת שמו"ר ומי חס ושמו"ר אלמא נעמן וידעם ונצרי ספר
 הדריר יוניים נמלה חזב לעתה קבצו מן זל ופ' מלה הוא נמלה נמלע אמותה ופיה שלשה
 שמות עלונים הנללס בחזרה איהו וסוד כל היא שנתו בנא"ז פ' אש מלה תשפר ידועים
 למשעלם ולפי שהמשל ברוב מקומות הדתו זנבו ולשון נכבה דעתו לעינן השמש הזאת
 ואם זיחה השמש ואחרים רבים יחד אהיה כן כלשון זל להודיע ולעורר על העשן וכן
 סעקב נאול וזרחלן השמש נאשר עב את פתח אל נאולו יתן לאש קצורה ויעקב קרא שם

המקום

הפך לחיך ב' עלן
 לשון זה

ובהפירה האוב לתקומה בנעשה ובחפלה וקצתם העל יסודה ויחצנה עד אל היסוד
 בנה והשוכה הייתה אשר ילעה לקחה אב זעב לך ואחרים טרו שיסודה נאלת
 ובחלונה היסוד הטעם צדפה ונשלה שדי יעבש יחייצ הנה הרוח עשה והנשלה
 היתה קחנו ועטק אים עלנו כי הוא עקר גדול שכן עתה ויפח באפיו נשלה חיים ועי
 ואחרו על איבער צדיק בארוח עלמה דהא סבא נח צדיק שררה לענה דו זורא נח
 הוה משתעב בהוא ולא תהדר טעו לאינש נשלה ולי אינש לאינש נשלה למיעל
 כיה אין דענו ויפח באפיו נשלה חיים . והוא חיי המלך הנמר צנדיים שעולם על
 עב הורה והחפלה היתה בעלה אכל שבעה עשבע נאלק עשמו ועל כן הנרי בלחר
 והשבעה צדיק ועש אשר נאבע ליי נמו אשר נשבעת להס כן וסוד השבעה שהיא
 שלא עמדה בתורה בעבאיוס ובעתוס כי חד נשם בפסוק ויקרא אותה שבעה כי שם
 נאבעו שבעה ועי . ונפסוקים ונשלו השבע שהיא דע . ונאוב לעשן הנפש ונאמר
 כי האחרים שהיא היסוד הטעם נזרים שהשוכה הייתה והופחה שם על מנוחה
 אם חפלה ונעששים עומס ונהה ועל אחת ואחת לש יעלנה הנקרב אל תקום אעל ה
 עי שהבע לבסא הנבד העליון שבעליונס על ידי השוכה וילעשים עופס והענס נאלם
 זל צולה השוכה שבעה לבסא הנבד שח שוכה ישאל עי יי אהך והוא צדור החיים
 שעלנו נאל והיתה נפש ארע צדורה בצדור החיים אה יי אהך אעב על אדם
 ונעה צדור החיים על פי דעתו וכוונה אל אשר יהיה שמה הרוח ללגת לבו ועשה
 בא ליחוז כי הורה שהיא החפלה השוכה הנשלה לתקומה ואל צור אשר חוצבה וכן ל
 לצדי ירי וכן לצדי ירי אעב שרדי אשר הבהור מנריען הדעה האחרונה כוול
 לביש טלו שאחרו זל צולה השוכה שבעה לבסא הנבד שהיא על ידי השוכה
 חמש כי היתה המרקה נמו שחלדו רכז זל . ואל על ידי השוכה בעלים שלם
 היתה הירק הנפש בעיתה והשוכה אל חפלה הראשון נקיה ומקורה אחרי אשר הוציאה
 והלכה והיתה לבוש אחר והיתה למחורה כבוד . ועל כן נאל והשוכה שבעה
 לצד ירי ואלו נאלו נח על ידי השוכה וסליחה ולזה אמרו בלקום שבעה השוכה עולה
 צדיקים נאורים אינש ונעלדים . והוא סוד מופלא ומכוסה כד ילך אותה אהלקם
 בשתי תקומות צדורה כפי האחד בעיתה יחשונה והזתה צדי והשכ באחרונה
 צדורה בא שונה וכנה נשם סוד צדיק ויעלן רשע ומובלן ושלמה עי פו העשן כי
 נפסוק מלא בקהלת והמשעל יחצונו ואיש תבניות ילכו מצל שיפסק השיחה
 למשיחה והעל להכל חלה כי אחריה הכל ועשם יפד סוד הקום שהוא דומה
 איסור אשר אח ובעשן כועש נחל לנעמי מודע לחישה על שכן אם נשאה לאחד
 מן הקרובים ועל שכן לאחרים מן האחים שהיא מצוה מן התורה באחי האב אבל
 לא נחת האם שמשפחה אם אינה קרובה משפחה ולכן אינה דומה איסור אשר
 אח לפי שכן הזכר מן הזכר נח הכן מנח האב ועל כן אשה מזרעה תמלה יולדה

ואולי לך דעת אחרת
 אה יי אהך ואלעל עונו
 הוה מקור

לב השמים יעד ועבד לך אחד פני מטרוא ומספרם אחד והתבונן צנה ועל כן אמר
 הרי הם אחד והוא לב אונות ועשרה מאמרות והלב אחד ועל לב ומסוד
 לו ואולו יאנו להעיר ולעורר פ' עשן זה הוא סוד מצות ללב ואהרונ והדמ וערבה
 זהם תרועת מותם והלב שבעה ופ' ללב ללב ואמרו ז"ל לך מקורין ללב לב
 נרבות על אות חמנה ועטן לב צריך פני ארוך ופאור רחב אין זה מהקומו וזכו
 לעין מאמרים ז"ל שלשה שחם הם ילב ועל לב אחד מאהם יב' פק' הם
 סולו בשלשה מטן לך ובהם העולם מתקיים היינו דעת וצדוק יסוד עולם ויאה
 והעורר פ' ללב טמל פמין עם הדם יערכה ואהרונ בשלשה ואהרונ אינו
 נקשר באעדה ואע"כ מיעבד ולפיכך אם נשלח בנרות כסול לב שדומה לקדש
 ואמרו ז"ל פני עשן הדד זה הקצה דעת הוד והודי לבנו פתח תמוס זה הקצה דעת
 סול לרוב כערכות ופי' נמות תמוס זה הקצה דעת והוא עמל פן הדמס
 אשר נמסלה וללב נני פני נני ואהרונ נני עמור והט' נני הדמס
 נני נני חסר נמסלה שהיא ים החמנה העלונה שהם על לב שבעה וזה
 עיבור נני שתי זקעות עולם שהם הנחלס הוללס אל ה"ס האחרון הקלה
 להגלה ונקראים ערבה ולב שהם מתערים זה צנה ועל כן נתיחדו נקל
 והם שני צדוקי הזהב המערים נמנה הצני המרוקים את הזהב וללב
 אחד נני צדוק אחד ואין לך שיעור למעלה והיינו שיעור קומה דעת זאת
 קומתך למטה לתור ואמרו ז"ל שיהי יעלנו נני וכן נקנה נקל משפיל
 ומקבל ואהרונ נקנה לפי כן אחת לב שמינה משפעת על כיוצא בזה יאה
 כדוק ועל העל ומבנה הנפלא ועל כן אמרו ז"ל שדומה לב פ' חלב משקה על הארבים
 והוא סוד נני ונקנה נחם זהו פני עשן פני עשן פני עשן פני עשן פני עשן
 נמות תמוס שהיא על לב האהרונ והקדוים שנים אה של עשן ערבה וערבה נחל לפי שהם
 קדוים לבו טלו שחמזן ואחרים אחרים פ' עשן נני דמס נני הראש ונני זרועות
 עלש ושה ערבות נני שתי קדוים אשר נני שנ צדוקי הזהב הוא אהרן ומשה
 הם נני שוק היולין ושוק השלחל נחלם הנחל לך קן יאה"ס היא חמלה ועטן סני
 מיע ענה היא השוכה עצמה ואחרים אולכו פ' הדמס נני השמים ושני עמלוי ה
 התך הידועים והקבועים פסוד חסר הצה נכון ולבם ושה ערבות נחל שעל
 נכהן ועל כן נקראים ערבה ויש אומ' מלשון ערבה לנחם לערבים ומעם הנחל הוא
 מה לאמרו ז"ל על שם הקדוים שהם קבועים בו שמתו נחל דעת על הנחלס הוללס
 אל הים וילחי נחל הים הוא אומ' אהרונ נחל לך נחל איקרו נחל דעת ומערתה
 נחל אל תקי נחל אל נחל אל ופי' ועל אמרו ז"ל מא ומערתה ימקום שטן
 היינו פ' ולוח והמשפט יעורר פ' המוח ולקיים החלפה ונה נרבה מה שאמרו
 ומה שקלתי נעטן זה ואל מקום אחד הוא הולך ויש שנים אמרו יודע האמר הוא יחיו

וערבה נחל

ולא יתנו ואלו שבת הקול ועל קול צדקם אהם שולשים ופועה חכם חיים
 וצדק קול יי אים התקן צדק וכן נחם ויהלך אה חיה וצדק רצה נחם הלצה
 קצת עליו ואלו השאר הפכו ושלע פקול אל תלכו בו ופי בלקום אחר יתן השלום
 השלום התקול לסיך השלע עם קול אלים מוצרי התקן הים ונהי אים שמוע השלע
 לקול יי אהיך והטור צעט תעשה וע' ולהלן פי נס על הארץ הירך את אשוקה
 ודבריו השקטו הים שהיה קולו לא מתוך האור אצל בלזה נחם וקטעתי יי יביץ
 וקם נחם על אהיהם על המועה והלכו אל המועה ולחם המועה והוא סוד עמוק וזהו
 לצון האחרים משל לתקן שמיני על צדדיו השעוף לא די להיות הולכות צדקתן שלקבו
 ונערי חוק היה התקן והשעוף יעלם לאור צדדיו אהיר לא הא לתדיר אהיו והמוע
 ולא כל המועה ומה נחמדו יהירי יושר לתעמל ונס בלזה לא נחם יביץ ע'
 לא ירחקו אהים וחי וסוד הקרובים וצדקתם שהיא צדקת זכור ושלווה אלן לודעים
 חן צדקתם אהים זהב ונפיקים פרוצור לשלם ופעקם אים אל אחיו ואים עשין של
 פקף היה קים לו נספף ולי זהב והאחד פני אהים והשעוף הקרוב ואהיו אל חל צדק
 ואפי ויהירי ואהרו בלקום אחר ואו אהים לפני הלקום וכן וצדק צדקת פיה הלוך
 צדקת צדקם עמ קו עומדים כל היו עומדים ו יוחן וז אלעזר חז אים ופעקם אים
 אל אחיו אחי עת ופעקם לבית לא קשה נחמן שושל עשום דמנו של לקום ולחמן
 אים ופעקם לבית היה עת ופעקם אים אל אחיו כאלדדי אהדי ע' הלצון הצדק
 ומה חיק הוא הצדק המוע " **על** **על** קום חלתי ארץ ופי כחן קולו
 לחן הממונה והיא ארץ אפי וארץ החיים שנ' ארץ ארץ ארץ שלום
 דברי יי עליה נחם ע' אפי יי קרוב לחן עליה נחם והארץ היום עלה הוא הנה המוע
 צדקת אהים ואלו לעצדה ולשמה לא לעצדו ולשמהו והוא סוד גדול יודע השלם אים
 אל אהיר למה ועני אהיר לעצדה ולשמה אל הקרבות ולי חכם וכן אה ונעיר
 שבת אהיה צדק וזו לצדתי שהיא יסוד הכל ועמוד שהל נשען עליו ועליו נחם והארץ
 אהיר והוא סוד כל לקום אשר אהיר אהי ומה הנבא והיה עשירי תפארת צד
 יי וצדק חלקה והתבונן צדדו צד יי ואפי עקעארה והצדק המנסוסי הים ואלו
 אף יי יסדה ארץ והעמיק תווסת לתפארת היא הלה חלקה בכל ועלם אהק
 צדקת הים הלה צדקת לפי אהלה דומה לים ושדומה לקיע וק היא הנחמה
 עלה ופיה תפארת אהיר ואלו חסם צדקתה על כן אהרו אל אהיר השלם
 כל יום ואויהי לצון חלפי שצדקתו חלפי אהיר חסם וק' היא קדושה כל אהיר
 אהים הקדושת צון עיר כלה דוד וירושלם של מעלה אהיר לה יחו צדק ירושלם
 הצדקת ועל ומה ירושלם עיר תחתה וירושלם היא בית א ששלם נחם ועל יי
 מלך אהירתי יי ומה כל בית נחמן הוא וכן ועל יי חלף את המלך ועקף
 צלצון צדקת אל אהיר על אים אהיר ע' ומה צדקת השלם חסם כי על פי יי אהיר

משפטיו יול אמת צדקו יחדו

אל שני המשפטים החזק
הרבה עליהם נאמר משפט יך

לחץ הן וללם נאמר טענה אחריה להודיע שאין פירוד פניהם דומיא כמעשה ידיו ושני
 נקמים צדק טלו שטנו צדק צדק הדין ובמדרשו של ר' נחום צדק זו מידתו של שלם ועל
 אחיו מאי צדק צדק הדין שאלו דעתו מעלה עליו צדק ואשון צדק ממש זו שניה וק' ועל
 אמרו צדק הדין כובע שועה על האש ואין האש אלא אמת שנ' אש דבצר אמת ואין אמת
 אלא שלם שנ' כי אם שלם ואמר יהיה צדק וענה יאה וברבונן כמה סודות נקמים
 עליו במאמר הזה ואיך הורו לך היחוד השלם כי הצדק על האש והאמת והשלם
 נקשרים זה בזה והכל אחד ועוד יוכל לפרש צדקו יחדו הצדק והצדק ונתב הרב
 ל' משה כי נחמן אל עמי הצדק המוס פעל ועל המשפט צדק והצדק יחדו יחדו
 כי המשפט אינו דין מוחלט אלא הן צדקו החמים ועליו נחמן המשפט אל כמך והפני
 כי היה שואל מהם הצדק למי אותו זך במשפט לא כמך והעש המשפטים צדקים
 וצפתי הרעים וכן נהג וכל לו מצויים אשה צפאים וכן נהג אמת ומשפט שלם
 צפתי הרעים וצפתי הרעים א' זהו המשפט שהוא שלם הדין אומר זה כמעט כל דין
 המיוצג ואמר דוד ע"ה כי לא ימוש יי' עמו וסמך ליה כי עש צדק ישוב משפט נלמ
 שיתעלה המשפט עש הצדק העליון שהיא מידת הדין של מעלה לפרע מאוי פהם
 וכן הוא אומר כי אש אצל אלוים ילי' וסמך ליה אם שיות צדק חרץ ואין זה לשון
 שבושה כמו אשר נשאתי ארתי כי אין במקום שבעה זכר לשמים אלא שרשעא הדי
 עש לשמים העליונים לאחוז המשפט ולהשיב נקם לצדקו וסוד הדין והשמים חזקו
 צדי ואמר טוקוס אחר צדק ומשפט מכון כמך ואולי יתן לצדק ולצדק שהוא מלך
 משפט וסוד ואמת יקדמו כמך מבואר למשפט שהם קולעים לפניו מאי ליה כרדיה
 אשרי העש יודע תרועה יי' צדק כמך הלבון יתנו לפנים הנזכרים וזהו יוס תרועה
 יהיה לשם של צדק העולם שובדין לפניו צדק הדין והוא יוס הדין ונתן ותרועה מלך בו
 ונתן הדין לפני המלך יי' והיא תרועה מלחמה ומלחמה ליה כי הוא איש מלחמה
 ועל כן תרועה ומריעין ותרועה לעולם פשוטה לפניו ומשומה לאחריה כפי שיצאו ה'
 דמיון אהרבעשו ויעל יחמנו על מידותיו כמסודר דמלך האש השנה כי יחמנו פשוטה
 לקבל שפס והתבונן באמרו ויעל טמו יקיים שצדקו למעלה וההצמחה צפוק שלם יי'
 יעבארת דעתו צדק יעלן כל היום וצדק יי' ומו כי תבארת שמו אהר יי' וצדק
 ערב פחוס אמר ושמעון מן לקים משם ר' יהודה נשיאה מאי דעתו וידי אדם מידת
 נשיקים אלה מלמד צדקו של הקנה פשוטה תחת נשי החיות לקבל פשעים צדוק
 מוטב מידת הדין שלם תראה ועשן השופר צפ' י' ש' סוד פ' פ' השופרות צדקו חזק
 משל פיה לפני שיש למלשם הדין ועל כי בלשון קוראן לדכיא יוכלו וק' עליהם
 נחמן יתקע צדוק גדול וברבונן נחמן חזק הלל ל' נקדשו אמת נחמן שיתקלמה ונתקל

כדרך האמת אולי לא יאמינו לבב להחשיב בזה שאלו ז' צדקות וכן מאד בעלמון
 אלו זה הקדש נ"ל להוציא היחוד השלש ולבקוח עינים שורות להסתכל על מקום שזכרו ז' ז'
 הקדש וזה היה בו הכונה ועשן ז' יחיד הקדש יחולו לו יחיד השכונע והקדשיות השתנים
 בהם מה שאין כן בפסח לפי שהקדש נקראת ביה למה ויבא יתקב סוכותה ויבא ז' צדקות
 עם המקום סתם וצדקה יבנה ביה והיא אצלה עמולה שבעה נאור שבעה הימים וצדקה
 של יחידה שלם השלש את האם מאי עהו אם צדקה איתה לא יקרי אם למה ז' אם
 לצדקה יקרא יחידה עם הקח לך מאי עהו עם צדקה ומאי עהו אלו שבעה יחידה
 וכן צדקה הם ושמע עשרה הכל כפי עצמו אצלה הוא מלכל יחידה דומה לא
 לארבעה זהו מן המלך ואינו נקשר בבעלה וישלך אינו עומד בו כי היום עצמו הדר
 דעת הוד והוד לפשוש וחזרה בלקוחו ועל ואלהה במקדש וקרא עלה למה שלם וערכים
 צדקו והוא בעד נשתי צדקה על כן צדקה עזרה יהיה עם וקרא מעודה קמנה על כן כבוד
 ז' שהקדש כר אחד ואם אחד ולא נחלקו אשה ריח נחום צדקה יחידה אלא צדקה וז'
 וצדקה וכן יום מהן יהיה שבעה במה השלש ופוס השלש צדקה וקרא שבעה יחידה
 שבעה השן אתה סוף וקרא עזרה לפי שהוא יום חמישים הקב שבעה צדקה וילוחה אדם
 יחידה שלש וצדקה למימנו יחידה ולמימנו שבעה וז' כזה למכר ויש אולי שמונה עשרה
 של חן יחידה למימנו של משה למעלה ואם ביה שבעה יחידה

מלת י"א

צדקה היא סקוה י"א אלה שיחד אותה על שם יחידה ופלאן

מאורת עינים

עקבה לעומת העדה על חזרו המכשע להסתכל ולדעת

שהוסף יחוד
 בזה שאין ז'

יחידה י"א

עשן על אורה ט"ו מצוה והורה יחוד ועדי המזנו הקוד

עשן באי היחידה ידועה היא הפחד והיא הערה והלצה אשר
 צדקה ואשה יחידה היא יחידה אמנם כולל לפרש כי יחידה יחידה אלה חשיה חמלה
 העלונה כל מה שלפניה במלכו יחידה חמלה יחידה והיא הידועה צדקה סוף וקראת
 יחידה בבעשיריה במלך נשתי יחידה נשתי סוף צדקה עם כן אלו העינים ע"ה א"כ
 יחידה וכן אחרון וקרא כדוב ועזרה ועל כן הצדקה והעזרה יחידה קדש ל"ט וצדקה
 של ז' נחום אלו בלתינו לב אלעזר יצונו מאי קדש ל"ט על צדקה ופ' הוי הקדש כבוד
 אלו ל"ט און קדש ל"ט כבוד אלו שם קדש נ"כ ויש נקראת חמלה כי יחידה היא חן
 חמלה וא"כ היחידה השלונה מקורה וזה עומד בכנס יעלם לעדי ע"ה וצדקה נקראת
 על ההיותה הנלשכות חמלה מאי וע"ה סוף פ' צדקה חמלה כובע תמיד והקודר הקוד
 ימים חיים ונחלם מן לצדק שביח חמלה שבעה עש"ה אוחי לצדק אשר נשתי צדקה
 הקדש ויחידה הנשתי צדקה ויהי יחידה לעלמה ע"ה ומעם עומדה למה שהיא עומדה
 צדקה שאין לה קיום מיוחדת לפי שהיא מצדקה חמלה יחידה מן העלה היא אורה
 ומאין ואיך ההיותה הנלשכות ע"ה סוף הקדש חמלה

אל הקצה סוף הכל כעשן שז' ט' כל המעשים ובאין כאשר תזנה פ' כל מוכ אדונו צדו ו
 והוא הוא שומר בין הארץ וכן השמים יורק שלם צדק ארץ אחרות בין איש לאשר
 בין ארבעת ונהי ונהי שלם בארץ ובעל דש של י' נחמא משל למלך שהפך למלך
 נהי פעמים לקח אורה צדווע ופעמים על יאשו אה' ל' לנה אה' להם שהיא נהי
 וחס לשכעלו אמרו ונח שמועל יאשו נחם כערה דנה אמה הארץ תעלה
 וצדק המעשים נשקף והיונה לרבינו של יד שהיה צדווע של שמאל ואעפ' שדועת
 צדווע הזה הנה למע' מלכו האלה ודעה רבים פ' אמה הארץ יצאה נעה
 יצו והפך אמה אנה לעה פשו ועשן המזמור יופי ונחמה דנה מלך
 למלך שעמדו פ' צד' מרועה הקטמורה וסלם אחי כן הקטמורה ולא יכל למלך
 אה' להם כלם אה' מקטמים אה' אה' צעל עשרה שעמדתם אה' הא מורין דילכו
 טחפון כן אה' להם הקצה לשאל כלם אה' מנעמיס אה' אה' צעל אה' ונחן של
 יערב על פשו הא מוחן דילכו באפסן הא אה' השלך משמים אה' השלך יצאה של
 ובעל דשו של צ' נחמא מאי דעל השלך משמים אה' השלך יצאה של אה' אה'
 להם אה' קרו לא שכו ואה' שכו לא שלשו משל למלך שהיה כן עשרה נהי על האשו
 ומלך נהי על נחמא ונחמא ל' שמועה דעה והשלך העשרה יעל ראשו והמלך ה'
 מעל פשו והמשל יכן עש' צדקו ימדו הצדקה והצדקה והצדקה היא האלה
 ובאמרו ימדו העש' שלם להפיר ולא לעקור עווע כלמ' אלא ישקור הק' מן העשן
 שהיו צדק וצדקה וצדק שרשם אה' והוא האחד השלם הם עש' הם הדעה ועש' החיים
 שצדקם כהך הק' והתצדקים באמצעות העש' ואור פנ' מלך חיים ויש אה' פ'
 עש' החיים ה' העלמים וצדק באמונתו יחיה ולעשן חיים לב ולהסיר המצולות
 פ' יסר פה קצת אמה הדוכרים על צדק ענה פ' יהדסו כלם ויאמרו היהנן
 להיות מחלקת צדקים שהם נעשוין של עלם אין זה פ' אה' נשנוש ועוד מי יכלע
 האמלקת צדקים וכן יהיו חמלים בעצמם יודיע אותם פ' לש רבו שהם עמלו
 עולם ולא יכלו אה' ט' דבר נחלקו צדקים נחמאם והקדמונים אשר קבלו אה'
 ושה' ילמי אלהים יצאו בעקבותיהם ונתנו עולדה עמלד רצויהם על מנועתם ולפי
 שצדקים אה' דברים עתקים אין מוסרין להם אלא ראשו פרקים עם היותה שרש'
 צדאי מוצק חזקים ומצ' זה עלה החלקות נעשה האחרונים אשר ילויעו הם
 אה' שותפים והיא מחלקת שהיא לשם שלום ואינה מחלקת מצד עמה אלא
 שנתנונו לשמור הדברים לשמור חזק ולקשרם קשר אה' קרוב לראיה צד' שרש'
 יהיו נקוד נמוי ונצד' קדמוניה על כן יאיה' לנרוב קצת רצו דמה זול כעש' החיים
 וההך כן אה' למד לבוצא כן ואה' דים מאמר אה' לרבותה זול במסרת חנה
 בעל אסופות ועסקין פתורה הלל אומדין והלל מתירין הלל ממשין והלל
 מתירין הלל פסלן והלל מפתדין שאלו האמר היאך אה' למד תורה מעשה

ירבעם שבע עלי זהב לבונה שמות אולם לפי שהוצרך לשים אותם בשני מקומות
כמו שהיו מקומם במקומם ואם היה צריך לשלש או לארבעה לא השיב ידו
וכן אמרו ז"ל עלו שאלו לשלש דברים על קרן השור אין לנו חלק ביה אהי ישאל
וחזן של דוד הפלג העין חזרו של אדם הראשון ומקור ענין יודע למשפט
חזן כי ע"כ שחזרו לעשות להם גם ונתנו וחזרו להרוס הנהל דוד ויהו
מנהל שז"ס י" וקצ"א והפרידו עני י" הפי"ס הש"ס הנב"ל על פני כל הארץ
היה צדקה וזהו סוד וזה ע"כ הנה ערה ויד י" לבנות את העיר ואת
החצר ומעלה בענין אהיה נח ואהיה ובענין הנה י" יתא מתקוולו ויד
ודך על גלגל ארץ ודמו ז"ל יתא ונח ומהרה למדה וכו' וע"כ ינה ודברים
אחרים שאמרו רש"י אצל שני אחרים שאמר היה אצדקם ועם י" אחר
ועד שם ויהי בענין המקדש אמ"ל אשר כי שמשן שהסיוע עצמם מקדוהו
של עלם וכו' ומעם אשר צדו צד אדם מוצרת עלן שאם לא כן מה מעם האדם
וכן מפורש ברו"ח אמ"ל בנפיק בעי דאדם קדמאה וכו' וזו היא אש זרה שקדוהו
אצד ואצדו שז' ויקחו איש מחבתו ויתב צדק אש וישולו עליה קמורת ולח"כ
נחל עליהן אלה עליה ואל יאסוב חושב שהחמה היה לפי שהבאו אש ילכוון
למקדש שהרי מצוה להפא מן הקדוהו אלא הם חזרו באש ונשפ"ו באש ל
דבר ויתא אש הלב"י והאל"ת אותם מלה נצ"ב מלה והמשפט י"ן אצד שאל
רבותי ז"ל שנתחייבו מותם לפי שהורו לפי רבן ואמר אש מצוה להפא מן הקדוהו
ומול מקום י"ש לשאלו להק עתה צדו השריפה אשר שרף י" ועוד איך היו
עבד ואצדו פשעים וחזאים שנתחייבו אתם באש נקל כדוראק הזאת
אלא על כל פנים צדו שש מנשא והמצן יקדוהו באלה זרה ומלת עליה ומלמ"ט
ואזי שכל והוא מענין בקדוהו לפני י" ומעשה העל שז' כ"כ שמת
עמך ולא אה נשחת עבד יודע על דך אנשי הקבלה ענין ההשחיה שכן רב
ועליהם לבס פאל תמונה כל סמל וכתמונה כל היא ההשחיה כ"כ י"י
אפשי לשם חס ונבון העי הצדול פשט ובהיות אהרן הכהן ע"ה גתו"ש
שיעשו לו כסף וז"ל זהב אמל חזבו להמשך כח עליון שילך לפניהם ואשר
יוציאם ואשר יטאם פאמרים אשר ילבו למענו לא אשר נעבור אורו וע"ה
ועשאוהו מזה וזה תעלה הצדק שז' בהם וידאו אר"ל י"ש"ל ויהוה רב"ו
וע' ולענין זק נמשך סוד פרה אדומה בהיותה נקבה והשיליה ונשפ"ה
באש לפי שהיא חקת הטהרה היא תורה שבעל פה החקוקה חקה זאת והצורך
אורה מעין מבלה לפי שנחלח באש פרה שרופה באש פאמה ועם ענין שאלו
ועלה ערופה נחם בו ומשם נלמד מנהג הטהרה ולמה אין צדיקים ממשלים
לפי שהם מתיים על פי י" צדיקה ועוד למד סוד מנהג ק"י ומנהג אר"י

תשנה תמיד . ותאמי עקו תעשה מירצה והם הם מנסתרות נקט ב הנסך
לית לאיכו שאין לנו עסק במסירות " **ש מעדים חסוד**

עבדך בקש רחמים שלא יאשור
עליו יצרי הדע שהוא זל יהיר ויחמיאקו בעמיד . ופצ

הדע עלול על הצוות הנפש המתאווה ב היא לערית פריצים ונחיות
זרים ועדת פריצים עעני . ונציעו רעב מירעבו שבע וק . ואורו

נתרון כמו שרמזנו בפסוק כלמה נמשי מושע חייך " **אז אנתם**
כלל אהיה תמים ולא ילה למג על עצמו איהיה

צדיק תמים אלא כון שלא יחמא בעני . יהיה תמים עם אלהיו ויטה
מפצע רב שאין למעלה היחוד הוא עמוד שחבל נשען עליו וכל העול

לא עשא אלא לצוות מה לכה עזר על האדם לחזיר למח בוראנו ית ולקבל תלבוותו עלינו
עמוס צדיק אמת פסוק אעני ישראל שהוא שורש האמונה ועל האמתון בזה עמא תין

על התורה עלה בעלילה ופריטות וזו היא הדע שנה השל וידוע אותי . ודע אהיה
אצד ועבדקו ועל הכופר בה אומציר עליו שם חושם פידוד והיחזק בנפ על התורה

על ואין למחל צדק ולא נחלק נשד ימי ואין למרע על . ועליו נחמם על דעת נפש
לא מוכ שפשו לא תחיה במוצ הצפון ולא חלה לה צנה . ופון דאחא לרין פסוקא דשבע

ישראל ערמוז ביה יללה בעלמא אהל ב השמות עעם ידוע למשעלים . ועמא ב ת
אחז עלל הכל יחד בחוד שלם הא פצד האק האם תה שאין היחושם יעלה להחפץ

בו . וחיה היא חמלה ובעני דעיים עולה עש היסוד זה . ועל כן אמרו זל ועלד
שלא יחמוק פחות להודיע ב אום חיים טרפה על החוץ ועם החמלה הסח . והללה

היא שארית אהר צולה רחם לילבות שהיא כללה מקבל ועל כן יאריכין בה לחש יא
אריך ימים על המלכות ב מדה כע מדה ב מלכה תעצות חיים ב שם צדק יא אר

הצדק חיים עש העולם . ולא עני אלא ב דלת כוללת במשכון מרובע ומספר העשר
וזהו קשר של תפילין שהיא הקצה למטה רבנו שהוא עק דלת והוא סוד על סתרי

נחמן הוא . ויש לפרש אז איהם במתחבלין שלם על שפעלה מעלתו עש השלם
שהוא האמת ויש למי שטלת אף שהוא היחוד השלם למח האמת הכוללת השלם . ב

בצנע וזהו סוד אמת למח ואמה למעלה . וסוד מנן הקצוות אמת ואמת ושמים וק
במחית מק שור על ספר היסוד עללל האותיות אלה עם עלם ועלם עם אלה ועלם

אז תקרא ויש יעה . ואמרו זל יאמי אז אלא מלמד שאין שור לקרא לקלה לצד
אלא על יד שתי איותיות הדפקים זה היושבים באשונה פוללות אהר ועם אלה הם

שלם נשארן שבע העשרה מאותיות שבהם עשא העולם והיין זון וק . וזהו
זהו סוד אז ישיר משה אהר שורה הזאת ומעם השורה דעת ועללה שורה עמי .
ואמרו זל שורה עמי והוא סוד נעצ יודע מלמה שמת יומם יצוק יא חסדו ועללה

ועל

המצורעם השחיתים בהם . וכן סוד יקבע בהם ויבצע פלגים שאינו יודע אלמלא ב
בארץ ונפתר לבן שאינו צנוע ועבד לבן ויש ענה בזה ..

קנחמרים וטהר

ענה בא למפר צמח המשפטים השקיים
האלה בתעלה האשאי איפשר ולקח הזקב

והפז שהם עבדים מלך המלשם ודבש ויורה מופים שהם מהתקיים מלך
המלשם וכן מנהג הפסוק בצמח התורה לא יערעב זה ומנוחת יקרה
היא מופנים ורפס אמרים . ודבר בצמח העלה הנלמה יופת המופנה
שפתותיך עלה דבש וחלב החת לשוכך כלן עלה נלמה מודבש וחלב יחור
לשוקי מוכן לודעם כי הלשון יודיע לטעם ולקח מלשם הנחמרים השאי
הצמחים כי כן נאמר בענין הדעת נחמד העין להשכל והתעמלית מודבש חלב
אילנא . ועל כן אמרו על אהרונ . והנה נדבש העין להשכל ..

ש

עבד נהר נהם

אחר שמפר בצמח המלשם
ומדקן סדר אצמית סדה בראצית וצמח

כדעת המלשם הנאות מיום ליום נמוצמנין ואח צדקו יחרו הודיעם
נהם נראו מלשון פירוד וקוצמן נלשמה ושמהר המעל שיחר הכל יחור

נשמים עקרת

נמו המה עקב שינורו היל
שמו בצערה נמו יודעו זול

על הצמחים הפסוק ומצטו נשערה מלאך הכונה שאם חס ושקט ידע
אשורו מלך הדקך וימנע מעש מדרך היחוד השלם מלך צד ומעל עבד
ידע למעק גמיה לל שאם יצויר שום רשע פירוד וקוצמן לענין מן המיל
או למולן מן הגן מן העין אפי בהרהור מעש ישלם עשש גדול ולקדו
משנת או לקדן הכל כפי העולה על דיוחו ועל צדצד כזה נחמל ידא אה
י"ב בנ ומלך ועם שונם אל תעשב . פ' שונם מלשון משנה למלך והם
שהם אמה כונת אהיה מצות עשה שיחר מלך יעקב עם המלכות ואחת מלכות
לא תעשה שלם יקצן נשערת

שנאות מעי יתן

אח צד העין
לצמח ודם

הזה גדול יותר מלך נלש ענת מצות
להנע עי ילקוחו ואחיהו והוא מהניא שמה אגב ומנעה נפה או נלב
דרך שנאה נמו שאילכו זל מלי דעה נדקך חיוס תפחות מומד מלך מן
מלשם שמי אלא הרעל נעשה צמחית ומעשה מודבש אי איפשר לנשמה
ינצל שז והמנשלה הזאת תחת ידיך וכן . לשיכך כל שהוא חפץ צדקך
פיוס יתבול תפחות מומד וענה בא לבקש רחמים על זה העין מנשמת
טקט לפי שהם נחמדי ויהי בהנעת ההסתד ונעלמות מעש כל ימי . ואפשי
לפרש מלשון שנאות ומנו שאמר וזל מלי שנאות נראת באה צדקה

אח"כ אלעזר דברים בעי אה"כ יחננה אה"כ יהושע בן לוי מהו דברים בעי אה"כ לפי
ו' סדרות החיים וכו' ואה"כ ל' הקב"ה מרח"ק שרא"ל באל"ף קב"ה תחת המזבח
והוא סוד נצ"ב יושב בסתר עליון פלג שליו יתקב"ן .. **ו' סדר** ואל"ף יו
יפרי השם הנדון ברוב דבריו וכו' י' ל' וכן אה"כ
ישאל והצור הוא תקום ל' משניות לאפרי יעקב זהו הנה תקום אה"כ ולעבר

על קב"ה וקרבן מיוחד ויעל על הצור ונשען ודברים אל האלע שז' למשה
ולאהרן בני מרי"ב עון שניהם מן הדרך בהסגלות כונתם בנה שלא מער להם
הע שולד לפיך שם על הצור נפעם היא שונה במה ואול' מפני האף והחולה
אין פה ש' ה' הא"כ י' בללגם לאמר כל' אה"כ הייתם סבה לא שקיה החמה ה'
הנעם נאמר אה"כ וכו' ומה ש' אה"כ נעשו שעל כן נאמר עליו שלקום שלא יעמו לאין
והוא היא מזה נעב מזה כ' הם מרו אה"כ י' נעשן שז' על אה"כ מרי"ב אה"כ כ'
ועל כן לא נעמו לאה"כ כ' פ' י' הוא החוטא והלמ"א שז' על פיו י' יחיו ועל פ'
י' יפע' ואם היה החמה הנעם נאמר אה"כ הרב"ל מה מרי"ב של מרי"ב זו מרי"ב
מאמר שנשים ועוד אה"כ מזה נעם אה"כ אה"כ מרי"ב אה"כ
השם הנכבד הוא הצור הוא העל פלו שאלו ישעיה הנב"א
י' אה"כ אה"כ נאמר מועלם שיק' יאמר כ' השם המיוחד הוא אה"כ ושמנו הנב"א
נאמר הוא טוב אשר ירחוק בזה ועם מזה אל תמה יודך כ' הוא כפי"ן אב ועיקר
נדון הוא שאלו יעקב אה"כ ע"ה המלך העל"א אה"כ יעל"ע הוא האו"ה ל' אה"כ קל
ביתא ועם מזה אל תמה יודך וקראו מלך נעשן שז' הנה אה"כ שולח מלך למפך
לאה"כ בדרך הוא שוער ישאל הקולך לפני משה ישאל ונבואה ינה ויסע מלך
האלהים מה שלמד ויסע עלול העשן אה"כ מרי"ב הדין שהיתה מרי"ב נעב ישאל
הפכה הק"ה והיתה נעב מרי"ב וכו' הוא העל"א שז' פ' שמו נקרבנו ונתי מלך

ו' אל"ף

פשו חושבים ועליו אה"כ זכריה הנב"א ע"ה פתחום יבא אל היכל החדון אשר אה"כ
מקשים ומלך הבריה אשר אה"כ חפס וע' ועב זכרון וע' העשן זכרון ה'
החדון והמלך והבריה ופאלה שמה רבה הנה אה"כ שולח מלך אה"כ ה' ה'
אל זכריה אה"כ נעשו ועשית לבם שלח בדרך שנעשית לבם מלכ' שז' וי"ה הולך
לפניהם יומם ועשו שלא זעתי הרי מוסר אה"כ לשלח שז' הנה אה"כ שולח
מלך לפני ועוד אה"כ ומהו מפני ושלח מקול אל המד' בן אה"כ להם ה' ה'
הזכרו בשלח אה"כ חונק בשלחות מרי"ב הדין הוא אל המלך בן וכו' ועב קול פי
הזכ"ל ואי' היא מלכ' לאה"כ אה"כ כ' הנה זכריה ע"ה ומה ש' קשתן לברכה
אה"כ ע"ה חושבים כה"כ וי"ה הולך לפניהם יומם ולבסוף הוא אה"כ הנה אה"כ שולח
מלך והמשכ"ל יראה בשעו ועב"ו י"ן מעש יעו"ש מועד ועד זקן ודעת
רבים הוא כ' מה שאלו הנה אה"כ שולח מלך לפני הוא מלך שז' חפס

הנחמה

שירי עמי תהיה לאל חיי שהוא כפי להגיד עבדך חסדך ואמונתך בלבבות

יהוה רצון אמרו פי

ענין הרצון ידוע כי הוא החפץ השמוע
והוא הלב וכן נאמר בקצרות רצון להם

לפי יי ואם רצון תפלתו קמרתו לפניך משאית רפי מנחת ערב ואמרו ז"ל שאלו
וקמרתו שאלו לב אלו הק"ה אין על הקצרות חסב על בקמורת וכן נאמר בקצרות
עמיתים וזכרתי רצון על מזבחי ונאמר יעלה על רצון מזבחי ונאמר יעלה על רצון
מזבחי סמוך אל על רצון נאמר נשועת על מזבחי יעלה על רצון שהוא הלב
והוא הרצון שז' עליו רצון העמדתו והמשך הצרכה מלעלה למטה ויהיה הריח שמוע
ואמרו ז"ל אין ריח אל על באר ואז יהיה ריח רוח מלעלה וירד שפע הצרכה מן המקור
ומן העליונים למטה שאחריהם ותקם למטה שלמטה מקם וכזה וירח יי ארץ
רוח קצרות מיד ואמר יי אל לבו לא אוסיף ועדי רצונן מעט לענין ולמה
יתבאר למעטל וסוד המוצא מוכן משרשו ומפעולתו ואמרו ז"ל על המעשים
אשרת ראשונה המוצא מוריד עליו בלעשר שז' וזאת שנית העשו נסות מלענה את
המוצא יי וכן והוא סוד שמוק וענין נעלה ופאית רצת וימרוז חזק יהוה
נעלק על אשר השפע בלוי סלק השפע את ז' פלן המוצא השפע וכן נענין
ויניח סוף ויעל מלמד יי בלק על המוצא ואין זכ' לבטן המוצא על השפה
אצל ויעל על המזר ונקרא המוצא למוד מופלא ויש אומר כי הרצון הוא המוצא
ודעתו כי אצדקם הוא הנהן הזוכה ויצחק היעקב הוא הזכוח ויעקב הוא המוצא
ובמקרה ימלא פרקו רצונה היתה וצאת למלקו של יהודה ועצמה נחלקו של סעתי
ובה המוצא בניו וכן עש' לשיכך זכה צעתיק ויעשה אושפיז לבורה שז' וכן פתפי
שכן ע"כ אם כן המוצא נחלקו של יהודה ועם צעתיק אושפיז לבורה וזאת
לקודה בעבור היתה לו לעדה ואולי הם שתי המצבות המוצא הזקב ומצודה העלה
ואם כן המוצא למעלה המוצא ואין למעלה מרצון והיכל פשמי והיכל חזון והמזכר
ימן וכל הנהן סוד הקצרות למען ועם תמים צלוקות וקצה מן הרצון חלקומו
כפי החמא ונתן וקם הפאו את קרובם לט' ומאחרם לפני יי ואולי כי קרובם
לשם הצול ומאחרם לפניו וזהו עולה עולה לשם ואשר לשם אישים והנה

קצת סוד הקצרות והקמרתו וכואר באור נעול בענין חתום וקטן

לע למעך

קטן הלב היא המחשבה מה שאין אדם נשאי לשמה
בשפתו ויש דברים שהחשבה נקפדת בהם ומתבטלת שיהיה

מה שאין הפה יכול לומר וגם אין ראוי להוציא בפה כל מה שגלב נענין לכתוב
לאלו ואמרו כי לפניך דוח אל פני האדון יי עלי ישיאל ומצאן אמרו ז"ל
כל הירי בחזק לארץ כולה נמשך אין לו אור ועדי האזן סוד הפנים הנראים
ופנים שאינם נראים ונבראלי רבה למת כל האבות מבענין קבורת ארץ ישאל

ותצא מלא חיים ומעם הלאים אשר התקבלו מצדו הוא כותב לעטף אחר
 ע לא אברהם ויצחק הוא האל הנצול הנצוד והנודא הוא דעתו יתקן אמתו לעקב חסד
 לצדקים ונתן השבע עקב נפחד אביו יצחק ונתן ויצחק זמנים לילה אביו יצחק לא ע
 שלק אלא זמני שלמים ולכן נראה אלנו הלאים צמחאות הלילה ואחר לך אנש אקד שאל
 הצדקה ואחר זול ולא למצרים ששנה עתקים וק . ועל כן את דוד עה המלך
 בצאתו ישראל למצרים ע . מלפני ארון חול ארץ מלפני לוח יעקב וע . וצא
 רצה את ל פנחס י חנני נטל הקנה ילשו של יעקב והעמידן על הים ואת לו
 ראה נסים שאת עשה לפני ה' צאתו ישראל למצרים ציה יעקב מעש
 לעם . ישראל מצא את ית הועה צס ל אה צו חנני אף רציהם של אבות
 העליר שג על אבותיו עשה פלא וע . הלאים היועה אונה הוא לי אהר
 ולשם הועה אכן ישראל היא ל אכן האשה ועל אכן אהר שבע עונים . והק
 שאת מעוה צ מעורו היה איש קם יושב אהלים שלם עתה לך אונה מעשה
 ע שיקרא ישראל והוא סוד מה שאחר זול האבות הן היתר עה וסוד העור
 כיוקנו החקוקה נשא חבור ועצ רחמי למה צמחה רצי . והגם לעשן
 מחלון יצלו מתא ומשפחות ויראנו מהרדתו עלמות ויעשה עליו

למזבחות ויזכרו לחיות בעמלו ולבקר צהיל

וביתו לראות ולענות להשתחוה לאל

צבאות ויראו דרך ישרה

לא עשול צה למען טהר

ונחיה ופרש טוב עובר

וברה בעולם הזה

ובשם הברא אתן

נשם מי המומער של למען ומחור
 לצוד השמים ומספרים נכוד א על
 ירך הנסוח והשם יצרנו לו ע
 עולם מעשה ועש
 אמן ואמן :

תמרון שמונים רבו והוא צדקספד יוד נמו לעשרה מאמרות. אמנם יש לשאול
אין טעם תשק עה כן שהרי עב נאמל ועלתי לפנך מלאך ולא פתחה נאמ
אם אין פנך הולבם ויהיה השורה וש אהודד אנה אשר נערת אעשה אם
כן היאך נערה אחרי כן במלאך עליה אלא קבל נמו שבי ארבו. וכן עב הרב
ו' משה על נחמן זל וחפני התקובלים זל מורים לו ועד עב כ' הוא המלאך הנראה
למשה בצנע ופ' נמו שאלו זל צדא ש' ידע המלאך זה המלאך ל יסו האריך נאמ
כל תקום שראין אותי אחרים נשם רבו הקדש כן כל תקום שמוכא ענה מס עבד
הענינה וק' כ' צדאי ענה אלו מ'נל עמלה ואחר כך שטעק עמלה דעת ויה
יא פסל לאות ויקא אלו י' אים ועל כן נאמל כ' יואה תקדמ אה ק' אים. וכן נאמ
הפסע הפרקים נענן אם אין פנך הולבם שהרי אחר ויעבור השם על פני אה
משה אם לא יתארה חן בעיניך יך נא אדע פקדונו וצנתיס אלק דלת יון יוד לצאי
העצ המצוקה הקדש הקדוש. ונענדיין פרה אחר דונו משוכות. אה לך
מ'נא לרב אדית עת ואל משה אה ענה א' א' עלה אה מכעו ליה. אה לך
זה המרון שמונים רבו שעה כ' שאלו צדקספד יוד נמו לעשרה מאמרות. אמנם יש לשאול
אין טעם תשק עה כן שהרי עב נאמל ועלתי לפנך מלאך ולא פתחה נאמ
אם אין פנך הולבם ויהיה השורה וש אהודד אנה אשר נערת אעשה אם
כן היאך נערה אחרי כן במלאך עליה אלא קבל נמו שבי ארבו. וכן עב הרב
ו' משה על נחמן זל וחפני התקובלים זל מורים לו ועד עב כ' הוא המלאך הנראה
למשה בצנע ופ' נמו שאלו זל צדא ש' ידע המלאך זה המלאך ל יסו האריך נאמ
כל תקום שראין אותי אחרים נשם רבו הקדש כן כל תקום שמוכא ענה מס עבד
הענינה וק' כ' צדאי ענה אלו מ'נל עמלה ואחר כך שטעק עמלה דעת ויה
יא פסל לאות ויקא אלו י' אים ועל כן נאמל כ' יואה תקדמ אה ק' אים. וכן נאמ
הפסע הפרקים נענן אם אין פנך הולבם שהרי אחר ויעבור השם על פני אה
משה אם לא יתארה חן בעיניך יך נא אדע פקדונו וצנתיס אלק דלת יון יוד לצאי
העצ המצוקה הקדש הקדוש. ונענדיין פרה אחר דונו משוכות. אה לך
מ'נא לרב אדית עת ואל משה אה ענה א' א' עלה אה מכעו ליה. אה לך
זה המרון שמונים רבו שעה כ' שאלו צדקספד יוד נמו לעשרה מאמרות. אמנם יש לשאול
אין טעם תשק עה כן שהרי עב נאמל ועלתי לפנך מלאך ולא פתחה נאמ
אם אין פנך הולבם ויהיה השורה וש אהודד אנה אשר נערת אעשה אם
כן היאך נערה אחרי כן במלאך עליה אלא קבל נמו שבי ארבו. וכן עב הרב
ו' משה על נחמן זל וחפני התקובלים זל מורים לו ועד עב כ' הוא המלאך הנראה
למשה בצנע ופ' נמו שאלו זל צדא ש' ידע המלאך זה המלאך ל יסו האריך נאמ
כל תקום שראין אותי אחרים נשם רבו הקדש כן כל תקום שמוכא ענה מס עבד
הענינה וק' כ' צדאי ענה אלו מ'נל עמלה ואחר כך שטעק עמלה דעת ויה
יא פסל לאות ויקא אלו י' אים ועל כן נאמל כ' יואה תקדמ אה ק' אים. וכן נאמ
הפסע הפרקים נענן אם אין פנך הולבם שהרי אחר ויעבור השם על פני אה
משה אם לא יתארה חן בעיניך יך נא אדע פקדונו וצנתיס אלק דלת יון יוד לצאי
העצ המצוקה הקדש הקדוש. ונענדיין פרה אחר דונו משוכות. אה לך
מ'נא לרב אדית עת ואל משה אה ענה א' א' עלה אה מכעו ליה. אה לך

ויש סוד הרעם שלודת נקטת וכוף נקטת . לא שנוכח הפע שחינו לחבר שיש
 יתרון לשם נח וכו' אלא שלענת היות שלה לדבר הלא מצחו וכל עת שאין דברי נח
 אין יתרון נח . ואפי' נשקדצ נח מצחו אינו לחבר שאותו יתרון יהיה לחמת
 עצמו אלא מפני הדבר שהוא נח בו הוא שיש לו יתרון ולפי התקדשה
 נפשו ומצא נח לצטר למעם זה . **הדרך הז' שלודת שיש יתרון נח הקהילה**
 שמתנו יסוד הקווות סתריהם אך יש חלק בנינו ופניהם עד שאין לחמתם עלו
 שאין לחמות שני הפנים נמצא שהוא לחלק לחונת לשם חלקים זה הקדוזה
 והוא שלודת מצד אחד וסותר מצד אחר . **דרך הז' שלודת שיש לו יתרון ו**
 ושהקווות שמתנו אינם הפכו אך הם שנים לו וכחם נצחו וכחו נכחם ושאיין
 הפרט פניהם ואם הוא לחמתן שיש לו יתרון סותר שאין יתום פנים לצורכם
 נמצא שהוא עשה עיקר הן הקווות ולא מתנו . **דרך הז' שלחמתן שיש לו**
 יתרון אך אותי יתרון אינו חוץ מתנו ולכן הם שנים באותי יתרון . **דרך הז' שלודת**
 שיש הן העלמים שהם חוץ הן היתרון וזה נח להכות נח יתרון מצד אחד והוא חל
 חלוצו אותו מצד אחר שהרי הוא או שיש חוץ מתנו אם כן לא יכיל
דרך הז' שאין לחמתן שיש לו יתרון על הכל ואין חוץ מתנו אך יסוד הקווות אפילו
 הפשוט לא ינח לפשימות אך הוא היה עלת היותו לא מפני שפון נמצאיות
 ושיהא שום יתרון פניהם עלו שאין שהם נמצאין בין כלל היתים היתרללל וז'
 והקייפות הנטות מתנו נח היתרללל שהם דרך הקדשה לא נכונת עצם הדבר
 תורים הויתם כן זה היסוד הפשוט היה . ולא נכונה מאתו שהכונה מורה
 על חסרון הטון . **הדרך הז' שלודת שהוא יתר על הכל ושוק לכל ואין**
 חוץ מתנו ובדרך זה יתנו שיש בו נח הפנים והתלויות נמו שהם חלקים
 ענינה כקום חלקים נסתר עקרים . **דרך הז' שלחמתן שהוא יתר על**
 הכל ואין חוץ מתנו אך אינו שוק לכל ואינו שוק למשיך עצם השפעת נח מתנו
 כי אם לבח המאציל הקודם לכל הקדושים אך לא לבח האצלתו הנח מתנו הנה
 המאציל וכל שכן לבח הנאצל הנח מתנו האצלתו ובדרך זה הוא לחסר נח שאם
 יבנה להשוות נח המאציל לסתרי התעלמות שהוא חלוצו אי אפשר לפע
 שאינו מורה בעיקר הזה שהוא שוק נסתר ובגלוי לאין ולש מתנו הפרש אלא
 נפשימות ונחשוואה נמורה הנקראת ארודות . **הדרך הז' מפני שהוא כופר**
 בלה שאינו ניאה בעינו . **הדרך הז' שלודת שיש עיקר השוק צריך**
 לקחת שלמותו . **הדרך הז' שלודת שאינו צריך לקחת שלמותו**
 וזה שלמותו שלם לצורך . **הדרך הז' שלודת שאינו צריך לקחת שלמותו**
 היתן מתחלה לז' דברים הנאשן . **הדרך הז' שלודת שאינו צריך לקחת שלמותו**
 מורה באחרות ונחשוואה נמורה אלא צורכם חלקין המתחילין להתחלק

סוד השם לראינו

אם ישאלך שואל מהו הכורא השיעון וישאיוכן חסר . אם ישאלך אם ישירע
חוק חסר . השיעון אין חוק חסר . אם ישאלך היאך הוציא יש לאין . ולקח
יש הפשט ענין סוף לאין . השיעון עב אמרתי לך פ הוציא יש לאין אינו
חסר ופ היש הוא לאין ענין אין והאין הוא היש ענין יש ועל זה אמרו עשה
אינו וכן ולא אמרו עשה יש לאין כדי ללמד שהאין הוא היש והיש הוא האין .
והאין הוא הנקרא אמת ונקום חכור היש הטהרתי להוציא לאין קדו אמרתי וזהו
שטת עשות מרחוק אמרתי פ אין לאין אמרתי כופל פט הנראה והנעשה
יש לאין שאינו נראה ונעשה פטם בעקום אדוקות אין . ויש אין היש לאין
לברו . אלא יש ואין יחד הוא היש ואין . ואין היש אלא אין והכל אחד בפשיטות
השואה נעוה ועל חקירה לבר זה נחמתי הברכה יורה לבר שאין כח בשליש החסר
להשיג שלטת החקר הטהרתי באין סוף . ועל זה אמרו בעולם הטהרתי את הברכה
וכל הדברים הטהרתי והטהרתי הטהרתי והיחזיקו העקר זה הטהרתי נקראו
פליאות טעו שאמרו עלב טעוה בלילות חסרה . ואם ישאלך זכר אם
הצורה ית שיה לבר השיעון ית תן קבל ושוה לבר יורה תן קבל אשר קודם לבר
קדמו שהיא הוציא יש לאין . ושוה לבר שאין חוק חסר לא פש ולא באין . ולפי
שהכורא עקר השוה לבר לבר האמנה ודרך הפירה ושום בעקום אדוקות
אינו בטעמו ודרך הפירה מתחלק לה דרכים . הראשון . היש הוא כופר
ואות שאין לעולם הטהרתי טעו שטת אמר על לבו אין לים וזה נקרא כופר .
הדרך השני האומר שיש לעולם הטהרתי אך הם שנים וזה נקרא חסר . והדרך
השלישית שיש לעולם הטהרתי אכל הוא שבר אותו ושבר זולתו וסבור
שאין זה דרך רע מן שהיא שבר אותו . וזהו דרך רע מאוד איננו שחשבה אותו
על זולתו ואחר שהיא חלק שבנה למה ועבודה למה ואושב שהיא צריך
למה ולמה ואיננו שחפחות עבודות השם עם על זה שמה השם הטהרתי והוא
נבריה הטהרתי השם והוא הטהרתי שבר ענין . הדרך השלישית שמה
לעולם הטהרתי אחד ושבר אותו לבדו אך אינו ולא חסר שהיא השם על צדו
צדו ושיעור להם דבר ולפי אינו אושב לקיים מצותו והוא הנקרא השומר .
הדרך הרביעית שמה השם הטהרתי והוא אחד ופ לא לבדו יראו לעבוד
ולא חסר שהיא מצוה לצדו חסר ולקיים מצותו אך אינו מתקבל עשו
השם ית צדו יקיים וצדו יקיים ואינו לא חסר צדו חסר והוא הנקרא
אדוקות . כל הוציא ועל אמר הכורא והוציא חסרים כמות
יש חסר פו . הדרך הראשון שהיא דרך הכופר מתחלק לה דרכים ויש

השדים לפי שהם חקלם כח המעל ולאוהב אותם פח עבדים להם . והנה העשה עיקר
 העבודה שאר דברים והתעל והתקף עמהם עבודה להם הרגון . והנה התעל דבר
 שיש לו ענין וענין דבר שאין לו כח עשו לפי שהוא אומר שיש לו כח ענין
 יצא הענין יתקן לו כח והוא שאין לו כח יצא הענין שיהיה לו כח ולפי ראו להקדים עבודת
 כי שישפיע כחו שהענין ענין ועל דרך זה נקראים העבדים אחרים . והנה הענין לעל
 כח ולפי כח שישפיע ואינו התקף עבודתם והתקף להם עבודה לגל אחד ואחד לפי
 ענין . והנה התקף עבודתו להם האצל כח עשו ולפי אעלה כח עשו ולפי כ
 האצל כח עשו . והנה השם כונה עבודתו להם האמוז נבדל . והנה השם כונה לבר
 הארבע נבדל . והנה התקף לעל כח וכן עבודה אחת הכוללת את כלם .

הדרך הרטע

והיא אינו האמת שהבורא השפיע על בראיו והלכה
 להם שום דבר ולפי אינו חושש לקיים תורתו וזה
 הא שקרא אומר שאין השם פועל בעוה ובשעור . הכ
 כי אפי פועל בעוה ובשעור אינו רוצה להעביל עשאו בעוה בעוה תורתו לפי שהוא מושך
 כח האין סוף להענין עשו בעקף האשפיע ואינו חושש לשם ולעוה נכח שורש פורה
 יאש ולעוה והדרך לעבו לאמר שלם יתקן כי בעוה רור לפי אפי . ולפי לא א
 אעש עשאו בעוה האלה והשכועה ואחר שלא אקבל האלה על עשאו לה אהמוז ולפי שאין
 עיר עשו בעוה האלה והשם שהוא התקף כח האם לך והנה יא אה שאלו תורה כעו
 תורה ועשו שהעביל עשאו ומכחו לחפץ שאר העבדים בעוה האלה לך והעביל השם
 לרעה ורעה כול האלה הנעשה . והנה האלה שהטורא השפיע על בראיו והלכה
 והנה יר אך אין למסור אה העש צאיטרון שאם יאמא האדם אי אפשר שיכעור לו לפי
 שהוא שכל ששפיעם ואמא בעוה השם שהוא יאם שרעוים על הכל ולפי אי אפשר שיהיה
 לו תחילה ועל דרך זה מצינו דברי מלכותנו . והנה הוצא העביל האלה והשעור וסותר
 דברי האלות כען מושך בעולתו שהוא כח לעל אה העבדות והמושך העויר כי לבסוף הנעיר
 ויבוק עש כעו כי להשוות השעור אל האמן . והנה השולד לבר אחר ישא שאולי
 שהוא השולד לכל התורה לה פ זה הוא האות אין תורה תן השמים . והנה השם הוא השולד
 לאל עבדות להנעים שהוא תין . והנה שאינו האמת שיש שר לצדיקים . והנה שאינו
 האמת שיש עושה לרשעים . והנה שאינו האמת שיהיה התורה .

החלשים

והיא אינו האמת שהבורא השפיע על בראיו והלכה
 להם שום דבר ולפי אינו חושש לקיים תורתו וזה
 הא שקרא אומר שאין השם פועל בעוה ובשעור . הכ
 כי אפי פועל בעוה ובשעור אינו רוצה להעביל עשאו בעוה בעוה תורתו לפי שהוא מושך
 כח האין סוף להענין עשו בעקף האשפיע ואינו חושש לשם ולעוה נכח שורש פורה
 יאש ולעוה והדרך לעבו לאמר שלם יתקן כי בעוה רור לפי אפי . ולפי לא א
 אעש עשאו בעוה האלה והשכועה ואחר שלא אקבל האלה על עשאו לה אהמוז ולפי שאין
 עיר עשו בעוה האלה והשם שהוא התקף כח האם לך והנה יא אה שאלו תורה כעו
 תורה ועשו שהעביל עשאו ומכחו לחפץ שאר העבדים בעוה האלה לך והעביל השם
 לרעה ורעה כול האלה הנעשה . והנה האלה שהטורא השפיע על בראיו והלכה
 והנה יר אך אין למסור אה העש צאיטרון שאם יאמא האדם אי אפשר שיכעור לו לפי
 שהוא שכל ששפיעם ואמא בעוה השם שהוא יאם שרעוים על הכל ולפי אי אפשר שיהיה
 לו תחילה ועל דרך זה מצינו דברי מלכותנו . והנה הוצא העביל האלה והשעור וסותר
 דברי האלות כען מושך בעולתו שהוא כח לעל אה העבדות והמושך העויר כי לבסוף הנעיר
 ויבוק עש כעו כי להשוות השעור אל האמן . והנה השולד לבר אחר ישא שאולי
 שהוא השולד לכל התורה לה פ זה הוא האות אין תורה תן השמים . והנה השם הוא השולד
 לאל עבדות להנעים שהוא תין . והנה שאינו האמת שיש שר לצדיקים . והנה שאינו
 האמת שיש עושה לרשעים . והנה שאינו האמת שיהיה התורה .

בפני עיקרם וכל אחד מהם הוא לעצמו ועל דרכם אל היו תרצם אלהות
בדרך משפח עריך היו להיקר יהודה והדרך השני שהוא לאמון באחדות
שאלתו כח האצול ואז שהנח האצול שיש אחד וכן האצולות שאלתו ג'
שורש אחד שאין לומר לו התאצל וכן הנאצל נח בפני עצמו וכל אחד מהם יונק
מן השורש הנאות לו אעפ"י שהם שלחן חלקים צנח האצול וזה הדרך יב'
יב' אהן להאמון שהשכל יש לו עיקר אחד והעוף יש לו עקר המשפחה והן ולכן
יקרא וכן שהוא לאמון צמח רשויות חלקים זה תורה צארה עיקרי אעפ"י ששכל
הנח האצול והדרך הנח שהוא לאמון שאין בשולם רק טוב ודרך הנח אין לו
חלק בעיקר שזה אעפ"י שהיא ביה מנהג טוב על מציאות עב חלק הדרכים לשם
עיקרים אעפ"י שלח החזקה אלח באחד מהן והרי הוא טאל את שיש לדרך
הנח עיקר צמח עצמו ולכן נקראו תימן תלמידי ישו ועל דרך זה נקראו חננים
מן תי ששעה מצותיו של הנה חננים צבד והדרך הנח תי שאלתו על הנחנים
ג' חלקים חלקים זה תורה ואין לה שותף וחברה עם זה העיקר האחד כח האצול
דומה לנח האצול ואלו האמון ואינו חסר והשני כח האצול הנחלים והשלישי
נח האצול ופגל השלש אלה שהוא סבור צמח שהם חלקים צמח עיקר
זה תורה שהוא סבור שהוא נח על הנחלים בשולם ולכן הם חלקים צמח חננים
ואין להם חיה לאמנותם אלא הנחה לעיניהם שזה חלק הדמיונם המשפחה
זה תורה והדרך היה לששעה מן הזכרון והנח עיקר ואות שח' אפי'
ששתה הדבר ממוצע והמבצע עיקרן ולד הנחנים נח חלק הדבור
והדרך הנח שסבור שאין מנהג אלהות בשולם אלא כח חמלה שומעו כח
הנחנים ועל דבר שומעו כח הוא ראוי להתקיים ואין שום דבר שהמחוק
מן החמלה הוא והדרך הנח ששאלתו צמחי מציאותו של הדבור אך
קובע דעתו כח תורה זו והצמח חפצו משאר מצותיו והוא הנקרא קוצן
כח שאלתו קוצן צמחית והדרך הנח תי שהוא משנה כח תורה זו
לנח תורה שהיא תעוררה על שאלתו של הנח שאינו יודע לשם תי זכר
את הדבר לשם תי הקמיר את החלב עבודתו פסולה והדרך הנח האות
שהשם כל רע ואטו מעבדתו סיבת הרע והדרך העשירי האות שהשם
מומאום ואי אפשר לצרכו אס מוב אס כע

הדרך השלישי

האות שיש לשולם מנהיג ושור אותו וזולת
והדרך הזה תחלה לבעה חלקים הא שהוא שצד זולתו מפני שהוא סבור
שיש לו כח בפני עצמו הנח שהוא שצד זולתו מפני שהוא ירא להיקרב
לעבודת השלחן הנח שצד צמח על שאלתו המשפחה שם שיש לצד
אחר בעיקר חן השולם והנח שצד לשום דבר שהוא בשולם הנחנים לפי

חללה ודעתה יאמר היא אצרו ועי' ופי' כן : אמנות זה סדר זרעם לפי שאדם יכול
לזרע ולומר שאין הזרע צומח אלא צמח היסודות ואין לו תולדות זולתם עיקר קדר
הזק. אולם נכונה אמרנו שהוא נח יעלה שהזרע צריך להאמין שהזרע יונק מן
נעם הנקרא תולדות שמתנו נח הצליחה ונח הצליחה תולדה וזהו אמנות עיקר
זה סדר תועד תועד שהזרעם והתולדות מן הזרעם והתולדות מן הזרעם והתולדות
מז' שבעות ויתצבעות הוליס והוליס מן הזרעות והשעות מן הזרענים והזרענים
תולדי' הרגע תחילתן מהריפת העין שהיא תולדת העת התקיף התלדים נעם ובלקום
נכונה לצאתן ועת' לכל חפץ . הריפת העין הזה תולדת צמח אולם שהוא נח תולדת
והריפת העין נח תולדת שהוא תולדת אולם ולכן אמר אמנות עיקר שהוא סמוך וידע
הענינים צריכין להקבוע נקבעות המעשות להקבוע צמח צמחונים שהוא נח תולדת
נכונה צמחונים יתקבצו קדש . חוסן זה סדר נשים לפי שהנח האנושי עיקרו אדם
וחוק ויש לזכור ולומר שהיו דו פרצופין וליש צמח זה לא צמח זה לכן יש שהוא אולם נ
צמחונה אולם מאותן שהיו שנים מעיקר שוק עפר שהוא מן האדמה ותולדה שהוא מן
עפר שהיו השואה גשורה ותולדתה השואה ערי פרסוף אחד ותולדתו פרצוף תולדו
נצרא חוק ואין צמחם אלא הסך אצרים בלבד ובהדבקים היו לצמח אחד נח תולדותם
תולדת הזרע מנח התקנה ותולדת התקנה מנח הזרע והאולם הנקרא חסין שהוא תולדת
חוסן מן האולם צריך להחזק צמחונתו על שיקרא אולם נ' אין ואין להקרא אולם על
שאינו מתחזק צמחונתו חסדו להאמין שאותו עיקר שהוא נח תולדתו הוא עיקר שוק
ובדרך אותו הנח הוא ראוי להעמיד העליותו בדרך אחדות לא בדרך הפרדה נכונה
אל תתן לגזים חילך . ובה' נעם לא חסונם והתחזקים צמחונה אולם להאמין
שקם מעיקר שוק עקראים שלמי' אמתנישאל ולפי שהזרע המוליד נקרא נח נכונה
נח וראשית אופ' הוא נקרא חוסן שאין אדם מתחזק ומתחזקן אלא צמח יצועות זה
סדר נתיקן שהדיין הוא התרחיק הנזק ונקרא מושיע לפי שהישע פרי האמנה
נכונה תפחה ארץ ויפרי ישע והמושיע נקרא נחום שהוא נחמן להפרע צמח אמונה
ונחמן לשלם שזר צמח אולם . חללה זה סדר קדשים שהוא תולדת צמח ונחמה שנה
שקם צמח העש' התקדשת בקדושת הקדש . ולעת' זה סדר מקדשות שהוא צריך יועה
ואינו תלמידי צל' ידועה לפי שהמקרה צורך העוף שאין לו נח להזכר בלכך כלאו
העש' התקדשה הרהוריה ולכן אין לחייבו בלא ידועה ויש לחייבו בפעם שהדעת
מנח צמח שהיא מנח חמלה וזה הוא שנתב' חמלה ודעה נח' לנחום שיש צדק נח
כנה ונח' לנחום שאם אין חמלה אין פנה ואין דעה . יראתי' היא אצרו אי
אינא יראה אין אילא לאי . האמת צמחונה אולם הנקרא מושיע שהוא נחמן ל
להפרע ונחמן לקבל שזר אע"פ שהוא חנם ונכון ויודע דעת עשון אס' של י'
יראה בל' שוכוון צדעה רצונו להשלים רצונו של תלמוד שאין לו סוף ואין לו חקר

ל

אפי' תלמד אין לך חלק לעולם . ק"ו שהוא יעלה פנים חדשות שלא יודעו ואלו נראו וזכ"א
 אדם לחיים יהיה דרך רע להוציא עצמו מעל החיים עלן שאות שאין נח נחם לא לחסור
 ולא להייר שער נאסר האסור והורר המורר צורה ועליו אין להוסיף ולתנו אין לנקע
 ונאו שיש להם נח לפרש הדבר לערפם נח ש' לנו נח לפרש לעתנו ואין להם עליו נח ויהיו
 וצריך זה תוצאין התורה הנמשרת לעת החיים לדרך דעתם . לאותו דבר שהם חללים
 ומת שירצו שיקרא מצוק יקרא מצוק שהם יומלך הנח העלמר לחיים ולתצדיק בו .
 ק"ו תי שהוא מצוק חכמו ומכוון לבנות דבר תלמידי חכמים נח . למעט נכוד חכמים נא
 אין זהם נח להעלם . ק"ו תי שהוא מצוק תלמיד חכם שאין החיון לעשותו של חכם אלא
 נח נכוד חכמתו שהוא מלח העלון עלו שנת' העין נפשו ומקור השחה צדיק תמ"ו
 לפי רש"י . נח נשחטען ערש מלח הדפס התקור השחה כך נשחטען ערש ל'
 לפי רש"י מקור צדיק נשחה שאין היוצא יונע אל הצדיק הנמשל לעין נלד כ' אס"א
 התקור שהוא מקור הצדק "

רש"י

שם שער הנפירה " וזהו שער האמונה "

דרך האמונה

ודרך הנפירה שנים נלקוס אדוקות אינו צדקן . ודרך
 האמונה תתחיל למה דומים . הדרך היא תי שהוא תורה
 נח האמונה ונח האצילות ונח הנאצל שהוא נח הנביא התעורר נשבע התעורר שהם
 י"ו סדרי מלחה שהעולם מתעורר זהם עני שיטה החזק ונח המשא שנת' שם כי אלה
 לאשר אשיר . ונשיבא המשא שהוא נח להי' ונח האצילות שהוא נח מלאכות ונח
 הנאצל מתנה שהוא נח הנביא הנח לש עליו רוח הג'ס רוח חמה ונח רוח ענה ונח ונח
 רוח דעת ויראתי' הרי שבע התעורר שהמשא התעורר נהן להי' למונים ולחייבא
 הדומים למה צדק אפרו יתיר רשע . ושבע התעורר על י"ו סדרי מלחה מתחילת
 מלח נאצל התעורר ונח הצעיר ונח הצומח שושנו להעלים ונח הצומח שושנו תוליד
 ונח תולד ונח היולד נח שושנו נח להולד . ונח תחילת העם נח האצילות שהוא מ'
 מצריע נח הש' שארו שש ומפני שיש הפרש בין הנאצל ובין נח הנביא אין אינו צדיק
 לבאר איזה תהן נח התחיתעם שאין נהן נח אצילות אע"פ שיש נח העלום תי שיש
 של וישל נפשו שהם מנח אצילות והם שושל נח שאין בו נח אצילות וצדוק אינו
 לבאר כי שש התעורר שהם נח התעורר שזה הוא שורש ונח הצעיר שזה הוא ענף .
 ונח הצומח שזה הוא פרי . ונח תולד שזה הוא נח אב ונח התולד שזה הוא נח
 אם ונח היולד שזה הוא נח הן התחילת תהן שש תדור אלן נקראות נח הנביא
 וכנח כל אחד תהן נח תחילת שהקדים להם הש"ס ית' לפי שלא היה העולם שומדע
 שנה דוכי הקשוצה הנקראים סתרי פשוטה מלחה . וכנח שש תדור אלן שהעולם התעורר
 נהן ש' שיבא משא נמדרו שזה סדרי תשע עלו שנת' והיה אמונת ענקי חסן ישועות

ואנחנו עבדיו שהוא קדוש שאין קדוש נאותו וצוה אותנו להיותנו קדושים כאשר
 הוא קדוש . כמו שאת זל צמסוק והלכה בדרכו . כמו שהו קדוש אף אלה קדוש
 ונתנו חינו אף אלה היה חינו וכו' ואם כן שצריעין ישראל שיהיו על מעשהיהם יחוסדיהם
 על יסוד השם הקדוש בני שולחנו אלנו ככל מעשיהם שהשם ית' את והתקדשותם והייחוס
 קדושים כי קדוש את . והאחר כי על מעשינו הם צמסוק מעשה השם נמצא כי כל
 זמן שאנו עושים הטוב והישר שאנו מתקדשין שמו הקדוש לא תהיה ותיע . מול אשר
 לו שום קדושים אלנו כיון שנתן . ועוד לא נתן לנו אלא לך חקם ומשפטים צדיקים
 לפי שאנו מתקדשין בהם לצורא ית' . ולכן נתן לנו נתינת כבוד ויהיו מעשינו
 מתקדשים אנו מתקדשין בהם שם שמים אחר שאנו צריכים להתקדש לך ועל זה אמרו
 במסכת יומא בזמן שאדם קורא ושושע ומשאו ומתנו כזה צדוק עם הצדיות וכו' .
 עליו הנה אמת ויאמר כי עבדי אלה ישאל אשר בך אתפאר . אבל בזמן שאדם
 קורא ושונה ואין משאו ומתנו נאה וכו' מה הצדיות אומרות עליו האיתם פלטת
 שאתי יצוה נאה מתקדש לך דופן וכו' עליו הנה אמת למינה בהם עש' אלה
 ומאדנו יצאו . ונמצא שם שמים תהלה . והמעש על כל זה מה שאמרנו כי
 האחר מתקדשין לו מעשינו הנה כי קדושת השם ית' או חלקם הליים במעשינו ואחר
 שהדענוך זה דע כי כדיות חומר האדם ומכע סבתהיותו יע' או מוזב מצד הצדיות הולך
 כפי היסוד שחלטה נהנה ונמצא חבור האדם סבת קדושת השם או חלקם כפי הדבס
 שיוכל צוה אותנו על זה והזכירנו אלה כי נצמד לקדש עשינו צערת השמש נאשר באה
 הקבלה צמסוק והזיתם ארבע ישראל המומחאיתם תפע שזוהיה הסבה להוליד אדם
 צעם צדיקים מתקדשין שם שמים . או רשעים ותחלק את השם ואחר שהדע כי
 הצורך לעשות מה שאמרנו צריך לקדש עמנו צערת השמש . מה היא הקדושה הזו כי
 היא נחלקת לחלשה דברים . הדרך הראשון טהורת החבור . הדרך הז' בזמן
 החבור . הדרך הז' בלכון החבור . הדרך הז' באיכות החבור . וקצת ענש לצד
 על אחד מאלו הדבס צעשן שים שוק לפי כוונתך ועל אחד מהם צריך אחד .

שיק שט

הדרך ראשון טהורת החבור . דע כי חבור האדם אל אשת
 נחלק לשני דבס . הדרך האחד הוא כי חבור זה הוא האשן
 קדושותי כשיהיה הדב צמי אלה שאנו ובזמן הראוי ועבונה הראויה . ועל ישוב
 אדם כי חבור הראוי יהיה צמי ופעיר חללה מזה כי החבור הראוי נקרא ידועה . ולא
 לחנם נקרא כך שחורו וידע אל תנא את רונה אשתו . והסוד כי מפת הזרע נשמה
 נמצאת בקדושה ובמרהרה נמשעת במקום הדיעה והפנה שהוא העלם . וידוע שאין
 לא היה צד קדושה צולה לא היו קוהין אל החבור ידועה . ואין הדב נאשר סבר
 ומצב הרב כי משה זל בעורה הנבדס בהיותו משבח אל ארסאן על מה שאמ' כי ה'
 חוש המשוש חרפה הוא לנו חללה חללה אין הדב נאשר היוכ האמלא לפי שיש

חמלה ותעשין תהקיימים מפני שלא נשעמך נקן אלא מפני העיקר השלם להם שזו
 היא תעלה כוונת צריאתם בני ליתרון נכח כוונתם ותק שאין הקרקוד השוט אלא
 רמת שקל ומתנו ואין הלב יכול להיקר ואין הפה יכול לצר וזו היא הייחוד
 הגדולה שאין לה חקר ואין שום דבר מתקיים וולתה לפי שאין חוץ ממנה ופעל
 השבעות והיות הם שבעות שכן כלל ענין סודי סליחה שהעולם מתעורר
 צריחלים וברין עש שיצא משין צלתי ונקת לא יתקף אינו תעקף לשאין שפכ
 אכל תעקף הוא לשפס . שנק אמרו ז"ל צולה השוכה
 שתקדש גזר דיין של אדם וארון העולם
 יתן לנו לעשות השוכה שלמה
 למשן ונהיה מעשני שמו
 אמין ואמין .

יערך השם וישמרך

א. א. אשר נשמי להיות זרין לחקור על הדופס אשר תהן קדע ייאת השם והכל
 ללתי צדק האורה התאורה אל מול פני התורה המורה להכל מערך האפלה
 התעלה את העורים אשר לא חזן הלאורות התורה והיהם הנה צקשת מלש
 להורותך הדך שנה יול אדם לעשות צדכו ויהיו כלל לשם שלים בעשן חבור
 האדם עש אשר עי לבות לבנים בעש הוואה יאויין לקבל עול מלבוש שלים עליהם
 וצדאות מתאצתך הולגת אל דרך האמת אצנה לפתח לך שער צדק בעשן נדי
 שהשין צקשתך הנונה צדקת השם הנאלגה ונדי שהשין צקשתך תהר ושיקיה
 לפעך נשמן שרן אמר לך הדברים נפרקים שמה ענב קנף התבושה .
פרק ראשון
 דע והבן כי בהיות אומות ישראל בעלה ומיוחדת לשם
 יתג ויתר באמרו עש זו יצרת לי אה צמק זה עש זו
 ואה צמקום אחר יא זן אמרו לך לצורה שוק וזהו שאינו אומה אהה אחר ושאר
 אחר ולי בעשן ישל עי אחר . ואה אחר כך יצרת לי כלן הצלותו לי להוית
 מיוחד לבדדי באמרו ואצדול אהרם מול העמים להיות לי ועדי ידעת כי הנהגה
 העצמים נפי הנהגתה שהם דואים לאדונתם . והנה השם יתג הוא אדוני ואמרו

איש ולויה המערה בלוייה שלם . ועל זה אמרו חרפה שצא לב ואינושה נשנכמו ע
 שמונים לביל ואמרו ואן אהיקם של אל תה הם וחפרו ערפו בעשן הרצוצים . ואם
 תבין סוד הרצוצים והקול נשמע פניהם . תדע מה שאמרו ז"ל בשעה שאדם מתחנך לאשה
 בקדושה שנה שרויה פניהם . וצמוד א"ש וא"ש יהי נחמיתו שנה תסתלקת
 מצפיהם אם אש והבין כי צדקן על כל קסוד ואס כ נעצמו על הרצוצים שאמרו
 מצוארים . ואל זה קסוד נקבוינו באמרים שלשה ארבעים . שבו צדס וא"ה
 אבו ואמו ועליהם ה"ה . ובעל קדושין אמרו נשאדם מנצ אבו ואמו הקדמה
 מעלה אט עליהם נאל ריח צענים ונכדונ ואם היה בנצ נעמי היאך היו קללן
 את השם ית' בנצ שהוא נא . וזופי . והנה השם ית' אמר לאברהם בעשן מולד
 יצחק וצרכה אורה ופ ענה לך מעלה בן . ואמ בעשן ונקה ויעקב ל . י
 ויהי רצקה אשה . ובעשן רחל ולאה ויפנה את רחמה . ובעשן חנה וידע
 אלקה את חנה אשה . ומעוך לה ויזכיר יי . ואמ על לא יהיה השלם
 ועקרה בארץ . ואמרו ז"ל במעב שלשה מטהחות לא נמסרו צד שלם
 והאחרת תהן הקדיון שנ ויפנה את רחמה ופ . ואמ היה בנצ נעמי תהלו
 להקדמה לעשותו על ידי עתלו צל שלם . וצראש . רצה בעשן וימ אלה של
 הדרך ופ . בקש יהודה לעבוד וימז הקדמה למלאך הממונה על הכרואה באגרו דע
 ככוונת הלב האם וחפץ היתה בחבר זה . ופיך נולדו שניהם יאומעים שניה
 צדיקים שניהם מקורם שניהם צדוטה שמש וירח . פירן וזרח . והבין
 בצורה סדרי עולם כולדו . ואין בחבור שלהם נצאי נאשי אין נצאי צדקן פ
 קדר בעולם כוללם ופרעם . ובעשן יודת נאמ ויהי יי קדיון ותלד בן ואילן
 היה בנצ צדק וירי עב נאמ הבן אל עמל לא יולד מקור עולם תדאיות צדק
 אם כ נמלאו צדיו היוע העלעל בעולם מצד אחד והוא צדיקיה החבור לשם
 אין בנצ קדוש ונקי למעלה הימנו . ועל זה נאמ בחיבור הצדיקים נאמ
 אצרך צדקן ידעתיך . הנה יחס צדק הצדיק אלנו יל נאילן הוא מצד
 צדקיה הזרע הנשמה תן הצדיק . ואמ אצך . אבל בשעה השיץ שאותה
 מטה נלה מנאה אין לשם חלק צדק . אמר עליה זורו השעם תרחס והבן שהם
 ונצרים תילוק השם ית' . והנה ל הרצוצים שאמרו הם סוד מערכת סדר
 עולם ונציו לוחית מצרים בעקבות צמוד תקבל ותשפיע . והנה חבור
 האדם לאשה נשהוא נראוי צלילון פאת השלם וארכ נאמרו נה אמר
 יי כומה שלם וימל ארץ ויוצר ארץ כוח אדם צדקו . ואמל ואנדרתי על
 ארץ יסדה שהוא והם מעלה אחת לצדאדם . והקסוד נשה אדם צלמנו
 כלן נם אט שותף בעשיית האדם והשותפות הזאת פיתן האב והאם
 נמשכים על סדרי העץ השם ית' זורה בנשמה . נאמרו ויפח באפיו נל

מפת

שום בלא תעשו זה שמתן ליכנס שאינו מוכנס שאילן היה תחתן שהעולם מלא
בכונה לא היה אומן כך חוט האחר אבל אין עתה תורה הקדושה לתלמידי
שהשם יהי בראי הבל עש שמרה חמלה ולא צרא דבר שיהיה בו צמי או פער
שאלו נאח שחבור הוא דבר של צמי הנה על המשל הם על הצוות והרי השם יהי
הוא ציאלו נאח הוא עשך ויכונך . ואלו זל נאח חולן מלמד צרא דבר
כוונות באדם . וצמל קלה אמרו את אשר צר עשוהו . מלמד שהוא וכל
דינו נענו על כל אבר ואבר וכל אחד מהם תשיבוקו על צנו . ואם על המשל
הם דברי צמי היך צמי השם יהי דבר שיש בו תום או ציות ואמרו שאלו כן נעמא
פעולתו פתיחות . והרי ארון הנביאים מצרים זאת הצור תמים פעל . ואח
וירא לים את כל אשר עשה והנה טוב מאד . אבל הענין הוא נענו שיש
עבור שנים מראות צע אין לבנו עשן קלקול או צמי והוא צרא איש וצמא וצרא
איציהם והטנם מתקונתם ולא צרא צמא דבר צמי . והעזרה הצדקה אמרו
נעשה צמי ויהיו שנים ערושים האדם ואשתו ולא ירבו צמא על זה קודם שחזאו
לפי שהיו עמוק צמא וכל כוונתם לשם שמים ולא היו על המשל צמא הם רק
נעמא או פרום ושאר איציהם העך אמרם צמא אחרי ההנאות העשות ולא נה
עכוונו לשם שמים אהשלים וידעו ערושים הם . ופרש זה פלא הדין
נעמא צמא שפ תורה הם נצרות ונשנות ונשנות או עשות עכלה יתן
הנאות הן מלכות כך היו על המשל לאדם ולאשתו קודם שחזאו לאחר שחזאו
ועמו שיש צמי מן האי צמא מלשמה נשנות המוצר וכשורתו הירע יצבו צמי
וכשור כך איכע לאדם הראשון על המשל אסם לפי דק זה נעמא שהשם
יהי על דרכו משפט וזה היה ונקיות . ונעמא שהפער על צמי מלמד פעולת השם
ועל זה אמר שלמה לבד ואה זה מצאתי אשר עשה השם את האדם יצר והמה
בקשו חכמות . כלן אין על איציהם האדם מצד הצדקה דבר קלקול או פער
פ הבל צמלה עלונה דבר מתוק ומקובל ומוביפה אבל האדם צמא חזאו
ומצא פער בצדדים שלא היה בהם סעור ולוח מלחמה והצן זה מאד והנה
סוד יי יליעה שאם רומן כך הוא סוד היות האדם כלל צמור חמלה והכונה
ולעת . פ האדם הוא סוד החמלה והיא שם סוד הכונה . והחבור האמור
הוא סוד הדעת וזהו סוד איש ואשה צמור דרכ הקבלה הפתיחות . ואם כן
הנה החבור הוא עשן עליי צמול צמא נפי הראוי והסוד הצמול על זה הוא סוד
המחצות שהיו למחצות זה צמא צמולין זכר צמא . ואילן היה דבר צמי למ
היה מצוה אדם העולם לעשות ולשים ידוהם על מקום הקדוש והמקור שכל
המקומות שהוא על יסוד שטוק מצד . ושמור הסוד הזה ואל תגלהו לאדם
פ מלאן תראה סוד עליי חבור הראוי וזהו סוד שאח עכמלה שטוק

להשפיע על כוונתו וקוא לא יחסר דבר שיהיה נחשב עליו חמשה נראית לפי
 שצדי קול נח אונת להשפיע תמכנו ולפיכך אמר אשר פרינו יתן בעתו דהיינו אל
 מעלי שבת ללכת שבת. ומתק לך ועלהו לא יבול לך יהיה חיבורו לשם שמים
 ויצא לדי גמר. ומעט היות ילול שבת ללכת שבת לפי שהצד יסוד עולם
 וקוא דומה עולם הנמשך ממעט שבת ללכת וכוונתו אל בעוהו קלמדי חמשים
 שיהיה כללי שבת כדי להיות דיוונתם לגמל השגות דהיינו להוליד צורה ראויה
 לעבודת השם בעשר נשמה שלמה עלונה ומקורה כאחרים ופוס השפיע שבת
 ונפס. והוא הייתה הנונה לזה בעוהו קלמדי חמשים והכן האל על כל שאלו
 עבותם צוהו העפנות דהיינו ששתי ימי המעשה כן אם פוס שבת שבת והיות
 והוא עולם הנשמות וענה הואל נח ופן ומב לבך. ואמר אשר עוררנוך על זה
 נחזור למה שהיתה כוונתנו לבארו ונחל כן זמן החבור נחלק לשלשה חלקים
 החלק האחד זמן העונה מלפני השפיע חמשים. החלק השני זמן העוהו
 מלפני המזון. החלק השלישי זמן העונה ילול השעות. אמנם החלק
 נבר צארינו וצפיק זה. והחלק השני שהוא זמן העונה מלפני המזון. מה
 שהצריך לענין כן המזון שהאדם צפון כן צריך שלשה ימים מאחור ולמחרת
 הרפיעות נחפך למרע או לרס לבן מפרנס את העוף. ואילן שמש ארס
 מאתו סמוך לאצלה הנה באותו הזמן מבעד העוף יורה וקדס מערב ואי
 ואינו זך וצלב והנה אותה מפה הנמשך מעניו עבודה ומקוללת שבוחר
 וילמונפה ומונה נקיה ולא מקורה וזנה. ואם כן קולל היולל מאותה מפה
 מיוסד ליסוד עבוד וילמונף ועשו נאח הרה עמל ועל און. ועל זה נאח
 זורה השם מוחם למי שזרע ממחרת המיפה הקיא לחייב להיות היוצ
 מיונף ומשוקן. ולפיכך צריך אדם לבין שעה החיבור שהייתה בשעה
 שפשו על אדם מיוצרת עליו ואקמו מבעד העוף מרתיחת המזון שאכל
 ונחלק הדם ויכילו השמרים לתקומם המבעד ויסודות העוף האדם מקומו
 צמדי נכון שזהו סמוך לזרע הלילה האחרון ועל זה אמרו אל על צמדי
 הנא אנה צמדין אונת על שני דברים הייתה המבעד על מנת שבה אנה
 כן צמון לצדום נל ואח ל יצחק כל היורה מלוחו צן צמון לצדום הוין ל
 צמם זמרים שנה וצמדי המלח צמם שבע צמם. יב נחמן כל יצחק
 חל און אשהו מלפני נפלים. נהי הנא המלח צמם ונהי הים ימלחן.
 יתוק ללכת. וצריך אכילה שלק נהנה הזאת. ילוע הוא שאין פתי
 או סל בעולם שיהיו צמדי המפס עתה המלח כן צמון לצדום ונהי אדם
 להיות לן צמם זמרים ועל זה היתה המלח על און שיאמרו עמודי עולם
 אנשים חמשים ונכונם דברים נאח. אלא שהם הסתירו לצדיהם צמדיים

שאלת חיים . ואז וישנה העשי אלהאין נשקיה והרוח השוכה אל האלהים אשר
נתנה . ואתם בעש עינים לאו והצמון אס וש צורה בצר שהס ית שוקף כן
אס כן נלמא חבור האדם לאשתו נשקיה כראוי שהיא סוד צען עלש וישאובן
ויעשה כן האדם שוקף להנה נלעשה צראשיות . ונה סוד שאמרו ז"ל
בזמן שאדם התחבר עם אשתו נקלושה שפנה צעקה נסוד איש ואשה . וזהו
כאדם אצרך צען ילשתך . וסוד קדש לל כבוד . וזה שאמרו נתיחללו
שפנה ילקההת מליצי פהס נסוד אש אש . וזה סוד זכור ושעם מרחס וקצן
זה תאר התעלה בזה והשפל בזה . ואחר ששריכוך על יסוד תהיה הדין
האחר תן החבור אשפלק ואורך ואודישך הדין השם שקוא הפך ההשן פ
צותן שאין חלם התנוון כן לשם שלש הנה אותה קזרע הנלשך משנן מפה
סרוחה ואין לשם הילך צד וקרא משחית דכנו על הארץ והנה עטו לה לבנה
וכן ע אשה ותפאכ עלשם לענן בהיותו מזריע זרע תקולקל ומיפה של
נזרקה כסמן תלאור . וכנה אמרו ז"ל בעצמא זרע לבנה . שאין לשם
ית חלק צאות מעשה ועל אותן תלבות נאמרו זכור ושעם מרחס כמו שאמרו

ועל זה נאמר צורה והיותם קדושים פ קדוש אפי"י . ועוד נבאר זה עכ"ל
הנחיס כבוד נבד כגו ה"ל .
בזמן החבור קנה שאמל השם ית

פירק שלישי

אירה פחותה ועננה לא ירע . ושנה התורה צורה ולפורה התלמוד
פ העבודה והתורה נשפ סדר צע אדם ואומנותו . ועשו עמ לבד
בעניות שאר בע אדם ועצר בעיותו ולמדו חמלים עליונה הראויה
לצר עלה שהיא מועצ צדק לעבד שבת ועל זה אמרו אשר פריו יתן בשנו
זו שכורה תלמידי חמלים וידוע פ זרע האדם הוא חיי העקף ותלמוד זקנו
פ הוא הדם התבוחר והנקי אשר בעקף שאינל לא היה כן לא היתה צורה
תלמידיה כן וקנה הזרע הוא חלק תלמידי העקף ויש כן חלק מלל אבר ואם
פ צדוע שלם יולד עין תאמן ולא אימן מעשן רק על אבר נעמוך משבע אבר
אחר דומה לו כמו שלם יולד תארעון החמה שולס ועדשים ולא תזרע א
אדם שור אושה או חמור . ואס כן על אבר ואבר ולל צורה וקנה יש לו
טבע מיוחד ונה ידוע שמתבן הוא כולל . ואין לחוש לשומא שמועלד
פקח פ פו האבר תלמי נאבע הולל לעק ואס כן שהזרע הוא חלק מלל חלק
מלל אבר ואבר תלמי צרי האדם אין צדו ליהיותו מלמי אצל אשתו תלמי
תמיד נתיבעל פ אין יהיה כמו השג ותאור ששן תלמישן ולל חלקי איצדו
מתמעטין והולעין ונלן . אכל בהיות החיבור לעשה ידועה מליני שכל ללי
שבת שהיא סוד וחזרה ולל פנים ואחר נשבעת ותיה שבת אזי וכל לה שפוע

מטעם המצב על מקום והענין מצד ידוע שיקור החזק לפי הצפון
והחום הגדול למטה ולמעלה ודעם כי החזקת הקצוות הינו
איכסן ולכן המצב והישר אצל המלות הפיזיות הם הנבחרות ועל זה אמר
זלמה ע"ה אל תהי צדיק הרבה ואל תתחש יותר . אל תבצע הרבה ואל
ואל תתיסב . ועל צפון ודרום הם שני הפנים לחום ולקור והם באים הנשנות
הספורות רבות בהם דברים והמאוס צם . ואמרו כי המשתלש מן המדות
הזו ע"פ ציון המוצע בין החום והקור אז יולדו מצדו לזמן ולא יזרוע
מקר אצל יונת לבועל בשרו ואז האשה תרחמם להזרוע תמה וטלל אז
זרע האשה במליון החומר ונאיבא אחר כך זרע האיש טללא במליון היוצר
אמצור צורה צחומר וזהו סוד אשר נהרע וילגה זרע . והוא סוד זה
שאמרו חתמים אל צד המשהין הצדיקים על צד האשה הווין לבו נפש זרים
נאלרו הנה נחל י"י נפש שר פני הצפון . ואספן צדיות המין בלזה הפן סוד
קצות תפוע סין צפון לדרום הווין נפש זרים כי טללא זה הפן סוד תלג
שעל שקט קצת ילדה תהיה מצד המליון אצל המין הנקט שילד צח ונקי וזה
שאמרו בין צפון לדרום ילד בין קור והחום . וידוע כי איש שילד תמונה קרה יהיה
לעולם פתי ומלל ויהי שילד תמונה חמה יהיה בעל נפש וחמה ונקל לנפש אחר
היולד תמונה ולמעשה בין קור לחום יהיה לעולם חצי וחושב צדוהו יקר וזה חוש ל
תבונה ויהיה במלותיו איש מועזב נפש הצדיות . ועל זה נאמר ועד לחומר זרע
חמים . וזהו שרשן צד נקרות לא אצל ולא חומר לא חפץ ולא מופש לא חרין ולא
נפון למד שכל אל המלות הוות באדם צדו המצו בין החום והקור והוא סוד בין צ
צפון לדרום . והוא סוד צפון זרים אצליו . אצל המליון חין אצלו מלחמת
יש צד זה עיקר צלל והענין פורה לך צד שפיר אורה . צד ידועה המליון
תמכר וזהו בעטן הריא עוצה צדיות ית' לחוש לה ולחוש קרא עליה צדום אצד
צפון ידועה והוא סוד כותק תמרת בין צפון לדרום . והיא שצדא יאורחא נלחמו
לה ולחוש זהו ענה לפי החום קרא עליה זורו ושנים חיים . וידוע כי סוד המליון
נפלים הוא צד העורר החם אל חמה הקצוות אם לצדו אם לעצמו אם לחום אם לקור
כי צדיות החום המוצע לעולם לא תפיל מאשר צדיות המלח בעטן המלח שלא יאורחא
לאחר הצדוין ואספן נללא זה נלחמו לה ולא לחוש יומה חן הקצה האמצעי והוא ק
קרוץ להיות נפל אם לא יאטקו המצד חיסור שקריא . ואם החתיר הנה צם חסר
הריא . דע כי אע"פ שקריא לא חזרה לפלח האמצעי אלא שנימה לקצת הבהאורה
צדו ולא ילגה להחזיר נקצת האמצעי . חס כן בין והקצות צדוין צדוין למלח לשל
חמתו וקריה זונה לבגים האווים להוראה . והנה כללן צדיות זה ל' חתים לעונה מצד
החיים ולצד המליון ולצד השעות ולי לך כזה .

נח מליון האדם להוליד טוצא מצד שהיא מנהג ודבר זה נעשה צד מוצר קצונו וקנה
 נהגה צד האדם עם אשתו אם דמיונו ומה שבוטו עסקים בצדו חמלה ופנה ומדור
 טובות והעניות הנה אותו הדמיון אשר במחשבתו יאלן נח לצדו הצדק במחשבת
 הזרע צפי שיהיה מנהג נעשה החיבור כל חמק וזהו סוד ניקח לו יעקב מן
 לבנה לא ולן וערמון ויחול להם פלקה לבנות חמשה הלבן וק' ואלו ויחולו הלבן
 את המלקות וילדנה קצאן עקורים עקורים ומלך אים צדליון הצדור הנחמה נחלק לה
 והנה יכול שרדונו על זה בעל צרכות ויחמק בזה חזיל ויתב אשש מכלה את
 וי סלקן ואתין צותי שאל מוקדח לה קבלן צי להוולו זועא שפירא צותה וק'
 הקבוק המנהג הצדוק הזה עקור יענה החסוד ע בהיות האשק המחשבה צופו צפ
 בעלונה המחשבה והתחצות לבנולה אותה המחשבה אשר במחשבה הצדור צדור
 קולי צפי הדמיון שהיא מנהג ואם כן ומלא הדמיון סבה נדולה והקדור והמחשבה
 לצדורת הולג ומדורו נאשר פארין ואלו שהדבר כן הנה הקדור והמחשבה
 עמאם להיות קולי צדור אורשע נאשר החמון ערם על זה ואם כן צדור על אדם
 לוקות מחשבותיו והקדוריו ולכותם צערת השמיה ולא יהיה מחשב בצדו עפדה
 ומה ולא יחשוב יק בצדוים קדושים ומקורים ויפנה מחשבותיו מכל הקדור רע
 ומקרים ויהיה מחשב בצדוים קדושים ומקורים וקדושים אנשי מדע וחמלה ופנה
 צי אופס המחשבות יחול על הזרע ויצדורו וצדורם צערת השמיה וכן יאוי
 מ שיהיה מליצב צערת אשתו ומחמלה ומכנה ומעשה בצדוים המחשבות את
 הלב נדי שיהיה צפ היא מוסמלת למחשבות מהירות וזכות יהיו שנים אחדים
 צדור המלצה ע אז צדור מחשבתם יחמד ויהיה צפנה צדור צדור ויולד כן
 צפי הצדור הקדור שיעירו ואלו נחמה על צדור זה ע מדע משום הוא אפ
 לשפ חמלה המחקר ע צפי המחשבה והקדור שיעבור על לב האדם ומצד
 צערת חבורם יהיה קולי מונן ומצדור אם מוצ ואם יע אם נא"א מנוער ועד
 הצדור יהיה מההיא מצדורתה אלה כן שחור והיתה היא והמלק צעלה לבנם
 ויפס צדור ומשכ המלק לרצה מחשבה מחשבות עי שצא חנם ואח זוא ק'
 הקדור צערת השמיה באדם שחור וצדור ומלא צדורות שחמלה במחשבותיו
 אותו חדר שיעלמו בו וחמלה ע היתה עסקתה באותן הקדורות השחורות
 והקדורות צפן צערת השמיה וזה היה נעשן המלקות חמשה ואלו המחשבה
 ע קרוב מזה קולי מוצר קצונו ע האדם שנאכלו לב שומה ואלו חולו הידוע
 לאותה הנשינה הנה חמק אותה דמיון שהיא מנהג צדורו לא יוכל להקריב
 מים ע מיד ידעה לו שיראה בהם נלפס אומים ופס צדור על ידאו דמיון ל
 נלפס נקיס רפס מאד מפני רוב הקדור והמלקות אשר נלפן מצדורו
 צדור עזרת הקדור והמלקות וקצו זה ע מאד ויאה מכלה וקצו דעיס

חיותה האמת אשר הבלתי אכזר למתא . ואם כן הרי הודיע כי כל אן יצרים עשנים
 ונחמסים תולדותם הם דע חוסן לבלתי תינת טרונשורת ואם כן נשאתו מצריך חכם לקדם
 עצמו בשעת המעשה הוא כן התחון כלל בקדושה זו כי ראוי לאדם לאכל מאכלים הצנים
 והלוצעים בין הקור והחום ויקוון תן הדברים המולידים להם נקי ומקור מאחר שאורו
 הם עתיד להיות נהפך לזיפת הזרע והוא עתיד להיות יסוד וצפן ללב הכולל לחיות
 החיבור כי לא יהיה התחון טוב ונקי ומלאה תהיה המופה נקייה והלוצעת ואם יהיה
 התחון עב ועכור ורע תהיה המופה פס קרעה ועצה ועכורה ומאונפת . ואם כן נאלץ
 התחון עתה להיות הולך נלובן חס או פת צדיק או חסע . עלו שאינו אחרים סתך
 השם ית' בתורה פרשת משנה כי תרדע למשה ולעלות חמורה ואח' ולבדיל בין
 קטלים וכן המקור וכן החיה הנחלש וכן החיה אשר לא תחל . וסתך לן אזה כי יסבע
 וילגה זכר וכן . וסתך מצד האחר פרשת טענים . ואח' הגשש פרשת למודות עמלתיים
 ופר' אזה כי תרדע גם באמצע להודיע אדם יצול אדם תן האמנות הרעים הוויין א
 צנים הצנים קחשים ומקורים . ואם לאו הרי עשנים צולש ועמלתיים מתחזים עשנים
 מצד מופה הרע שקיהה מאותן האמנות התחוקים . ואם כן הנה סתך האמנות
 אמורה למשה אזה כי תרדע להודיע לך מצריך אדם לקדם עצמו בלאמנות שיהיו
 הצנים לרשעים כי שיהיה הרע נקי ומקור ופיוט ומתוצע בין צפון לחום כאשר אמרו
 וצדי קודעין כי כפי התחון יהיה הדם היולד ועפי הזרע יהיה הולך הכולל מתכו . וכן
 וצדי ידעת לה שאמרונו שלא יולד תן הסוס ולא תשאר הצמות אדם ולא תן החמה
 עליוס ופולס . וכן נחמר כי אם לא יולד תן הרע העכור והעב כי אם אדם תצוקן
 ונענב נחמו זכו הענים תיחס . והנה הודעין צדיק זה בין התחון הריאוי וע
 עורה ראוי לנו למר כן עור כי כן תן התחון הריאוי אין צריך לקחת דלי תלוי העץ
 דק דבר פיוט שיוכל הידע לחון אורו ושיוכל לתקן להתחפך עם נקי ומקור
 כי צדיות האמת להרצה באמנותם אע"פ שהוא תן הדברים הנעשים הנה רצוי
 יהיה צדס שלא יהיה נחמן ויפסד באצמותו ויהיה חוזר רע ועכור ומחונק יו
 יוהר תשאים יהיה מועט תן האמנות הנעורים והנפסים והרענים ולפיכך ראוי לה
 להזהר פס צעור התחון כאשר יתקן בשן התחון שלא יאלץ אלא כפי שובע נשאו
 עלו שאח' שלמה ענה . צדיק אולם לצדע נשאו וצדן רשעים תחמר . אם כן

פרק חלש

אמור זה העיקר הצול שהודעין . צדיק
 הדרך הרצוי בצוונת החיבור . והנה האוי
 לדעת סוד צול אמרו רבותי אל הרקוד עברה קאים מעצרה . והנה האוי
 בצדדים אהם נשוא אל עולם והם וסרבים צמחה חרוב פשלים . דע כי השם ית'
 אקרא ליענה הקדון פועלתו במעלה תמימה ונתן כל מצע ועבע מצעש השם
 כי תיחד פועל הרצוי אנתן לן במעלות מובל . אנו דק צדיק פס . והנה נתן הנה

לבעל הקלף כי תחשבה האדם היא מתקור הנפש השוללה שנשנה מן השלונים
 ויש בה נחשבה להרשע ולהעלות להצבעה מקום מוצאה ובהצבעה ארל
 מתקור אז היא עבקה סאור העלון שגם נמשכה ונעשין היא והוא רצו אחר
 ובהחשבה חוזרת להמשך ממשלה למטה ישנה הלב נלמון קו אחר ואותו לאור
 העלון נמשך למטה עם החשבה שמשנה אותה למטה ונמצאת שפכה לשורה
 ומצדך פך ואז לאור הבהיר נמשך ומתפשט באותו המקום שנעל החשבה יושב
 גם . ולכן היו החסידים הראשונים מופקין החשבה עליונים ומושגת החזון
 העלון למטה ומתוך כך היו הדברים מתקפין ומתבררין נפיו בה החשבה וזכו
 סוד נפחת השמן של אלנע ועל הקלח מלוח . ואחר שהדבר כן הוצרכו יתת
 אל למען כי בהחזק האדם אל אשתו ומחשבתו עבקה בשלונים הרי אותה החשבה
 מושגת אור העלון למטה והיא שורה על אותה מופה שהיא מתכוונן עליה והקרה
 בה נעשן ספחת השמן ומצאת אותה מופה נקשרת לחזון בחזון הבהיר . וזקוק
 במרס אצור צעמן . דעתיך ונחום תצא תחום הקדשתך מלפני שבע נקשר החזון
 הבהיר במיפת אותה צדיק צעה החבור לפי שהחשבה נקשרה בשלונים ומשנה
 החזון הבהיר למטה . והכן זה עי אחר . והכן מלמי אסול גדול בעשן אל אצרה
 לו יצחק ולא יעקב . כי זכו הסוד שלא היה מחשבתו נפרדת אפי שעה אחר
 ונען אחר מן החזון העלון . ונמצאו האבות נעבדין הקטן לאדון קטן עלם
 ולפי אלו אצרהם לו יצחק ולא יעקב . ואם אמרו לו כי צלעה זהיוע
 עוסקין במאכל ומשנה ומצב ואחר עסקיו העץ מה תהא עליהם והיתה
 התשובה כי אם עסקי העץ כל כוונת היתה לשמים ולא היתה לחשבתו
 ופרדתו מן החזון העלון אפי נען אחר ומתוך כך זנה יעקב להוליד שנים עשר
 מצויים כי אם היו צדיקים תלמידיהם אין צדק נפרד ועקש וכלל האויים להיותם
 צדקו סודי שלם נושא כל יום לבי שלא היה לחשבתו נפרדת מן הדבור ה
 העלון אפי בעת החבור והתשמש והכן זה עי אחר . ולכן אמר עלמה
 במשלה הנערצם נעל דוכן דעהו והוא יישר אורחותך . ואמרו נעל דוכן
 דעהו אפי נעל צדק העץ קטן נעל . ומה שאת דעהו עדי דעת מהול
 לצון ידעה שהוא חסר הנפש השלילת וכבוקה באור העלון . כאשר חבור
 האדם באשה נקרא ידעה כי דעה הנפש בשלם השלם נקרא ידעה ונבר ידעה
 שלא נקרא האדם יודע רצו פלוג עי שנדבק הצד החשבה במשכל והכן זה
 תאל . ואם כי הדבור סוד אמרו נעל דוכן דעהו ואולי צדק והוא יישר
 אורחותך כי החזון העלון יהיה דעה עליונים והיו כלם צדק נכון וקיים
 חקו אמרו לו וכל העשיר יהיו לשום שמים . ואחר שהודעו כי זה התקין
 בהיותו הרהורי עברה קצין מעברה . כי בהיות אדם לחשב בצדו רשעו

על קוץ יעל לא הקדור בשעת השליש חוף הנצחם אם אדם הקדור בצערי סעודים
נקיים ומקורים הנה אותה ההדור אל על מיסר הזרע ויהי קול מצויר בצורה
אותה הקדור ונעטר להיות צדיק צמוד ואצבע ימנו . ושלנו מאת צמח אצרך
בבין ידעתיך . ובמלת כ קודם הצורה של יקיה הקדור המוב מוק לשיר
ואז שפנה השקפת עיני האצבע הקדור במלרס זל האצבע מופה הקנה
הצורה למעשה . ואם אדם מאצב בצערי עברה ופעור הנה קול השופר על
ימור ראע ונתייר להדור ראע ומאוק ושלנו מאל זכור ראעס מרס . ועד
אם צריך לעריך על ימור צול בא צורה וצערי רכז זל מארס אים מושב
יחידים צורה על צהות הארס ומשתי כנונה מקורה ושניהם התכוונם לצר
השם השקתק שלהם שנ אים מושב יחידים צהק . ומלרו זל על הכו צהק
לאום יופי ארס ועם ומרס יא ומרס מלרס שנ צל עזו כ כנס זרים ילכו שנה
אלכ חרס . והמור הצול הקדור כ צהות יושא אהק לשום יופי קרי חיקרו
איכו לשום צמים . דין קול הקדור בצורה צדיק הצפנות ואינו מאצב על אצבע
מקורה עלונה והנה הדין הולך מאותה ההדור הוא בצערי וזר ושלנו מאת כ כנס
זרים ילכו ומין לשם חלקו ונמצאו כוונים לשם עלן מערמים לאפנה צהקתן
לצפנים אחר שנתחלטו צניהם נמצאו אש אש ואין יק צרוי צניהם וזרו
כיל עזו כ כנס זרים ילכו וק . ונצי להודיעך שקר צול דע כ לכך נמצאה
צורה כוונה כוונה וצורה ופרס קלו למרס יפת תואר להודיע כ למרס
זפה תואר באה לא ילא ארס צדיק מאחר צמן כנונה דק צופי כ ילאו מאת
זיים סודרים ומורים צאם ראויים מצרע מותק כל . ולע כ לא למד
אורע לצול עטן מצצקם והמר כ שניהם כני שפה תואר הו ומנוצא מאת
המרס ילכו באוק העופם ומאותו האין ילאו פירות מוצא בהם כ לזה
עיס ההדור להולך מוצא כן באותה הצורה . ואם ק כ סלה צערי יון
כצדק זה בעטן כוונה ההדור והמאצב כעתי החיבור וזנו חפץ ורועה
לעריך ער על שקר צול ומלמוד לכ תהנה צולה במור המאצב היך
היא כוונה הצורה בצערי שהיא עקרי לה . הנה כוונה זל מלרו מאצב
ינה חין הקנה למעשה למעשה חין הענן זל לעטן הפש ארס ילאו
בלבבם . ומקום אחר מלרו ההדור עברה קשה לעברה . והנה מאת
שעך בצרים אלו ופולא עין שמוסיתין כולמוד . אמרו זל היה כן שאי יושב
ושנה והאש מלכות ספכותו . ול אשאר יושב ודורש וקרנותו ילאו כר
אל תשא . וצריך לעשה כיל אל הקצרים כוונה אחת להן והנה למרס ערה
לע כ מוסין המים כהיות כעץ המקום צוה לתקום טוון . יא כ להולך מרס
קלים חתקום צוה אחר בעל צנה התקום שיוצאין מלכו . וכן ידוע לעני

פרק ש"ט

הדרך החלישי באבות החיבור • צני הודעניך צפוקים
 לו צצרים יצם שושלך לגלגל אותם עם מה שז צפוק
 זה ושותם צחותם על לבך • והנע מהחול ואומר ידוע כל אש חסיד וצנוע פשה
 מדבר אינו מדבר פאס צלאון רעה וצאפה רעה ונהמת רוח ואינו מדבר צולות וצפוק
 מהלך הולך בקוטה צפופה ואשו נמוך ועינו לטמה וכן צארי כל מה צנו • והמע
 כל מה צנו צחק זה • וארה ישלך לעין אם ישלך עינים לצורה פ מאחר צצרים
 שאין להם ציות אצ צל צל צל יש להם ציות מעשה • ועל כן כל מה שארה
 מהחבר לא שחק אל רבי נהג צקלות ראש וצצרי שוא וקוטרוע ואל תקל ארה
 ראשך לצני האשה ואל תצב צימה צמלה עמק • ועצ ידעה מה צאחרו אל צפוק
 והצל לאדם מה ציוו אש צימה קלה צכן אדם לא שחקו צשעה רשמים עתיד להק ע
 עליה ארה הדין ולשחק יש לה להנעסה רחילה צצרים יעושכן ארה לצה ומישצן לעצ
 וישצמין ארה צילקצור דערה לצערה וכוונה לצוונה ולמה לה צצרים קצרים
 שחנעמים אותה צחשק וחבור ואהבה ורצון ועצם • וקצרים צימצנו אותה לצראת
 שמים וקסידות ודרך צשעה ומספר עמה צדרך נשים חסידות וצנועות היאך
 יצאו מהן צצם צצרים וקוונם ומהורים ראויים לבה עליון צעלה קורה ויורה
 יי וצולנס וקדושים וצעלה מעשה • צמו שקה לקחיות שזורה לו צצם צעלה
 שמשו צנהונה צולה וצאו חנעם וצאלן מהנה צמה וצרה לבך ואמרה להם מיה
 לא יצו קורות ציה שערות ראשו • וכל זה קטנה לשאר צשעות וחסידות שקיה
 צה ונושר הקעשה • וכן יצאו להנעם אדם ארה צצרים מוצם מקם עעם
 מהם יראה שמים וימפר עמה צאמצע הלה או סמוך לשלש האחרון צען ש
 צאחרו צרכות משתרה חשנה שלשית אשק ומספרה עם צעלה וקובוק יעק
 חשדי אמו • וצביבעל לא יעשה העען בעל צימה ולא יצום אותה חפצ צארת
 חבור אם אינו יעשה צצב חשק ואהבה ורצון אין השעלה שורה בו ואין ראוי לצי
 עמה ולא להורה על עען צשמש צמו צאחרו צוילא מה ארה דורס ואוכר
 ארה עם הארץ חנה וכוול ואין לו צושית צעם אצל ראוי לחשוך לצה צצרי צתי
 וכן ושאר צצרים מהנעם ומישצם צני שרהיה צוונרם ארה לשם צעם • צם אין
 ראוי לצעלה אשתי והיא ישנה חפצ שאין קפנית צעקם ארה אצל יצו לעורר
 אותה צצרי רצון וחשק צמו צאחרו • סוף דבר צצרימה צעצקן שאתה ראוי
 לשמש חפצך עשה צעען שרהיה דעה חפצך מוסנית לצעקן ואל תמהר
 להשעם חפצך ולעורר הנה צני שדעה חפצך יתצב והנעם צצך אהבה ואין
 צעען צתודיע היא חמה צני שיהיה הצדע שלה צחולר והצדע שך צורה
 צעען צאחרו צאשה פ חודיע וילה צני • ועצ ידעה מה צאחרו צעען ארה
 חסיד צאמרה אשתי עליו שיהיה דומה צמי צעמו צד • כלן שלח היה חפצוין

ויטוף למשנתו שבתה במינחה בעלונם והרי עשו לחייבת לשלם שהרי היא חמלה
בלע. אצל אן עשה עברה למזק לאינע אל השלים משפחה אז יתל העשוי יות
מן ההדור הרע שהוא עבד עמלונם בעלונם והוא קרוב לקצף עשוי ערה. ואמן
יבין סוד התהירה בעברה נעה התשמש פ אורה התחשבה התחשבה חלה על העיפה
ולוסדה הלנה יסוד רצע ועל ולמוקף ונקראה זרה והבן זה עי ולמד אם בער
נפא איה. והנה יתן התפחה הזה שלמריכו פדך תעל להסן תעשה של אורי חסיד
שהיה יושב צערי יזבלה נני שהיה תחשבת עבדה במקרה ואינה היתה נצקה
בעלונם והתבונן עי הינן הינע כח אורי חסיד ולעלה. ואחר שאנו להתעסקין
נעטן התחשבה יודיעלך עטן אחר ואעפ שאינו תבוננה קמשי עם כל זה הוא תועלת
למפר זה לולת. והוא פ סהות החסידים הקדושים לזכרון תחשבת בעלונם
כל דבר שהיו תחשפן בו ולהבונם עלו באורה השעה היה לתקיים אם טוב ואם
רע. וזהו שאמרו עתן עטנו בו ויעשה כל עלות ועטן שאמרו בתמורה עע
בהיים בירא לחלו לה תנפ לעפדיך. וכן מה שאמרו כל תקום שנתו חטלים
עניקם בו או משה או עטן ולן קעטן הזה הוא עטן התפלה והקדוה שהיא
סוד הדבור בעלונם ולן קעטן הזה היה כמו פאצל של כלעם הרצע שהיו או
אחרים עטנו אר אשר תצדק מדורך ואשר תאזר יואר ולפי היה חפץ לעטן פשי
עטן שלפ נני שונל להדפיק תחשבת בעלונם והלשוך שלהם תחשבה רעה
ולפוך איה ונא כלעם איה עטנו נדא איה שאל. ולפוך הוצרך להקדק בתקן
ואמרו לו לבה נא ואקדך אל תקום אחר אשר תראנו משם אפס קצבו תראה וקל
לא תראה פ הרצע היה צריך לעטן צמה שבוטעו עלו לטוב או רע והיה
תופה תחשבתו למעלה והיה לשוך כח עליון אל מע שקוא תרבוון ולעטן וזה
עטן אשר תחזה שדי יחזה נופל ולפי עעם. פלן עעם תחשבה היה צריך
ולפיכך ערבוון הרצע לעטן התחשבה שדעה ופר ואיל בכל אחת מי להספס אלון
ולתשלים כל הנאות ולהקריצם אל תחשבתו נני לקיים חפץ הרע בכל אשר יראה
ולזה אמר עליו ויקחון שדה צמפס שהיה הרצע צמפס נני להלשוך שלהם
תחשבתו הרעה. אצל השם ית' הוא יודע ומפן כל התחשבות וראה שיעור
תחשבתו הרעה וקלקלה וצבלה ולא תעשה לרצון כלעם הרצע פ אם לרצון
יה' ונאל השם באמו השותי ונמו ולא תעם רצו ונח לפי רצון הרע פ אם לרצון
יה'. והבן זה למד ויראה עי הינן קעטן נח ההדור והתחשבה אם למצוב
אם רע. ואעפ שאין זה מתבוננה קמשי הזה תועלת בו תועלת שלמה
בהיותך יודע שעדי ההדור עי הינן הוא תועלת והקעטן סוד התחשבה מה היא
פעלת בצעה החיבור. ואחר שהודיענוך סודו ואל התחשבות והיעלשים העת
לן לעמוד בעבדה יתחיל לענוך סוד הפרק השלוח לנה נני הראוי בעה.

עשר אשכולך ואזורך

בשבן המלאכות הראויות לאורן הזמן שצריך
שצריך אדם להזהר לאכל מאכלים המלווים

בן הקור והחום וכל דבר שלא יעורר את התאווה פורת ולא תקרה ומצטל הנח.
אלנס הדברים הקלונים הם הבשר והקבצים האחרים כן שנה משנה שנים נכ
הקריבנות שמינס שמינות פורת ולא דמות לפי שאין בכל מינס הבשר דבר שיוכל
דם פינוק וזרע זך טעו הנבולות יאכל חלשון הפצה יתקרה צמים מוכה ויפה
והיין הזך שלא יהיה חמוץ ולא חריף וקין ילעו שב ופנוק ולעש המינו ולא הר
הרבה ולעש המלח ומזקה הזרע מכל דבר תנועע ויין לבן יותר מועיל מק
האדום לזה . וישמר מכל מינס ירקות באותה המעודה ויובה צמינס דלילן
צינוס טעו הזרע של שהוא מזקה את הדם . יתוסף נכחו המוח ומיכה
את הדעת וכן הקורונבל והלבלב . ועוד העופות הוא עשן מועילה לזה
והזקה מכל מינס דב זולת מן הקטנים המוספים את הזרע . ויזהר מצד
הש וצד צדק וצד אנונים פ טלש ענדים את הזרע ומולידים מיפה מרחה
ש הקטנים והאצמינים והחצר והצלע והשולים שמעט זהם לרצות את
הזרע טלש בעל עבדות הם . ולעולם יהא אדם יתרה בזה כל מינס היורה
בעולם שיהיה לו אשה ויזנה לבנים נארום יריאי השם ועשים יצונו וישלחו

בתלכותו . ואשרי הנצרי אשר

מלא את אשפתו מהם לא

יבואו ידברו את

אנינים בשער

חזקו ויחמק לבצוס על המיחלס לני אשק

סוד החמלה והתפנה והלשת

משן וברינה ונחל

איש ואשה ואזור

וקצת מקוד העצור

עשה לך רב וועל מזהב ועמך רב
עמוש ארץ רב אור ונע הצול רחור

חזק ונחמק ויאור לכו נעמקה הבזק והמופי
לא יזק ולא יהא מדל ולא מחמק ויהיה

נפיוש חזק וצדק הקורא אמן ואמן
צדק הכותב וצדק הקורא אמן ואמן

להנחת השמים לבדן חלה שהיה בעשן נמי שמתעסק בדבר אחר שאינו מלאכה
 והיה חוב מוטל עליו למדו יגשום דבר שונה ומצורה האמורה בתורה והתבונן
 המראה הצול הזה והראה היאך היה זה החסיד התבונן בונה עלונה והיה
 מעשה הכלל לשם שמים ולמצוה נעדרה ואם בן מלך הדברים שהודענוך צדק
 הפרקים הקודמים ובטרה זה ישלך להקיש עליה דברים שלא זכרו ולא מוד אולם
 מן הדברים שזכרו והיו כולל הדברים כלם נאדעתך הן נדך ההנהגה שאדם
 ראוי להתנהג בה בשעת השליש יורה על כל צעושים. שאינה נקט כל שאר
 ענינם מלאכה ושלשה וצדק דרך ארץ כ נפי המושבה שהתנהג בשעת החבור כך
 תבטול הצורה על עיפי הדרך. וזהו סוד תולדות צדק בן אברהם אברהם הולך
 את יצחק בן אחר שפארו השם ואלו הנה שרה אשתך יולדת לך בן והקיימות
 את צדק אתו וק. נכונן אברהם בשעת החבור והיה מצדק ממשצתי בשלש
 ולפיכך תולד בן שהיה ראוי למה שהצמיח השם ית. וזהו אברהם הולך את יצחק
 וזהו ואלה תולדות יצחק בן אברהם ואלו תולדות צדק בן צדק והענין צדקו של
 שהענין עליו השם ית שאין בו מלוא לא צפנים ולא צמוץ ועל כן היה עולה המלימה
 וזהו סוד והעלהו שם לעולה. ובצד ידעת שלא היה בעל מלוא קדש על צד החובה
 והבן המראה הצול הזה כ שהעלה קדשי קדשים והיא צדקה על ההקדוה הלב
 ולכל המראה המורשות ולפיכך נפל לאשים ונקרא צדק עולה המלימה. וכל
 זה נמי ממשצתי אברהם המורה והקדושה שהיה לו בשעת החבור שנתבונן בע
 בעלונתם ונקשרה בוננתו וממשצתי עליהם. וכן הדבר נהג כל שאר החסידים
 אנשי לבב נהיו בוננתם לשם המצוה וצהדציק דעתם וממשצתים בעלונתם בשעת
 החבור אז יולדו צנים הענינם ראויים לקדושה ומהרה ולפיכך הזמירה מעלת היות
 צמוץ אלה תולדות מרץ מרץ הולך את הצדק וכן ענין דוד כ כלם היו צדיקים
 צדק בן צדק שם היה ממשצתי מהורה וקדושה ולא למש צדק השם צדק
 עבדו אלא שהיה שלמה עשרה צדיקים נעורים זה אחרי זה וזה למעלה מזה נגדיון
 עשרה יסודי עולם כסוד שעור הומה כסוד יוד שהכל כלל צד. ומאז שה
 המפירה העשורית הנקראת מלכות שזכה בה דוד ענה והמלימה לבדו שלמה
 וזכה למלך שטרף וישב שלמה על כסאו א שאלך בעלונתם וצדקתםם ולפיכך
 נקרא דוד כ עשר מעטות בלתי כן כ המפיר וענין דוד עשי מעטות צדק
 בן צדק. ואם בן התבונן סוד שלשון צדיקים אלו וצדקה יורה עלה שהולך עתך
 את ענין לך שכלל בן צדק ומפיר מקדש את השם.

צדקה קדושה
 וענין

והא בראשון יפקח עיניו בלאור תורתו
 יזכרו להגיד הצדקתו המודות
 תורתו ולהוליד צנים מונעים
 ליאתו ולעבודתו אתם יתן.

כוס שני של מצות וס געניס או יוס מעניק סיקה נבל חרש שבח . ונלו שיקיה סוס ז
של מצות כן יהיה צורג ארד . וכן נל יוס אוס של יז יתום של מצות צענקות הוא סיות
לחרש . ויוס הרשון הוא סיות לאותו חרש עניק של מצות ושעל לעבדו גלשיל לארד
ודבע למ לעק . וכן לבל שאר חרשים עד חרש מצות של שנה אחרת וכן יהעבד כפי ל
היוס חרש שילא סיות למ קן למר קן לעניס קן לשמש ..

וקנמ תריות לילי אונן . וברוך שמו וברוך שמו כ וטונו קנל
ועדו לעדו חפתינות געשלים תמים לשלם . נאמר
טאנו יבנול ז חפתינות לא נאמרו לשלם חוק

עזר יודעך

כל אחר על פי הקבלה טעו כן האדון הרזיס ברוך הוא ..
שיקתבל אדם כז יתום של חרש תמוז נבל שנה ושנה ואוהס
יז למש ויל למש ויז למש . ואן הר יתום נחלקו לז חלקים . וכל יוס האל קל יתום
הוא סיות ורמז לז חרשים והשנה נחלקת עלקס וקנס בעלעט הגשמים והעניס
וקשמש . וזה פרטן . יוס ז למש תמוז הוא ורמז לז חרשים אן ..
אלקל ותשדו ותראשון ונאלק . שקס ברוב זותק הזריעה . ויוס יז בתמוז רומז לז חרשים
אחרים . וקס מצות שבאראדו ונען . שקס זותק גדול התבואה . ויוס עו בתמוז הוא
סיות ורמז לז חרשים שאחריהם שקס איור סיון תמוז ואז . שס זותק בשול פירות האילן
ואס תראת גשמים רעס כוס יז בתמוז או עניס קו יודע שיקו גשמים רעס באור ל
חרשים של זריעה שהזכרנו . ואס יקו גשמים או עניס כוס יז בתמוז יהיו גשמים רעס
באור ל חרשים של בשול התבואה שהזכרנו . ואס יהיו גשמים או עניס כו בתמוז
יהיה גשמים רעס כז חרשים אחרים שקס בשול האילנות פירותיהם . ואס תראה
גשמים או עניס כז הר יתום הנזכרים רעע והסן שקיה כל השנה בשנה ושחונה ..
והוא סיות מוכ לשנה הזאה ..

ואס גשלא חס ושקס לא יהיה נגס גשמים נס שלא יהיה נקס עניס כוס האעניק אלמ
שמש חס רען באמת שיצטרך העניס רחמי שמים .. וברוך יודע האמת ..

ברוך אתה ה' אלהינו

רופא ישנא השבורי לב ואחרז לעצבותם .. כסס תינא
ועצבניא . ועצבניא צדקיא קדושא יתעצבניא קדושא
ותקדושא רפא ומרפא ומרפא כרפא יקדוש ותקדושא מקדושא ומקדושא מרפא ומרפא
עליוס ומרפא והקדושא ומרפא . משבע את עלנים שהאמר לגרוביס של יתעלה והקדוש
לשרפים . והשרפים יאלכו לחיור הנשאות כנסא הנבול ויאלכו לפני הקדוש כמי זרו ז
צבאות בחייון כחוס בארץ אפים וצב חסר וכלו קלים ובארע האדנט שיהיה למן לחמד
ולחמים בעעק ובעעק כל יואי ושמי קשמים וכל צבאם ושמי הנבול שנגלה למשה שיצאו ה
קלמיוס וארבע ארס הרעם אינעע לפני העתק ועניס ואראה נקמתו בשונאי ומבקש רעע

ל זוקיק הוק יתב קמיה ל' אשר את ליה פמה נהוין את צריאו עד
 ולא את צרי שלטא את ליה שבעה ואן הן אזר התורה
 אדנן עדין . אור צהינים . אור נפא הנבול . אור צית התקלש . אור תשובה
 אורו של תשיח . אילן אינון לא צריאו עד ולא את צרי שלטא ..

שמעתי צק נלה לחנהי התערבול ב' ל יתום שבין האם הצנה
 יווס הנפירים למכות התחלקן כל יוס ויוס תקים
 להיוותן סיוען ואות כל אחד ואחד לץ חכמים בעען נשתי השנה ככל שנה
 ושנה . והיוס הראשון . הוא סיוען לתקש תצדי ולתראשון ונתקלש אהם חכמי
 קצריעה אהם ירדו באותו יוס נשלים . או שיהיה יוס התענון יהיו הן חכמים
 הנפירים עצמא רצון צרכה ונדבה . ויוס שני הוא סיוען לץ חכמים אחרים .
 אהם מוצת שצמא נאזר . ויוס שלשי לעתן איוור ופיון . ויוס רבע הוא סיוען
 לתמוז אב נתקל . לדעת ב' נלא שיהיה ככל יוס ויוס תלאו הן יתום יתנהו
 הן חכמים אהוא חלק ואות להם הן למוב הן למומב . ואחרו ב' זה בדוק
 להם ומנסה אהנם בעל הרחמים חי העשמים הוא השליש על הכל ועל
 נקרא ל' שני אהוא שולד התמורה וצדו להפך הדעה למורה על ידי תפלה
 וברשת החולם ועל כן אתלו לץ
 לעולם אל יתנוע אדם לעשותו
 הרחמים

סיוען לתקופת השנה ואין להקרה אחריו . תקופת וקיה צדק . ב' ז' יתום
 אחר תקופת אצת הוא א' עטר אהוא ראש חמש שבט של צים . פ' יוס
 על שלהם הוא יוס התקופה . וז' יתום אחר תקופת עמק הוא א' אצתו שהוא חגש
 אייר שלהם . וז' יתום אחר תקופת תמוז יהיה א' עלאול שהוא חגש אב שלהם
 וז' יתום אחר תקופת תשבי יהיה א' ווימוצרי שלהם שהוא חגש מרחשון שלהם .

על סיוען לחכמי השנה במסורת לחמה והוא עשן נאה והתקלש .
 הזקק בחגש מנסה שאתרו עליו חכמים לץ מנסה אהוא למכת תינוולת
 דע והבן ב' תלוס א' במסת ער י' יתום בן כל יוס ויוס הוא סיוען לחכמי השנה וכל יוס
 יתנו דומן לחגש ידוע ב' צלחה ובעען שיהיה באותו יוס הן צמק הן בעענים הטי
 צמחש דומן כל יוס ויוס לחגש הן למוב הן למומב . וזהו שמו
 כפי המספתי תה שיהיה בוס א' במסת הן שיהיה בן תמרי בן כל עלען בן צום בן צלחה
 או שיהיה יוס התענון תצן והדע שיהיה בן כל החגש של מסת . וכן כפי תה שיהיה בוס

מן השלמים

ושלם אבנא יתצרי מערה ועד עולם באי שולח המלך ..
אתה חפץ בעשי רצונך והולביס צדוקך ואם רצונך ומפני

לגת ברנך תירתיך ולהשלים רצונך לבשלים ולהיות נתיאצתך עליו וידוע לפניך כי יצרי
הרע הדיחך מדרך טובה כי לא ילתי לעמוד בידו בעת הלחמו עלי ועתה עלי וידוע לפניך
זאת כי לא כי אם צדקה והחיונים ולכן את הפיל יתעב לפניך אבנא האדנים שתפסו לה
שערי תשובה ושערי חמלה ופנה ושערי פרנסה וכללה בני שיהיה כי לא לעשות יאריך
כי כך צמחתי להודיע עב לך א אלך ואלך נשאתי את עמי כי אתה אורי וישע אלא
אם לא שתעשה עמי אות לאורה יאושועי וידועו יחזו אופי וילמו כי אתה יי שירע
והחלתי .. יהיו לרצון אמרי כי והצון לב לפניך יי צרי וצאל ..

בקשה זו יתקבלת אחר שיתעל אדם תפלתו וצונו

ובמקרה ..

אחרי שישעל מי שצוה הרז הזה פשו תצדיקות וקומתו נאה ואיתתו תועלת על הצדק
ואתו הולך בכל התקוות ושרא ואלו מלתו מושפן עליו ורדתו ושהתורה ואינו שונה
דבר מלמורו כל יתנו ומוכ לך בעולם הזה וכוונ לך לעולם הבא ותחילתן לך עבודתו ואין
יצרי היעשולמו בו ופעל תן השמים ותן חיות עוית ותן השדים ולחש שוך ועקרב ותן
המזיקין .. והאומר הרז הצול הזה בכל יום ויום אחרי תפלתו במקרה צבית מדרשו או
צבית הלל הנסתר יצלל מכל פגערע וירש העולם הזה והבא בלא קרא ושטה ושמש ילתי
חנאים כל יתנו ..

אנא יי אלהינו

אלהינו בעלונים וברחמים הרוב לכל קוראיך אלהינו
תציל עני יחזק תלמינו ועני ואצון תצילנו שבע את
תפלתו כי אם עני ואצון לך קבל קול החיוני והשקל איתנו ופחד ורעש ובהלה ושאר
ותרדמה ושעשען וערון לכל אבש ואשק ויזיק ויזיק ולעין ואמן ולכל צרה שיקום עלי
לרעה ולצחא לעצרה שיקום עלי להחמיא איותי אב פלוג בן פלוגתא .. אלא כצול זרועך
ידלו באצון ואם יראו אב יזקוק אם יקראו אב יענו ושתים וחתים פיהם וקצץ י
בעליהם שלא יזקוק ושלא יצלו ל יעה ולא לכל אותם שעת ויהיה שמך הצול עתי וידועו
המה ואל אבשה אב יתנו המה ואל אחיה אב יצו המה באימה ופחד ותפ אשכ
לביח כי כך את כוונת כלסתי קותה יא ויפול איובך ויבוקו וישאריך לפניך .. בבקשה
תתן תתקן שר הפנים וערדיל ורפא ומינאל וערדיל מלאכי השדה שהעמדו
לפני עיני ה' ואדני האדנים לשאוע אל תפלתו ואל החטפ ולעשות בקשה לשלוח
ולחזור כל ענייני וחיאתי ואשיותי ופשיעתי שחיתתי ושעויתי ושפסעתי כי סאונם
כין צדקן כין צדקיהו כין בלישצה כין פלוגי כין פלוגי כין פלוגי כין פלוגי כין פלוגי כין פלוגי

מנחם כחמנוע והוא כושא אהרלם . ז עמלק קול נפדית . חקקן צרם חצבן וצד כהם
 כסם בעלם ויהים צעה ושערים ערש . ומתן חקקן ז ריקועם ז אהמות ז שעתות לפז
 חצב שבע ללחפץ החתה שלם . ז חכום בוכות שרת ברתם . ז בוכות ז ברתם . ז
 בוכות נל ברתם . ז בוכות קד ברתם . ז בוכות רשע ברתם . ז בוכות ז אלפים זל ברתם
 מנחם ואילך זא וחשוב מה שאין הפה יכולה לדבר ונח העין לראות ולח חזון לראות
 והקן ז רתם בעולם . זאלן קן חמה נועך נועך לצנה שנתאי צדק מאונס . זאלקם
 יהים צעה שבעתותי נאשית . זאלן שערים ערש . זענעם . זאונס . זנחירי
 האק . זהפק . זנה עקקן ז ריקועם ז אהמות ז שבעתות . זלפז חצב אה השפעול
 לכל חפץ החתה שלם על שבעתו . . .

פירק ק

עשר פסוקות קו זח מי לך פוע עק . יסודם
 שליעק הרהק שיהא לעמה השילוש מעשה הילך רמ שחוק הקהור ושונה . חקקן
 זבול אלמנס . זבול המרחיק צפונות . זבול המרחיק רחוקות . זבול המרחיק
 רחוקות . זבול המרחיק רחוקות . זבול מעצרת צפונות . זבול מעצרת רחוקות
 זבול מעצרת רחוקות . זבול מעצרת רחוקות . זבול מעצרת רחוקות . זבול מעצרת רחוקות
 רחוקות . זבול צפונות רחוקות . זבול צפונות רחוקות . זבול צפונות רחוקות . זבול צפונות רחוקות
 עז וקם הם זרועות עולם . ז פסוקות קו זח מי לך פוע עק . חקקן חצבן צרם
 וצד כהם ז מולות בעולם . ז חכום צעה . ז מעשה ינים ערש . זאלקם ז מולות
 מלם . שור . תאונס . סרמק . חדיה . צעלה . מאונס . עקרב . קשרי . זלי . פנים
 זאלקם ז חכום . נפם אהור . סיוון . רעמ . יחב . חלק . השירי מחשון נמלון חצב
 שבו חדר . זאלקם ז מעשה ערש . ז ידים . ז רשע . ז טלוח . זחול .
 זבול . חיה . תאסס . קינה . נע מענעם . ז אהמות . ז אהמות אש ולם ויוח
 ז עמלק זב פסוקות . זאל רב אהמות שנים ימך יח יהיה צפונות זל

פירק ו

ז אהמות ותלדותיהם . ז חכום וצפונות . זבול אלמנס
 וראיה לצד ערים נאונס עולם שנה ערש . חק ז ז וז עקידתן צתל עלל
 זל . ז אש למעלה . זעם למטה . זכח חק מנה ע צפונות . זפונות לצד האש
 יוצא אה קהים . ז אמור אהש מלם דוממה זין שונפת אלף כוח
 חק מדיע ברתם . זל בעולם . נמלק על פסמו . זלל צעה נמלק במדיע
 לך צעש נמלק נמלחה . זל חפץ אהמה לעשרה עשה קלום . זכוב לעשות
 זע . זע לעשות טוב . זכוב למצוב . זע מדיע . זכוב מנחם אהרהרע . זכוב
 מצוין אהמה טוב . זכוב צוזה למזכום . זענה שמונה לשעם . זלם לצד עולם
 האחר חלק . זמול ז ואחר מדיע ברתם . ז עמליט נמלחה . ז אהמות . ז
 שלום . ז תחיים . זל מותיהם . ז אהמות הלך והאונס והפה . זל שונאים הנכד

וקדושתו ויחזקתו ורעותו צדקו כראו ית' והיה ראש לשבון מועדים וזמנים וזמנים
 וזמנים וזמנים הוא ממשלתו . ועל זמנו היום זמנו שבו היום הנקרא כוכב והלילה
 הזה תקוף בעשרה חדשים ומעורר היצות ומדפס ונותן כח לעשות חיל ולצבור הון
 ועשירי ולחון פנתות צדקו ית' והוא כוכב השלל והחמה ויומן לפתאים עמלה ועל
 הלילה הזה זמנו שלשי . וכו' ענה ונעשה עשה חדשים הוא כוכב הלילה ועל חלק
 שבעה ושלשים תן הארץ והוא תחש צדקו כראו השקף ושלמה ולינה וחזקה . והקשרכל
 שרי תכונות ושאר העלמים . ועל זמנו ענה וזמנו יבוע וכו' החמה ומזכרת כל זמנו
 צנה תחמה ועפר גדול מעוף הארץ פה תא ושבעים פעם והיא חולקת אור לכל כוכב
 השמים ויונת השושנה למלכים ותחשבת רבאור בעולם לשלום ולחלמה ועוקרת
 חלבות ואחרות מלכותה צדקו כראו ית' שציהא בחמה וצמיוט ויוט השמחה
 למלכה למעשה בערב היא באה וצדקו היא שבה . ובה מועם ימים ושנים ופעם
 עשה פרי היא מעדנת וששה חדשים הולכת לפאר צפון לחמש האויר והמים והעצים
 והאצנים וזמנו הים . וששה חדשים הולכת לפאר צפון וזמנו תולדות ומעשה יודע
 קצת דגם כונה ית' וית' והיא מענקת אור לכל כוכב מעלה ומטה ונה ללבנה
 מאו שפרבו למעלה . ועל זמנו החמה שלל חמישי וכו' תחלים וצמחה עשר
 ימד זמנו ומדתו כעוף הארץ פעם וחצי ושלש פעם ומעורר מלחמות והרד ומצדק ית'
 חרב ושנת בצרת ואופרת אש ויעמים ואצט אלעם . ועל זמנו מאלום זמנו
 ששי וכו' צדק ועוף הארץ חמשה ושבעים פעם מארת רחבה ומזב הלילה צמחים
 עשרה שנה והוא כוכב הצדק והאקבה ומעורר ישר ויכאת השם וכל מנה מוכה
 ומרבה כל תכונה ומשבר מלחמות ואיבה ומריבה ומחזקת כל צדק וישפוז רב
 צדק . ואמרו כח' זל ועל זמנו צדק זמנו שבע וכו' שצדק ועוף גדול כעוף
 הארץ אחד ופעמים פעם ומזב הלילה שלשים ומעורר מלחמות וכוה ושם ועב
 ומחריב אחרת ועוקר מלכות צדקו כראו ית' נביה עבדתו ודתי . ועל זמנו
 שצדק . זמנו שלש והוא כוכב שנים עשרה תולדות וכל פ כוכב צדק הוא צנה תן ראו
 מקלף ח' אף וה' שנים ומילך אדם מ' מילין צמל יוט ויוט נמה נמה הט חקוקים
 רחוקים שאת העלמים שעשו . ועל כוכב שוק העלמים ימקים עתידתו וכל פ
 כוכב חקם יקוף צמחה ושלשים אף שנים תרוב צמחות ועוף כל קרב חקם חמה
 ושבע פעמים כעוף הארץ ותנה תולדות חקם נאצל כל צדקו חמה צדקו חקם
 ומפקידם ית' ועל חקם חקם קראו איש על עבדתו ועל זמנו . ושם השנים
 עשרה תולדות חקם . מלה שור החמשים סוף אורה צמלה מאנים עקרב קאת
 צי' כל צמם . והם צדקים ונשאים בעעמיתם שנים עשר נשאים לחמותם .
 ועל זמנו החמה הוא הלילה התקוף על כל העלמים וכלם ספריים צדקו והוא חקם
 כל כוכב שנים ושלשים תמורה למעשה בעתקף מעלתו ותלבו ומשתחיה פעם

וקמיה וקלסון . ואל תלך נחמך מלשון נפול . א על צב שלמה . יצא על צב ז' וז על
 צב יצ' כלן אלו קין זה דמה ופון אצרה אצרה אפיו והפס והאה והקר והצן והקר
 וחצב וצדק וצד ועלמה בידו יעלה עליו אדן הכל . וקראו אוקבו ושלמו צו וטרת לזרה
 לו ולקרעו אחריו . והאלמן טס ויהשבה לו צדקה . נרת לו ברוח סן : אצבעות רשון
 והיא ברוח שלמה . ופון : אצבעות יסו והוא ברוח לשון וקצר לצ' אהותו בלשון .
 והתקום נלה לו אהסודו . משכן המים שלקן נחש הששן צדו בששן לז' נוקדם
 והנן בצי מולתו " קדין ספר יצירה לאצרה אפיו על לצפי פה ליהשעודא ל'
 לחטותיה " המקום יראו נפלאות תורתו

אמך ואמך ..

המצא האשון מהחזרות קרא צדון והס ל' אהותיה איה ה' . המצא השני נעבת
 מתק על החך ל' אהותיה נצ' . המצא השלישי ומלתו על לשון ה' אהותיה
 לז' לז' . המצא רבע לצן הצעם ה' אהותיה ז' ק' . המצא החמישי
 מוצא שפתך הם לז' מ' . כן הם מלשונות נחש יצירה זה שרצתי "

מ' ושלל צדוה י' ו' ושלל צדוה י' ו' ושלל צדוה י' ו'

יתעלה אמו של הקצה צדא העולם . ש אמך נחמו הצול פוס האשון משבת י' ו' ושלל צדוה י' ו'
 וצדא הימים הוצא והלמך על חז' מן הנח אל הפועל הצלם והשבת י' ו' ושלל צדוה י' ו'
 לז' יעשה י' ש אמך ואם תרמה על הנפשות והיודאות שיעשו למשה רבינו בקיעות י' ו'
 סוף וצדוה חמה הארץ ועל ש' א' העשבים העמים אהם אדום הכל כחז' משבת י' ו'
 צדא שיר שהתע ע' ל' הדברים המתחזאים שיהיו במעם וכן ע' עליהם לחז' חזון
 ענינם בעתם וכן אמרו חכמים ז"ל . וכן רמז שלמה ע"ה על צדוה י' ו' ושלל צדוה י' ו'
 שהיה הוא שיהיה וע' . ומעשה השם למז' נלך וחטאתו י' מעולת הערבים אדם למז' ו'
 נולת קרון י' ו' ועלה פלוג צדוה אהרה לצדא העולם עליונים והחתנים בעשרה
 והמזרז שכן אמרו ז"ל בצבור בעשרה לחמבור עבדא העולם אהם אמרו י' ו' ושלל צדוה י' ו'
 פני מאמר הזה ונצטם הם עשר ספרות על מה ונצטם עשרה עלים ונצטם אהת
 החך שגלה שכן אמרו ז"ל שהולדה מופת אמצעות ונעשה ארץ היא ארץ חכך
 והלללים מקיפוס החך . ונדור החך הוא אנה . יבשה ואמה מים והקוף על
 המים על צדוה י' ו' והקוף על צדוה י' ו' על צדא ודאויר פטרים . ואלו הם ארבע
 יסודות אצרה בהם העולם והט' החר' על צדוה י' ו' והוצתם אחר וימד יצאים והתחלצו
 ומשם יפרו והיו לארבע ראשים . ועל צדוה י' ו' הוא קויע הידו טורם ושוחף אורו
 חזו השמש וצדוה י' ו' ושירי יוס' יסוד גלגל ויעלה כן צדוה י' ו' ופ' פחות חזון ה'
 החך נחלק לתשעה ושלשים חלקים והוא מעורר תלמי חז' בחזון עש' העולם

שעתי כעמדות של מלאך הוא אמן וקראיך שמונו זל מלאך מובשע
 אמן ואם אמן א מלאך מאמן . ואמרו זל מאי ענין אמנים כוצר
 יא אל תקרי אמנים אלא אמנים ואם אמן אמנה וקרא הקיום שהקיים העולם
 בין עלושים והחיתופים ואם צורה עלו צורה שהוא הולעין היוצא מן הנחל התקפץ
 מהחמה שאינו פוסק צורתו לעולם עכ
 והקנו למע מלה צרכות צל יוס שהם שורה עשירות לראו שיש צמנים שהתפלה
 נעשתים וזכר לצד וידע יצחק צאן קהיא וימלא בזה קהיא מלא שערים
 ויצרנה יא כלן שדרך מלה צרכות שנעשו פחות השערים ונתקבל המלותו
 וצרכותו ויצרנה יא כעס

וגרנו קצתים רחל ואות למלה צרכות נפסוק מהתורה שהוא מלה יא לים
 שאל מלאך כ אמר ליצחק ולי ויש צאות פסוק צען איתות ולכן אמרו אל
 תקרי מלה אלא מלה הוסיפו צלילת מלה אלק כדי להשלים למלה נלמא שיה
 ליתר לשלל למחר מלה צרכות כדי שיצטוו לשערי השמים כל צרה וצורה
 פשעו שלה ושותצרכו לפעל עליון . ולכן כל המשלים מלה צרכות צל
 יוס ויום צמח בן שהוא בן השלם הוא ופעלם הזה לא יחסו כל
 ויש אמרו כ מלה מלה שאלו זל אל תקרי מלה אלא מלה יא כ מלה
 בחלק האותיות בחלפה כ הוסיפו יא שיעלה מלה יא

ענין ספר זה שכן ומענין הקבלה

מאשר קבלת מאצנים חמלים נדועים וקנים אנשי כנה ועבדים לצרכיה
 וקני משפיע למי שישאר מאנשי אחרי שיסתור סס זה שלא יחוקו
 לאנשים דקים כדי שלא יאבדו נפשם במשפט מתצבור צלה שאינם יפנים
 והזהיר בזה תבא עליו צנה ולכל זרע אחריו אמן ואמן יא
 ואחר כך בזקיות משור פירושין מעשרים וארבעה מתולה ודבריה כהם
 מאשר אמרו חמלים כהם על לין האמת ומן שמים סיועוט כזה יקי שס
 יא מכורך לעדי עש שזע לבך יהי צון מלפני א: השמים שיזכו להפנ
 היוצאים מלעני כדי שיזכו כהם לחיי העולם הזה ולשוב הצפון לצדיקים לעולם
 קצת אמן כה יאמן יא

ככל ווס ויוס לפתח מערב לטלבו וכל צדאי עולם צדכנו צדכני חמל עם הצול
 ונחש לאין ולחם צד צדולת וטלבו יתעלה .. ועל טלבו הקשוע טלבו השכל והוא
 הוילט לטעם העשירי יהיה קדש ליה ויהיה הטלבו חמלה על כל עשון ולא יטבו ז'
 יעון ושם החפון . וחזיון טלבו השכל הוא זוקר הנשמות והנפשות הנלות שקם
 מלחמ מעלה משרת השם אשר צדס להז חרוב חמלה פטר ועושה כל מלחמ
 חל אשר יהיה שמה הרוח ללגת . וקם צדאי צדאות רצות וצאות דואות ולא עיאו
 מהם חמבות להבות ומקם דואות וצבות מהם אש ומקם מורכבות מהם
 צופים ומקם רשפים מקם זיקים ומקם ציקים . וכל טר וטר משרת וק להי הלשון
 ואדנ האדנ עם הרוב ערבות ונצבם לארבים ולצבות צום וכללה לערוך
 תהלות ושדות לעמד צבורות ואומרים מלכים אנונו כך שמה לזינו ולעשה
 ידיך כלנו ומה קראנו ומה אדננו ואנונו עבדיך עשה יתכך ..
 ועל טלבו השכל נחא הצדוד אשר שם יוק הנצח והקוד ושם הצדוד והיסוד .. ומה
 נחא הצדוד מעלה לצבות הצדיקים והחסידים ושם יוק הנשמות הצדודות
 אשר צדוד החיים צדודות ושם ינוחו יציעם ויחלשם וצונעם כל תעלה
 וקצבה והוא הנקרא עלב הדב .. יזכנו השם לבועם זה למען שמו עם
 כל ישכל חכמים אמון אמון ..

כל הקלם

אנוש צמאן היו צדות דואות למשכן לצדות קדושות
 של מעלה פ צרת התקדש על תורה חכונ צד צרת התקדש על
 מעלה . ועשן העלת ואינון הנמני פלשכן . הוילטת היא כלו שמתכו צבות
 זל תכלת הדומה לים והוא רחב לשטנה . ומהו העלה שצדצת . ואינון
 הוא רחב לערבה ומה פ איתור ומיתן היא דואות לרוב שמת העל והמעל
 לריקע אשר על ראשם עלות על חמש מדבע החיות נלואה אכן ספרי דעות
 נחא ועל דמות הנפא דעות נלואה אדס עלול ולמעלה ואות אחר כך וארא
 נשן חמאל ואחר זל שאסוד לצד עשן חמאל . והריש חמאל אנון
 הוא דומה לצדל והז לצדיל והתם למעלה והינון לזוהא וכן הם ארבע
 מלכים החמונים על הירצה מהאדבע חיות והרוב עליהם יהו ויהעלה ..
 ושם מלת אנון דומה ללב
 ונקרא קף הירצה
 והשם יראנו נפלות
 מתורתו אמון .

לתשובה השוערת על ידי שש קצוות והיקוד כעצ הצדיות והוא התחבר סוד המילה
 מפני שהוא נרצק עם תלבוזת שהיה העשירית שהיא עמודה ועל זה נאמר עשרת של
 תהי צד זמן והעמוד נחלק לשון והוא העשר הזה כי היא הנהגת העולם הזה בשפע
 הוא אלה וכן מן היקוד שהיא המילה הששית לבנה העו שהעשירית מקבלת שפע הכל
 מפי העמוד השלשה ונראה בלשון האדם שחנים סמוכות שהן הילולות האלו אלה
 שכל הלשון שהוא אלו ונראה יקו שזו ויהא הלשון יקו שהכוונו כמו השם של
 לאותיות השלשה כן ועל זה נראה כי הנהגו העולם הזה ועוד מפני שהוא שואף
 וזרח אלה התפזר שהוא היחלים וזהו מה יאמר שאין העולם מורקיים צפון
 וישתף עמו ולזה רחמים שונקת
 מהיקוד שונק התפלה והשם
 יראנו נפלאות מהתורה אלה

מנצח כח היקוד נבדיל מה הצדיות סתם לפי כח היקוד עולם הקום
ממקורן מה העמוד וישתלך שניה נאך השם התבנית
ישא השם התשובה ביה הולקש וידועלם העמוד צפון התפז

מנצח ומראה כבוד יס הכל הוא העמוד מה המלחמה מן השעור וראייה המלך
 מהיקוד ומעמודה

עמל החלק הרפוע והדעת והבידוס ואלוה עשכנו כן שאחריהם והעין המלאק ענ
 ועל כן הם כ' ופ' ל פעמים כי לחזק ידוע למעטם כעצ המלאק המשי תורה שער
 החכמות כלומר זה

שש אחרים שש קצוות הם יד ימין יד שמאל זכר ימין ויכל שחאל והקפץ והיקוד
 הם העוף כן הם שש והראש הוא למעלה הים ימינו נעלה מהקצוות והיקוד
 ויפזר חמטות שאצרת מן התשובה והתפלה עם היקוד והעמוד הם קו האמצע

י'א' מלך יקוה מלך יקוה יתלך לעולם ועד

שנה פ' שש מאות וז' וכן מלך אופות עשירית הצדיות עליוה כדכ מלך פ' שש
 עליון והלך הערב הוא רחל לך קצרת עם היעלש ותפוז מלך

ומורה האדם מן הצדיות און האלף מאון המורה לצפון שהוא עש ונראה מלשון ה'

ראשית

הוא עילת השלות שעשו נאמל צמופלא מתוך אל החקור
 ב הוא זהב המן כן ואמל לא נתיחד דבר ולא יתחדש שחן
 כו שגנו רצון וקורין לו הפלא סופים שכל הפועל ב הכל משגנו נבא הא יתו וית
 ועל עור במחשפתו המהורה להאמל ולהמשך : שפירות על מה שדל
 על מזומה נלז נלס פך מלצר ומלך דהר אחר עילת העולות מפע של
 יכל להשיג אותה דעת האדם ופניו ולא לדעת אום דבר על שהוא אפוסה
 מוחלמה : ומה שאמרו עלה במחשבה נאמל נני להשליע את האוזן מלה
 שקיא יכולה לשמוע ולהבין : ונקראת המחשבה מפניך האשונה שהוא נקרא
 עליון : ונקרא חוה מדוח אויר קדמון : והחלטה נקראת רוח אית חיים : והפס
 מלס ולפי דברי הרמב"ן ז"ל הוא מלס מדוח : ונקראת החלטה נפרי יצרה מפר
 זל נמו המפר שכוונתו ועל צדקו כל הדברים ודקדוקיהם כן כמפדת החלטה
 ויצאה חמנה לב נתיבור ועל שם עיקר מלאו קלף נתיבור חמנה והם עשר
 מפירות ופי אריות : והפלא סופים קורין לה כן נלל המיקר : נלמה העלון י
 נפתיורה : והפועל היא מפורה של צדק וקורא אותה נפסי יצרה מפר שקיא
 נמו סופי שלבאר ולפניו לחוד העולות המפר : ועל כן נקראת נתיב שלפנייה
 לפועל כל נתיבות החמנה : והמפורה הזאת שקיא נתיב היב מבינה ורואה כל
 יקירות החמנה והרשימה העולות הקורות שנה ומאותה נתיבות נבנה עשן ופירות
 שלפנייה חמנה : ועל זה אמרו שקיא בונה שלפנייה ומחייבן שראי שלם והקיים
 השלם מלתי כל מפירות וראשונה הנאשונה נתיב עליון והפ שקיא חמנה ופנה
 הם שלפנייה ונקראת רוח ונשמה ונפש : ושלת השלפנייה הוא נשמה לשמור שנות שקיא
 הד מפירות הנקראות חכמה הם וכן נתיב שפיה הוא מנהג כל הנשמה והפ אבות
 הם ענף לנשמה העלונה שפועלת נכס על ידי החלטה והפועל והם נמו הקאש צדוק
 האדם והם והנה נדוע שחמל : וההפ הוא עליו ונמו השדה שנמשך בחלטה ועל
 כן נקרא ק החלטה ולמנה נשמו הוא יפול נדא כדור שקיא סוף קלף : וכל וקול הם
 נתיב השוקים נתיב כול יתן והול כל שחל או אמור שוק ויתן ושוק שחל כתי לך
 צדוק האדם קבועה בעשר מפירות : ודוע צ החסד הוא לצד יתן : והרבה שקיא
 קו האמצעי פנה נתיב החסד : והצדקה לצד שמש והיא מלתי העין ונתיב שקיא כול יתן
 הוא נתיב החסד והנה נתיב למפירות ון ולכן נתיב לקבל הקדוה שקיא אש לתי : והול
 שקיא כול יתן והוא שחל נתיב קבוצה שקיא נדוע שמש : והול הוא עשן השואב
 ויתקין שקיא מלתי החסד ולכן נתיב לנתיב עניות : שכל על יני שחמנה הקבוצה
 ולכן היה קבל לתי על שרת עשן הפכה הישע : ועל כן מלתי חסדן בעשן העל
 שקיא נתיב מלתי חסדן חלף שקיה כונת חסדן לשמים : ופול נקרא צדוק ומשם
 הם עשר על יני עש קטנות פהורה הנשמות והוא נקרא וס שפועל חסדן שהוא שפועל

שקיא אבות וכל חסד יתן
 ונתיב נתיב חסד
 מאשור

הפלאופים החפץ הלאה. והוד מוולחנות שחלטה לחשבה ויקראו לה הפלאופים
חפץ הפועל. והיון חלטה להקפידוהו גיכרים להחטבה הקראת אלוה שחלטה
בה קבל וקראת נפש השלטה ומה שחברו יון שופה יון פשוטה אין כפוף אמן פשוט
פ. הוולד האפלטון לפי בניאר עלם וקפידוהו גיכרת
והיון שופה באחצוה תטה נקראת נפש שלטה
ולפי שנקבעה פארם וקראת אחרת מן החטבה
החתימה עש האון לבן יש בה פארם
לכון פירו מה שאין מן פשוטה :
הפונשלה וכל כוונת עלם ..

אני יהושע בן נדבנאל נשתיזה הקפיד לז צניחין
נני מעתה האום יזכה לטובה בן הוא וזרעו ירא
משכן זרע יאריך ימים ויקיים בן מקרא שנתעב
לא ויעש ספר התורה הזה לשון והנה בן יומם
ושלה למען השומר לעשות על הנהגת בן שאו
תעשה את דרכך
ואו השנה :

דע

לך אחי כי הנקוד הוא יסוד האותיות כמו שאבה רואה התנועה שהיא יסוד הפעולה
 וקוניה כי אין לפעולה קיום בלתי התנועה כי קיום הגלגלים ומה שנתכנס היא התנועה
 וכן קיום האותיות הוא הנקוד שהוא יסוד חמשה וכי באר בספר ענין הפעולה בחיבור
 נלקח לה דרכים וזהו הדמיון בהיות השם נחלק לה לחלקות בסוד אה יו וי ואלה הם דרכי התנועה
 חלב שרך חרץ צרי קמץ ואלה הם התנועות כל העולם ה' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א'
 אה בלוי הוא אה שב בספר רעל ער חת קץ הפלאות והוא רמז לחלקות ה' דרכי הפעולה בסוד
 האותיות שמורה אלה ה' ומה שהזכיר כפי האלף קץ הפלאות סוד ה' פלאות וזו הטרק ודרי ה' אלה
 ה' והוא בהיות ה' אלה ה' דרכים כי האלפא כיהא בכלל בסוד ה' אלה שהם סוד הפעולה והס'
 כי כב אותיות חלקות כפני בה מקומות כי האותיות הם סוד הפעולה והנקוד סוד התנועה כי האותיות
 ונקודות מינונים כגון גלגלים ותנועה ולא עור והמכתב כי ספירת החלקות ה' כגון ה' ה' דרכים
 לתנועה וה' לפעולה והתנועה ערמיות בסוד הפלאות הם אחת כוחה צדק דמלך ז' צדק
 מיל ה' דרכים בגלגלים סוד ה' פלאות כי אלה ה' חלקים לה דרכים שהזכרתי והנה סוד הכונן
 דע כי מה שאמר הפלאות הוא בעצמו רמז זה ה' חמשה נקודים שהזכרתי בהיות התנועה
 נמשכה בגלגל וזה סוד חלב שרך חרץ צרי קמץ ה' וזהו בעצמו סוד התנועה חמש כי הם שקולים
 כגון אלה ה' שהם סוד הפעולה בצורה זו ה' פלאות וזו ה' אלה ה' חלב שרך חרץ צרי קמץ ואלה
 מינונים כגון אלה במדה כמשקל בהיות התנועה רבוקה בנקוד והגלגל סובב בו כי הנקוד הוא עצם
 התנועה והוא בתנועה הרבוקה סוד אלה יוד כי תנועה הגלגל בהתנועה הוא סוד האלה יוד
 והמינונים הם ה' חמשה הנקוד הנזכרים הרי לך הפעולה והתנועה בגלגלים באחד והיא רבוקה כי
 בדאשית הפעולה והבלתי שהיא סוד אלה ה' רמזי שאבה רואה הגלגל והתנועה הראש וערסנה
 והתנועה הישרה הרבוקה הראש הגלגל וכתבתי וכן האמת כי הגלגל והחיל להתנועה כשהוא
 מציע להבלתי חלקי שרך וואבה רואה כי התנועה עלתה הראש הגלגל וסנסו יא כי סוד התנועה
 עלתה הראשית להתנועה וסנסו שהם אלה ה' וחלקי המציאות שבה וזהו צדק חבדורה וחמשי
 המציאות הראשית החלקים ה' והבלתי כי כשהגלגל הראשית עם האחרית שהוא אי או תגל התנועה
 והמצא התנועה רבוקה בגלגל ואין התנועה בלתי להתנועה ולפיכך המציאות הראשית הגלגל וכתבתי
 התנועה עלתה כדו שהראה כי התנועה החלה בראש ועד הקום הראש הבלתי וכן חלקים
 שהחילתה להתנועה אם הפסק כדו שהמצא החלקים בגלגל והבלתי כדו והחילת
 התנועה בסוד יא כי המציאות הבלתי כל הפעולה בסוד אלה ה' והחילתה להתנועה שהם ה' דרכי
 הנקוד שהזכרתי שהם יסוד כל העולם כולו הנה רמזי סוד דרכי הנקודי בחזון ונפרש סוד
 התנועה וסוד החוקן כשיער מה שעכל לפרש בעה' רצנה כו לגלגל אל השלוק השכל
 סוד השלוק חכמה לגמור הוי שקור' עיטם והאלפא עם אש ומזכר המן וכן המעמד יד ודגל
 שקור' מקדא והשכל זה לך לענין עם אלה ואותיות השכונן וסוד נקוד יאר ה' פנו אלך ויחסי
 בני בהכנסך טעמוך הרגשיות וחודרי החכמה הפנימית אשר השם האור יוצא לעולם והם הם
 החלקים מלפי אשר ואלה ה' זכות לאונן הראשון למד בהיכל האלך ואנרועך סוד מקדא
 השלוק הנקוד אין בני כח להביע עד הכתרה ט' הנפש השכלית והגיע עד רגליתו הלצה
 ואבה קצתה רחוקה וכולי לא רואה מינסו אם לא השג ידה די שה יקריב לן הרגדים או לן
 בני היונה והאשר השג אל השלוק חזונה ושוכה להקשב בעון הענוה החוכת הענוה הנשוא
 כהשגת יחוד בראשית וזו דרכי כשלהתו אשר חתוכן שיפיתו ומתוך הכתוב שכינתו יתזכר
 דע לך אחי כי סוד דרכי הנקוד שהזכרתי הם והם כלים לכלים
 לפר לעצמ'

סודו וה' שהם חצי השם הנשאר שבהם חי כל חי ואינם כי חי נספר בחצי השם האחרון הכן
היוצא לעול והפעל והפעלה וההנועה וההנועה כסוד יאהו . אינם כל זה שהקדמנו
להעמוד על דרך הוצאות כולו כיצר הוא הלך בשמו גדול יה וכל דרכי הקוד הם הכחות
ויסודיות וכן ההנועה נחלקה והפך בהם גלגול . והרבות הליך בסוד שט ההין שהם
סובלות כל העולם כולו בסוד אט בח גז חן הה שט ההין הלל רחן לאריות ולקוד שבהם
כל הדבר נחלק בסודי ספירה חוש סגור חוש ודי לך כזה . הא לך על פלאי הנקודות
הלב נחלק לשני חלקים האחד חלם נקודה אחת והשני קאץ חטף והוא הנקוד שכן
קאץ . שרף הוא נחלק לשנים האחת שרף נקודה בצורה וו והשני שרף שלף נקודה זועל
צביון חלק היו נקודה אחת למה לשלם צדי נחלק בצורה לך ראשונה הוא צדי צב
נקודה שרף מכוונת . והשני נק סגול בעשה זו היא נקודה עולות לעולם . אינם
הנועה זו אישית היא טן צירי וכן שכן צב יסכה צורה סבאי . שכן הוא שרף נקודה
הליך ואין לה קיום אם לא יביעה אילו שלשלה הייתה . קאץ נחלק לשנים הדרך אחד הוא
קו ישר ונקודה החמון והשני קו כל נקודה . ונתחיל בביאורם בעזרה שרף
נקודה חלם העיד לעולם ורביה ליון לחיים ורביה העב הכיון בחלם הנה היה ניהיה
סך החלם הוא נקוד אחת והשניונה סבכל הקודות והיא ראשית ההישכה והקפץ העליון
היה סוד השגה השכל ועצם החלם היא יסוד העשע . עולם העליון נסוד העיד עליו יה שהוא
הנה היה ניהיה . וכן כי הנקודה הזאת היא ראשית המשלה והיא סוד השגה עצם החכמה
והחלם הוא המורה לחכמה שהיא ראשית המשלה והיא סוד השגה והיא ראשית המשלה
כחכמה נונה נרעה . וכן באיורו היה יכו לשיר . כלם בחכמה ששיר . והרבות הליך
בריה הלך והוא סוד אימו כי לעולם חסון . והכן כי נקודה חלם לעולם לא ראשית זולתי
בהיך השקף אלה אור כי בהינה בעצמה לארע אם היא חרף או שרף לצד הדרך
האור הרבד והנועה . והרעוד . והכן כי כל הנועה רביקה בהנועה ואין לך הנועה
עלור בעצמה בהינה משהם בעצם המשע . והשורה הארית בהינה החלם שהוץ
ראשית כל ההנועה ויסוד כל גלגל אית השרף הדרך עשין לעולם ולת הקדש כי אם לך
השקף אור לומר כמה שהיה הנועה נכרה שהוא אית סבת ההנועה זו וזו נקודה
א . היו לך ערות כחיה שאין לך יכולה להכנס כחוכלות שהוא סוד הקוד ולת הדרך
האורגים שהם האורות . ואינם אין לאריות קיום בלתי הקוד כמו שאין לשם גלגל כחתי
לעולם יסוד בלתי נקודה אישית אין לשם גלגל כחתי לעולם יסוד בלתי נקודה אישית
כי אין גלגל כחתי בעולם שאין לך נקודה באישית היא סבת קיומן ואין לך קיום בלתי הקודה
הזאת . והכן סוד נקודת חלם היא ראשית כל הנקודות ויסוד כל ההנועה והעורה על
יה שהוא הנה היה ניהיה . והנה כל הנקודה מידות עליו יה . והיא ישירה שהוא יה דקיים
אורה וכל גלגל סודי קיומו כנקודה אחת . והודעתך כי חלם יסוד העולם העליון והעורה
עליו עורה כחיה והיא עינם החכמה ממש וכול שכל לבר הוא יסוד העולם הנחת השכלו וכן
זה יצא והרבות לך סוד נקודה חלם למה נקרא בלתי זה למה נקודה אחת ולמה היא עליו
ואיך ככריות לך לא לפי צדו הוא מיוחדם לבודדים לצד הצדק לט כי כלם אינם נקודים
טאם יצר הטענה ויצד קרבתם להשגה כי זה העשין הוא נק באילו השורה . אינם
הוא יה יחיד וכל שיהיה אל דבר בעולם ואין לך צורך בכל הנקודים והנבוא ישיר באיור
כל הנק באיור ולכבודי כראותו כלור כל העשה כראשית שהם גלגים בשמי און לצד

חלם

והבגה לכל מיט הכבוד וזולתם אין לאות קיום ואין להם תועה כי לא תוכל להניע חזרת
 כעולם בלתי אחר היה מיט הנקוד הנזכרים והם יסוד האופיות וסוף וירעה ס' אין תועה
 בלתי והתועה ובכך אופיות היסודיות שבהם כל דבור העולם נחלק קטעיה כה דקדויות
 מהם בגרון ומהם בלשון ומהם בחיך ומהם בשפתים ומהם בשנים ויש לך לרעה כי כיון
 שהאופיות שהם הפעולה בדבור נחלק לה חלקים כך הנקוד שהוא סוד התועה והחברה נחלק
 לה חכים ובאילן קו דרכים כל העולם נחלק והם המאויים חיש כנגד חיש וההבנות כהיות
 אצבעה הידים והרגלים וכוננם חיש כנגד חיש כי ספירתם באילן הדרכים הן הן הקוסם
 וכבר רמזנו כי השם המיוחד נחלק לה דרכים יה לפעולה ואחר כך הן לבטעה ויהנה העיוות
 בסוד ה' פלאות ויש לך לרעה כי באילן כדרכים העולם הלוי ומהם כל היצור וכל הדבור יצור
 בשם המיוחד שהם אחד כלל האופיות והנקוד

חקור חלב חקור קהץ וצרי חקור חרב ושרק ה' פלאות
 חקור הלח חקור לא חיש והכליה וחלק לחישה כל צבאות
 וכונן עץ חישה לול חישה וההבנות והמצא כס פלאות

כבר העיוותך בהיות ראשית האופיות והכליהם ערים נאמרים על המניעים כי אלה הן
 הם הערים בסוד חלב שרק צרי קהץ כהיותן טוהן להם חקם שהוא סוד חזרהם בגלגל כהחול
 המניעים אין המצא ה' הנקודות מטעים כל כך אופיות הנכללות בסוד אלה הן שהם חלקי הגלגל
 והביתן וברי לך ראשית הגלגל וסוף שרץ כהטעם שהוא סוד הנקוד ופי' כי חלקי הגלגל הם
 דשיבה מ' גלגלים ו' כשגלגל הראשית עם התכלית שסוד יה' או רולר התועה ודרכי הפעולה
 והתועה שרץ סוף כהחילוק והחילוק כסוף כיון שהתכלית קטורה בתולה כיון שאין בסוף
 פירוש הוא ספר הכריאה חיש כנגד חיש יוסכמים והחיש אין להם קיום בלתי החיש והחיש
 אין להם תועה בלתי החיש וכל היצור וכל הדבור לאיש הם יצאים והבן במאמר רעל כ
 באיזו קץ הפלאות כי קץ סוף טלל פלאות וסוד פלאות אלה הן והוא סוד חלב שרק חרב
 צרי קהץ ושרק הרע כי ה' הוא המניעים את כל הגלגל ודעת התועה ער התכלית בסוד
 יה' עה נה' השעה הררעה ההתרעה וספירת הגלגל חוזר יבא השעה הרי הגלגל חלק על הן
 ולא תבטל על כהיותה נעלמה למניעים ער התועה למחש' כי עדיין אין הגלגל סוכב וחלקי
 הגלגל הם אמינם וחלקי הגלגל והפעולה ה' מעשה אה הכל לעולם ואמינם בסוד ש' המצא
 הגלגל חוזר יצאה ה' לעולם ואם תרצה להניע הרי לך הגלגל חוזר לעולם בסוד הן ומטעים ה'
 הגלגל והיא חיסוכה על הכל כהיותה סוד הפעולה וסוד התועה וכשהם בכל כחשכין תועה
 גלגל אלפא כירא במצא כל האופיות שהם יוכלוהו כהכרתן וכולן ישהנה ויזרחן ויפשיטור
 צורה ולבנות צורה אמינם אה ה' לעולם הוא כהערה הספירה והמצא תועה ש' הרי
 וקלה לבל התועה הדיעה הדבור כי בעור שהרוח יחוסף והנשימה והנשימה הרי
 היתה היא שלמה כל עטוב אחר אה באות הוישלימה הכבה ואין בה התועה תועה יה
 צאין כן באור האופיות וישנו קלמה ראשית היא לטוב גלגל הפעולה והתועה כהיות
 התליכה וכבר ירעה כי ה' סודה יה על דרך השטן בקדוה כי כל האופיות שהיא יטעה
 ולקטם והיא בכלל השטן יה וכיון כן שיה יה בדרכי הקבלה הרי סוף יסוף סטס התועה
 ורע ידוע יה סמיכה לפנה על דרך השטן ואחריה על דרך השם הרע לך ט' ה' סוף
 סוד חרסר יה היא סוד הנקוד הרי לך שטן השין סוד חרסר והנקוד וסוד שטחם יוד' הרי
 לך כי חרף לעולם אה זה יין מה' וכשעמם כל הפעולה והתועה הלגים ט' יוד' הוא סוף
 יורה שמו חיש סוף והצ' השם כלל אמינם רחלם הדמות תועה הפעולה והתועה

ולא כראש דבר בשלם לבינו צריך ציון אמנם הכל כראש לבכור ולא לצרכי והשם
המשך על כל זה הוא השם הקטן כן אופור שהוא השם המיוחד לו והורה על כבודו והוא
סוד היסוד שכל הפעולה ששם ששם עליו ועל כן ראשי כל המצואו שהוא סוד
הצד הרצון ששם היחוד שסוד יוד המטע אופן אינו זולתו חלם והוא מכון כנגד אור
השם י צורה כנגד צורה ודע כי צורה היא צורה המרכיבה והיא צורה חלקי הקלל
הכל לכל המצואו וכן צורה חלם המטע אופה הוא יסוד עשירי וכל שאר קודם וידע
ברוך כל העלון שבקוד המטע העשירי שהוא ראשי הרבועה וחלם שהוא העלון שבקוד
מטע זה היך שהוא עלונה שבצורה כי היך מכלל חלקי הקלל והטענה החלם המטע
זה סיך שהוא עשירי והכן שאנו במחשבתנו והעשירים ועדיין נבאר בסוד השם המיוחד
כיצד כל העוד הלוי כן וכיצד מיע כל המעשים ויחיד כל הצורה והכן הוא נקודה ז'
אחר סוד המצואו קלל ; אחר והרבנות בהיך נקודה חלם סוד המצואו קלל ; יך
כי ראשי הוא לכל הקללים ונקודה שכלה ועלונה מנהג קלל השכל שהוא העלון העשירי
המנהג במנהג שכל מטע אל והרבנות במעלה חלם כיצד מעיקר הנה היך יסוד
למחרים הוא אבן נחשור ; צלפים ; וערכאן רבבה הנה כל העולם מהקלל בסוד
המטע הי הוא חלם והיך הוא סוד והחלם מונה בסוד הנה נפיה ויהיה כמו שאמר וכן
המצא בסוד קוד שהוא סודי עשירי שהוא סודי המטע חלם ואין יונה בכל אלתא כראש
שיטתה בחלם זולת כ אופור שסוד יך שהם סוד העשירי והכן זה נירבד לך האמר
בסוד השכל העשירי סודן ערות חלם ולא שך והקודק צורך כל העשירי שהם עלוני
המלה והרבנות בסוד חלם שהוא עלון לכל המעלה והנה אלת צורך הקדמון והוא
עקר והכל טפילה היאכל טפל לכל אלת והוא הקון כל המטעמים וזולתו הפסד לבמה
שעיים ועין הכל נחלקים וכן רבון כי צורה השכל העשירי שהוא המטע החלקים
זה יהיה קיים החלקים והנה לרה קיים האדם אינם לא על הלח לבת יחיה
האדם כי הרבון הלוי במצא הרצון שהוא אקור כל המקודד הסוד ט על כל המצא כי
ה יחיה האדם והרבנות כי אין המקודד הלוי בחלם אמנם מוצא וחקור יסע שבו הוא
והמטע המטע והשכל בסוד שכל העשירי זה הוא חוץ אט כח דן רן וא
היך חלקי הקלל הוא וכל העשירי אמנם הרבועה האמורה אי אנו עכפ היך
השורה והשכל העשירי בכל הרי סוד מטע למטע ויש הרבועה שהוא מטע
המטע שאינו מטע והכן ער מצר חלם בקון הקדמון הרמזים בכל יום
וכן לוח הפנים והרבנות בסוד ער הפנים יהוה שם וזה הוא בריה אלת כי עכפ
צרכים אנו למור קדושים וטהורים ואז השורה שכינה כיטוהט והרבנות המצא לך
הסליח כשר הקודש מילם והוא ההוצא החזקים בבירי ואילו הוצבים צריך אורה
לפעלכם במשקל חלם הסך חלם והמצא ריך ישר כי חלם הוא במחשבתנו והוא חוץ
המצא המטע העלון והרבנות כי על נקודה אחר כל קלל סוכב והוא מטע
קלל השכל שהוא העלון אמנם סוד אחרת יראת לך בחינתו מכון באמורה השם
המיוחד ורי לך בזה ענה שבא קאין הוא כשן החשיל ועקר הכרית
עטה להכרה חלם שהוא שן החשיל שהוא שן קלל השכל שהוא קלל הנהר וכחשיל מצד
המצא זוהר כשן החשיל הוא סוד עיקר המצא החשיל כמו שרצאה שן המים שהוא
חקר ומוצא לאל המצא חלם וכן בסוד שן שהוא שן הקלל ושן הקלל הוא החלם

שכח

|

מקרה לשם זעב סוכב סוכב הרבות כדברים כי הם דרכי הקבלה האמתית וכ ערים
יהיה המעשים אה כל העולם לך בפור נקודת חלם העשים הנמשכים ואת המעשים
לכח סוכב

נקודה שרק

הוא שרק דמות דבר הקיים
הוא סוד ון הצורה המטעה
שלן היסוד יתכן למש
אכן העולם הם כח

שק

לך כי סוד שרק הוא המערך באחד על הכונה שש קד ציבור כי בסוף
קשר הם המעשים מיו שהרבה באר בפני הקבלה והתן מאחר שהשק
נקודה אחר אמצעית היא מן העלונים וכן ההחלטות לפיכך המעשה
עבד הוא יתכן כנגד עלים האמצעי לפעמים שהיא נקודה זו על גבול אף הוא כארץ
מן העלונים וכן ההחלטות יוצר מן העלונים והמשוך אה החלטות לפיכך המעשה
קשר שהוא נקשר בחלם שהוא העלון וישר בן החוק שהוא המצאן וכן המצא באמצע סוד
הטעם הקבלים שהם אמצעיים אשר הם הלוחים בענינים ונקבלים להם כח והחלטות
עלם נקבלים ונקבלים מהם כח והרפון בצורה שהיא נקודה כן העלון זה על גבול
השכלים לעולה הקבלים באמצע המונחים לטה וזה כי צורה לעל צורה שומר וצורה
עליונים עבד הקבלים אמצעיים מן המושכלים שהם המלכים וכן המונחים שהם מן
האדם כי דעו הקבלים מעשה אדעו המלכים ויחזקה מדעו עו אדם והכ המשים כח
השכלים העבורים שהם לעולה להם והמשיכים כח למרכיבים שהם לעולה להם
כי שרק נקשר ולעולה המלכים והחזקה נקודה אחר הבין בה שהוא יתכן ליסוד פעולה
העולם האמצעי הוא לעולה מן החלם ולעולה מן החוק שרק קשר נקשרים הקבלים כדבר
המטעה ונקשרים קשרים בקשרים ויטעו להיות אמצעי עבד וכן אה עכשיו בסוד הקבלים ולפי
בסוד הכונה השק עתה לעולם האמצעי כי הוא הלחי בסוד שרק נקשר מהרד ויתכן
השק היסוד אצלן גם כונה לצורה שרק כמותן הרע כי אורו הוא קשר נ צורים בסוד אה
דעו כי כל הקשר הלחי עבד וכן כן בסוד יהו כי צורה ששה כנגד ששה שרר איתו יוצר
יודו וכן בסוד הכונה מן בסוד השמן מן בסוד הצופן והשכלל והמצאן ודע כי
הקבלים שהם אמצעיים קשר להם והער שרק היא הנקודה אשר עליו הם סוכבים וצורה
לנקודה אחר היסוד אצלן כי היא במקום שרק והיא במקום יסודה כמו שאמרנו בענין חלם
שהיא נקודה אחר הנה אמצע כי חלם שרק חרק שהם ויתכן ליסודה ושלמה עליו ויתכן ויתכן
כדור חלם יסוד עלם השכלם שהוא העלון הנק ששיר נקוד שרק יסוד עלם הקבלים
צבאותהם שהוא האמצעי ואינם הרבועים וכן השירי שהוא ונקודה חרק יסוד עלם
הכונה שהוא הרבון השכל איתם הרבועים הוא וכן כי השירי הוא המטע אה הקבלים
מעט של האדם להעלותו לדרגה העלונה ויתכן הטעם הקבלים והקיים אושי היין ש
מעשה עלם השכל וקבל השפע מאה העולם המטען איתם יסוד כל אחד ואחד ויתחך
הוא איתם יסוד העלון משפיע כמו כיסוד האמצעי מעט וכן ההחלקן מקבל איתם שניה
ולו הקיים ויתכן השפעה וכל להרעוע ולפיכך רע כי אילן הנ חלם שרק חרק
יסוד שלם עליו ויתכן שכן יחיד הכר הם ויטעו נקודה יחידה שכל האמצעי שהיא

בבית המדרש כש ע למ האמצע כי ההפסד שיש בעולם ההפסד הוא החבור והפירוד בלבד
אשם צורה כל חומר החומר דיומך הוא בלבד וכל חומר שגם לסתור רבני כי הצורה נפרד
הוא קיים כי יש צורה שכלר וצורה גשמייה וכמו שצורה החומר היא סבר קיים כך צורה ה
השכל נפרד החומר צורה השכל היא קיים צורה החומר מוצא בלבד האילמנטים
כשצורה צורה השכל והצורה נמצא היא צורה העצם בעצמו כחיה מאתה שאין לה צורה שכלית
וכפיכך אנו לך כי הצורה הם קיים כל הרצפים צורה האדם הוא השכל ובו הוא התקיים צורה
הוא הנפש ובה התקיים צורה שאר בעלי חיים וצורה כל רחם היא הצורה הנפשית לבסוף והצורה
התקיים בצורה השכלית וכפופך נפשו וכצורה גשמייה ושאר בעלי חיים והתקיים בצורה
נפשו וכצורה גשמייה וכל החומרים להתקיים בצורה גשמייה והנה קיים כל הצורות
כצורתן שהיא סוד העולם והרבות כי קיים הצורה ניה צורתן אין לה קיים וקיים החומר
בצורה וכל אף לך קיים וקיים ההרכבה בחומר וכצורה חלום אין לה קיים הרי לך
השכל העולם החלם קיימת בך ועולם האמצעי התקיים בעולם החלם התקיים
באמצעי העולם וכל אלו הרצפים שצורתן ישלך להרבות בצורה החלם שהיא האשלה
העליונה והוא יסוד העולם העליון הוא צורה שכלית ופשוטה ונפרדת מחומרי שכלית
בעולם ששם הוא יסוד העולם האמצעי הוא סוד חומר וצורה והצורה קיימת כחלם
חומר שהיא בעולם השלישי והוא יסוד העולם השכל הוא הרכבה חומר וצורה והרי ההרכבה
היא שכלית בחומר והרי החומר קיימת בצורה עולם העליון הלוי בך הרי מוצא לך כי
חלם שכלית חומר ומוטם הם סוד עולם העליון והחומר והחומר ועל דרך זה נחלקו חלם חלם
הנקודות כי העליונה נבדלת הפשוטה וההרכבה בצורה ההרכבה אולם האמצעי מושך
עצמו צורה מושך לך חומר וצורה לפי זה הדרך ישלך להרבות וידע כי החלם הוא הנקרא
צורה ושאר נקודות גם חומר והרבות ניה הפשוט יש בן צורה בלבד להרכבה חומר
ולפיכך יש לך להרבות ולעצם סוד לך נקודות כי כל העולם כולו עליהם הוא הלוי והרכבה
התקיים בה והם צורה וחומר והרכבה העליונה צורה בלבד ואמצעי חומר וצורה והרכבה
הרכבה וחומר וצורה הרי לך שאין העולם יוצא מידו אילו העליונה רבלי העליון שצורתו
היא צורה בלבד ואחריה חומר אין לה קיים בלבד הצורה ואחריה הרכבה שאין לה קיים
לפי החומר והצורה ואיננו כי סוד חומר שהוא החומר הוא רבלי אלים והרבות בהם
רבלי אלים הוא ההרכבה למה בן שצורתו כסוד צורה וחומר והרכבה כי העליון יסוד וצורה
הרבות יסודי חומר והרבות סודו הרכבה ואיננו הרבות יסוד כל חומר מאילנו הרי
נקודות נקודה אחת יחידה נפשו עכירה יסוד הוא כי קיים העולם העליון האמצעי והרבות
הצורה ולפיכך האמצע נקודות יסוד חומר בהיור האמצע והאמצע נקודה שהוא חומר חלם
החלם הוא צורה כל הרצפים נקודות והרבות בהיור הרי הריה יהיה יסוד כל העולם
וצורה והרבות והרבות למה נבדלת הפשוטה עליו יך וראיה פועל וצורה והרבות
כי הרי העל החומר והוא צורה קיימת והוא רבלי והרבות בהיור חלם שהוא חומר
יהיה יהיה שהוא סוד הצורה קיים החומר שהוא סוד החלם וצורתו חומר
העולם העל שהוא החומר לעולם חומר ההרכבה והרבות כזה הדרך החומר
כי זהו העולם בהיור יך פועל העולם וצורתו והרבות וכפופך כחומר הנקודות והרבות
לך כיה ענינים נקודות לך כיה סקודות ודי לך כזה

דרך גבוהה שגלה היא אצל מקור חלב כיון שזה דרכו וזה נרכב וירעה כיה חפרש יש כן
הרכב והרכב הרי העולם העליון נשואים צורה בלבד נפרד ומונח ומצאיהם הם האחר
שם צורה כיון וצורה נעדרה ונעדרה שם עליונה הייתה והעולם האמצעי הוא המורכב והרכב
וחומר וצורה ט הולגל על חומר וצורה נעדרה צורה ישן כיון שהם השגה גדולה אצטע לע הצדה
צדלה כהצד צורה ט החומר העטב אופן אעט שחומר הולגל טק חק אבל הנקרא בשם זה צורה
בלבד ולפיכך קריאה בשם כי צין לצורה צורה העטב לעולם להשיג יד כי אנה הצורה וצורה
הצד השגה יד האחר שאין לה העטב חשים צד בעולם ולפיכך אלו כי הנשאה קיימה בצורה
אבל נשאה שאין לה צורה בעולם נא כדכר ברוח הפהליה האחר שאין לה צורה להשיג יד וכי הולגל
בעל חומר וצורה וישט דברים אילו נבועים וכן נבואה השמים והבטן כי חומר הוא בשם הולגל
והצורה שוטע על אופן חומר השפע שלם העליון שהיא צורה בלבד ולפיכך הם להנשעים כמון
צורה הצורה השונים נאמן יד השגה גדולה וישלם הכחון העלה שלשה הוא בעל הרכבה וכל
חומר וכל צורה כהיותו מורכב והקטל שפע המורכב הרי העליונה נפרדו וישטעו זו און
והן סוד צורה וסוד חומר וצורה וסוד מרכב וחומר וצורה ט צורה היא העליונה וחומר וצורה
כי זו נרכב זו נרכב זו באחר זו בשנים אולם אנה רבליה הרכבה ט אנה חומר ט הרכבה
החומר היא הרכבה חומר חומר אולם היא הרכבה האחר שהיא החומר והצורה כי און
חומר בלבד צורה יד כהיות שלם האמצעי חומר סכר ומצוא קיימוו היא הצורה שהינן
סוד שלם העליון העולם הכחון יש ט אע מינן והרכבו הרכבה חומר חומר והרכב
צורה כחומר הרי לך כי שלם הרכבה לזל שפע אשע עלמים שהם לעלה היות ט
הקבל צורה השפע שלם העליון והקבל חומר השפע שלם האמצעי הוא כעצמו נכוס ט כחומר
העלה שלשה הוא סוד הרכבה חומר זה כזה ולפיכך צין העולם הכחון הרכבה חומר
העטב יד אחר והחומר כעצמו העטב יד שיעי הרי לך העולם כהיות העליון כל שלם
חומר העולם והקיים לשני יד ובהיות שלם האמצעי דרך כהנעה והקיים אנה לשלם שהיו
הצורה וכחומר העולם הכחון דרך כהנעה והרכבה וכשכל ידע ט און הנעה נכרה כש
בשכלים כדל חומר אנה הנעה סכר קיימם חיה והיותם חוקים וחומר אולם הם צורה
בלבד וכן כהיות העולם האמצעי כיון להנעה כהיות חומר אולם לא חומר והרכב כהרכבה
והנעה לפיכך הוא קיים כהנעה ט כהנעה הוא סוד הצורה והלהנעה הוא החומר הרי
השפע חומר והנעה והשפע קיימים כיצד הוא קיימים לעולם אולם שלם הכחון אנה
חומר על חומר ולעל הרכבה הצורה חבור החולים ככה כהנעה והפרו וכן כהנעה
ט חומר שפ לחומר כהיות כהנעה החיית הרי לך הסוד כהיות הולגלים בחיורן כהיותם
חומר וצורה וכחומר השפלים חיים ונפשות כהיותם הרכבה חומר וצורה ט הרכבה חומר
הא סיכמ שילדו והרכבה הצורה לעלה חומר כי אין חומר בלא צורה כי אעט שהרכבה
החלק נפסדה צורה החומר אנה נפסדה והבטן כזה כי הרכבה הצורה כחומר הוא
סכר קיימם אצט און צורה צין חומר והרכבה חומר בחומר הוא סכר הפסדה כי החיים
ההרכבים הפוכים הם און שט אלבים אשרגשים ככר אחר חומר ואם כן אחר אש
ישפלים אי אפסר שכלת הערר און חונן ידע כיצד הרכבה הצורה בחומר העולם
האמצעי הוא סכר קיימוו לעולם האמצעי חומר כלה הצורה והרי לך כי ראשית ומצאיות
היא שלם העליון שהיא הצורה שבה הקיים חומר שלם האמצעי אולם הרכבה שלם
הכחון שהיא חומר כחומר אנה חקיימם ואעט שהרכבה נפסדה און החומר נפסדה כי
כל חומר יד לסודו יאם ט חקן אנה חקיים קיימם העולם האמצעי לחומר שלם חומר חקיים

הוא צורה סגולה שזוהי סוד בנין העולם האמצעי שהיא רגלי כן צרי כיון שכא וכן הוא צורה
 צרי וצורה שכא הרבנות והוא סגולה שהיא אמצעי נכלל כן צרי לשכא וכיון שנהג
 הכוונתם כי לקבל שפע היצירה והשפיע לשכא ואינם שלשון נבחר ה' הכוונה והרבנות כזה
 כי עכב העולם האמצעי קשר הוא וישאר כן סמלם וכיון החיים והנענען נקשר האטקה
 למעלה ונצטר עליו והחיות הנלגל סוכב הייך כי צורה סגולה היא כללה לצרי לשכא והרי
 לך הכוונה כי יור ששם המיוחד רחוק לים ד' וה' ששם המיוחד רחוק לנגשו הכוונה והוא
 שבתיה שהנענען הנגשה ישרה וזמן סוד צרי אינם האפטים והסככים אצל החיות האפטים
 והששים הם כן החיות וכיון הארץ בארץ וארץ החיות והנה אופן אחר בארץ הרי החיות
 שהם יסוד בחיות והצורה והרי אופן שהם הנלגלים האמצעים והרי ארץ שהיא החיות
 האופן באמצעי והשגל איהו ארץ והנה החיות למעלה והנה אופן אחר באמצעי בארץ ר'
 למטה הרי לך ששון זה אפוא כביאור גלגל והשגל כי החיות והנהיג והאפטיק
 והיניכס באיורו כי החיות האפטים והזו סוד הצורה המנהג החומר כמו שאמ' ויש לך להט
 אצל ח' אן למעלה לא ישיבה לא עמידה לא עליה לא ירדה לא עוקה ולא עפוי וזה כאמר
 כן הוא טבל דבר שאיט גשמי נאטע לכל איל הרדסם כי אין איל השייטם טופלים כי אכ
 כנעל חומר ושלם העלון צורה גלגל ואיט חמר לשון הרכבה לא הרכב חומר זולת הרכב
 לך כי זהו הרכב ולו החדוש ולו צורה כי חדוש וצורה כ' דברים וחי שטופלים כן שט
 עשיטם עכב היורב הוא ולא נחשב אצל י' ודע כי הסגל עמו כחיות הנלגל סוכב הייך
 והוא סוד שט השעיון השיעור האחרים והשעיו השארינו שהם כל ט' גלגל הרעעה והנעם
 עולה היא כי יש רעעה ישרה ויש רעעה עולה והסכב לעולם וכן ר' יצחק סגול כנעל
 והוא חומר חלילה כן צרי וכן שכא כיון שהאמצע העולם האמצעי כן העולם העליון וכיון החיות
 לפיכך יקבל שפע השפיע נקודת שכא

ידעו במערכה הנקוד כי המעין הכנר היסוד וסוד המעין הם נקודת צרי סגול שכא
 צרי דומה למעין העלון סגול רחוק למעין עולם האמצעי שג' עכב הוא רחוק למעין העולם
 הרחוק הלוא ראה צורה שכא שהיא רבולת ההרכבה כן ה' כי הצדדים בשפלים כי חכב
 ורכב המצא כולל והוא כעבר לעולם הרץ לפט אלפים והרבנות הי' הם האלפים כסוד
 ילק אלפים וכן המצא מורכב ככללי המהיחור כמו העבר שקל כוללן ורץ לפט ארבע
 ואינם ארון חכב לעבר חלק כנעל והעבר עמד כחיות טוכר הארון טופער עליו
 והכן כי צורה זו אינה יכולה להקיים ולהנעש והכן כצורה צרי שהיא כ' נקודת ישרה
 ומענה כשה קלים חכלים לששן והם פשוטים אכל צורה שכא שהיא נקודת אחר רגלי
 על נקודת אחר כנעל אחר והיא מורכב כנעל ההרכבה בסוד חכב ורכב ויחיה
 הרבנות כחיות היולד העלון הנעשה ישרה והוא קיום הייך והחיות זה העולם הרחוק כנעל
 הפיכה אהיה וכפסר' הורה למי הרעעה וכפסר לפי הרעעה ויש לך להרבנות צדדים זל
 במסכר יעלה כל השירור עלן אריות על גבי לבינה לבינה על גבי אריות וכל וכן כי אריות
 על גבי לבינה הוא סוד צרי שהוא כעין אריות ואריות לכאן ואריות לכאן לבינה אריות הוא
 צורה סגולה זהו המעין שיש לו כנה שישן והוא נקשר קצת כנעלן לפיכך הוא הייך עמוד
 לצדק שזו היא צורה השירור הקייחור לעולם אינם אחרים כצורה כן הן אריות על גבי
 אריות לבינה על גבי לבינה שלא הוא הקוזה למסלון והוא סוד שכא שאין לה הקוזה הן
 הייך שכא כי הוא צורה שירור כי הן ופרע ט' קיום שכא הוא כחיותו כחיותו כעליונים
 אסתיבם הוא נשפע ולעולם אין לו קיום נקודת שכא כל שוחה שכא כן וכן והנעשה מכל

חיים העליונים להחיותם : ואח לך עקובה להגידו ערין כן זמנא מבחין ועליו נאמר
 כי השפעת הקדושה יבנה כן ענאי הדין ומה שלו נאמר יבנה כעט הי החובה להסידון
 ואם לבידא כחילן קרה כזה כש להתאחזים וכל זה הענין היצורט לבארו על ענין אורח
 שנהפך בסמי החסד היצורט כי עקב סמרי הפילוסופים לאו שלא ענין לא כחכמה מורה
 סמרים היצורט : ומהנור להבין יצא כי פתח הוא רמז להחילה הכעשה וכן רביצא
 התנועה הרגידה היזרח לערב היזרח הוא הפתח הישעב היא הקליץ והשדות באוויר
 הקצה השמים היצורט והקופרת על קצורם : נאמר היזרח שמש ועד מכנאן כי הזריחה
 היא לצד מזרח והכיחה לצד מערב עקב הפתח הוא מזרח והקליץ הוא מערב פתח כמזרח
 ועל כמערב : וכל הקט כמכונה קדש האל הפתח ככל יוס דלגה שעני מזרח והרבות
 לכן פתח : והרבות כי התנועה זכיה היא התנועה החמושה שבתנועה וסוף התנועה היא
 אורה שלשה שנים המיותר הכי כל העולם כולו הלך עליו : ויצרה האורה רוחה לצדרכ
 התנועה : ודע כי צנא השמים והקיימים בתנועה ולפיכך כל העולם החמושה למיזרח
 התנועה הנשפעת עליו יצא יל על ידי העולם החמושה ילד זה שילד למטה עם החפץ
 העליון כי עקב אמצעי הוא ושואע יוסק כי האלץ כיועב : והכן ודע זה ואל השכח כי הכל
 עם החפץ העליון מתרחש והרבות אחרו יבנה יל לך אה אונת הטוב אה השמים וכן ועבר אה
 השמים כי הכל עם החפץ העליון יאמר ולפי זה הענין לענין העששים אה הלג עמיו קרה
 כלת כשיחולק שלום המנוה אולי רבפת כהשגחה והאחרו שאינם חסרה השמש ולפי שהם
 מקיים הים לפי התנועה זהו לשון קרי : כלת אה שרארון עמכם בעששים שיהיו שקולים כן
 השגחה הסלקה מכם מכל נל זהו סוד אחרו והכיר אהכס וכן אה והסברת פת אהכ
 והיה למטל וזה כיוס הה : הלך של כי אין אלה כקככי : ויה דבר למחר לכל השכל הוא כי
 היצורט נמצאה כשאין אהים : שזהו הסלקה כהשגחה והכן והסברת פת אהם והיה לזכיל
 כשהפעם נסבבים ליד הוא הפקר וזהו למטל כלת הפקר לכל הי שיכא ועל דבר זה נאמר לא
 האמיט מלכ ארץ וכל יושב רבל כי יכנא ער ואויב כשערו יושלים : וזהו כהיות ההשגחה
 היזירה כי כי זהו הענין כהיות שניה שורה כי : והכן כיכר רמז כמקרא ענין הסלקה
 ההשגחה היה זה ועל היה זה והשכל יבין : ודע כי פתח הוא סוד החילה התנועה כמורה
 יוסק כמעבר : ואחרו כן הפילוסופים כי יש חלקים חוזרים חוזר ועד כן יוסקם לצמור
 ואחרים כקדן : אהכס תנועה המיוחדת זו היא ופתח פתח לתנועה ידי כזה לכל השכל
 בעל קבלה :

נקודה קליץ
 ענין והשכל כסוד קליץ
 אולי רבי זוכה היות השקף
 לראה כסוד העשט כל אור
 והוא כדור והוא היקף

אחי כי סוד התנועה קליץ היא סוד השלום התנועה כליכל וכבר ידעו
 היה הוא לשון קליץ לשון נעילה : וראה כי הפתח שהוא פתח הקוה
 והרבות כי קליץ הוא כמור היקף אה כל האורות כסוד כלל השערים
 שכלל ודע כי כמקום העילה החלה התנועה והתבונן כי כל

רע

תעם ויכל צר רבקה היא כהנענה שלמעלה הויתו יחצא יצו לו רסור הכנעני סגול -
 שהיא היבוע העשירי ורע בו צורו שכא הוא חיוז להרכבה וכל הרכבה יתחברו לפי הנענה
 ופסודת לפי הנענה וכן שכא שהיא מוכב כשהנענה שלמעלה בסוד צר ציז שכא כהפסד
 וכשהיא בשכא ציז היא כהויה יענין זה דרך ועלך ויחוד ואולי הקשה על כהנעני כי שכא כ
 כהנענה ההרכבה והיא בשכא נקודתו זול למעלה חץ והשך כך נקודתו זול לבין והוא רחוק
 לעולם המצוי יש לרא כי שכא הוא ער המעור על צעין והוא כלבד אשר עליו ולא עור
 ועומק כהיום השילם ההחוד הרכבה ביורה יתחבר לפי הנענה ופסודת לפי הנענה
 אולם שרך היצואו סיפורו הראשון נקודה צחה הוא ואולם עם היא כך נקודתו אינו
 להורו על ענין לא ער אולם לאחר שהוא מניעו אהוא טשא דול נקודה השלונה
 ונקודה ההחכמה כי אין אילן הנקודת לבין זולת לערוך על היסודות ולא עוד כי יחידה
 שהוא יסוד אינו צוי להיוזו ולפי נקודה אחר על דרך היסוד אולם כהנעני מורה על ה
 הקשיים שהיא מצוי בטעם הוא בשלש נקודות ויחברו ליוזו זול לבין זול להנוד סוד
 עלן הטין נכחין והרבין בהטעו הנקודת כי כהנעני צרי הנענה כנמר יראה כל
 זכור וכל הויחיים לך אולם הנעני הסגול היא מהורה יורר איתה ונענה שכא כ
 כהנעני היהיתה מיו שהאלך הנענה נמר והסגול יורר הנענה קלה והעבדים
 רבים לפניהם לעולם אולם האדונים והנביאים העבדים והנביאים ציזה דרך ילכו בה העבדים
 הם לבסוד האדונים לעבד לנשיא ולנכחן טענה פנסר העבדים והאדונים מילט על
 האדונים ונשיאם אילן הם נחור הנעני והיותן ירכצו לפעם כאר הטכ כלה

דעה חכיה כינה בסוד פנה ^{פנה} רבנה וצוי כפי בקילה שאלה על לים
 הרבין הנעני כהנעני הטעור והראה חזיון שכא השמים

דע

כי הנענה כפי פנה היא פנה הנענה שבה יתקיינו צבא השמים
 וכו ירע אם קדמה בספרי הרבנה כיצר הנענה נחלקת לטובים
 ולחלקי הצבא השמים ויחך הנענה ילך למה ענין גדול לפי שרך
 היולו כשם ובנייה נמלך ענין מלך יולר כן ובכח יולר כן והכל לפי חפץ העלון
 הנענה שאין הטעם לולת יא שלע יעלה כוערך שיהיה הפקר לפי הנענה כפי שהאמין
 כלה אשנים מאורם שהם לבין ולהאין היושבלה יעוררה רעם ואפי כהנעניו לך
 היולו וקדה להם כלישע אחר כי לא דילן שלע האין כהנענה זולת שקצין כהנעניו
 וכאשר לא שלם וכאשר כליקצרם פדרם ולקצרם שחד והסוד הלן בסוד שכ
 כן ד אורורה יואיל העבדים אעפ שהלם נחמיה הין לא היה בכלם כח לסול כיהים
 עכסו לפעם הפעם והם נעדרו כהנעם לפעם וזחו סוד שכ אעשרנו לך ואם לאשים
 כצילן נישא לטעם כפר וכרה ענה וקנה הסוואה כש לבנמיים לך יקרה להם טעל
 אולם כי ר עקיבה נבס כשלים ויצא כשלים כן ענאי היצין ויהי כן זוחא היצין וכפני
 צייע קצין כהנעניו ר עקיבה זכה לכרר לישע אחר נענה כרה אחרו על ענין
 מטעון יצאו כה קיל ואלו שבו נעים שוכבים חוץ מאחר ואין לו חזרה לעולם עלון
 זאר לבנו ומה שחד ענה וקנה כה נורה כהנעניו הוא ר עקיבה זכה לענה זכה
 לבס כן זחא נענה לנענ וזחא היצין ונענ כעשיט שיה כהנעניו ערפס היורה ואין כן

לפי הנענה

היבנה המופלאה הלבך שהוא השם יי' כיון שאיך שוכח עצך בשום עת לפי רענך לפי
 רענך והיוהך עוק בשום זמן שזו הענין שלבך קרוב אליו הרבה כי הנה אם תבך רבות
 בשום זמן יאברי חושך ויראיה צועק לשם בקול רם על זמן שיקרה ואולי אז ויהי ויהי אהיה
 יה זה והי וכאשר לא שכתו יתקוץ כשיון פעמים רבות כרי שישך בשער הרחוק בן צורך שלא
 השכחתו גם לעולם בעד המטחה וההשקט וההנאה והרענון אבל זכרהו תמיד כלבך וחוקה
 ברצונך חקקה טבעו על לוח לבך וכבדתו במצרך ובמקור חחק שיראוהו תמיד צריך הרוחניים
 שהם ערך בהיוהך אדם אחר על דרך ה' דם ה' חד' וסודך כך לבך וארה כאמה לעצמך אדם
 ראשון בעליו אדם אחר וארה אדם אצלו וארה אדם אחרון בסוד א' פ' ה' מ' צע' ה' חרון ועד
 זה' וכבר ארה יורע שהמים הקרים יאר עפ היוהך יורע והם רביעין ג' ס' לפי הטבע
 איך ראוי לעם כרוסן כבחילי החשכה אבל ארה יפחד והם כחך גדול ושעור ראש
 עמרים ומסרערים וכל זמן שרוב לבך שב לאחור בעיניך חוץ קריתם וכעצמה
 עבם נב כולך רחלה פחדך זכר ער שארה יציר וחושב שום רעם שם איכיר הרכים
 הקלים לנפיש הקר הירי ק' זה שיקרה לך יזה עם האש אשר פעעמו רעה וקיעת
 שורפה כחולה' והנה כח האש שזה לעולם ככל חלק החלקן יהי שאין כן במים ועל אחר כזה
 וכמה ארה צורך להזהר בעצמך ולשיר עשך יאר כרצונך לבוא אל יקדשי אל ולעב כהיפל
 הקדש אשר כל הקדושים כרצונם להקרב אל מוסיעים רחלה קדשה על קדושתם ואז יהקדשים
 שם ואיבה הקדושה והטהרה היא הרעה הנכונה הנאה אל כיה הרעה ראשונה אשר
 יאנה נאצל כל הריעה הקדושה והרחוקה החזקה והחלשה האמורה כי הקשרית אינם
 ריעה כי אם החשבור דמיוניתו כזכור ואין להם יציאות חוץ מהלבנו כי הריעו זה
 האמורה הן הציורה הנמצאור אשר הם חוץ לבנו כפי זה שהם כעצמם ומשטר אחר
 הנמצאים ואם הנמצאים גופים יציורה הריעו לבנו ככלל כיון שנתנס ההרשור להם
 נקצר פרטיהם בחיובים או בשלילה וכן לקצר זה שהם כחור כגופים שאינם גופים
 אשר הם מקריים והם עצמיים אבל זה שאיט אה ולא כח כהן אין לא ע' ח' ל' ש' י'
 יציאות לפי מהותו כי אם לפי יסודו לבר והוא שרוב שאי אפשר הערך בשום פעם והתמי
 מזה שרוב יציאותו כרוך השלילה לבר לא על דרך החיובים לא אם טרה בחיובים על
 שלילה פעולתו ועל זהו קצתם כמחזקת אכחט שאט מעשה ירו יה שחו שלחבר הנק' ה
 בסנה ראשונה ברצוי חכמי החקר שהכל יארה ופעל כח על ירי אמצעים והם כדומה
 כלם כי יאנה אחרות הנמצאים כלם יאנה כזה הער ככללי החחק יאנה ויפ'

היובט אחרותם לו כקז להיוטט ככללי הקרבה אליו יצר אחר וראה שלא היה שם דרך
 ישלה יאנה שבראט עליה שאט גופים טעל כחור הקבלים היולרמט הוינה קיינוה זמנים
 קבוצים והוינה קיינוה טעל זמנים כלל והם הנמצאיות וכל כלל נצחי וכל נצחי כלל לא יאנה
 עליו מחורט וברא כי אם שם שוקר' והפרטים הכמונים שהינם ועסרים הם שראוי
 לקרוא אותם מחורטים ועבריים וירמיים לזה היות האדם נברא ומחורט ואם הוא אחר
 ראשון פרטי הוא ואם הוא אחר אמצעי פרטי הוא וראשון לעצמו ואם הוא אחר אחרון פרטי
 הוא לכל פעם ואם נחלק על איהב שחו כלל הוא ולא נחורש גם איט קרוב לכל קרוב
 שכר קרם לו כלל שכלל אותו והוא חי וקרם לחי כלל שכלל אותו והוא טון וקרם לבנו כלל
 שכלל אותו והוא סוף הקרוב והוא רומם וקרם לרומם כלל שכלל אותו והוא ג' וקרם לט
 כלל שכלל אותו והוא העשב וכל אלה הם שאר הסכאיות וירמיים לזה היות עבם ראשון
 נברא כל ע' חל הצדדים כולל רחמן כל הכללים הנזכרים שהם עצמיים וכש החקרים
 שאין להם יציאות כללי העצמים ולפי דמיון אישי הכללים ופרטיהם יהיו איט הסוככים ולעולם

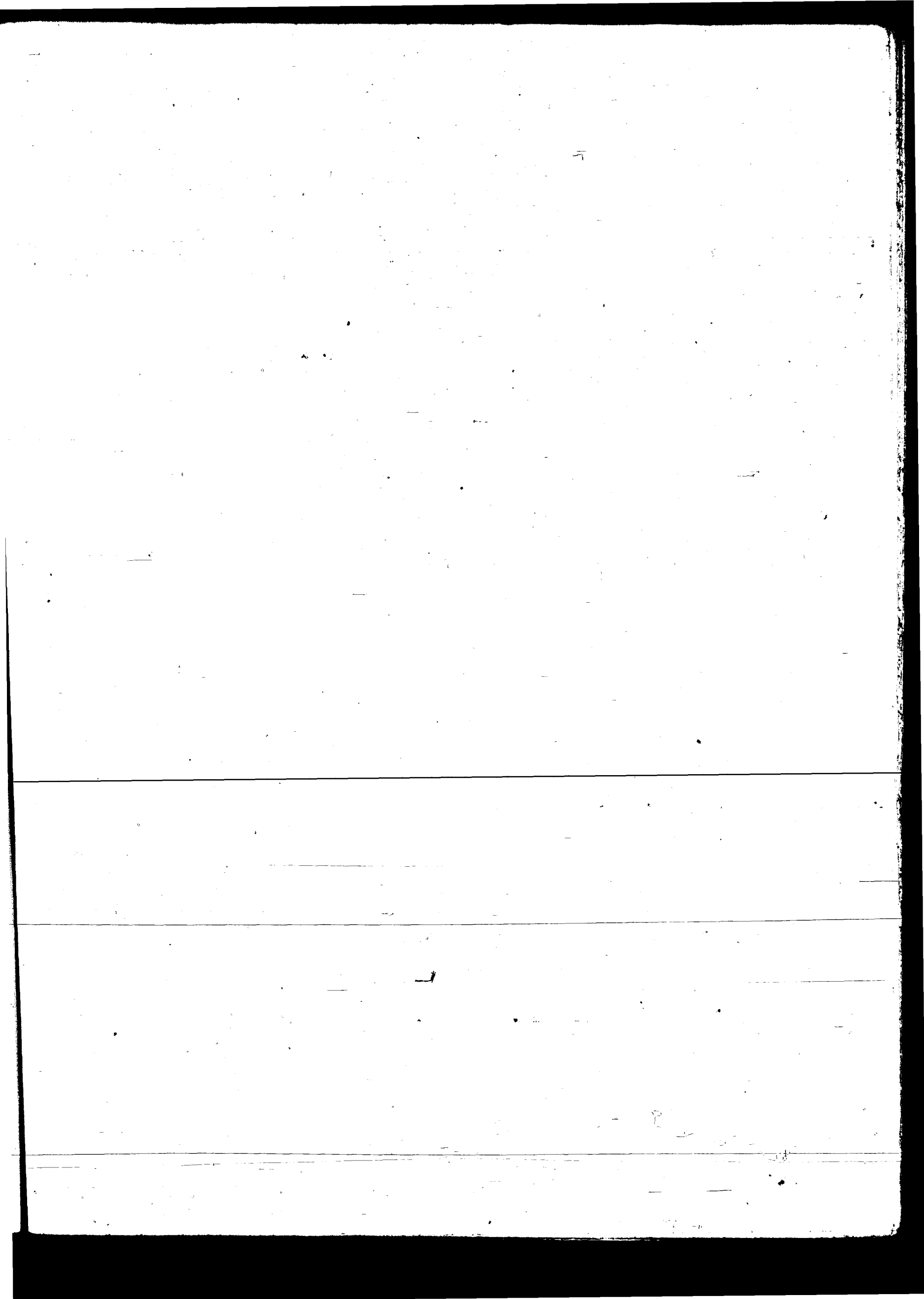
שרפה פרה ארומה גמילה כמו שמתקיים חיים המאירים בכען השונה שב כח חס
כשהיא זכה וטהורה ונקייה וזוהר נהפך להפוכה כי יורה היא נורים הם ונפילה גמילה
והקנה בצדא הכאה מהאש ויהי עפר חס הכשים הוא טעם כמו כחה שהוא לך אה אה
זוהר צדא לך האה שהוא אה והאה לעין לטעור והאמה שכן חיים נהמה הוא העור
המשקל כשהם כמו שדריך שלך אל ידעם מהעשית אל מקומם הרצוי לרוב כנה
כרך רחבה יעלי עו שיוסח הסעירים כערה יעניו הלב ויעניו הקאש בעזרה פכונא
והאש האש ויחזק ויעלה החח ויקריטו אליו יפעו שהוא טעם ועלה שזן ואיט יורר כילל
החיים העפר שקוצרים כחומה כחלב אהבה וכהכל קערה כלא שמשמע כסוד החמה לא היה
חח שכן כחמטים כלל וכל שכן אש וכל זה חייכנהו הירצה הלהיה העונה לכל רכז חקן
החומה כעין כמו שאה אה הכל עשה יפה כעין וכל היה חן העפר והכל שכ אל העפר
שם עפר גב עניו רכה ויערה כענין פניה ורטה שהוא עק ופרה והוא כעל עיקר העט
לחבר ויערה ופרה חלשן פרי והוא כענין סוד פרפרה שהוא חורה על קטין דברים ויעוררים
והקדקים אשר כקוצים ירכבו החלקים הקדים וישום עבים וכסוד מהם הכח שקבצים
והכרם יברקתו וירפרעתו וישום לטעם הראשון ויהיה שובם אל טעם נהור או נחור
כפי הסוד הכח הירכבים אורם מהם וחיוב החין הלהי הזה אשר טח הויה והאמה
ליסודת לרב לכל אחר ואחר מהם מקום מוגבל שישכן בו גמיר כללני וכן לפרטין מקום
יורר גמיר לפרטין כללני כי חלקי האש הם על דרך האש והוא בכל השלם השלם לך חקן
הירח שהוא מקום היסודות הארבעה וכלל האש הקדמון קרום לעלל הירח אשר השלשן ויעל
שד גבעתי יסוד החח מצדו הכחמן וכן כעל הארבעה לעיל הארבעה חלח היסודות
עם הירב חומר אחר ארכב צורה ראשונה והחומר האחר עם אצותו וצורתו ספר יספר
ענינו וקדמו כלשן הקורא אחר והכונה על זה הירח שכן ידעו בני אדם כי כמו שזה החומר
אחר עם הירח שלשן ענינו כללים יספר שלשה עשר כן כדאנו טעמן לך הויה והאמה אחר
עם הירח ידענו שלשן עשרה והנה אחר הוא ראשית כל אצות ואצות א סיון ראשון חורה
לך יצוא ר החומר הראשון על אחרותו כענינו וכשאר חן השלשן חומר שאחה שזה
הכבר הוא שיה במציאותו שקבל מסמאן עצמו עיצוה לך לרדיווה לך ודק ומחזק ענינו
כדאור דקור הנקורה הנחשב וזהו חומר ואצות ח חורה על ח אצות היסודות שהם
החום והיכש שבא הטבעיים והחום והלחור הטבעיים שבווח והלחור והקריחה הטבעיים
שבוים והקור והיכש הטבעיים שבעפר ואצות ר סיון חורה על ר צורה שקבל זה
החומר ח הפקא שרבה לך כשהוצאו כהרע נרבות כן יד חורה טרעוה אש אחר
יטע שהם החלור האצות ויהלל חן הסדר העיצו כהורה כסוקים השטם חודשים
הראשם טרס פס עם העין כדקרוק שלטי טיה שכא לענהם ואצותיהם כעו הענין הרבך
כבר כי האש על ענין העל והם ויעבר ער ער ונכרר כס ער כדקדוקים לפי
זאר הוך וצורך לעי כל מרעה וירעה שטעלם ויענה הכיר ענין העין וענין הוך
אז רבב לך שלר הקבלה וסורה ויסורה וכל זה שהשמש יאע אחרן או לפי אוריספר
אז והקדמים לך אז יסעריהם הבחניהו והבנהו והראה ויה מרעה קלגו בו אם נחמה ואם
אכיהה לך נחמה או לא נחמה ולא אכיהה אל הנחמה ואם ישעלה השום צד ואם פחמה
יכל צד ואז הרין אורי כפי הרבוי וכן רעשה עם חן שכן לך ספר שלם הרעמו כפי
הרבה והוא ישאח משה כהרע חלקו אך היה שהעשה עם חן שכן לעשה חן חורה
וקבלה פה אל פה כדכרו אמו טעם אל פנים אס לעלה משה השכח לענום על פי המועטים
רעניים או טבעיים או הכחיים אי אנה ראוי לשכח כשום ער חן הערם העל כעל

וככה יהיו כל המצוות הנה הדבר הראשון . וכשתדעך זו הדרך במצוות כלם אל בנין
זה הצורך שיה לדרך הכל עם נבואת בנין מישי הדין אל שם הדין כי פירן אין לו מצוות
חוץ לשל אכל מצוות בשל לבר והוא ציור קטן פועל בהשגה השכל . וכן הסוד בעצמו ו'
ואחרת המצוות שהוא חוץ לשל הוא לפועל לבר שהם תלמי הדין . אכל הדבר הראשון
ואחר השגת הצלע היא ציור היוג נמצא חייב ומצוות במחנה עצמו שאותו המחייב
מצוות כל נמצא ואם כן אל הרגיו לדין ולא לטוב . וזה חייבן לחייב לו שם הורה על מצוות
המחייב המצוות לפי ליפט שהוא לשון הקורא ואי אפשר להיות לשם הורה על מהותו וישי
של הורה טרפה אצלו בצורתו היא כוללת היסוד וסודו וכבר אחרת לך שאין דרך לשגת
עדים . ואם כן איך נביר כי הוא בלתי נגזר אם לא נקראו בשם היותר והפועל שיהיה על
היה בלתי נגזרת . אבל חייב לך חסדן הורה הדבר הנמצא בפניו ובחפצו הפעל השגת
הכח האנושי שנקרא לו שם ראשון הורה על היוג לחייב המצוות כאשר יורג מצוות
הכן על מצוות האב והאם . וכשתשים זה השם הנכבד ראשון נצטרך לרעה השגת
אם הוא פשוט או מורכב ולפי אמת מצוותו אמת בכלל הקרח לך הם בעל הרכבה או
אחרת . והנה הסוד שהם האב והאם שהורגם הרכבה אחר שיהיה במצוות
אמת וכבר לך עצמו הנה חייבן מצד זה לקרא שם הדבר הראשון בשם ראשון הורה
גם על סודו הראשון ויבטיח לזה שורג שלמו שורג שכן הנכבד על פיו . עקר הווייתו
מצד שיהיה ויהיה שיו אצלו אך מצד הורה עשה עשה האב לכן והוא שיהיה
על דרך נפשה ועל דרך נפשה ועל דרך שכלה נשואו והעין נ . והשגת בעיניו
ימשיך ההכנה הראשונה לך . ומצד היוג עשה עשה האב לכן והוא שיהיה איתן
ימשיך עליו נמצאן בחינה כאשר ישא האנוח אה היוג היה שיו אצלו אם . וכשת
שהכן יחד בחבר נקודה עם נקודה סודו שך ורד ובחבר חטה עם חטה יולר מחבר
רם והוא ילך והוא חובר הנה אב ראשי לכל סוד אחר אחר סוד אחר שם שלשה
והדבר הפועל הוא שלח ארץ והוא שם החייתך שאתה לרשי האים ויהיה הדבר הנה אם ראשי
לכל סוד אחריו אשר סודו אחר ארבעים והיה סודו אם רביע אחר דין הנה סודו קטן הרחיק
מה סוד קטן שם השם כראשית באור קטנה שכלל פאוריו ונראה אכלם במסך
באות שאמת קטט העולם וכל אחר חמת טק עולם קטן . והוא סוד העולם הבא שהיה רגל על
נקודה . ונחמת עולם גדול כשיצא אחרת הנקודה שהיא החודשה באמר נשמה יוד והספדה
שמה נצרתה . חצי גלגל נסודו הנה שורג . ועשייתו יודך עשר ספודת עליו אכל
הייחסים שר אונורה נמקנה תלה לשם חלקים שנים חמש סגד חמש . והנה חסד הווייתו
על הנפודים כנגד כוחו הווייתו על הזוגה וכן כוונה שמה שורה . והעין סגד
כדי ספק . והנה עולה לבין והיא כחו שורה שמה שהיא כוונה נשמה ראש
וזב ונה זב האחרים וכנס וראש השמור והתלם והיא סנה הפשוטים וראש הווייתו
וכן ער קטן שיהיה קטן סגד דהסך א סודו רהיפא ועם זה שיהיה כוונה
לשכיתו נגד כולל כוונה . לשכיתו וכך גלגל חוזר חלילה הגיד ועל הסוד היה אלה אחר
לבושה של גלגל . איך כבר גלגל דיה הנה נסם זמן חסד טעין שם איך חלל עך
הגיד במשיב החתמה ער אין סנה . כי הוא יב הוא ראשי המצוות כולו והכלל נחשת
קצת אחר לשג עיניו נדרטו ופעולתו כי אם השגה חסד הספודת הספרים
וחספדים והם ינוגו דה שכל להשיג וכשתשיג דה ששיג נצטרך בנינו אל שלשה עינים
והם בנין שמה הנבואים שייפער לך להשיג כפי דה שהם . ולרעה שדומהן כקבלה

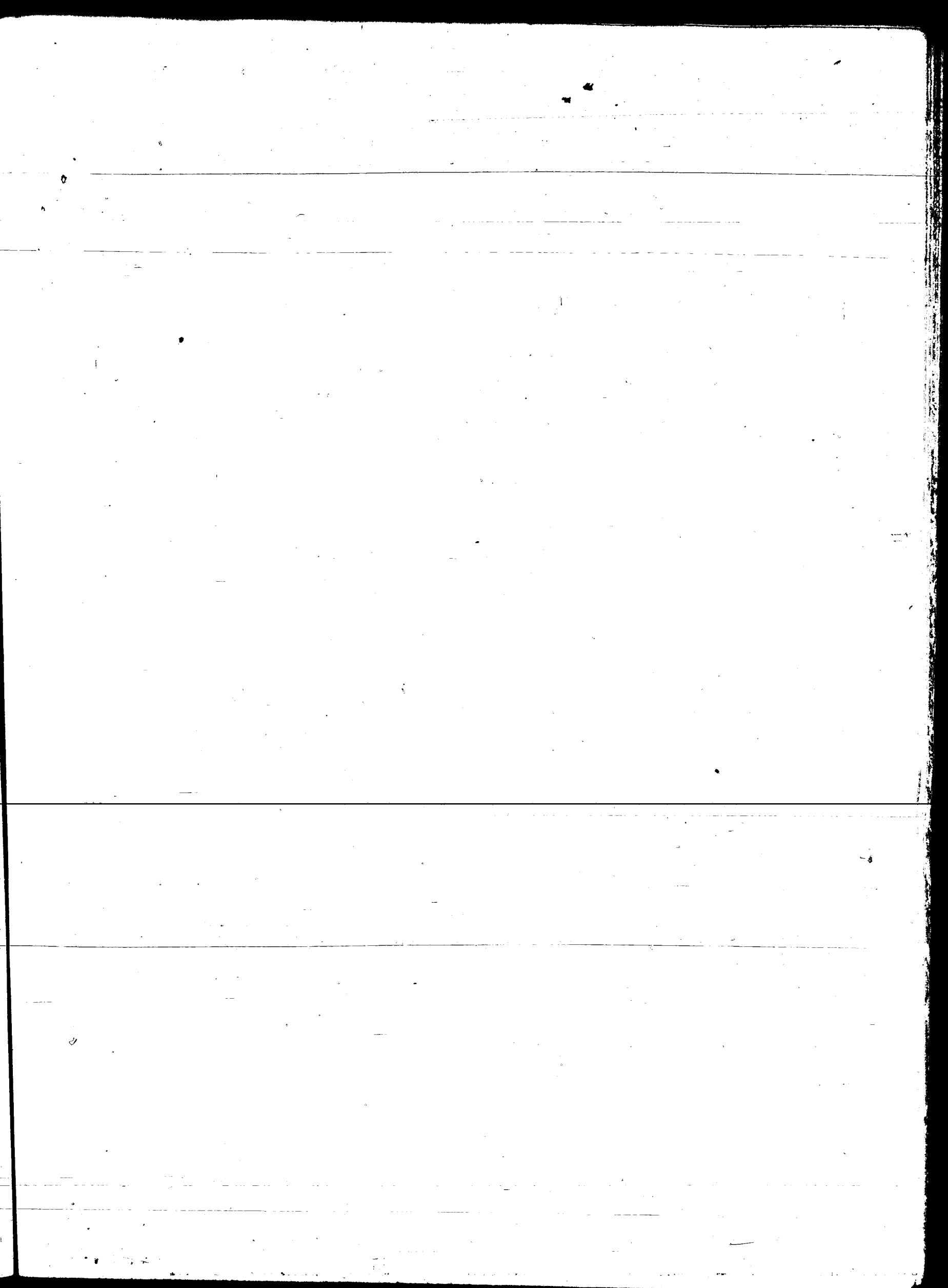
נברר זון חזן כי זה איט כונן בעלי השליח ודרש הרמב"ם מה כי נש
 הספידור יקרא לבס שמו ויקרא בו הספידה הראשונה שיהי החשכה ויוסיף לה סס
 בעד עשייה ויקראנה כר עליו וצר היו ונכר וצר חונק כראשי הילבוס שהראש
 הוא ויהי ככלל הארץ לנגדל הגבוה שכל העור אשר כבוס היכל הילך והוא חקוס
 שטעמו והכרר איט חיון הראש אבל הוא יקרה כולן להשלה ועצם הראש הרגל
 כיוון כן החושמה יתה חילג העצם האמי והכסנן העצם מסרבר בגובה על דרך
 חל שאן סס חק לא חוק ולא שנים ויוסיף לה סס ביאור ויקראנה עוד אור קרית
 יעניי חסדו יתבר סס כרר וככה יעשה לב ספידה וסחורה השור ספידה
 בל יהי ובעל השליח מונען כונה אחרר השולה חזקו חזק ואינה
 נעיקר דרך זו שליו היא עדיקה צ שאין ככל עיקר החשכו הארס כיונה וישלה
 ויגע והוא לבס השליח החשכה האנשור עם האליו לפי יכול האנשור לפי זה
 הארס חוטב עליו ויקוע שהחשכו הארס היא סבר חכמתו וחכמתו סבר כיען
 כנס סבר חסדו וחסדו סבר ידור קוע ופחדו סבר רבארו ורבארו סבר
 נבחותו ונבחות סבר חודו והוא סבר שבו חק חקן ועצו סבר חלבוט חקן
 כלבו כחילג ויאר עיקר החשכו השט אשר יצר ארס הארס נעליו בעל
 דיוק רבבוט ואם באר לפי אילן העשייה החסודים כן ספרי וחכמי מהס
 חסודים מהס וחוקים חייב צור להאריך ועוד ולהעריך סוד קטע חושק מהס
 כלא קרוע ארס חקובל סקבל שחכו בקבלה ספרים חכארים יורר חוט לפי שט
 חייב חלקיה הנכחים בספידור וכשאר וכל האוועי וחופעי הסכעיים על סרבי
 ונה סכרב וטור שכל פה ויאלם פונכר כואר האגרי האלמה ורן רענה
 לבסר החס חכבו החכו העוין ר יהודה האכונה אליון זל היא להודיע לל וכל
 יואיה שוט סבר קבל חלק הירעה הראשונה הספידור הנכר לפי קבל החל
 השיט כלא יוצא השיט לא אחר הוצא הראשון עם היו כן שמה שיק גרר
 סתק נפס חיה עם הירכרר ושרק ידוע השס סעלב כיוונו על דרך החקר
 עם אילן החלקים שרס ים חלקי הקבלה הוא כשפידה השס הצדדו לחיה ולרכרר
 שליון על דרך חילג נשורפם כריוק כן לעי וישל אס יחשוב על הספידה
 לרר כיונה סכרב או כורה שכל פה לפי נסרביהן יורר חוט יודע ל ארדה
 שהיא רועה ויגע ויאלם כרברר צב זרר האגרי השטו להודיע לבס ארדי
 כי היא ששכ הרב ר שליה בר אברהם זל כן אורר על שיעי או מה שאע היה
 הכל ורעו חת והראיה על זה שאע זל כר סררה לרר ולררר המקרא וקדקו
 הפעלה דיספדי שר שחברו כקרוק ספרים שר חספיקוס ללחדיהם ש שיקראו
 כלי דקוק כריוט זה כשירעם כפי הצור ולררר הלוד גיד ופסק אשט חועס
 שר שהספיק ל חוטו לרע קצר האקור ולררר דרשו והקרו וכו' יורו לעור כואט
 ולררר כיוון וחכמו הטבע וקרר הלחיותם לל עדיקה ולררר חכמו האליו על
 דרך החקר ולררר חקצו חכמו חופצו חפט ידוע שיעט האפוס והגחלפוס
 שיעו שיש לה חסוד חילג כחכמו הטבע זק חולן ולררר חלורה חק חורה
 העובים חיה כואו בעדיקה חופלעה עם סרבין ועמו חילג וספר האוונטר

דרך וי א חר ב הכרוב הסולם ה שחלקים בסוד הצניו אל הקשרים ואלק חוטים
 והיפיל חלקים של דרך צד אחד כי כמעט ארבעה כמים סייאם ק ועוד הפרשיו כלל
 הסה הכ יור הגם על ק שיה און ה דרך א קי והנה סוד אחר נקבה וסוד יורכבר
 הפרשיו עם הגרים וידע כי הכחו הפשוטיו והחוקו העליוני האטמיו הס חר
 תאפוס שולקים ובעצם אהב כל מה שכל חוה וחוה כשיוצרו וקשריהם ייוצו א
 נקודס הראשון שהיא אחר כלל אום שניו ועל רכיו ער אום וההרבה יקבע ער לעלה
 ער שתי שחזר עס אמצא השם והעלה יושב ערא הכר העלון והחמצה שחסי
 אס ינה משולש שהוא אלו היסוד כי כן של ואלו צורה רוח להים כחמה כמנה
 יבוצו וכל הלאה כיום הלאשה ידעל שפע אעלו ודפה הכפ האילנה ימצא
 ינו שחזר השם שואם היצטר הכרפה העלה ה מיה לעטה ומצא ליד חוה
 כי כר כהנס הטבח שאון הקורס העלה בסוד כרפה האלה כלנה מסר אל
 כרפה של שמו הוא נכח הדרך מסר חונטה החלה שהם ששים כגד שהן
 ששים ורע זה מסוד פטוק אחר והוא אחר אשר העם יודע הנועה יי סוד
 פק ילבן והוא סוד אחר עלה אהים כרופה יי כול שופר יי סוד כרפה זכר
 ועל כן זמן הנועה עאל כוס הך לסק אר הון הבן זה הון השל של כר של
 כרפה ומצא הנועה ער של כה הנשאר הולר כרפה ומצא עב חר הן עם עב
 ומצא הנועה והיחבר זה החסד כרופה לא כקרה הוא אשר יחבר ארץ עם שוים
 כלנה הכח החזון הארצי הן ארץ ושוו יכשה ש ויקרא להים לכשה ארץ
 עם הכפ העלון הלאי הן שוים ושוו קיע של ויקרא להים לקיע שוים יוק
 קיע עם יכשה עלים כוספרס כוספר הטלים והארץ ולפיכך נא אשה השם
 יודע הנועה ולא אה רקש ולי אעי אכל ידע ולא ער לא שהלים העין שלהכר
 כאחריו כד יער ילבן בסוד הכרפה האמצעי יאר יי שנו אלק ודון העם הון
 הליחך שכל העמים והוא העם היודע והוא היסוד סוד הנועה ולא זולתו על
 שאר שוים נא ועבה לא יאו עהוד ויא כשחקים ועל ישראל כהוים קלון אפס
 שהסוד פשו והם וסל שבען יפועהם כיה העם ההלבים כחשך דאו אור גדול
 והשלים נכלל ווא יושב כארץ כליו אור נקבה עליהם כי או אפס לעה זה עקל
 האיוו והנה רע כי הפסוק הראשון כי כונו הסד הין לבל הכרפה שהיא השלש
 והש עבד הכו לע ריו אל חוסר ער כונו על השלשי והשלשי הכ כונו כי
 ויו אל חוסר כי כונו ער כי כל הכונו העליון חר הכרפה הכללי האחר
 הישולשי הן של ועם הכללי הם שבע כונו כשגוים הכל שבע כגד טבע ספיה
 החבר אהם אחר שהיא הישולשי האיחוד בעצמה הוצא הכל ער כגד ער
 ספיהו לעוק הנהנס שאין אר כפיק והחלקי אעכעוניה כיועוק יודעים כקבלה
 לחוים כרילקל כו האצילו מכלל הספיהו יוד כיוחוד אחר לשאוב הכרפה הכללי
 ה הכרפה העליונה האקה הכל השו עם השגפים העלם והפיוו והוליהם יודע
 כי כר הן והיך כרפה כללי יורכבר איחוד והוא שרש לאעכעו והאעכעו הם
 שגפים לר חלקים כונו הישולשי כגדל וכעכו וככח ופועל ופא קר כרפהו
 וכחשט וקוויי ועברל וזוה העין וכסולה וכשרבו כשם ילו אעכו וכרפה

103

109

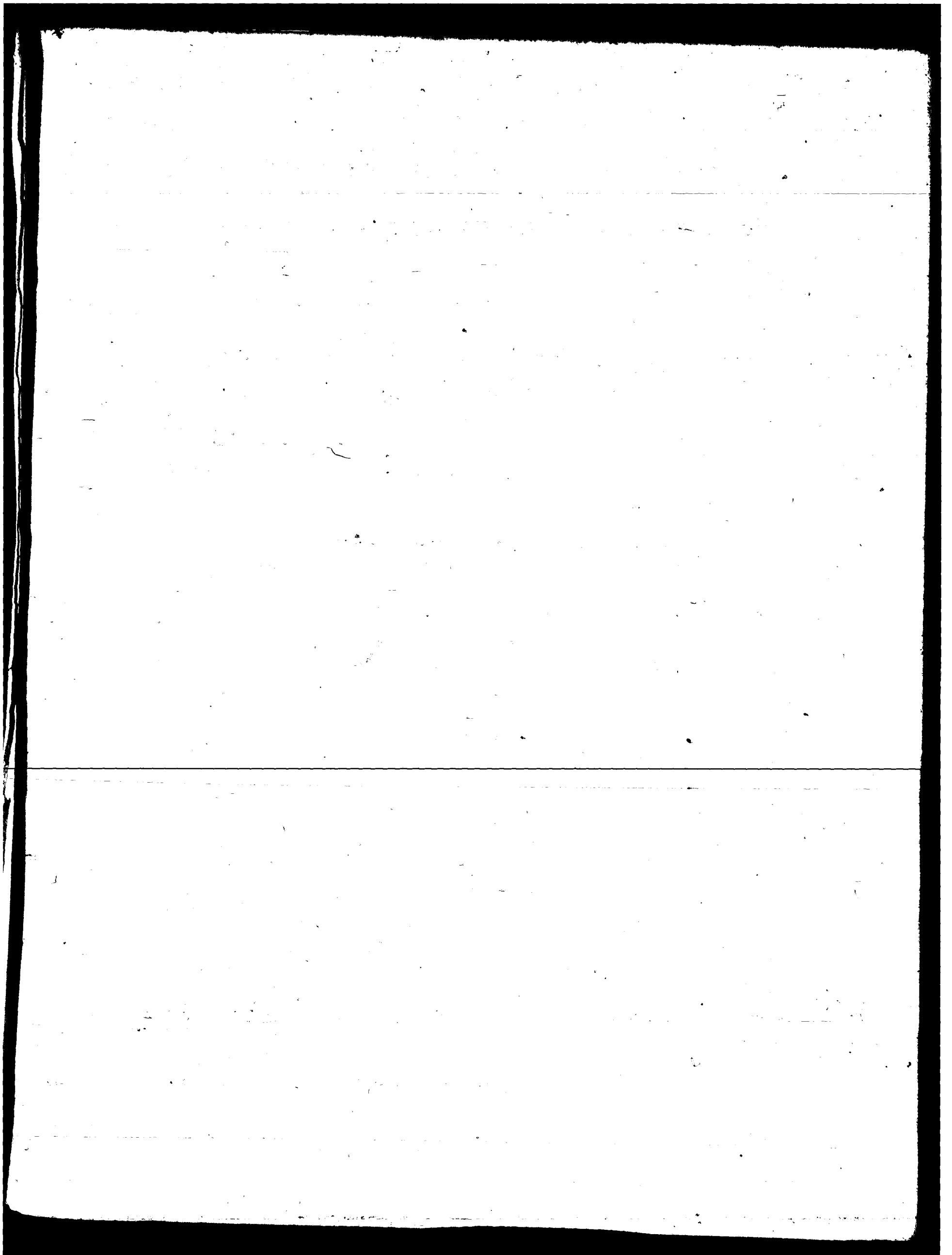

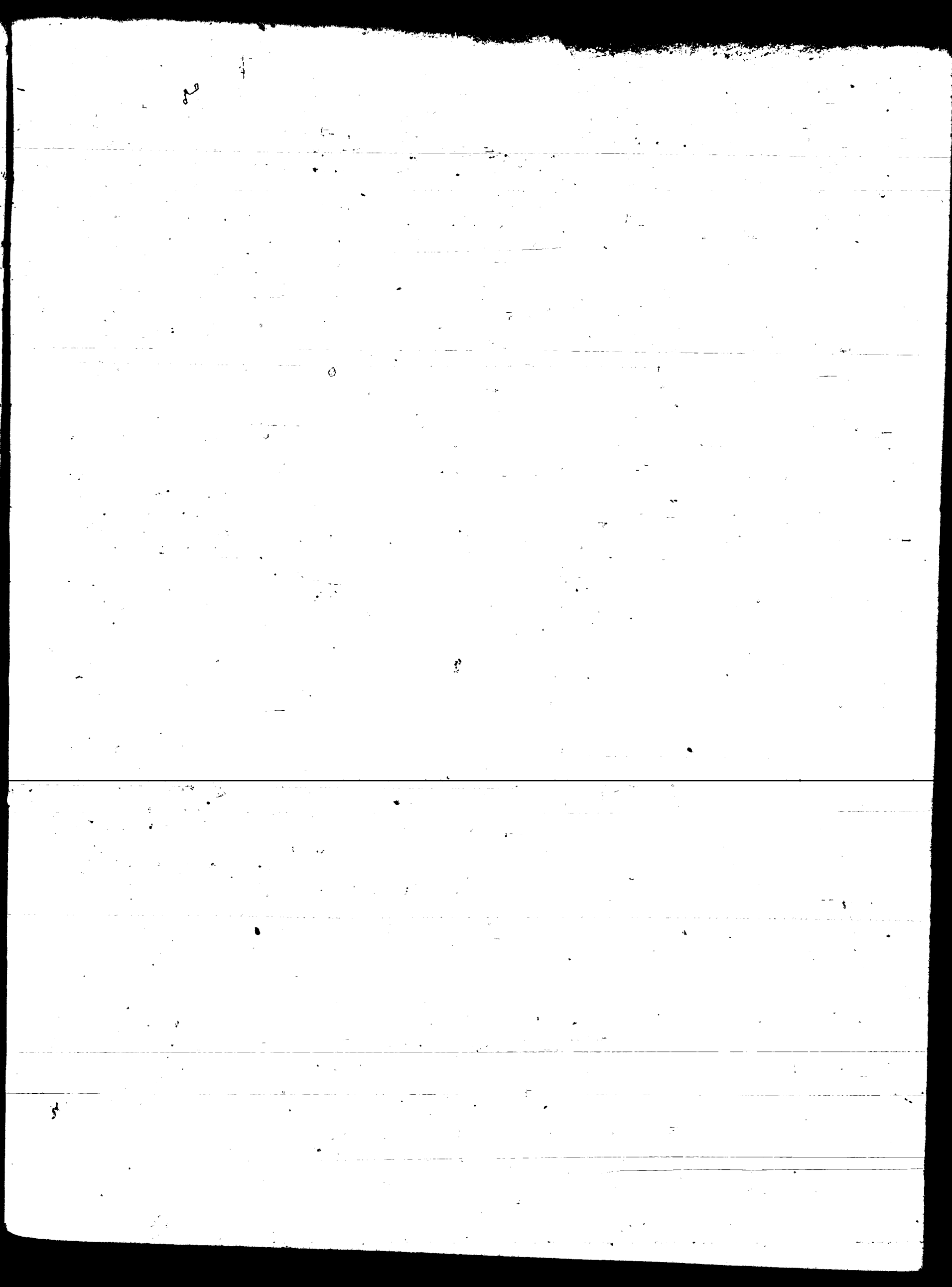
קחלק קעטיר חשבן פריי וואו לחשוב קען אומר קולה וואו פון
השאר ודע פ' זה קחלק וקחשבן קחחורה

דורך חשבן האל פ' ע' בעשיית וטע יקח החוכמה יחיה אחר החכמה
באזע העשיית אחרתן ויהיה אחרתן ולקחה בחשונה אחר הקטע
צמח והנולה מאנה צולג ריבך צריך משל פ' היה הקטע בחשבן ולקח
צריך לחשבנה חלה ולבאר חונה צמן השוק ולחוסף על צמן לקצו
פ' פ' ואזי ק' לא"ה ואחר יחשוב ק' ויבנה חונה הצמן שול יחשוב
ה' וישיס ק' צמלה צורך זה יחייק היבנה ועל דרך זה על הצלחה
ואחר סעודי חשבן פ' יחשוב ק' וצמלה ועל זה הדרך לעולם

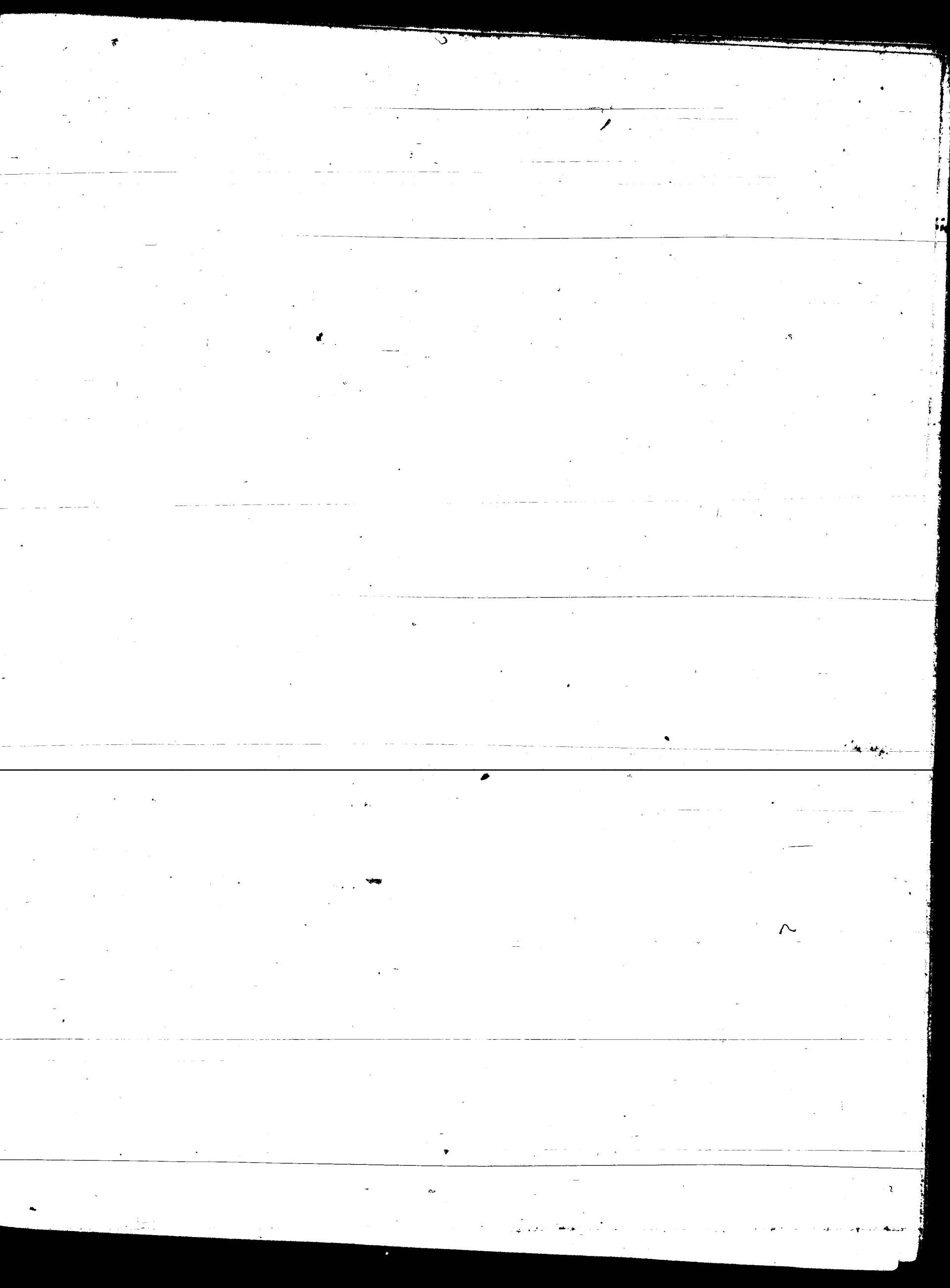
אלה הם שרשי החשבוני אלה	ייה וזה יין דהה
העתיקים של הצמן חוסף על	ייה היו ההו ההי
יפוקים יקד ה' או ה'	היה יהו ההי ויה
וקטעל אלה ה' וכו' בשבן זה וזה	וזה ייה והי היה
עין אפס וק'	ההא ויי היו ירה

החשבוני
החוכמה
ייה הם או ה'

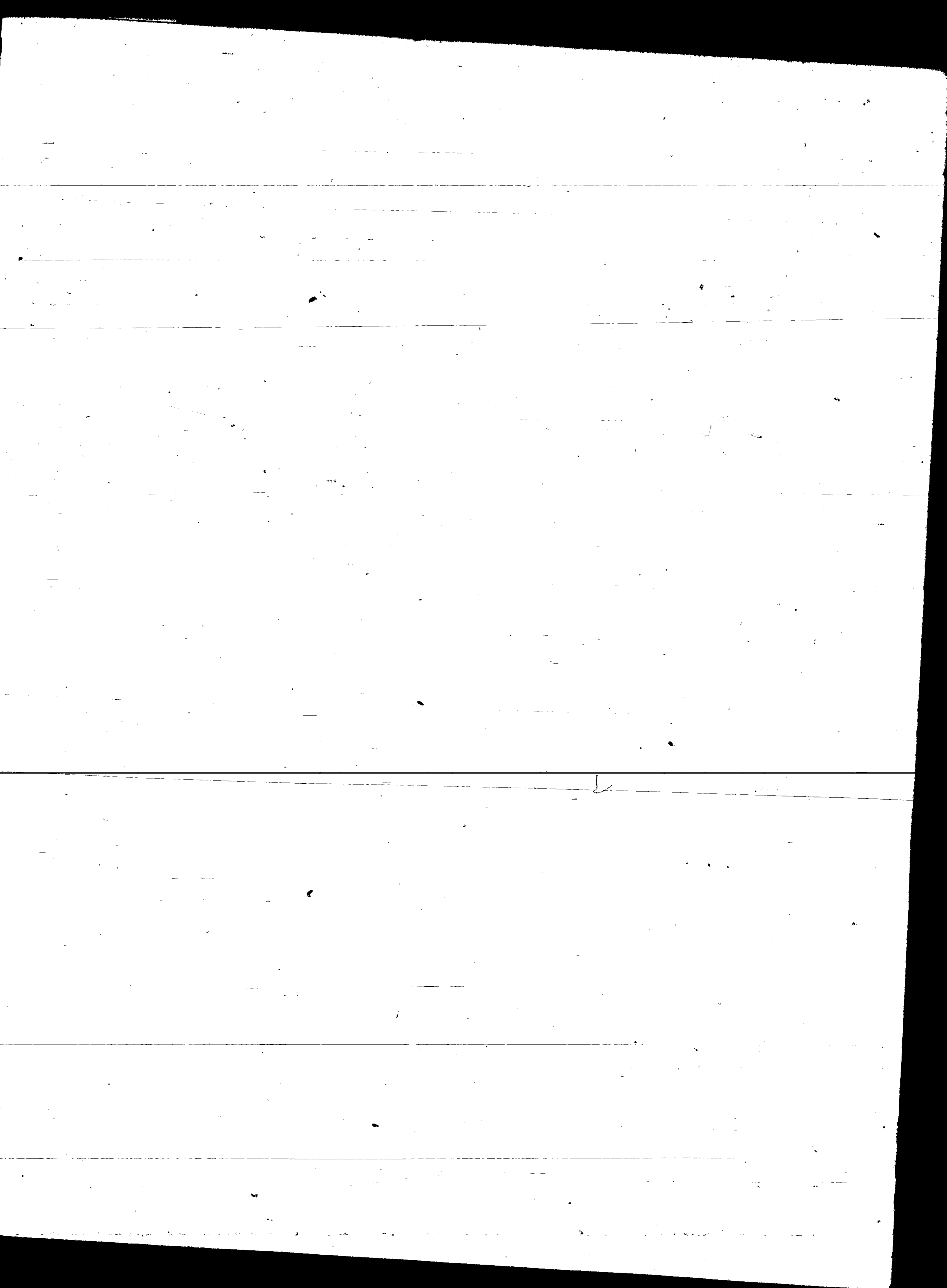

132

134

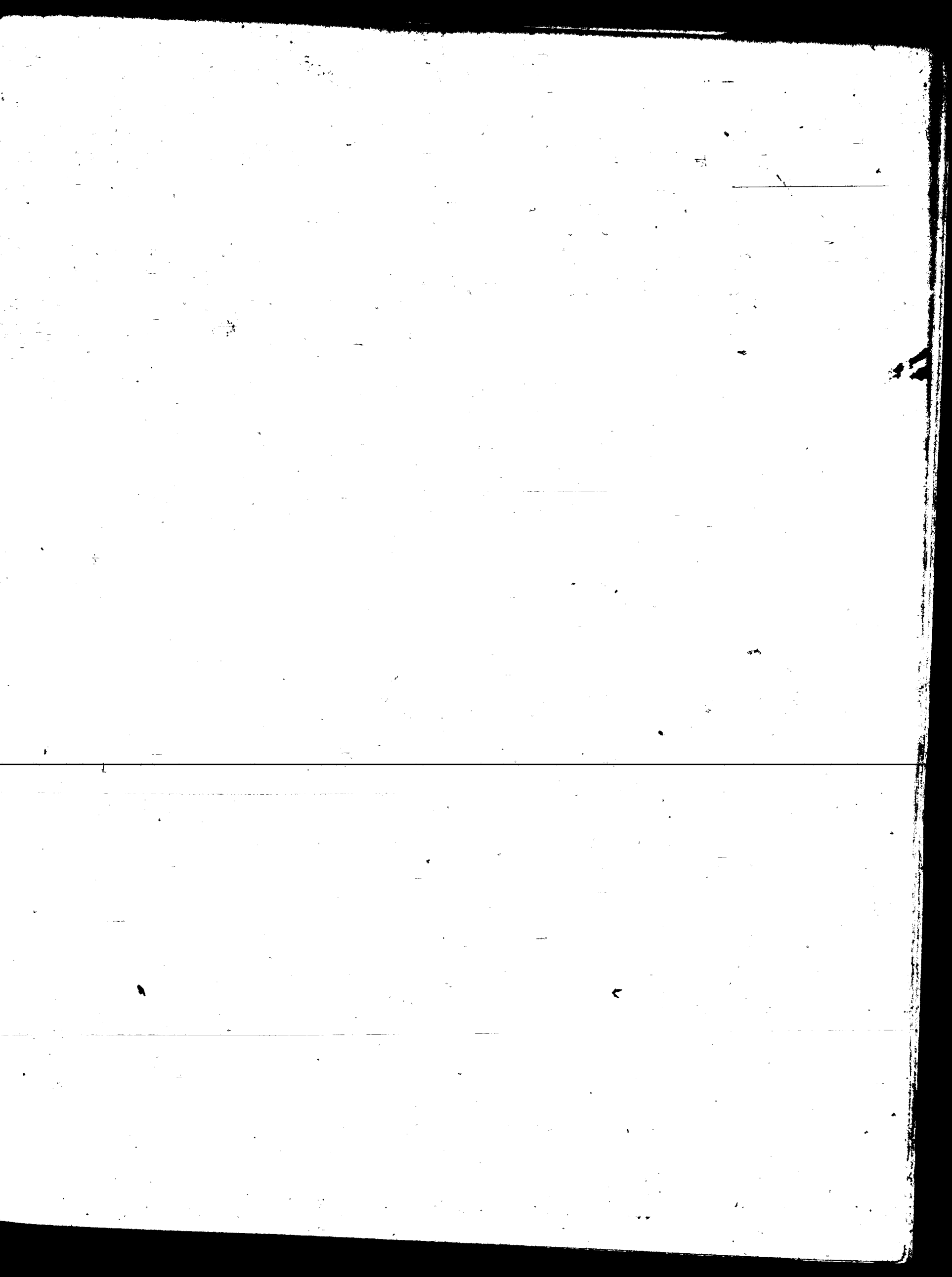
135°

לשמוע נדבית כל השנה קח וקח כשם במוק וקח אורח ואם אורח תוך כלו ולא
בוסר נחדש כל חרש וחדש בוסר חרש נהיו כל השנה אדויות
להיכל מאש ומשויפה כחך אלו השמור ולא ישלוט בך אש ואלהב וחסד הויה לטוב
טוב אורח על בית שאלה בוסר ה קטור אורח בוסר נחלק אורח בוסר לא
שאלה הויה ולא הפיל אה ופעמים הח וס' וס' וס' וס' וס' וס' וס' וס'
שלי חס ספססיה זיוסיה אקרב יאל וזרם זרם שונם הרהם שונם הרהם
להיס יס

136

עבד יי אלהים יי אלהים יי אלהים
אלהים יי אלהים יי אלהים

אלהים יי אלהים יי אלהים

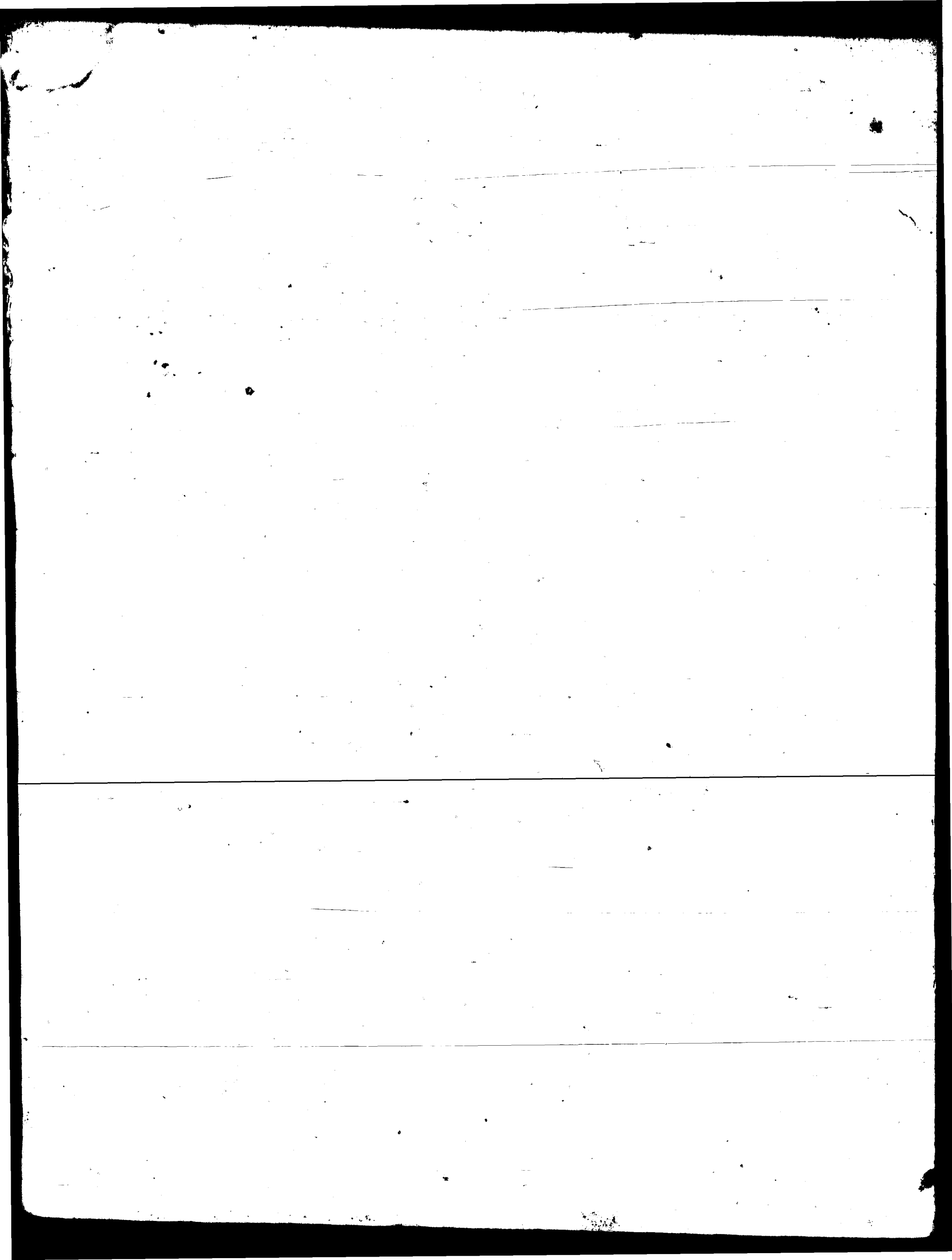

בבבורה ערוא השלטה
אמחיל סדר ספולת

231

ישנה שם הנאדר כבגרה אשר הוא אחד נמחוזך ככחוסין ויחיד המיוחד
 בשמותיו היונה כל בעצור ספירותיו להודיע לפני האדם גבורותיו וסוד ארבעה מה
 מחמתו מעלטים זה קדושותו שאלה ממנו לעצמוך על קו המישור
 במסילה השולה לגוף לביהל ויגבהה וכחוחה כחוקך לשם שמים ריגע להעמידך
 כמה שיעם ושה שמוך בקנלי וטהר מחטותך והקן כחוקך כדי שלא ישר
 ישקו כשיקך טונה הדברים העולים שם הידרגה ואחי מאה גם כזה בין כפני
 והן כחוחה שאלה ממנו להאיר שיעך כשאלהך החשובה השולה ל
 בקנה אחד שלמה וטובה שבהם קשר החוכמה ויחור העשר ספירות טלם כגם
 יהי ויהי והיך הם יסוד ועיקר באמנה הדיקן העליון דע כי הרבה האלה חומים
 וסומים נלאו להבנה ויהיה החשבה היך יעלה על הזנה להיותה טהרה
 ועם יטל לבלל הכלל העיקר זה זה הכל והיך יבאו שיעם החשונה נחם
 והלואה להסגל כפעם החוחה ואינם נבונה ופעם חדשה להסגל כפעם כעיקר
 הקדושה אינם מה שהחוחה מסנה לראות ולהסגל בארם היוניים לראות פע
 המלך כיופיו יבוא בבלל מלך ויחל פרי עגרון וישמש כחוסות יחוק וכלה
 ורמלה ל כל רב אזהיק להמתק בריכור וכחחשבה מן רכבים גשמה וריטי
 ופירך כי אשם שהנכחו ברב רחל מדוה ושמה לפיריה הוא מיוחד בעלן וטלן
 מיוחדן כן כענין שמה בעל ס' בספרו העבך עשר ספירה כלמה מדן עשה שזין
 להם סוף וכל עומק רחוקיה וכל עך וארון יחיד מלך עומן מושל ככולן כענין
 קדשו ועך עדיער אחר שהזכיר כל ה' ספירות זה ארון יחיד אינו מושל ככולן
 וכל סגור מוחו נמיטא הכל והוא מיוחד ככולן וכולן מיוחדן כן כחך ויח אחר לבל
 והאמה הוא כי הבורא יהי ויהי שמו הוא סבה הסבה ושילה העילה אין לה עליו
 שום שיטי נאום רב שירה על היוה יותר מאחר נחזיל קודם שברא הקבה זה
 עלמו היה הקבה הוא ושמו אחר לבב ופנה עלה כחחשבה להמיטא ולהמיל
 עשר ספירות ותיותם ויקוהם הוא ממט יהי ויהי הען אש וכנה מיטאונת מיטאונת
 הספירה החשונה אשר כל הספירות עמשך ממנה זהו סוד גדול לרעה ולהכיר
 הדברים הנפרדים והענינים ממט אך התקירה עלה אסורה כמו שחזקל מופלג

גדל

על השכינה סגן שער ארץ וכיוצא בזה המדובר אה"כ במקום חס מספר הזוהר
 ובהאי הלן ימינא נשמלא עבדא נחטובא רחמי נרינא וכל ימינא נשמלא בהאי
 הליא נלא עבדיקא הן רואה גב חב סחור כל האריר אגל סמורה לא ר
 לעילת השילת יה ניה ועל כן יציר ארוב להבטן של מה שרמזה לך לאעלה
 כי עילת השילת יה איך יציר לבדיוחן אך בגיוריו יגביכיס לו כפעט הכה"ר
 נארה מחיה אה טלם נאזיל אין הרכב טעלה למס לא חסוס טעלה לבוט סי
 הרכב הוא עילת השילת יה ניה הרכב על מוחו וטעל בהם כמפיט יה שז כ
 רכב על סוסך וכמו שהרכב הוא מנאף חסוס כמפיט נאין הטעה למס דקכפי
 ריטן הרכב עלן כן אין פעולה למורה לא כפי ריטן קוטב כחשפיט להם לפעמי
 טעלמה ולמטה כמסך חב כה"ר היציק אבר סהרמו ט לערין יסור שלם נאין
 איס טס על לב זהו מחז לגלגל השמנה הע"ל לבן שלהק"ה טז ויחור י"ו אל לב
 וס"ה השנים והאבותם סבבטיס מים נאין אנה כי ה"ה ספיר' אחרונה סבבטיס
 מ"י כמסר ובכס כן סאין אה ק אע יצירין לגו כי עילת השילת יה הוא המכר
 ומחורו מהבוכיס חמט וכמו סאין פעולה לאיברי הגוף כלת העמח כי היא ר
 חיורפ וסכר פעולתה כן אין פעולה למורה כלת ריטן קוטב יה כי הוא סכר קיומס
 נאחרי שהוא עטין עלם ועטין לרעה ולבטיף על אי זה יצ כה"ה חיבור הנשמה
 עס הגוף וכמעט שהוא נרעב מלהטיף העוב טלחיס איך יהיה הערר סיכה
 למיטדות טעל חומר או למיטדות כח מחחורה אופעולה מסבולתה קל וחומר
 לה לפי דפיס כמחיס טלם טכל לבטיף על אי זה יצ יהיה אר"קורה כעט
 ספירות בעילת השילת יה אחש ירעט על ממה כי טעל הארס טמדה כגוט
 יורג ממה שהיא טמדה טאילן ניהיה חברה כגוף הארס והוא חיבור ע"כ ק
 להבדיל לה אלפי כמחי האס טעל במדותו פארקורה ט וע"כ קדחו אורה חכמי
 קל לבעי טאחמס לבעיטם לבט הק"ה טכחא טעלם והכוונה כלו הלבוטי
 כעטין טאזיל סרין קחיש דלבוטיה סיטה כמו טלבוט החוב איך חוץ ממט
 יק הוא טינל משימו כן חס לו הל"ט הלבוטיס ולפי זה יס לך לרעה כשהגואה
 כגברי ד"ל דברים כמחוריס על הסדות טיווח חסרין כחק עילת השילת יה כעטין
 טלה טכנה וטהטהה למי הק"ה אחר' טכר לפי הק"ה מנץ שהק"ה כ
 מהבלל אנטעח רבי לין וכיוצא כן דע כי כעטין ההוא טאו" על הספירות וכשהרעה

שכן את הדור כש בואם שלמעלה מטה יגלי הספירה מלו היון הם היה יבדך ביאור
 ארץ ואין אנו ערה בני צורס יצק יבדך ארה לוסה כי כהשלים אינעלה שזן ספיר
 נחמד עולם שלם וכל מה שמינע בכל הברואות בן בעולם המלכות בן בעולם
 פולגולם בן העולם השפל בכל הוא דוגל לעשר ספירה ומכאן כי בעלגין עולה
 על הברואים עשן כנגד העשר ספירה שזו אינל היעוה סגל כי ילל ימיע על
 ארץ וזה יבדך ביאור ארץ נכבר רמזוהו במקום אחר נאחר שגברו לג כי שלם
 העולה המנוקע של כל כוננה ונהלטה אין לגזרו בגשם וריכוי כסס טהור אחר
 בעצמו כן יבדך לייחוד בכל מזהוין לכלה יראה קיעין ופירוק כלל שלמים בטעם
 שהוא מייחד כוננה יה יה ויה ויה ספר הכהיר של פרש עשרה הדברות בפסוק אנכי
 יה לה כלל זה דר שלם יאטרו באי העולם הואיל נהם עשרה מנועה לעשר
 מלכס שחולג יוכל לרבר של פה אחר כרב כיב אנכי וכלל העשרה ימע לעמר
 כ במאדים זה שלם יענה ארס ביחוד ויאמר הואיל ועשרה הדברות הם טעם ה
 ספירה אס כ הם שזר ושיונה תלילה ופל כן רמזם כלם כלשון יחיד כמלה אנכי ועל
 קדוניהו רל עשה לעצמה יה ויה כי כמו עשמה הארס היא אמה ולא על ל
 לעין אמהרה רק בפעולהיה העושים באיברי הנה כן להבדיל לה לפי לפיס
 לעין קן לא על להטיע יה רק ערה פעלמהו העשויה על יר מזהוהו פכו שאמ
 הסו ומכשכי אמה ליה וכן ארה מזהיה לרסה נאמה הוא כי היינא ברברי
 החכמים לבעיה דברים שזרו על הספירה שהם עיננות יה מיט באומה
 הייעל לחכמים ידדים ולהרפטר ייעין גם כענין הספירה המינא לבעיה
 דבריהם שזרו כי היא הטהר יה ויה ולבעיה המינא ברבריהם על דברי שזרו
 כי הם שזו כלל האומן שהאומן ששל כהם פעלמהו אה כספר הזנהר על הספירה
 הטעיה שהיא החכמה עבה כזה הקסה אה שלמו שז יה בחכמה יסר ארץ על
 דא סו היטוד הנהן על החויב כו עכא דמוק לעו דאומטע כן כבדי חכמה
 כזו ההוא סהיה ולא אהידע להילגא דא דאיקרי לפיס וזא דא כראסיה
 כזא לפיס שז אה כספר החור בפסוק ויעם יה כי עשה אה הארס כדור ויע
 יה הא שער אשן איהוד פוקסה אלן זה כלשון על עילה העולה יה נה אה על

סימניו על הספירה דברים שאין לאחדים רק על שיהיה השילוב יהי רש כי
לא היה כוונתו אל המדה לבד רק לגמול במדה כענין שאין עמוד מסוים
דן ועל כל סוג החיים וכענין המדה למחנם ידריס כל יכוין למדה ה
הדרוס ויבקש חסם לצילם בשלמה יהי ניה שיטטע ברמת למדה ההיא היערינה
אלו יין ייטען לבקש מנוח מים לא שיבקש מלה לבד רק כענין שאין הקב"ה
שעה דבר רק על ידי מדותו יברך למן בבקשהו לשלם השלמה יהי גם למדה
שבקשהו הלוי כה ובלבד שלא ביה המחשבה זנה מייחוד הכל להבדיל לענין קין
המבקשה בקשה מחבירו ידוע כי בקשה היא עשייה כענין גוף הודם וכונה
הבקשה היא אל עש חבירו אך מטעם בקשה אומן הזכר שבקשהו עשייה כה
זמן שארץ חפץ מה עין ישל ענין חפץ שאינו יודעם להבדיל כשם פר שן
חכמי הקבלה כשם הראוי לאורו ענין ושלם הוא המחשבה זנה מייחוד הכל משל
לאינו מלא כל טוב שיש בו כמה חדרים כל חדר מיוחד לזכר אחר בתוך זה והב
ובתוך זה כסף וזה מתלונה וזה מוצל וזה משהו וזה מלבוש כשארדים יברך
לאוכל ואיט יודע החדר שהמוכל בו צפטר שיטוה ברעב והחדרים מלאים כל
טוב לא חפץ שחפץ מיט בקשהו לא שאין יודע באי זה חדר הוא הזכר היערין
לע ופ"ה א"ו ר' עמוס בן קנה ש"ה ברפילתו שיוסבה המיוסדה של העשר ספרות
זהדרך בספירה הראשונה אהה שלט בהדר הספירה השניה וק כולם יש ב כי
הוא מטבח לשלם השלמה יהי המחייך במדותיו ושדו זה כספר הזוהר האש כד
הוא רב המנוע סבא בעי לעלמה ילתייה או לעל החוטם איני מקש ולעל
החוטם איני מקחן והייט דו"ה דכה נרשלה אחסם לך חק לו רואה כי לא אב
אל החוטם רק ל לעל החוטם כי היה יברך למה ע"כ בקש משלם השלמה יהי
שיפגל לו במדה היעריכה אלו יין כל התארים | הטומה | כרונה כלה יורו על
המורה מינב ה יד ה שיע ה וכיוצא בהם והטומה יהי יהי על דרך משל הוא ל
לצרכם לעין השמה לאי כרי גפה ופג ידעת כי ר"ל דימו השמה לקב"ה יהי
ויה בכמה ענינים אף א"ט טומה מה השמה יחידה בטוף וזנה נחמה רק י
מזן פנולתייה הענינים טומה גוף אף הקב"ה מתייחד במדותיו ואין כל ל
כדיה יכולה להשיג רק מיני פנולתו מדותיו מה השמה מהלפטה טומה גפה
וישלה כלל גוף כן הקב"ה הוד והדר לבעה ומשל במדותיו לעל בהם כרמט

שילוב

ושל

האחן

כי המדות הם הלויים באיברים כי יצר מדה הנצח היא הרחוקה מדה הארוך היא פשוטה
 מדה כד היא המישושה מדה הנגל היא החלכה והנה המדות נמשכות וחד האויברי
 ולפי שהנכדון רצון כלפי משה לזון מדה יש לך לזון שבין המדות כמו שיש לך לזון
 שבין שני האוחן ויד ורגל שזמרת וכמו שאין שכן ודמיון ביע י' וביעט בעצמן
 האיברים כן זמן ערך ביע י' וביעט בעצמן המדות ולפי שאין משה שיש כ
 בתנאים זה לבין מדה השמר לך ושמו נשאר מאז כן הגדל והאמר שיש כ
 בעם י' מדה מוגבלת ומשונעת שאין הדבר כן אבל כמו שאין דמיון ביע י' ו
 וביעט בעצמן הרגלים שן וזמן וכיוצא בהם כן הוא הזן במדה והנה רצון ה'
 קדונו לשמוח בקדושים מדה כדומה כדומה לך מדה ניש ככלל י' ו' ו' ו'
 והכלל שיש לך לבאמץ כזה שאין דמיון כן מזהו י' ומדומה ונלגי ברוך הזכרת
 העם לבד ועל זה ארזל בכמה מקומות טוב וראה שלש מדה הקנה מדה כשר
 ורם וקניס שענם בני הרצל אקדים הקדמה סמך רגל באשר רגל
 אל כו' למים עג' הדועט שלמה פמלך ענה בפסוק זה סיכריך אדם לבדוק שימא
 ולפאר טעויותה להגלה לעג כ' י' ויה' לתורה ולהבין אדם יש לך מקטנתן וכו'
 ומשעבן לקבל הולתו ניש לך לקבל מהטלה ולהניס מטאל מדום מטל לאדם
 החיכה להטט בחיוב המלך להפיק שחילתו שהוא יסרך להודו ולהנה אדם יש
 ברוך פגע און סכנה ואלבר זה יש לך לך להרבות כמה עפרים יש בניה המלך
 זה לפעם מזה ולהכיר שיערי המלך ולהיותו אמוב איתל כולם ולהנה אדם יש כד
 בהם מי ששונעו ולהטילם שמו ואלבר כל אלה ראוי לבדוק שיכנון אדם הוא סגן
 וראוי לפר לבט המלך והשערים י' וסגנים אשר לפני ואדם יש בהם מי שחשב
 על שחילתו וכמו כן אדם יודע לך להתעב בהיכל המלך שעה גדולה אדם יוכל לבטל
 ורצון הבירות על זה באומרים לעולם יסרגל אדם טכון הכל מאחיקן וזה סמו
 מלמעלה וט' גם און מלבורא וזרעו מעין מלבורא דרקיטא וזה במלכות
 טאר ורם יש לך להזכר טבל לו הקרים שאמרת כל טק ביות אדם טעם ל
 להקנות סט מלך מלבי המלביס הקנה י' ויה' שיש לך להזכר כלל הפשעים
 שאמרת כי יש לך להנה ולהרבות כי כן הארוך שך לרקיט וכל טק טעם ולמעלה
 אין מקום פני כל לא כל מלג גרורים ומחוטם למעט טעלים ומקידס אשר
 הופקרו עלון מהם מחוטם על התסד והחמי כי כדארהס ומחילתם מיצ החסד

והשנים

ולבאר כלל ענין מן מקטרין מיל ומדומתן מיל קדישן דשאר דק"ב וכו' וכו'
 חלקיה לעין דחיקרי לאלבא ויגע למיקר כדאזוה ונשה אגלה לך סגן בענין
 האורים הכתובים בהורה דע כי אומרה שנים פגולת י"ה נה' איטנה מושגה י'
 גולת ואין כל המלאכים הקדושים אנו כפי' ואם עליוטם כך המרגעם על גמרה כמה נסמך
 וזם כן כל האורים הכתובים בהורה ענין י' נקל' א' זמן ופין נשאר כל כוונת
 גולתו הלאומה כן מהו דע והאמן כי כל אומה הענינים אע"פ שהם מורים ומגידים על א'
 גולתו ואומהו אין כל ציה יכולה לרשע ולהכנות מהנה הדבר ההוא הנך י'
 נפין וכיוצא בן ולא יעלה ברעך כי עין כערה עין אנו י' בטררה י' אגל' הם
 ענינים טעמיים ופעמיים באומה מינומה י' אשר מהם המקור והטעם י'
 יונת לבל הנמזאים לא עיניה דמין בית י' וכיטט מעב העינים והכבנה כמ'
 ענין הנביא ע"ה ואל מי הדמיוט ואע"פ למה ש' ענין ל' דמין בעברתן יק'
 על ק"ו כוונה יורה האיברים שנג' שפן שניין לרמין סימנים לענינים א'
 סהומים עליוטם שאין הוצה יכולה להטיגם וזה דמין איט גופט למה טעם
 ירצה לא ברמין דמין מי טכוב רענון כן ישקב שהרי אין לו הצורהו וזו
 היורה שליוטן כן ישקב ויורהו ורבעטו ומחורו לא זכרן שזה כוונת כן ישקב
 הכו' הוא סין לגוה שום והכבנה הידוע הנך רענון כן ישקב ולפי ע"ה י' וי'
 חנה למנהיג כרא כגון פנים כמה איברים נמזים ועליוטם ברמין סימן י'
 למעשה המרכבה ואלו יזכה האדם לעור אבר א' מאגיו יהיה אורג אבר
 ברמין כסא לאות האבר העליון הפנימי הנך כפי' זה אם עין עין אם י' י' זוט
 רגל רגל וכן לשאר כיוצא בזה הנשאר והנהר כמראה עיניו עליו ישע ולא
 יסרה ברבר עוה ולא כשאר כל דבר טלגטי' לא ברבר שהוא קדושה ה'
 ועבורו אז איות עין עשה כמו כסא לאות הדבר שלמעלה הנך שן וכן הי'
 והרגל וכל האיברים וכל זה ארזל האבות הן הם המרכבה בהה"תך אברהם
 אי' ע"ה כערה וכד' ישה לבר ימן שירע ימן שלמעלה שהוא מזה החסד ע"ה
 ייסע אברס הלך ונאע הטבה וייתק לקח כערה יבר שמל' ע"ה ויטכע ישקב
 כפחד אכזו ייתק וישקב לקח כערה הקן האומה ע"ה וישקב איש הם יושב
 ארזלם עיניו ה' אמת הם כסא למרכבה ועל דרך זה השאר דבר על כוונת
 והשכ ויור על מכו' ועבה יש לא לבאר שיתך כפפן הלוי על זה דע

גולת ואין כל
 הכוונות יודע
 אומה ע"ה
 אומה הלאומה
 הילאומה

ומהם מקדמין כי בריאותם ואיטלותם מזהה כדן וכלם מרחי באויר ענין מקום
כגון כלל לא מלא המונע המונע גדודים גדודים מהם לעל מהם לאלהמה מהם
למכה מהם לענה מהם לחיים מהם לחיות ועל זה הענין ייסד דוד המלך עבד ה' סוד
שלפניו כי הוא ייחל וכו' והפילה בזה כשעברת בן לו הכמה ורונה לעלה
למלה היא חוננה זרם הכול במקום סכנה ולבטח אם יא יע לע בארונה ש
טובה יעל מהם ואם לא יען כן כעכין הרפלה/ואם יע בו חנה ומשאים
טובים זכור יסיר המקדמין והיה רגלן מקולה ומחוננה ואם לען כמה ה'
משחיתן ומקדמין פוגעין בה ומעכבין חונה ולפיכך היקן דוד המלך עבד ה' חזקו
כי לבנה הזקן לרגלה לעבור כי כל צונת הכיתה הם כמו עין המפסיקו אותה
לעלה ועלם עמו סכנה בענין לך מעבור הרפלה וכביות האדם מסדר פזמיות
זרם מסתלקן ממקדמין עולמן להם ועלם עקביו חזירות מלשון וכמה פולקלס
במחוננה הוא עמו דוד המלך עבד ה' חזקו כי ל חזקן בבית מגוריו לומר עמו
כשחיה יראו מן המקדמין באופן הפזירות שרומם והכרחים ולפי דק זה עמו
לפי אחר כך יראו סכני כקר ויריש כל בני להי' וענין רנה הם פזמיות העומדי
בקר על ידי טכני בקר הם יסיר טענותו לבטבטב און ירפוחו והרומש כל
המקדמין מעבדע מינו פדן קשה כפנאוי בני הלמים ולש' יכיש מלש' רונה
החוששה ארץ ולפיכך יבין אדם למין שמונו ולמה מחסותו בעה הרפלה
כי שלחנה עבד רגלן ולא חונן חיקם ועב' ארזל לעלה יענו אדם שמונו אדם
להרפלה יהלל ואם לען אל יהלל כל עין בטלתי יבור שחריכין לחיה אנשי
חכמים ירלתי להי' וסר קרע אחי מהם סכנותים כן פקנה וכן יסלל וכענין
עלתי יענו הגשם קורא אע עלהם מזהר ירחם סבוא עב' ונודי ריפס עלתי
עצמיהם לחים באו כל גנים לען מיטאו מים שבו כלם הם חיקם כענו נסלמו
וחט יאשם וגם ארזל על עלתי יבור סמיים מחונשם כי עליהם אה חכה
היה ל עליה סארה כיפוי טרה עלו כקולה על ק סמארה חזקל כענו ה
חונה ווי לב עז דמם ילנה סלחתי מחזרה עליה כהי כי כענו ל חונה
עב וכו' מסיה מולקים דהפוזר כ עז חרם למיפתי לה למיה כרומה וככוננה
זלתי ווי לה למין דארה למיפתי למיפתי כלכא חיקא ולאו כרומה כלזו ו
ויכרמו כפיהם וכלאשם יטכו ל הוא און אלך הי' עמי אשם ולאו כל מילי

י

הדין וחייבה עליה עשה קודם שיהיה הסוד הוא כי כללה ממעלה מה שט' הסוד
 חשך יהי לילה כהמנוש כל חייתו יער הוא מה חשך מה לילה ופסוקי חיים שבו
 הרמזים מצידין אותו כמים רמו לילה כחמד ששם חיים העליונים ערכה וטובה
 כג' לשלם בעהרות חיים וצריך לבגן וימצאנו חזקו ל' ספירות וכשיאמר כ'
 נביא יבאר זה כג' אחרי ששל דין ש"ה טחן ל' רשעה לבן יונתו ולקטע ירכיו
 ממנו ומצד אחריון אשר יער זה הודק בחכמה וט' זהו ש' שלם פחמה ששיה
 כי היא פקודות בד סודות והיא נקראה חכמה וזהו ברמזיה כרא ופסוקי חזרה
 וזהו ה' הורה על דא ס' הרמז סגן נס' שבחא דמוק לנו דמוצא ק' כהאי
 רש"ה כרא וט' וזהו ק' עמל למר ייחד סודו וזהו שבכחן נקבים והללם
 והכלל הוא כ' חיים הוא ששין רוג' שלמעלה ט' כחמה אדם ופוסקיל דס סגן
 זה כי עמוק הוא יק' יערך אהה לרעה כי כל מה שיש למעלה יש למטה דוגמה
 סגולה ששל ומתקיים על ידי הכספעה ומאילנה ומהו שבחא חזקו כדוג' עין יתל אהל החיל וכל כ'
 יוחזק ואלה יבדל חזקו
 שלמעלה יערך להנהיג בטורה ויחזה ה' יהי שלו יגע קילקיל למעלה ונכ' חזק
 כבכיה זו נוסף למעלה כי כבדוה חזקו יש בו מלגוה חיים דשים ט' כ'
 כילמיט כדמוצט וט' ומבדיל חזקה לזה נס' אנה החזקה לרעה ל'הי
 עמה שטמה כי טהורה וט' החזקה ל'ל זו של כרומה כשמה וחיטטה והפ'
 למן חקרוה ט' ויסח באטו עמה חיים ולפי דש חזקו בג'ל ופסוקי חזקו
 היא כי השמה עינולה ק' החזקה נחם ל'ל ומשם ל'נה כיון החלן דק'
 חיסנה ונוסס מלבושה כ'ק' הסמל ועל כי איתל רש' ק' החזקה ע'ה ונשמה
 טרי רביש ובחפדה ט' כ'ק' חס דכזה נדבקה כשם העבר וכזה לעולם הוא
 עד שצורה כחמר החיים שהוא הקו השנה ובכמה היוכל שבה ער החזקה
 אשר מוט לקחה זהו דשד נ'ל חלקו סמ' הסה'ר ט'ן האנשים לעשים וזהו
 עמה הזכר יק' הפכר ועמה הנקבה ק' הנקבה ובס' חזקו אי על ק'ן מהאי
 גמא נתן נשמה ק' דסישיו ופאן איתן יבדיל דחשלה שחזקו מסוי
 גמא קדמא דאיקרי אדם נס' וק' הבדיל רכ' חזקה חסיד וה' לער מוחמא
 ק' עומק שלט'ל ושלמותה השלם וק' אה' בחודס ח'ה ובס' חזקו כסמ' חזקו
 אנה דוה דס'ר קודמא גמא ד'לה לבשא חזקו אנהו רחמ' דחמ'טט ל'אד ש'
 פגין טקו פסיטכא דחמ'טט ול' איחו אק' נס' ונה חזקו ע'ה ל' עוף ועיקר

עין יתל אהל החיל וכל כ'
 יוחזק ואלה יבדל חזקו
 שלמעלה יערך להנהיג בטורה ויחזה ה' יהי שלו יגע קילקיל למעלה ונכ' חזק

ס'
 כ'ק' יערך הסכל

אל פסח המזונה של שום לא לצ די שיפק חמט ויטוט לא סי היה מחוב
למשלה ונחמד למטה ילען כנין הוא לען כריכה מים נפוז שניץ הנספר
ורכני ונחיל יניק מניעו מרבך נהל מוים כי מקום מיצוזה הכרה ה
גולה המחוקק מוט ופסיכה ששכר מארהה חברט עלוניה ונחמט טז
יטל צטרץ אמצע נהגלה הי והקדושה יענין היה לך לעוררית ישמעל
כל יי טז כריש נהנ טז ושה יגל ער כה יי עמיל כל זמן שיטל עושיץ
רעטו שלמקום סולפן כה כגורה שלמשלה טז ושה יגל ער כה יי ועב
יש לך לשה היטל עב עמיל דחמט לטא בני אשכב יניק להניטא אום
למשל נב וכדיכר הבריטה והתגלה ונלמד הורה ונחיל כסע הורה ל מה
דחסיב כ עט ול מה דחיסרהל כלכיה לא שכו מלא עז דחפן כספניהם יי
שכח מלה דחפן מרבקס באיחא נחלע נלקא נחום בעלה ונחמבד מיטה ה
קלא והמוז קלא שלטן מאחי דוגמן וסלקן לה לחלא ועיל באורטי סען וישמע
יי ונה קול דכריש ונמן כר כל ילוגא וכל בעמא זככי כר עז מקמיה קבד
כסא למקא מילן כספניהה די לא חפן לן לאו ילגוה ילוגא ולא כספניה
כעיה וכין דחילן עפן מרבקס באיחא וסלקן ונחום ונחמבד קלא ועיל
לה חפן ועיל נחמד לברוא קדיש בריש דולטא יחא עה החמור היטב ער
הכליה ונמן טעם למה ששלמה כעשה בזכיש קאל די סס טהרה נמן להכר
הטס כוז הא עקא באק ופי הטס כגול הוא הי וחו להמטה לביס היה חשונה
וחו להמטה הי לביס היה חשונה להמטה טעם הטס באז בא וחו לא
טעם אהיה כוחו לען סק הי סכמא הטס וחו לזך סכמא הטס לחיל באחמט
לז על דרך כ סמי בקרט ועב איץ ערוא כנען לרמח על מחבר דר עב הטס
כוז הא עקא באק ונבב כשירוחך על פי צלכר כי כחמה נחמבן מניקור סקדושה
יבניה באום סקיס אורה למה ככונל מספס צלטה כה לעלה כטרה ה
העליות דק יניטורה המחובה על אמו חלק נחו ירבט פלוטס כסב ה
החמורטס נפסס כגול מרבך נחמט ונחמלה נבב פשכרס מאכר
כב מיטרו לך טעה סכונה על דרך סקלה הערה
ועב טעם נחמל לפרס סרי הכרטה והתגלה טלן על סקדו " סקדוץ
מטרו יניק לערי טעמו כעוסמה וערה די איה לא כריש ונבב ירעה כי

ל כח שלח ושלח לך לך מנה שלח ושלח ושלח ושלח ושלח ושלח
 יחד וחדד דוד ל הנהגה שלח ושלח ושלח ושלח ושלח ושלח
 ושלח ושלח ושלח ושלח ושלח ושלח ושלח ושלח ושלח ושלח
 כלל שלח ושלח לך ושלח ושלח ושלח ושלח ושלח ושלח
 בכל יומיו ויומיו ושלח ושלח ושלח ושלח ושלח ושלח
 שבין השלמות גם כן ושלח כן חרבו בצרם זו החזק שחמה לבגדים שמים ...
 וחדד שבווד לבחור על החמה שקדוק שבך כמעבור הכל סינה משטי וכשחבן
 מה שבבשר לך כמעין השינה רבן למן הכלי וכוננה פרכה זו לשט שביטם חזקה
 לבקש רחמים לחורו רבן פגמה ושמעונון שבטן שחזקו סבא לטהר פסיושן /
 אורג ופשיטה שלח ילגט בן שטן שפעה סייע הרע להיה אונת כי לפעמי הז
 חוקד עמר בקו כשבטן פידוע באיוב גם בסקרה ופכטין כי פוע חסד
 פוקט כי יסדוק לה שלח פשבלה אשר חוע סיכרס ופה סכוע כחוק פסר
 חבירי וחמד כברכה זו גומל חסדים עבדים ורמו כסוד נעלה וחסונה לבסוכה
 פהיו גומלה וכן ושלח כפסר הפויר חיי כ שקיבה למה ג של שיה חשב שגולה וקולה
 ומקיימה כחז ויגדל היל ויגדל וחשב מה שיש לה ושב לעמל לך אמ להס רחם יש - לה
 למלה לך חזרה לטער מה יטער זה טווב מלמעלה ומריק מלמעלה זק ג טוובה
 דק פדום ומריקה דק חרב ומה כוועד היו לפי טההטוב ממיטא הזכרים מוקך
 חסדקסמו גומל ופדורים המוסכים ק פסוד עקרו חסדים ולפי שיש כהס סר רר
 רחמים נקומים טופס " וכבר העקן לבני כינה י"ו אורה של חלב " אמר ה
 חטוב מנחה ר"ל כחז ר"ם חוע של הרבעול ושלח השאלה מה יעק סנה
 לשכח אה כ י"ה של העוסה ושל הרבעול כבעט החסוכה סב פויערין למעלה
 ס ב מה שיש למעלה דוגמת למטה פוער אר"ל כפ"י חוקר פגועה דגיה לעילת
 צים לרבא ופ וקריאה הרבעול במתנו מיוחזרה לע צו פוער זקן לחצפס למור
 שירה ופקדונה חזרה חיי שיוחזרה לבנין למעלה נחמו נחמל פקול פנים כחמה
 שם למטה לדוגה חיש משכל אל הרבעול חק רב ופברק שירה חייטא חזים
 לבגדים לן כרס שלח עשאו גי ושלח שפאט אשה רבוק כסס כהו עסבתי לך
 כברכה להי עמיה טעה כי עמדה וטס העני " כרס אורג יסרל פגמה ה
 סכונה חייט של פסכום חקן אכרס כענין סגולל אעבי ולא יסם לך חש פ"ג

העושה העולה על ריבון האדם ונחמיו ונפץ יערך לקרוב שגלה להפגש ממנו
היה עולה למעלה ומקטרגה על בני אדם ועב על מקדש הוא עור דיער ל הללה
עו הבקר כי צו ממשלה מה הקדוה מה ללה ועם הויעודה מסין לחנה כעטס
פריס בערמן וזהו עש בפרים אמרים ורחן זה יע עהגן לקמה סקן צי קהו
מקוון עלבחים ועוב הוא מטוס ועלגה פריס סטוטן . יוערץ ומה לעב ס ל
רוב הסר על הט טחיתו טרפון ט' מיטן רפת פרעה ובהקפה המחנה עמו
לוד סר עמוק מצו במדומרים כל טעה סודה טעם לא יפולא דרך ימן ועל ק
באל לקן דחמיה וכל ורזל לחו זה הדב פיס עשה שלמה העמח לכל העולם
הולבים אל הים והכלל הוא כי יערך לדרכן לכל רוב טויעו ט וק מרזל סטט
הנוהר ז לבח שאל לז עמען אבן אה ליה סימטא לעיונא דייחודה מנין זמ' ליה
בכי אעבך דאוקימוט מלן לל סטר וסטר וציהכריו הסו מלה ופסא מלה סימטא
דא טקוט ביך וכי הוא טען סחור דמהכחא דהט בא לו לקן מחמיה יטוט וט
וזה הדב יערך כצור ארץ חין אט ערה סטורו וכבר כיוצאין במקום וחר
ועמו בסוק לזה סהסן יטוד וק' וכפוק כי אמק מים על יטוד והספך חין
עאל לא בלה יח לעה ללה ועל ק הוא יכל אש ט' אל האכלו מסט ט
ועל מטעל כחיס וט' . כעבור כי קודם שיהתיל אדם פסוקו דחורה יערך
להצטק בט ליה ולבטה רפלן על ק אחרו לך הנה בקויע סט טכ במטור
האלו ס סוקט עגב ועלם דס כי סמלה יערך אדם להרעטק ביניניה וחר ק
הלה שליו וחרה שלחש וכשחסיין משלח מסיר הלה שלחש וחרה שליו
וחרתין העל' . ועל לבטס בחור המלך הלה טבס פויע וחר ק בחור
וחר ק חורה טב המלך וכעטער שלטון טעור טן המלך הלה וויטו טן החור וחרין
ויטו טן החור ק שלטה מיטו לא שלה אדם כהס סחוקה לחורה וק יחור כ
כסר הוהר כפ' בחמיהו יקבל שלה חוי שול לפתח על ריטיה סחיו דחמיה
ולבר יקטר קיסורא דייחורא דאיהו השלן הלה שליו חורה הלה פיוטב לבבר
הלה שלחש דאיהו הלה מסונת . כקנה היניניה היא רחן לעיניה ועל
ק יע כה לב חורן רחן לב טיטת השטענה סה כק' ל העולם הולבים אל
הים ועב יערך אדם להרעטק בה ולקל עלן שלן מיטו האט היטב ומסין רבן
טעם טויר מיטו ינינה בלה כי בלה ביה טחה פירן אס רהיה לבח אב'

נ' דחוי' מורה

שהיא לה ויעשה לשפט וכרם. וארבע פרעיוניה הם רוח לבבירה טבה הוה יסוד
 ובהם מהשורה כעבד ישראל שהיא הה כסמיה שלשם הגדול. ומה הטעם הנחין ב
 טהור וכעבד הלב ש' עימט כמנהג על לבן סמוכה של זרושך וזהו יורה עלה המוח
 לה עשה המהשורה כעבד עלה זהו ש' למה על יורה ולסודן כן עיניך האורה
 וכן לעבד ישראל והזכרון למוחה ישראל ועב' הוא עג המוח כי עם משק החכמה
 שמוחט לה. ויטך לבוהי מעט שלא יחיק מוח הוה שביטעב היך מן הבה שבעלה
 עלה כי יורה כי ה' וכן לעבד ויטך לייורה עם כעבד ישראל לבל יקדים שמו
 היטך צבד ואין איש עם על לב. וקאי עלה כעבד הוה יוה דא אישטריך ללב
 יחו כלל מן הבלה עלה ללא ישד שיווד דכל חוה דלה טהוי יוה ומזן דחייך
 ליה חייך הוה שטרוטא דלב דמחא דמחא יכ'. והענינה השכונה של הפרטייה
 סודס הכעבד ש' ועולה קפעה שיה יק' ויה ססר הוהר זה ח' לבי דמח
 דמח' ח' מסמח ק' יהב לה שולטע למילטע כעלה בעה סוטרן ויכל
 לעקד וליה רעו לעבדא כיה קלה דכשק' לויטעמחא מושה דלא קטך לן כ' מ
 קדושא דילן ועל דא רוח הוה מיה לן דכשין למיב' לה דמחא זכיר כ' קדושא
 דילן דלא ישרה מקטרוטא כ' דמחא דילן דמחא קדושא דילן עק שולטע דיליה
 וכשין מ' דא דמ' לן לויטעמחא שמה דכעלה דיוטך לבי ויחמי. לעלמה ליה
 מ' קדושא דילן ולמיב' לה דמחא כ' דלא קטך לן דמחא ויטך מן הפוה מ'
 שמה לבי דמחא ד' חמיה ליה להווד כ' ש' כקדושא עלמה וסלקא דידר
 משכך לבן טהורן לא קטך ליה וכ' ויטען רבן כ' יכין למחמח מין מן
 ככרס ועל הש' שבעלה שלמח שרוחן הוה כסר הוהר כי הם רוח למחמח

ומה שכתבתי
 ומה שכתבתי

הוה האבוב בן הם המחה. והרטיע סמט טמל רוח לוח על עליו והוא אדמוע
 עם יפה עיניו רוח לב שהיא מוחו שליו ש' זמרה הי' זה ל' ועב' הוא אדמוע עם
 יפה שיש האבוב שהוא קל וכישי ין המרבה. ויטך מ' ש' דרשימח כעלה
 קשירן יטין דמחמח קשין רכיווד הוא לבלא ויחמי למחמח למיב' לה כ' מ
 קדושא כמח' דא כלל דמחמח עלמה ז' אמר עלה ליה ל' שושן מ' ליה
 הוא דמחמח מ' כ' מ' מ' עלה ויטען קדושא אסמטע מ' מ' ל' ש' ויש' י'
 לביס לוח ולמח' טמח ש' חלפס לוח' ויש' דיקא ויחמי שגליה לן
 עלמה ל' ל' חביון כמ' י' ל' לעמך כקדושא ויחמי ויחמי כמחמח

ומה שכתבתי
 ומה שכתבתי

הוצק הוא כשוכ עליונים ורחוקים לטורס וכוא זמן י' לפי טעם נ' וקראו דור
 כנה כל י' טעם שהוא יוכל וזהו סוד היכול שג' כטעם היכול יטוב כטרה ויטוב
 ככל לבטחה וע"כ קראו יוכל כהוא ועל יוכל ישלח שישיו והוא אחר ז' שחשורה ו'
 וזהו מלכות חלמה כל עולמים כל בגי' חמשים ופס' הוי"ו זהו חמשים לפי דרך
 זכרון ק"ה למבוא רחיה ליה ופיוצ'ך בזמן צורך אין אט שנה בטוחו יטמו
 המים וק"ל הארץ עמו טמן פס' החיות כזוטי ריטה ויחס י"ה לשמים ו' ה'
 למין זכו וזהו ענין השלם הזה עבדו כה' ופס'לם פס' ביה אה"ט
 י"י כ' שמה הרב הוא ביה החמה לב' וסמחה פ"ט כנה טעמן עשוס חקן על
 לב' וכן בג' שני שור לבשי עקן יסין זהו יטוחו פס'ים לבג' הרב המצורף
 יחולם שור הקודם זכו וק"ל הארץ יין השלם וע"כ השלם אג"ל כספר הזוהר
 הרי עליו עטמו שלם שלמה ועלמנו רוצה כזוטי לעילוי דכ"ו מן השלם וע"כ
 השלם הורה ה' החמה וק"ל שקהי ה' ישרים וק"ל יחזה ה' עבודה וק"ל לו ה' כ'
 פסקים החמה ככל אחר שהם ע"כ אוחזו טק"ו טס מן מ"כ אוחזו וק"ל י"ט ככל
 אחר מהם ה' הימה כק"ל סמיה והם ה' טק"ו ה' כי אה"ט ח"י יש כן ה' הטרה ק'
 חשונה לב' היבוב החומים דוח ל' סעודה שהם ה' כק"ו ה' וק"ל דיבור ה'
 כלה זה ו' כלה זה והחמה ככל חמס וחמס טס החיות סמך להכפ' חשונה ה'
 החומים חזק וק"ל כלה הם חשונה דיו שלק"ה ט"ו ידו וק"ל זכ"כ וחמ"כ
 זו עסק' שבחוט ט"ו חשונה כהם טו' וחוקים חכס וע"כ יטעם הוא החוק
 כספרים והחמ' לבל ט"ו ע"כ חשונה סמכות' כלה וק"ל יהיו לרמץ וכן חשונה
 שהזכיר למעלה אל יחלם כי וט' שהחונה היא שלם יטעם בט מקט"ו כספר
 שוועה"ק א"י אחר מן יהיו לרמץ וט' וזהו ורבי לרמץ חז"ד שטרה ישר' עמך
 אן חס שהיקע פטק זה לחממו כסוף החלה הוא כה' ליהר הכל באין סוף שלם
 יחה לקיחה כשחונה וע"כ החול ברמץ שהח סיבה כל זכר וסיים כגמלה
 שהיה החלץ ק"ל כעמך עמך סו' כחלמ' וט' חממו ה' להיק' והשחמו להחם
 קלון דקוש הוא החונה היא לרמץ השם קלון י"ה חממו כפס החיחך לבשו
 ולשחמחה להחם קלון וכו' ידע' כי הדום קלון יהיה הארץ העליונה ט"ו ה'
 ובארץ הדום קל' וזהו חממו קוש הוא ט"ו קוש ישר' ליה' וזהו לפי מקום
 מקדשי יחמם קל' אט' זכור החמך ה' וחוק' לל' אקן לך כל מלה זכירה

לפי הפעט זמר שזכיר כי ה' יה' ויה' שמה בשמיין שבבזכותי אמר שגם אמנת ל
 עמו ועבדן שמים בקבלה מלכות עלינו ופכ כח יכון יצל במלכס יחזק
 יש לקרק כאלה ששין ולכן יה' שרף שהרמוט לטול סגור וששור ועושי ידוע
 חשה כי הם זרעיה של יולק י' לעלם להרץ יכון וכו' לבי דעה פי' הפסק הוא
 כמו י' יולק לעלם ועד וכבר רמזי לך כי בהפעלה הרוח וההגלה כרסה נה
 וחיים באים לעלם ועכ' רמזי הנה שההשמה הק' סלך יסמע לגב' סג' שלם ונה
 יכון ואחרך הזכיר לזר וזר שרמזי ט של ה' וזמר י' אי ברוך ה' ללי ישרה
 רח ט על השם הגדול יה' יש הוא ישרה סג' וזמר י' הזכיר השם הטבר
 וזמר ובכך טס בבור וט' ובעטן קט' יבאר זה קנה ויחלף כמות אה ל כמין
 ובקדושה יבאר ס' מלך ל הארץ בבורי קנה והכן על הזכירו של השם ה
 החיות עשה עליוה לבו כי השם הקלים המטעים סרו לעלם עש'ים
 בעם המוחזק בקריעה יס סוף ודומיהם אמנם הגרמים שארם יכול לזר עלים
 עכס בעבע הם עש'ים בעם הטבר י' סלך גאון לבט וכו' זה האמר
 הוא כענין שעה אור כעלמה וכבר ידעה זה שזכיר מלך שרעטק בה הקנה
 כעלמה ומכחיק זיוה סוף השלם ושד סוף וכונה הפסק הוא על הרעובה ש
 עבטק בהכמה זק' כי כל ההווה נקרא לבושים סמו שזכיר שער לבין לבט
 הקנה בבירואו שלעלם מכל מקום חכמה הנה מלכות הנה על החכמה העלונה
 ועכ' זה י' מלך כי הוא מלך לבט י' שז' הרוח זה השם המוחזק המלכס
 כחכמה אחרונה הק' עת' והעזרה קנה הרוח רח לבו הטבר סמיל מורה
 שבטב' ומטעה בלו הלבשים באשר זכיר בברושיה רב' בהרן קמיט' לבושים
 מיטה והכן זה י' זק' זכין בל כל היעוט הכונה היא חנה הקיטוב לם והיורב
 סוד שמיטין ויולגור ידע זה והוא אמרו לפעם זכר יונה ללף זר' דרשו י' ושנו
 בקטו פשו הרוח הכונה היד לקנה ולשמה שמו וזכו זרה ורוח שנוק ועכ' סוף
 אחרי בקטו פשו הרוח הם פנים הפאיריס ואספק' ליה המזירה והרמוט בזה
 ירו זה י' בט' וולך ועכ' טועם אל הרעוב והכן זה פירך זכרו נלמחמו
 אשר עשה בט' רמזי לך לעולה סוף השם היפורסמים והטבריס וזה אמרו
 מופכו ומטפט פיהו מופכו הם הגלים הנעשים במה השם הגדול ומטפט
 פיהו הם הטבריס הנעשים במה השם הטבר הק' פי' דבר יונה ללף זור זה

על יין
 וילא
 יה' זמר
 המי
 המי

הוא כשמים וזמן השמים עינים כסא והנה סג' והוא כסא כסא מעשה כי
 השמים נקראים חסד כסא הסג' השלטי והכריע כיטהר יי' בהשמים חסד י'
 חסד וכוחו בהשמים ולא צמ' בשמים און השמים יסג' בין ע'ן שיהן לבכרוב
 והכלל הוא כי ההווה כל אמת נקראה כסא לעלמלה ממנה ט'ן עד די כסיון
 רמיו וטאו כסאורה לביה דוק ומשנה וכל לבוש כל אמת לב עשייה וסלת
 עלטו ירשב למה היא חמה ופא שאלה ככל השולם כי היא שגרה עולם
 הסג' יי' מלך יי' מלך וכן שירשבו למעלה יי' מלך עולם ועז כונה דול כ
 בספר הזהר היא כי זה היחוק הוא למטה למעלה כי אחר שיהי ככסוף
 למעלה למעלה למטה למטה למעלה חזר ויחזר למטה למעלה וזאת
 יי' מלך על כסא ישראל שלם הוא שלם הוא ועז הוא וזו לרצונה כיסעם
 מהשט וייעוד הכל וזאתי שקבלה נקבל כי מלב ועז קשה לי לפרשה דק על השכנה
 ט'ן ועזשתי לך טס כי ישקב בחי ל יה זהו כענין מה שארזול מי ששמר אמת
 הצדוק ישמר אה הפנים ישראל לבגלל כהנים לחים וישראלים הפאים סג' י'
 צבוק השלושים הק' סג' אשרי העם שככה לו כונה דול היא סג' וחזרה
 המלך שככה והרמז בו לג' ישראל רגלה לזו מלה רגלה נזן לג' ע'ן הוא רגל
 רגלן והוא לקיך ופ'כ היא באיך וקן נישמר מלך יי' עשי אשח והרמז בה כל
 הנתיים הלבים אל היס ולקן אין און ^{איה} כרגלה שכיבה כי היא עזרה פיוז אה
 הריה לבה ארומען לבי המלך מצינו כמזמור זה ו מזכרוה עם לבי טהזכר
 חמלה ומן ל הוויה וקראען מוזכר בלשון להורה יהט הם ביוך הוא השורות
 על הלהורה וערב לוייה עלו ל ליומו בגל הוויה ארומען לוייה המלך חמלה
 כל טעם הוא לעבה ולבך הקכה והוא הרוחמות עד אין כי היום עד אין סוף
 הוא מקור השרה ומצבור כי מטס הברכה שומלה לבל כעבודים לבין סמך
 ומצרכה עמך כי מטס פמטך הברכה באימלה וזכו רוממו יי' לויט ומז
 כך והשרתו ופי לעלה ועז שירשבו והענין חנה כפי יי' מלך עולם ועז כדעה
 דול בספר הזהר וי' כי כמלה לקיך ומן לב מזה ששבוט ט'ן ליה המלך ומן
 לזרה טעמל כה שליה קמו הכויה מלך ט'ן כי עלבים ימלכו וכח' ששים המה
 מלבוה על ששים מסכהוה ורודיה כי סמך י רכיים ליה המלך ומצרכה ומן כי כל כ
 טפה יעריך עיניה כה הזכרה השד ולבוה ככל יוס ארמך לזו כרכה והלל כענין

על דור ודור ומו ללך דור הזמן שחזרו לנשאל סומך יי' לכל העתים זו סגה ישל
 ועכ הזמר אחרי שיש כל אלך ישברו כלל העשים והאבינים שבמים מים ויחן לבב
 נקב בקיים הינך אכרואן ויחן סס על לב יחשבע לכל מי חסון יחן כי הינך סכב
 על דבר והוא העשוי לכל ינך יי' וזו מקום וסיפא כל לברע ילהייה כל
 מסך שלם נפארו בכל דרכו אל כי הוא יי' משעב עליו כל החוב והסך כל עשאו
 זהו עשה כלב חסד יי' ינך יי' בכל דרכו על פעולה הלה וחסד כל עשאו על
 פעולה יוס וכן הוא אוח יומס יעה יי' חסדו וכלל עיה שיה עיה כה היא ה
 אחויה שלם כל סך אוחוב החמה לקה לה קרוב יי' לכל קווחו אול כי הלך
 הממונה על הרבה פעמיו הכוח אול יסך שלם בוחה בעין רחן אמר לשכך ואה
 שונעם ישוע וישישם העט נקודת אה על תשוע אה חסד אל ופך אמר שונעם
 כהן ושונעם נקודת שומר יי' אה כל אוחכו לען שחיה עיקר פולס סרגמו ומו
 שומר ישל וסב ידע עכץ זכר נשנר אה שהגיע לשחיה הינך יוס וצנן הרעים
 סיים כהלה כמו שפח וכבב כחם ז' פוא זל כללן כי הען סופה להיחיד כיה הגול
 סן אשרי ען לעלם ועד הדין אוחה לען כי הוא הלה לען כל יוס כאלו קים הדין
 מינה וסב ידע מה שחולל על החוה הלה לקן כלל יוס ג' פעמים שפח בן העולם
 הכז ופירש העטס כספ החוה כללן עה רחן כל הוא הלה לקן ג' כוס מוסח
 ל שהולך בן העולם הכז והוא אוקימתו כגן לונגא ליה להסכבה בן יען לרוב אה
 כו על כחמו וחקל עליה על מלבוה שמים כמה זממו חסדו שכחא בדין השכח
 קדום עם הלה לקן ומלהו הלליה זממן סידחה דעיה השכח דעשה כרנך יי'
 קדישין דמחא קדישא וכגיש ען עשה זממן הלליה לברר סיים כעשה השכח דממן
 כללן ל בקדשו יחן זממן עשה הלליה והוא חושה זממן ליה בהלליה עמי וסיים
 בהלליה לברר עילוייה דסידחה שכחא חוה ישיר חשה רחיה כיה כולו נאין חסד
 עלים עול מלמחא קדישא לברר שארי לה סוס סווחא דילמחא להקדשא כיה
 לברר סולמחא דמחא וצמחה רליח ורעא שארי וזמחה כל יחוח דמחא כיה סן
 ימון לריוס להסכבה כיווחא בן יחוח חז סוכח בן קדמה וממן חוהר לה כלל יחוח
 כהאי גוונא וקמי זממן בן העולם הכז ומה כוונה רול היא סמחא כי הלה לקן
 ומוח לבסח ישל על סן ינך לחויה ג' חזי שרבי מוונג עם חויה שלם
 כענין יחוח כספי חוהר על חוהר אלמנה שהיא טמא בן יסמן להי לריוס וסכ

וכן לבערו שליוך שהיה מען מאלו סחורה ללה עבירה דוח יטובה מעשה כן ידעו
 כי כפי היותו בלגור ליליא וירדו קדישא סלקצ רחוק מעמיה ומחיהו קלא זמורה
 ציהו מן דמיהער לענוא לה נחמו כפי וכללה עירה עמי ידח לה אחרונה ובה
 לפי כוונתה אל עיקר הרמה והבקשה היא כחמה ללה על מיעה ללה מקום להורה
 לך על מעשטי ידוקך כי ישרהו המטו עם החטעה שבין אחרה עניני כללה
 וישא בסוף הלה על על זמור הכלל כל הסיד מלך לעב מיטא ויחל לו אסיד
 רוח לעשה מסרה עם בלה וועב שאיני כריי אע אמריס והוא האמה כי במיערה
 ללה הוא זמן להשרת עב טבה יסדל לבקש מחיים עליה ועל בניה שבין שהיא
 עשה למעלה על ויהי בחייה הלה נחמך באיש וילכה והנה אשה שנסבה מקלורו
 שרמח עליה בעטעה הגולה עם יסדל ועב אה מקלורו עיה הבקשה מיטא יר וכ
 ופרעה כעין על זמור כי גול אורג וכבר פי זה השבן באור ועב אה חטור ל
 ללה מקום להורה לך על מעשטי ידוקך אל עמו מעשטי ידוקך וכבר ידעה פי ידוק
 אומה בקשה ידכין היא טוב בסוף הלה שרמח יונק לשד אהו ועדין אבדע זה בנה
 על מזמור וליך יר עשי אשה ועב אה כפסוק לעב מיטא רק לשוק מים רבים אלן לא
 ינש ועיקר הבקשה הזאת יעיה להיות בעלה אחיס כעין שאחול שלה באעין אה
 לעמשה רפואה דוחה שלמה וכו בארן כל גרי דין ירבעמן וכל רפואה ירבען
 לעלא ורוא עלי כה ויחמו ל עברי אה יסדל אשר כן ארמור ווס ירפוא עור לפעט
 סגה הממן לרין מהו זהו שאחול מעמא בעלה דוחה כי פי היא אריכה לשמע

הפלן סעם לעלא לעו מעמא מלפן שאירה והורו לעמור יסדל ויהו מעטרוך המעמיה והנן
 הרים היצר טון לבנה להמה כוונת הכסוק הזה רפוא בספר הזוהר אה טס מנחיה
 חזיר לבהמה דא בהמה דרביעה על לך שורן דעולמן לה כל יומא פהוג חזיר וחזיר
 דא איתן מלאמן שליטן לטס שפוא דאחרתו בטיי וקיימי לעילוף דבאי בהמה
 כדן דאיה אשה אוכלא אשה וכו והנה לפי כוונתה הרחב בוס על בהמה הטבר באיין
 העמ עליו הנה לא בהמה אשר עשירה עין חזיר כבד ידעל שהמו כה על כשה
 יסדל לעמלה והחזיר היטה בהרים להיות לה לתס הם מלאכים אש הטיט ארבעו
 בעבס ושורם ופוס סוג גול מענ שבהי יחלם אה ה הכוונה היא להטלם עלמלה שר
 ליתן ידוק כבד שהקבה חפץ למעמ בקלה שר השמישיט אה קולך והחפץ כשהיא גלה
 שהקבה אה לה הסר מעל חפץ שייך ופיה מסיכה אל רבנל כסא כבוע ולפי זה

יצא ופי מלה ישועה והחזק בהם לנפ נזהו ישלחו חסידים כבנו כבד ידעה כי כבוד
 ולב הרי הם אהב. וכבר נזכר זה כבודם להי' שמה עשה כי עהרה אומה חל אז
 במרוצת חלים בני זה כבוד כבודו ששעה הקבה לעזיקים כשעה שבערין מן העולם שהם
 מקלסין להקבה ששם אומה בעצור החיים ע"י ופיהה עש אדונו יכרוה סגור החיים
 וכבר ידע כי יש כבוד לעלה כבוד ע"י כי צבה עש ובוה עומד ולפי מעלה היעזיקים
 פיה דביקותם כשערי אהרן לע הל לצורה ולא הל לשמה יעזיקים לעורה וישרים
 לשמה ע"י אור זרוע לערק ולשרי לב שמה הלליה הלל ל בקדשו הלל
 ופי כבד רחמי לך לעלה כי יש כבודו יפ הלל ע"י מוחיו ועכ כל דבר
 עבדושה לא יהיה כמות מעשרה וכן יש בארץ ישראל עשה מיט קדושה זו
 ונלמד מן כדמותו ככלו והחיל מן הקדש העבר וסיים ברעיה ועבר ידעה
 פי רעיה מכסוק ורעיה מלך מ שרף אונקל ע"י ושניה מלכהן והוא מלשן
 רועש בשבט ברזל או רועה הרועעה ארץ גם רוח לעושה עולם באמת
 הללהו בגבורתו הללהו כיוצא על הוך עקדים כיוצ הסקומוה הזכר
 לבסוף שחזר מלמטה לעלה וחכם כל השמה הגלל יה וכבר ידע זה לך יי
 הגולה וקבולה ופי לך יי השוכה הוועב על י קיעה הגולה זו החסד ע"י
 ונל ססג כי חסד גדל על והבירה ופי כששמש כי כל בני יסט והוא
 יכרז יסט על כשמים האב עומץ ה"י והללים לעס רבונק כבד ידעה פי עט
 מכסוק לשן שנו ע"י שרף אונקל לעשהה עטניה וזהו ויכרז עס עבוק
 נצב מתיה זמ כלל כונס רזל הוא כי מלה אמה עומדת על העס העבר ופי כפ
 הפסוק הוא כשעין והן טק לברה עבר ידעה פי איה מכסוק ודעיה זיה מדבר
 אלי הה היא המחרטה אלעס הגול ויחז יי ישראל אה פיר הגולה ופי דע
 כי יע הבול בין איובב יי ויך יי כשהשכי פועלה ככה ספרות אחרותה קראת
 יד ועפועלה לבה נקד איובב אה כי יש און כי יך רוח לקטה ואיובב לרטה
 החאעץ עיקר כי קבלה קבל ויפיה ויה לען ולביראה וזהו עדה רזל יורח חמה
 שמה על היס ופי וזהו שמה הכרז ערי עורי לבדי ע"י רועיה יי ופי
 אז ישיר ופי כונס רזל כספר הכה"ר כי מלה אז רוח לכל הפנויות
 וכן איה עס אז קרא יי יענה איה אז קרא יי יענה מאי טבו אז מלמד שאין
 רעה לקרוא לז לבד לא על ידי השכס זנויות הרבקים כה היסטס האטורה

פי לתיך יעין השם ובלק שלט יי מלמן גבול לגוי וכוונת במקומו היעלה המען פן
הטלו אל ביתך הספק לו כקמח יבוק ושל עקו חלב חטים יטכסך שבעה מים ודומי
ולבס כקלפה חטה וחלב ל שלה יפי ללה ויחוט הבין מוצא מורה קרוי ישראל וסבר
פי עד מהר ירוץ זכרו זהו דיבן הוי"ו מפי הבנו שהיו מוצהר ומיטחיהם של כלל
בה דברי מוש ופי ובגם הקול ברקיע שהוא כעין הקרח העוה כימיט עטל לבד
ומעלה למש והמטל שקבל ואלמלי ברקיע שגבש שם היה למך הולאכיס שלפני
הסבוק וזהו משלך קרחו כפיהם על הירקיע שהוא כעין הקרח העוה יעלה זכרו
ויחסם זהו דיבור האש שדפס על הירקיע יעב רוחו כלו יעב כח הדיבור יזל מים
שכחו הכרך כלו האש והברד היוצאים מכת הדיבור מהערכן ברקיע שגז דבריו
ליעקב כלו מעם המען הדיבור ליפרכ החקוק בסרכבה תקיו ומעטין ליעול
למה עשמה יעול אשר מה ברקיע ואפטר עוק כי רמז באטרו יעב רוחו יזל מים למים
מרח העס כפי שהכוונה היא למען המס העשך פן השוכב ומעשים כל ידעם הלא
מספטי לב נתיבם כללים הללו הם הן הטעים וכן זה המצטר
בא להעיר שכל מה שבא הקב"ה יר ניה בעולמו יללוהו וישכחוהו ויגדלוהו וירושמוהו
יר ניה כפי הכל הללוהו שמי השמים והמים אשר מעל השמים ימי שמי השמים על
העמים התחכום וכן אמר בספר הזוהר ברב ה' שמים עשן אילן שמיים להבוא
דאיהבבדו בקרב שמים לעבילא וזהו ואר השמע השמים וטבל לרש בהסך והמים
אשר מעל השמים הם המים העליונים שהם על השמים העכרים ואם יללו אר שם
ה' וכן כל שאלו מודים ברושם ובהוויית ומקבלים עליהם על כלב שמים ואם חק
ען ולא יעבור לו המק ששם להם לעשוה כל אחד ואחד מהם אינו אן להם יכולה ל
לעשוה וילט ואחר פן הזכיר העבדים הרחוקים מלם ארם הללו ארם הן הארץ
וכי רמיט בעצמו זה פ' שגלי הללו נגז קיעור ואם כפי לבסך חוכב שכיבי לכל
חטן מה העמים רגלה לכל הסידון סבר ידעה פי הלה וזהו נגז דקטו סבו וזכור
הללו בקול הסידים האמור במצטר שאמר זה הללויה שיר ליה
עיר הקט הללו בקול הסידים סבר פי כי טלה בהלה רומזה לעז והיא שחיה בקהל
הסידים שג יגז דקטו סבו ישמה ישראל בעוטיהו פיר שרבו יעב ספק לו כע יעין
יזל כולקס למוד לך יבנה העליונים וזו אמרו כי בולבם ויני לל לא עליון
זהו הליך הללו שמו כעול כגיה יר הסר יטור עעים כישועה כח ידעה פי חלב

יגלו

המבטחה בחכמה וזה נאמר כלום מעוטור ונולבוט בקדש מלשון אורה נקדש כ
 היא החכמה שהיא מקור הכרחה וכן הוא אומר שאנו ידוכס קדש טרא האלה שנוטה
 פלג כבר ידעם מלה טרא כי הוא להי ישקב ועב סמך לו האלה כדא הוא האלק
 והוא לפיך וז' האלה הם רוח לקטה ולכסה ובוהו באצמיען קקבל מלמעלה
 למטה ומשעב למטה מלה פלג י' אורה למטיב הטע ואם קלה קבל י' אורה
 עלהט (זכור היפלא מ'י) ובלטע אע ועצץ ש' הוא חלקיט במולא י' אורה בחסך וכן
 זה רוח למד יוס ומתו עמור העץ גלה בעצן רוח למד ל' אורה ומתו עמור האט
 וכן אצל גלה בעצן בזמנ מלטה כית דוד רבל עליהם אומרה ופתו היה לבג אומיה
 וכי אומרה וכל אומה כ' טעיה ומתו הוא פתו י' חסך סמך לעברך זה רוח טמא
 שלמה סמך טג כסא שלמעלה מקדש י' טען ידך הומו לקדש שלמעלה ה
 המקובל טן זושנה שלם י' ילקח לעולם ועד כבר נחזרו למלה והשען שהוא
 הרעוב שהוא המלך ילקח לבג הטג שלם ולג הטג ועד וכן עמך הרעוב שיטפיע
 הרעוב לבג ולג טהם כלל האל והיה לו ללקח על כל הארץ כיום האומ י' איה י'
 אחר וטמו אחר אצט אחר בגי' היה והיה ויהיה זה הכסך קטה למיטו לפי הכ
 הפעט כי היה לו ל' יהיה לו וטמו אחר וכעברקדק בו הוא און לך דוהיט וכי'וטוהו
 חל כספר הזוהר א' טע י' אחר וטמו אחר רבן י' חסך ח' דעלה שלמה למחייחזא
 ברקאי ויה דעלה הרעה למחייחזא ברקאי קטורא דייחוקא דעלה שלמה ע'ן הטא
 א'טו חי שלמן טן אספייס עוקטור שלמה שלמה בייחוקא ד'ליה וכגע טן א'יקרי
 מקום אחר כל דרזן וכל שייטן טרבטען טן והו טלמו ביה ח' כלט פ'וקא כלל
 וליה דקטא ונח' חסך בייחוקא ח' ל' ח' ובי' אספייס טלמו טווח ספ'יס כ'חזוטמא
 ח' ועד הטא ברקא ומחמח א'ן הפ'ט' לר'ט' ושל' ד'ח'ג'לי' א'יהו של' ד'כ'ר'א'כ
 פיכט'ט' (ומחמה א'ט' י' וידמו א'ט' להי י'ט'ל' ז'פ'ט' י' ע'טה ויה' ט'ט' י' כ'ח'ח'ר'
 חקט'ר וכן ודא א'יהו ד'ט' ור'ט'ט' פיכט'ט' ועל ד'ט' ד'כ'ר'ט'ט' כ'ח'ג'לי'ט' ו'ט'כ'ס'י'ט'
 וליה ד'ח'ג'לי'ט' כ' ד'ט' ר'ט'ט' וכל ט'ט' א'ח'כ'ס'י'ט' ו'ט' ח'ט' לפי ט'ט'ט'ט' י'ה'י'ט' פי' ח'ס'ט'ט'
 י'ה'י'ט' א'ח'ר בייחוק השליטן שהוא ט'ט' י'ח'ט' ח'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'
 א'ח'ר פי' ח'ט'
 כ'ט'
 י' ל'ח'ט'

על ר'ח'ג'לי'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'
 על ר'ח'ג'לי'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'

כמלכות ועם זה הם שלשה שאורו ז' מי מחמורה ובייט זה יסיר פטה ושור מוחל על
 מלב זה יסיר כוונת נלקס למד הוכב על שטבה וכבר מחזיק לך זה כשוק לך י' מוחל
 עזי נחמה יה וכו' מוחל אף ענין לאלה ועב זה כיר חיצו ה' הומו לכו נחמה הוא הרעלה
 והל מלך ביה כי ביה י' יטר שלמים זה אלו נעטבו וכו' זה רמז לכריק ל' רמז לכו
 הנבב נאטרו אטלה אורו אל עה עלמן שהוא הנבב נכחמה היא שהעיק י' ה' להיות
 נחמים כדע נחמת הנחמז כזה הוא על זה היה חס לבוט על אלה חשכו פיעט על זה
 רמז לכריק הטע כן כדמן קבלה היציק אכר דזה לבוט כענין ואין אית סס על לב ל'
 שהכוונה היא בהעור השטע סן השכ' פת' לב על אלה הוא על אלה אית כוכב וכבר
 זעב כי כשב ישרל עקומה אית טובה על אלה עכ' אלה לחר ישרל וכשנבן זה רבן
 פסק וזה לך האור וסימן לכו מן זה כי אס ביה להים וזה עש השמים וי' י'
 סלה אלו למד כענין לל' למה עזכרנו ל' י' וי' לכו שהרמז כן לפעם המחמורה וזה
 ק כד פ' נאטרו כפי אונקל' ונחמה ליה מקדמה ול יחשלה שלמשה להי אית ל'
 החמשן יקרא כע' לוי אית עכ' מלפני אלו ישקב כענין מוחל מי שאור זה הנבב
 ישמור את הנבב ישנן שהיו העלית להם במדמה הנבונה ולפי העט יקרא להי
 אית כענין רבן אמת לשקב ולפי עט כשחשים הפרט מלה נאמרטנו י' וי' וי' י'
 סלחה לבי מה עמי דין כבד סכחיר מלה אית נחמה לכו הויה חשונה וכן זה
 עס זה רמז י' עי' ל' ע' סל כל העולם שכל ט האוכה אית עמה עכ' מסט
 הנבב כעין רמז לסך עולם י' ע' י' עמרי כב וכו' מוחל היה י' ומה ששקבר
 וי' ומה מלה אית רמז ל' ל' וק' אית כס' הכחיר י' ע' י' ומה אית
 זה הנבב ואמר כוונת כדענין עמרי כב וידעה כי מלה כה רמז לכו שהוא כח
 הע' ע' ועמה יגל נאס י' וכו' כבד וי' י' ע' עיקל סן הנבולה ואל נחמה
 כחמיהו י' על ה' כי כה היה חיל אה ישרל ופע כי הדברים כללים והבנה
 סי כעס כאלס וכו' הק חמה כי ענה היטה סוכה עליו כה ע' כה ל' ספירו עס
 ה סג' וכלקו הסוי הקבלה כזה חמס ז' עזריל פירט כחשונה רמז ל' חשונה
 וכחחמה חן ל' מחמורה וי' עכשון עליו כי סג' כחחמה סגרי כקדע י' ע' י'
 י' כי עט הקן לעט הקן שלם סן ז' נחמה והחשונה חמורה על הא' עכיה ועל
 סן כבדו חסרות חמן שמשמש כללה למן הסיה וס' ערב כאלים חסר י' ז'
 שמשמש הלב למן אלמנה וכה העייה מורה על החשונה שביא החשונה כה

וקלם
 לא אלוה ז' וי' י'
 כענין שיה ל' וי' י'
 ע' לאלה

כל השמחה לעמך בכל כוונתו ולבין להמשיך באיבה מחקור השמחה המושך לעם ר
 הגדל הגו' ופי' אמן פירשו חמדי סקבלה כי הרינו כו' להחמיר להים ולהחמיר שלמה ו
 יהיה כגון סוד סגורב וחס כגון עכץ ששחם יצא ונודל גדול העובד אמן יורר
 מן המבצר והוא סוד גדול ונני ארמוז והשם יששכר משמחה מלה אמן הוא מן
 אל האש העשן מן האשן המלבל הכל בלי הפסק לעולם כוונת הכרך הוא שיה
 שמשש הכרטה אל המרה היחידה אליו נניט רשמי לעבור מן הכינה ולעברה
 ע"י נניוט לבנה בקרא כי הפעל לא עמן לב רשמי למעלה כי אם מאשר לקחה
 כגון שהמים זינע שלם כי אם צל במקום אשר מוט באים ומשם ולעלה אמן
 לעבר לענה כי אם אשכנזר. אבל פשעו אמן סוג משלה מחשבת לעלה מן סו
 המבצר כי אמן יתן לקבר לפי המך פנים כפסם כמו המבצר שחבט מוט .
 ירכיז או מורה לו בעלמיה ששעה אן הוא כטרה המקור השליש מיוחסיה ולבנישך
 הברכה משם שאין לו סוף ובלה כל הפסק ולכן אין השנה אמן רשמי לקצוע .
 מחשבתו לקבר לפי המך כגון כפסם ובמקד' לו היו ירכיזן לענה אמן לפי ששם
 הין מחכירן אה השם כפסם והיו רפושין מאור שהוא מקור הכרחה אבל כגולן
 שאין תורה להזכירו כי אם כפסין הניכרע לענה אמן כדי לברוח מקור הכרחה
 ולמחשבה במקום סיכריכה לעבדך ומה הטעם יתכן כל השנים אמן למחשבה .
 הכרחה מפי המבצר שלו רגור אמן יתורה חפן כי מעשה גדול קדושה יתורה אם רגן
 מה שכתבי' פהו הפי האמרי מלה אמן ויש עק חפטי' כי הגו רוען למה שאין
 המחשבה שאגה ה' שגחה יסרה י' לך אה מחשבו העוב מן סמחה כללג זכר
 וקבה ויש עק חפטי' שהוא עקו מאמין ופוא עס קדוש עמיט בספרי החכמים ה

ובקייים הפקדים באמור ויש עק חפטי' כי אם אמן כגון י' כמעין י' י' אהר כי השם
 ל' שלה ענה ומה י' הרי י' והכונה היא כי פשעו אמן מורה כי כגור י'
 י' היה קודם בריחה העולם וכיטע מק"עו וישיבהו למהו וכו' ולמחשבה אמן סוף
 ואם ריטו אמרי שהוא כגון פיהוזה ויהיה אהר שעלה כמותן אמן ולמה גדול
 כה פשעו אמן יורדן ה' המבצר כי המבצר ממשך הכרחה והשנה אמן הוא י'
 מייחור י' ומורה על חיות העולם כריטע ושמשל מק"י' כגון וישיבהו למה
 וכו' שלט על הכל ראשן ומחוק י' שמו לעדי עק ולענה טחמים אמן לעלם י'
 ולעמי עליהו וכן כפסן לה ספירה ומחשבה כי מישט עלמור ששם שיהי מ'

בזמן המסך שיהיה השלמות גמור מה שלא היה מעולם וזהו ויהי אור כלבנה באור
החמה וישרשו שני המלכים בכרז אמת ונחה המזמור מספר הזוהר הרבוק על סוף
הכרזה שהם גלוי ועבר וכבר העירוהו על זה יעצבה שני וכן זאת הכ
הכרזה היא חמה פסיק דזילה ויש בה עין שחמה עיר נשמה וכן גם יש בחמה
עין הזכה שלך גזול בשחמה עז חי השלמים כנגד ים ובעד עין עיר השעלרת
וען דברים ברומה המסך זכב נכח וכן וען הזכה בכרזה כהעם של המלך הגזול
והקדש בטחיים ובאריך הל המלך רחם להחכה הגזול רחם לגזול הקדוש רחם לי
לפתח יע יצחק שהוא אש פנים כי כל מי שהוא אש מחייו עמו יורו קדוש ומשעב
זה נקראה כשה ישראל קדש ישראל מפני שהיא אש אולה אש בטחיים ובאריך כבד
ירשה כי הם דב אדן פעלמה הכומר בעירי ומה מלך ל חי העולמים אדן ה
הפעלמה רחם לעם הגזול העשה פעלמה לבנו והוא כוחר בעירי כשה ישראל ה
המסורה לבנו עין השילופים זה קוף וכח למען יצחק כבוד ולו ידוס חי
העולמים הרחם בו לסוף עולה הכללים בו שני עולמות פי הקדוש
יגזול ויקדש שמה רבה וכן הרחם בו לעם הגזול יה היה עיקבל טעם וכמה יח
וחיים שלמה וישמע בשלמה זכור כשורה שהוא השם העבר ומזה לעול
השל ויה יגזול כלום יקבל ממקום הגזלה כשעין יגזל שמה יה ויהקדש יקבל
ממקום הקדושה יק אהל כל ברוחן אימרוך בקדושה לגבי עלה שילמה דמיהו
מקורו דנלא ולבר גבי עלה המה פנוטה דא קדיש דמא קדושה וכמה בקדושהו
לגבי עלה שילמה ולבר לגבי עלה המה יגזל ויקדש שמה רבה שהוא שם רבה
שלמה כל טלא מקומו המה דמעה עקן כל ברוחן ול קדושהו וקו שלמה דמיהו
ולבר מטיבן מיטב בשלמה זכור כשורה שלמה המה וכן הק רוחה כמורה
כי כחה דול היה כי כברה וקדושה יצחק להדיק כדמה למעלה כשעין של כדמה
למש יצחק אומם בייחוד יצחק לען ליתור למעלה למטה כאשר אפרש בגר
כשעין הקע וכעבור כי שן השמים כגזל המעט שפני ומיני אורה הכרזה עמייכלו
להחטן בבקשה על גלו וקחמה כי כה שורה גלגל וקדושהו ימים המורה כל
המיטאים וימלך מלכותך בטובה להחזרה השורה לוסנה שיפיה בימי השלמות
אמן יהא שמה רבה וכן אדול כי יצחק לחבר שמה רבה חכך כי עמך
לשן כריכה ויטקה ולפי שהעם משעמו מרובך אין להשיק בטן ובין ברכו ועמייכ

הא

מבורכות אהיה הנגול : הברך וישתבח אחר שמו על פני הנגול ביהגול
והקדש רמו לעיניו עוזו ביהבך וישתבח וכו' ונשאר כי בשם הנגול אני לען ג
גולה וקדושה על עס וזונוה עולם פרמזים בגולה וקדושה הוושטען לקו סאמיטב
היוק משעס אהש על כה דק היטיבה כוש אמ עליה יבבר וכו' והקדושה
כי הזכר : מיט טבה בקדיש יגול ויהקדש יבבר וישתבח וכו' ונשאר חכמי להשיק
בין הקדוש להבך וישתבח שלו יפיה כגן משיך גלף והקדושה ועחמה כי אחרי
טהריכו הוא לביה דק יטיבה לעמה כעבן אמרו הרעברי מעט קומי טני ירו
ירושלם וגו' יהא טלמא רפה מן שמיא וכו' כעבון כי השמים הם אש ומים ומים
שלי ביטב על ק בקס שיטפיט לע השל מן השמים עושה שלט במרווחו כב
ירצה מה שחולל בפסוק המשל ופתר ענן המשל זה מילי ופתר זה חבול והקב
ששם שלי ביטהם ולקן טון שלי לשלח חלב טפוי מיט שלקבה ונמר ק לימין
טפוי שלי שלקבה כדט אמ יי' ה'בו המכור כוונת המבך לעס
הגול יי' טיבה חבוק מן הרעבה וכסיקדל עוטה כיוך יי' המכור יסן כי כרך
לען טיבה מים והשם רמו לעוטה ומכור כל טפוי מכור משטמו לעול ועד אמ
ק ממשיך הרבה לחיוב ראשן הגן שלם ולכלה הכללה מן כל הגן ועד ולא יטול
לבן מכוכן ברט זו כי זכרנו יטוט עלוטה והחוטטס וק אויל אמ : שקיבה כל
יוס ויוס בעחריה מלך אמק עמד באחיטב דקיע וסוטה ואוו יי' מלך יי' מלך וכו'
עד שחניע לבטו וכטעניע לבטו חיה אמר שטמה יטול יהקק על מיכה יטול
נעמק באחיטב דקיע ואמ בקול רס בוס אמ יי' המכור וכו' גרוי מעלה עוטה
אחיה כרך יי' המכור לעלה ועד על אמר כמה וכמה שאט חייבים לען פטס ה
הגול הזה ולהמשיך ברובה והאחלה כל לב וכל עש : זחס טעמול ברובה
ייח ד אור יטך אי לעשיך ברבי יול המכורים דטס כש היכלה וקיעה
כספדים אחיה כדי טקבל עלך על מלבוה שמים טערה ובקדושה ורהבון ה
הלקן עב גלה מלואים ורביה קוסלה לעיור עורה כוונת שלקבה יי' ויה
כטמלל : אמ : יסמלל אשיון יטול כמה הן חסכן לען הקבנה יומר מלואי
הערה כי בטעם שמלמי השדה מכדשן לען עירה חלה לעלה באים סביבות כסוד
הטבו טהים שלטס ונעטה עללבה ומה לעס הקבנה החיטו גלי כל מלך וכל
חיה ומה וכל זמן ואוקן וכל עק ועיקר טעמתי כעלמי עד שחמטב וואוקן חלה

4

בכ"ס ... כל לו הזכרים העבדים היקדים הפעם לה לועזילים להחמיר ולהביט
אז יצא על ענין הקדושה אשר הוטל לנו ורשיתו כשהוא מקדש שמו שלמך
מלכי הולכי הקדוה וענה אשירך על ענין עבד יפיה לך למה שיעם
ועתה ויענין למה שזרה יתיר לכתם חסן ולבן ... כזו רוחה לך למעלה כי המרבה
העליונה ירכיב בקיומה לעומת האדם החתון וכפי שזאת האדם יעלה דומה להחלה
הכריזה עכס משלמה האמה יושף האדם החתון כה וזלוי והמשנה ורובי שפע ו
וכרבה האדם כעלון ה"ך והקדוה והקדושה וזלוי כל זמן שיעלה שנין ייעט
שלמך מוספן מה בגונה שלמעלה של ועכס יגל עכס י"י ושקד דע זה הלוי
מזליוהו וי ענינים עכס מרובה דכור משנה וכבר וזכר לך למעלה שפע מ"י
חספין למה יתיר האדם להוסיף ענין הכרמה וההעלה ולו יספיק בהם הטובה לבד
אחרי שהקדוה י"י יהי יתע מחשבה עכס אדם נשט מכל לבן כי אין שום ענין יתע
כמחשבה עכס יתע למעלה בזכור אז במעשה ולכן עיקר ההשלה היא להחמיר במה
וכשייחזק מנון וכן בקדוה ועלה למעלה וכל פעמים מוכרים כהלה הויה כל
שפע עמרים למעלה כן הם המעוררים למעלה האדם הקדו לפניה שלמך שזמן
שענין לך וטעם הולך יתע יתן רוחו לעבדן לול חסדקוה ה"ך כזה לעב
אחרי כלל וכו' וזאת ק חסדן ריפוס וכו' וכן אמר בספר הזהר אז וי שמשן על
רוח דור אשר לזרע לעשם מלש עכס דייטל מלש עליהו ונעס היא ילעור דבר
עכס גנוש דור בקדושה מוחן ליוקטן דמקין בבורסיהו על אופן ברין דמחשתי
חמין בולמן לבן שפי זכרי רי לקדוה ברין דיוחא לבן יטורו כהני על מיניהו
וכייט דכרי זה וכו' משוך י"י כלם בחכמה עטירה ברין דמחוקן לקדוה דיוחא ד
דלמן דמחשתי עליהו איהו איהו דיוקטן מוספן על ברין אילן הייט דאמריין והאנושעס
וחיהו הקדש כל אופן חילן ומרין דקדוה מרפשתי מיניהו ולבר כהני וכו' דקדוה
חיהו שיהו קדושה הייט איהו שלם איהו וכו' יתוחו דקדוה חיהו הייט שלם
ישלל י"י לביק י"י וכו' ולבר לזוה דקדוה מרפשי הייט ויהי איהו שוחב דמחשתי י
השחין לבס וכו' דור טעור דליוהי כמן לעהער סיטור דור לקדוה דור ולבר
ישלל דור איהו וייחב ישלל סמך דקדוהו על קדוהו דור כהני דקדוהו שלמין שמהוין
על כולו קיומן על כהניו איהו ליה רשו להן מיניהו לחילן וליושטעא יתע לקדוהו
עכס חלכה שלמה אמר והייט שלם דמחשתי ושלם איהוה סין דאיהו אמר

כלם

עו שחשפן אהל חילי ערובה אהל השמל טוהר אהל כחמים ואכטס אהל חיות
קדוש וגלגל מרוב אהל קדוה טעם ובעל כעס ואהל כסא דס ושטא וחזר הס
שומדים צלוח ביהמה ברה כזיע בעורה בקחטה באייה בעטה וחטין בעהס ככע
לב יכטו דעוה הכבו העוק במרובה ועומדן כרה כרה שללה לפי לפי ושומה
שליכי רכבו ומחנה יחנה שזן להס חקר וישמחה יבאנה לען מסר כמן הדיס
עלש ובענה שללה לפי כסא כבע וכאורה שעה יושב הקצה על כסא ה
כבוד ועבורו מלא כל העולם שז מלא כל הארץ כבוד ונק חיה קדוש מהכוננה
ומקדושה ומטהה יור כהס ול היה חיה קדוה באושה לפי לפי כגדיס שלמינ
לאורה ולבאורה לבוש חז ומגעטמור לבוש לבכה ומכסוה פעהס ככעפיהס
וקצה חוז פבו מהס ומטע מה חיה הקדוש וחופי חזר מקדושים ומטהרים
ומלבושים ומגעטמים מידי קדס יור מלאכי בשרה חפני עכמרובה טמן על
טעם וסא כבער על רוס דמשיהס ועינה למעלה מהס וערי חז עוכרים ל
כינהס על ק הס מכוונס ומזורים ומזורים ומיופים ומוקדים כאור טבעתים
וטלס באימה בידנה וכטהול וקדושה ואומרים טכה ויכלה ורינה וקדושה בקול
חזק כדיבור חזק בשפיה חמה ולא זו לבד לא שטלפן מן מלאכי לפי לפי
ויכי רכבו לען ער דיטר ושדפן חפני מה שזן להיות כהס מוקדס ומאחר חז
מחברו ומשפן ומרים כהס שירה וקדושה לפי עלך מלכי מלביס הקצה ועזר כל
מוקדס ומאחר מחברו בשירה שדקה לען ער דיטר נאק חיה קדוש אין כהס
מוקדס ומאחר לפי ששיעור קדוהס באנה ובחזן באנה ויופין באנה ומכווננה
בירוב חזי הכסא זס כעג זה וכלגל זה מן גלגל זה וגלגל זה כעג גלגל זה ו
וחזן זה כעג חוקן זה ויחיה זו כעג חיה זו וכנה זה כעג כנה זה ושפן שוחזן כט
בשירה גדולה באימה כידנה כרה כזיע כפתו ורעה כמדרס וקדושה וקול רעש
ובענייה ומשמים מה מרובה בקול שירות ורשכוח ורביולה באורה שעה קדושים
לקדושים עופורים מקלפן עירן מוחזין וגלגל לשלפן כוכבים מפארים חיות כ
כריכה שרפוס ששוחזן גדוים סגילן מלאטס מזמרים ונלקים לשלש טווח ש
שללה לפי לפי ויכי רכבו כה אחה אומרת קדש וטווחה ועללה על כערה
וכה אחה אחיה קדוש ועללה על שעה וכה אחה קייז מכהס ומפני מה אנה בביס
מפני שעינה בכל לקוח ולערוך לבוא השעינה חזרה למקומה לביה קדש כדושי ואור

מעשה בראשית כי טוב הוא לשך הכבוד שהיה מזה טובו הבא מאוס שגויי עסק
 כולם בהכמה עשירי כבר כיושרו כבוד אשר ייער מלאה הארץ קשינין דין ש
 שרצה לך לעלה כי כל מה שיש לעלה דוגמה למה המלך המרוס לבדו
 מאן קרבה יהי ויהי מרוס על כל המימוש פן מיון שקדס לבס במימיוה וכן
 מיע שבו סבין ומה מאן יהי אורה מאן שבו סמא הכבוד ש' כסן סמא
 מאן יהי אורה כסו אז יטיר וכבר פירשו ופן זה להי שלם ברחמיך הובס
 מן מנור זה על הע' הק' שר העולם כי הנהגה זה העולם על מה ובקט
 שיהגך עמנו כמ' מאן עמך עמא קדן ועב על סמא רחמים ושן בעבור
 שהזכיר שלם הזכיר מן שבה שבו העולם טוב ייער ענו למען הקרה הק' טוב
 טוב ייער הכבוד למען הגדל הסך ומה העשה לשון הגדול ייער בגיו ברחמים
 ויהי כי טוב ייער מוסב לא ברך הג' לעלה שהרוס מן על הספי האשונה
 ועב היקט שבה ל' ארץ על כל המעשים שהיא נשפיע לחמה שהיא חלה
 ל' המעשים ועב מן ה' ברך שזכר לעלה ייער טוב והוא הטוב היספן כמ' ו
 מהרב טוב אשר יענה וברך המקומות חלה ל' רוח ליה שרמיה כי הא' ו
 רוח לספירה האשון וכל רוח ל' ישרא ובחשיכה יעורה מושך משך הכמה
 ומפעם יחזירה ען סביב קדושי רוחי שר' יהי פנה סמו היה לדש פנה
 וכל מלאכים האדים האשונים ויהי קדושים רוחי שר' כי המלאכים הפעמיים
 הם מקודשים עמנו המלאכים לבי שמואן ומסרבלן באסכקלי' האזורה ויהי
 פנה על ש' קימה הטרה כפי פנה לעלה פנה לענה פנה לענו פנה לעמו פנה
 לימים פנה לעליו בעבורה היקט לבוסף בטמו ולפיה על קדושה היום
 והקט ל' ארץ על כל המעשים וט' ומה שמה הכינה ו' מעמי הכל עושה של' ו
 ובורא את הכל יוקן וט' רוח לעט קימה ורמיח סג' ל' ארץ בכל אנה ו
 סג' ו' מלכו זלתי הא' והכ' והל' והה' ל' הענן ל' שרפים וחיות ומפעם הקודש
 ויש בכל זה טעם המבוק ימאט והספן אנהיה היה אנהיה השארה
 הם עב עב עב עב עב והרוח להי העל' העולה בגי' יהי וממנו מספר עלה
 ל' ברך כ' מספר אנהיה השם הגדול יהי ירבך יהי ל' ל' כ' ממים מעל ועל
 הארץ ממה ועל כל שנה מעשה ידן ל' על כל השמות שטרנס אלך מעשה
 ידן ומה כיוע בקודש לעלה לעלה ען כל ברכה וט' ל' ל' מלך ויהי על כל

יהיה רצו למצב דיוקן וכל איש שיטרוך דמחשבתו לחיל באין אדם לא דמיון
 דיוקן דלכל כל שמו דיוקן בני למעל על אפני ומיו דומה וגמיה לגבי
 אדם דתקן על איש דיוקן למחשבה לה כקדא חזי ופייע אלכר יי עשי גמיה
 הלב דיוקן מחוק וכל איש דמחשבתו מישיט הלב לתז והייט מיטו ירטו
 יאחזי מלבו אלו ומחוק כל מר כקדא חזי לה מסן ולחבא לימא כר ש עקני
 דליכיה יער יי כיוס ירה עקני בעונדו דירבו עקן למחשבתו מלבו סטגון
 עליה דר ש על לא מר אשוי פעם טבב ל ור ש עק מיטו טס טסה לא
 חזי למיטל לא כר ילנא ופחוסיה דמיה מלנא ייל כקדמירא ולבר ייל
 עבדו הכך כחז לעז אחרי מל ור אלבי ישר דא ילנא מיטב כקדא לעז
 וייר אור ומחשבתו וחוס כקדא מל קדושים כל הט חיקון עכר מילתן נשן
 דכיה דכטי לא קט דאיהו חקדא דילנא ככרה יעפן ומחוק טרה ייע עם חלב
 דא ילנא דישוקר טטיט קין עליוה דמחשבתו ודא נעלש דמחשבתו עם חלבי
 חילן אישן עלט דמחשבתו מרבילן חילן חילן עז כקן מיכלא דמלנא לבר
 חילן רישם לעלש נשכו דודים לרנא ועל דא לה חיוכא לא כר ילנא דמחשבתו
 ככר קודס ילנא חזי עשר כקן דלא משרבא קיש קטייה בעז דמחשבתו שירן
 ייחא הלב לקי כחזי סטא דמחשבתו לבר דריע טרייה וכל על עלט לעז טעה
 דאיהו וערה ערש כרס יייר אור ייע אור וטור חקן יחש כחז
 כי הוא כי חקן אפיה חזיר ולק לא ירן לעז כ ייירה וק אור כסר כמיר
 אור ייע כ ממש כה כיה ייירה חקן חקן כ ממש כה כיה כריאה ואם חריט
 חלל לבר דה דמחשבתו כפי סטא דיל סטא כה ופחוסיה עני טרי וכל ייעה
 חקן סרז לא קטייה הא ככר עוזי הא ככר כחזי והרמז למדק יוס נערה
 ללה כמחוק טוט כל יוס ור דע כי טטה יי כריאה סלט עש קילוח כל
 כעולתיהם עז כן האמטור טלטה ומחשבתו טבט טלב וזו היא טרה סטא מילנא
 ומן אחרי כעלה טעה ייחיה טעלה טעלה הרה גמיה כהס כהס ומחשבתו
 כטעל וזו אשר כחז ליהם לעטור טהטעלה הריא עולתה כהס כן הוס הרי
 החשק עכבא חמט לברואה טעלה כטעל לפי חקן כל חקן חמט חמט חקן
 טעע ככרה ככר חמקו חמט ומן חמטין חמקו ל הדברים כל חקן וכל
 ירע בלי הפסק כי לא טעלה חקנים כעדין וזוהו כמחוק טוט כל יוס חקן

עש רבא דא קט מילתא יע
 דא ילנא מיטב טהא

טעמו שבו משהלך ממנו וכספר הזוהר זה על זילן כרנן ולא מרבלע בטעמו
 בלבו חקן מסוכן ומסוב כל מיין קרב לזן ולמיטע כהון זילן וטעמו מין
 מאיבוצו דבין לבד הלוי הכמים לא משום דהמין ברו וטעמו קדישא ולאכלא
 כבו כבאי וטעמו וידיה מנה הא עלצין קדישין דלרובין כללא קמפי לא דהס
 ושל אי ליהון לב כללא וטעמו לא להון קדישין ולא מקיימין וכו' עווהו ל
 כרו טיט ונבועם מלצוה עיטס וקאמי ובריל כולו כללא דארס וזוהר כשיימנה
 ענין נלא למעלה יטאל עה הוה קרס הויה גליו לטעה ועב זה כספר הזוהר
 מהו דמיין ל' אי זה ענין יש לטעה הויה לזה ויקח גוס הטעם יכמיטט כי אין
 הכין דמה לגייה כענין המעל שהביא הרב הגרל דל כספר מוכס העבוסים בת
 בחורש העולם כי אין לבן מוכרסס רק בענינים הטבעיים שבה לטעה וזוהר
 היות כנה שלמעלה מן הטעם וכבר הארכנו בזה כמה טיט ב' ד' וחסמיטין כיונה
 יתקול נט' זוהר טלח אמר יש כיון שטעם שליש נמכה המלצמים ושורפס אס
 יוויט או יאחרו שירס מן האחרים כי זהו השכינה מפתוס ומבלי' ולראס
 יעור זה כספר ה' לזה מי טלח ירוס אוך מלך טרו ומקובל על כל שטיוך כל
 פנה וכיוצ משרוק כהל ובועך מרבלין בגייה כנה אמר טק טרו מויעין
 טעם אינה ויחא שעומקן לבין אין בהם עוקס ומיחור וכל המעט זה הקול י
 מחפיו כשיעור טיה שלשיש נחף לטעם לבב וט' והענין הוה כרי שייחור ועלס
 בה טויה אמר טעם יפיה בהם עוקס ומיחור מעטין ומיח' אין זה כנה שלם ענין
 ענינם טרוה למחור טלם מהוכים מהוכים הם מקפה גם מהוכים זה מנה

וזה שטראן למחין זה עב זה כענין טי ין נפרס יט' מי כי זה הוה לרזוח לברויה
 מעלה שלא יעשו למוה טעמו מנה טלס ולי היעיר טיה שהו כרי לבורה
 על המרחק לטעה כללי הוין ענין ל' מנה ענין עליה שר' שלמעלה ין טלח
 שהס חלק ה' הטעם ולא המקודעליהם שר וכו' עזוהר אין מנה טעם עב טיכל ל'
 טיה חלה ט' יפך י' על יעבו החוס ועל ק יכויין אט לעצוה דוגמרו למעלה
 כבי הטעור על העקל להס למטה לא חומר מיכה ועטרה כולם כוויס וכו' המלצמים
 כטוה שיה ערוס כשייחורו כספר היכלה כולם כווי' לב וטלס וברויה
 טוהבריס כעיר ויחורו כטרו לרוך מורה ועיטס כוויס ולויה רימן דוניה
 לבן יטיס בהס חלה וכולם טרוים מהפיהם וכו' המלצמים מוויס כוויס וכו'

השמות שזוהי יכול לזוז הבראים שהם מעשה ידיו יה שמו עלהקבה וה
והואשן ענה לי עיקר ההבדק יעריט מלבט וכי מסך מחיל לספר בראות
המלאכים וסדר השירה שלמעלה וכבר העירחוק למעלה כי כל מה שזוכר האדם כ
כעין כהגלתו במונה הלב ממיחא כח אל השען שהוא למעלה והוא אליו הוספה כח
והזמנה ומהחבר עמם והזול ככפר הזוהר מעלהו בעי כר נש לתיקם כגונא דו
דמלכא עיליה למחברא כהדייהו דאיתן איקדוק העומדים כלא ועברו לך מכלבים
קן העומדים המלה ולכונה רעוהיה קמיה מרי ולמהרבע רעוהיה וכי וכבר כרברי
לך ברחלה ברבה ייחד אור מה שיש בו יד הע עי מעב שלבי הטבע לא יתכן להיה
למחיא קנל וריכור בלה הכלים המיוחדים להם שהם כלל הדיבור מעב דע כי י
יבא השמים מקברים ויש ביניהם קולות חזקות והם מוכנה לזקעים ולעשר חנה
השם וכן הואאני השמים מספרים עבור ל אף כי אין הסיפור בעצם והיהק לעין
נצח מינאט כח הקיבור והשלל כביואי מטה הבראים מהרכבה עבודה ומעופטה
קל וחומר כביואי מעלה הבראים מהרכבה קודמה הזנה והטהורה כי כל השמיא
בעהוא מסע ואינלה מהפיעהס ומכלל כוונתם לא כפי מה שהייב ההמה הקדומה
והקדושה שכל נמינא יקבל טעם מאשר קדם לו ויטפיע לעשר חרותו מהראשון יה
ויה עב הדיבור אליו לא כסברה הפילוסופים בעלי הטבע המוכסר המכחי שים כח
דבר זולתי המושך אליהם כסברה שהיא עמו אחידה עינה אך דע באמה כי כל מה
שיש בעולם השל ים עפין למעלה שהוא משלשל ממש ואף כי ידעט כי מלצני
ה אין כהם הרבה מן יסודות והם שלל גמור מעבכ הם לבישי פנוטה טעם הטעלה
שיש להם להגשים מן לרין ויש כהם יסודות שליוה והורכב אט יוססי אע ויטורכ
מוטרג לבי היבטורה וכט הבראים והיו שארול סבב היולות ומעשפין כסור
אע לבנה וכי וחיתן רבן עיקר גיל בעצמם החפלות וק באששה מרכבה מוזכרים
בבואדי כביואי מעלה ענינים שחוריקים מיהם הפילוסופים בעיונם ושיתבט כידם
כי לפי כוונתם הכוונה יח יתחייב שאין ישי לא כסא הכפז וחיה טשאוק וסכס
הפעם והכעשים והאזוכעם דק הל הוא אינלם מסל וחידה ולצט כוונת גרול והנה
אזול לא קצתו כדמות סמשיי המשמשין לפני כמרוס וכי וכלל גילן אכן לך ש
שיהים לך לגול שנו שאין לך דבר למעלה שלא ימינא דומטו למטה כמו היל
אילל בליטל וזהו זיכר ע שפה לבלאיפיו ואין דבר למטה שאין עפין למעלה

ובכביהם לך ונאמרו אר קול כפי הם ומה בעמדם הרפיה כעביהם רגום יונק
מטבין צביהן וזיס עשה לבלאותן שזעתי כי יש ביה רמזות כעביה כמו ברוך
ומכין ומשפן וכי זכו מעוז ממה שכתבתי לך כרג בחלה בכב ברכה זו ועל
מקבלים עליהם של מלכה שמים זה מה יס וזו שזרץ לך של מלכה רוכב ש
שמים שבין שזרזל אין מוכב עפלה למוס לא הסוס עפלה לוכב ומו להודות
במאמר זה כי השלם השלפן יטוח חלקיה לזקנה וכל יטוח מקבלה ממאמר ש
עלה ומשפס למזר רחמה יעל ק את זה מה ולא עזרה שזר עין למזר מלכה
שמים כי הדיבר הוא שיה לעביה שהוא מלכה שמים העלונים שז וזוה הוא
האמע השמים יוצא הם אל רוכב שמים היה משמעות השפן להסוכה שז ה
השמים כסוי יתק כי כפילה שליושב הכונה למסוכה מל מקום שיה כז ל
לבד השייה שלושלם השמ לבדו הנוטב על הכסא ובן זה מאמר ומאמר ז
הנה זה לה לבקדי ש לוייעם ומ בוא וזוה מה שמוה גדולה יש ביניהם ש
עצן אמן חכם פורה בעירה בלא רעוב הכיו שז וקרא זה אל זה בנתה רוח
לבו מקויסין אב מלבם לעמוד לו מה רוח ומנוון להעזק לו העיר פרו ברט
ול כל יבואו השורה עיני ריבוע כעבה בורה כבר הושפן כי חלוקי לבט
לבצלי מעיני כעיהם ופעמים בעביהם כשין קרובן לבדו היו העיני עייראן י
ומוכ רתק הסבו סוגין שיהן כביעל טאק הפורה כיו ברך האז מיד מה לבן
מוטן בעביהן כמי עסוגרפין מוחין ומקף זה הרוח ק בעביהן מוטן שניין
ועת כי הם מעשין עינים בעביהם בעביהם וכזויריהם אמע שזהענוס
מוחיקן מן הסבו עלות מולב אז מוטן כע ומוחריים כטוריהם כעפה ה
כורה כע לטון הקודש קק יי ככה כבר הושפן ש פעמי רבנה כי כל מה ש
שיר למטה יש ענין למעלה וזוהו ועכ רב כי הך יסודות אשר למטה מולגל
היה איעלום והעלעלום מן היסודות העלונים האויר מן האויר הקדום
האז מן חמה להים הים מן הרבוע שבהם עשן מאנע פרו רעה קינה י
חמי בקבלה ומל היעבר עזא כי מאויר מן הרשעה הטן רוח מוח והמים
מן החסד שהם הים העלונים הטן רוח מים ופאט מן הגברה שהוא מש
מלים ומקומו מסייע כי יש לבסך מויעו וכי כי הזכיר יש עיקר מויעו הך יס
יסודות והוא העלעלום מן הזכב והספך והעושה והטורל וכו ידעה עניי נד

אין

א. אורה אין שברוח ביום ואשן שהיא לעלה סגד צדק יטרל מליצה
מבוא העם ולי אי טבו חכמה וזה כבוד וזהו הוי טבו ה זה מלה לעלן שמה
ע משחיתא כחזק וכו' ופ אין טבו הי אור חיבאורו לא גרע אמר חזק
לה אלא מלה לויט שהיה לען טה ומזין לען בקרב ממש חכמה שיה נח
השקה אה כחן סגולה שקיבוץ ובלט להם היים על ל חן זך אורה חכמה
שלטה שהיא איה דביקה אעכ שהל אור לכיך סגה לה מקום ופסקה לה
עדה וכשהבן זה קע כי רבן מיה רחל שגה על שמיט עיכרה שהוא קעל
כפך שיעמו והצלוחין דראשן כי הוא איצטער הואשועים ואישטן כחחור
עלן ועב אין הארוך טגו עם טגה הך מיטם שלולב והעטן הזה מה
החולבא עבאר בסע הזהר מן עם קטורא דייחודא קעל עלילה ער כפך
ייבו מן עלמן כחן אהיים נחקאר על שלמה בייחודא דילה וכגע כן
איקר יעקום אור דכר יקו פליס חתה השמים אל מקום אור ל דכין על
שישן נחגטין נחן יהוו סלבו ביה מן עלו פיחודא לל ליה דקא נארהיים
ביחודא חך לא האו ונחקום אחר טג בספר חזקו כעטן עט הון שלם
החיותך שהחושונה יהו לביט והעפיה לטל מן עם כיה הלסן שלמה ולבא
שקועא קדלחה קל יזה הך יסה רעיהו מהאי היה יחקוטא השטא קרו ליה
דאיקר טקטא לנרוא ס קדלחה לא אוקר ליה זה כרגמה אוקר ליה לקיטן
איקרן לויטן סגד אין דהא דישן סגדן איטן דקטורא לא נחבט שיה יס
יסלב ליעה וההוא עלטו סג ואל אשה כנגה טחורה כשגא דארהסיה
וקלכר וקטורא שש להחבט שיה סגדן אוקר ליה ליה ממש אול סגד
איהו לא אפסיק יעבורא דרמיהו לעלמן וכו'

סגד

לויטן סגדן דהא דישן סגדן איטן דקטורא לא נחבט שיה יס
יסלב ליעה וההוא עלטו סג ואל אשה כנגה טחורה כשגא דארהסיה
וקלכר וקטורא שש להחבט שיה סגדן אוקר ליה ליה ממש אול סגד
איהו לא אפסיק יעבורא דרמיהו לעלמן וכו'